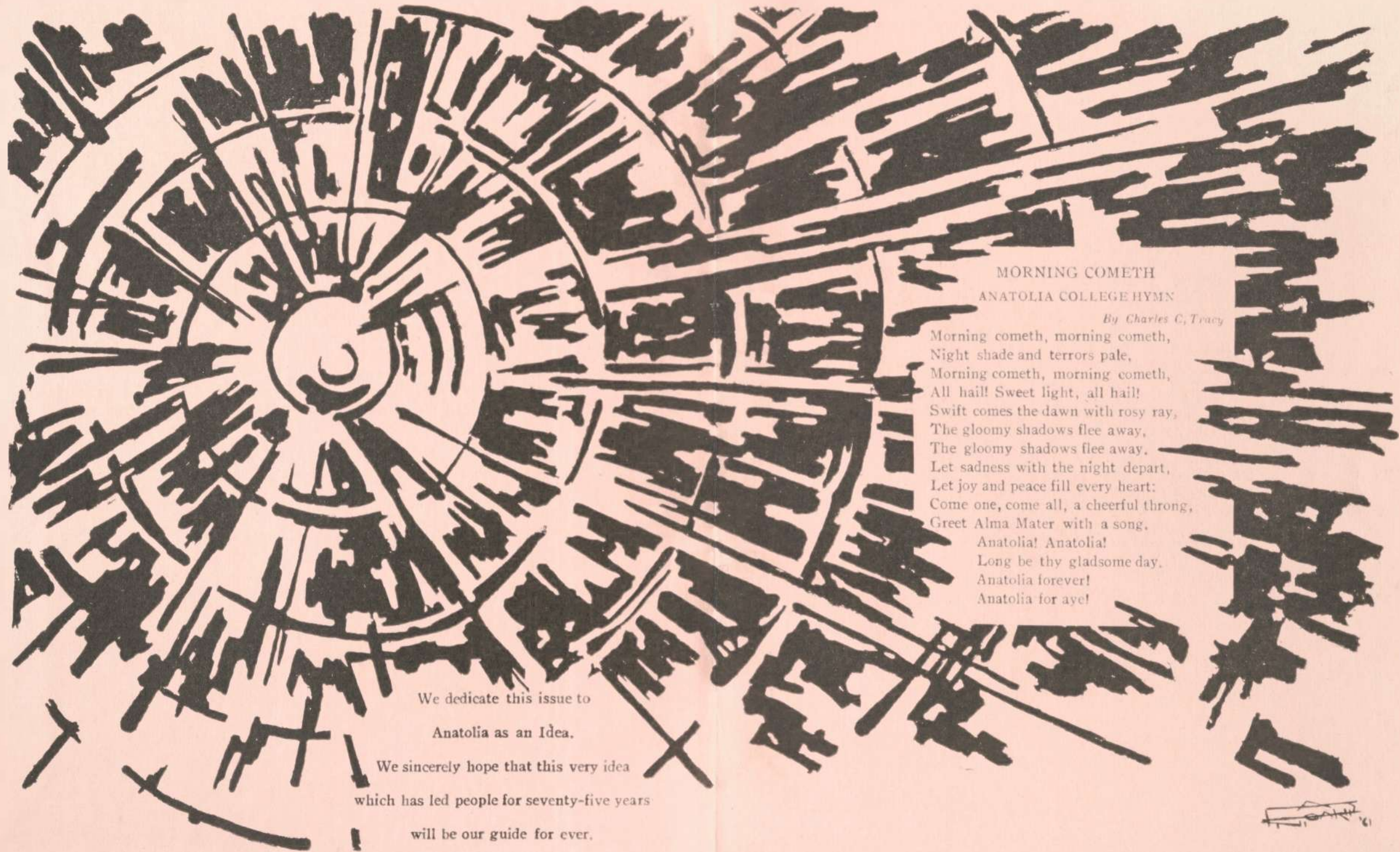

ATOLL

1961

ANATOLIAN 1961

MORNING COMETH ANATOLIA COLLEGE HYMN

By Charles C. Tracy

Morning cometh, morning cometh,
Night shade and terrors pale,
Morning cometh, morning cometh,
All hail! Sweet light, all hail!
Swift comes the dawn with rosy ray,
The gloomy shadows flee away,
The gloomy shadows flee away,
Let sadness with the night depart,
Let joy and peace fill every heart:
Come one, come all, a cheerful throng,
Greet Alma Mater with a song,
Anatolia! Anatolia!
Long be thy gladsome day,
Anatolia forever!
Anatolia for aye!

We dedicate this issue to
Anatolia as an Idea.

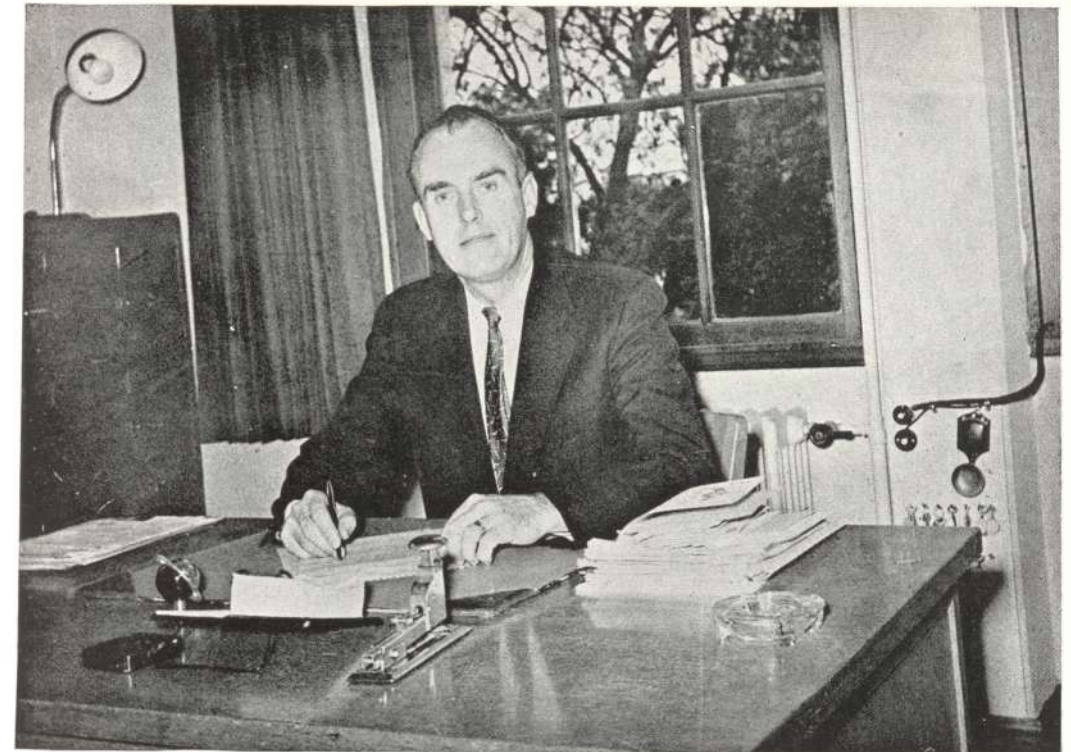
We sincerely hope that this very idea
which has led people for seventy-five years
will be our guide for ever.

[Signature] '61

FOREWORD

TIME PASSES BY. EVERYTHING COMES, CHANGES, IS FORGOTTEN, COMES AGAIN, SHINES, IS EXTINGUISHED AGAIN AND DISAPPEARS, AND COMES FOR ANOTHER TIME, OR DOES NOT COME ANY MORE BUT IS REPLACED BY SOMETHING ELSE; THUS, IT BECOMES A MEMORY AND WE CAN PRESERVE IT OR FORGET IT. IT IS SUCH MEMORIES THAT ENABLE US TO RELIVE SOMETHING WE HAVE ALREADY LIVED BEFORE, SOMETHING BELOVED THAT TIME HAS TAKEN AWAY FROM US, SOMETHING WE HAVE MISSED, SOMETHING WHICH HAS TOUCHED US, SOMETHING WHICH HAS BROUGHT US JOY OR SORROW OR FUN, OR DISAPPOINTMENT, OR HOPE. THUS, IT IS SUCH MEMORIES THAT MAKE LIFE ANYTHING BUT BORING, THAT MAKE LIFE WORTH LIVING.

ANOTHER SCHOOL YEAR HAS PASSED BY. ONE OF THE BEST PARTS OF OUR LIFE IS ABOUT TO DISAPPEAR. MORE FACTS HAVE TURNED INTO MEMORIES. IT IS OUR WISH TO KEEP THESE MEMORIES ALWAYS ALIVE. IT IS THIS PUBLICATION WISH TO HELP US KEEP THEM ALIVE.

DR. HOWARD JOHNSTON
President

Dear Friends

On this Seventy-fifth Anniversary we extend to each of you a very special welcome. We trust that the events of this week have given you a deeper insight into the work and meaning of Anatolia College.

Throughout the world people are deeply concerned with the problems of education. During the past century schools have come to occupy a front-rank position in the affairs of men. Many people expected schools to perform miracles and in some places they have. In any event the tremendous constructive influence of a good school has long since been demonstrated. Good schools, however, do not rise mysteriously overnight. They are the result of the dedicated efforts of many talented persons working together for excellence.

From the beginning, Anatolia College has stood for excellence. Today more than ever before we are stressing quality in everything we do. In the ideals we pursue, in our classroom practices, as in our service programs we are striving for the best. Good facilities, including modern laboratories and a large library, are not being neglected. With your help many achievements in the pursuit of excellence are possible.

In the years ahead, we urge you to continue your interest and support. Come frequently to the campus. Let us know where you are and what you are doing. We in turn will keep you informed of our progress. Together we will build for a glorious future.

Sincerely,

Howard W. Johnston

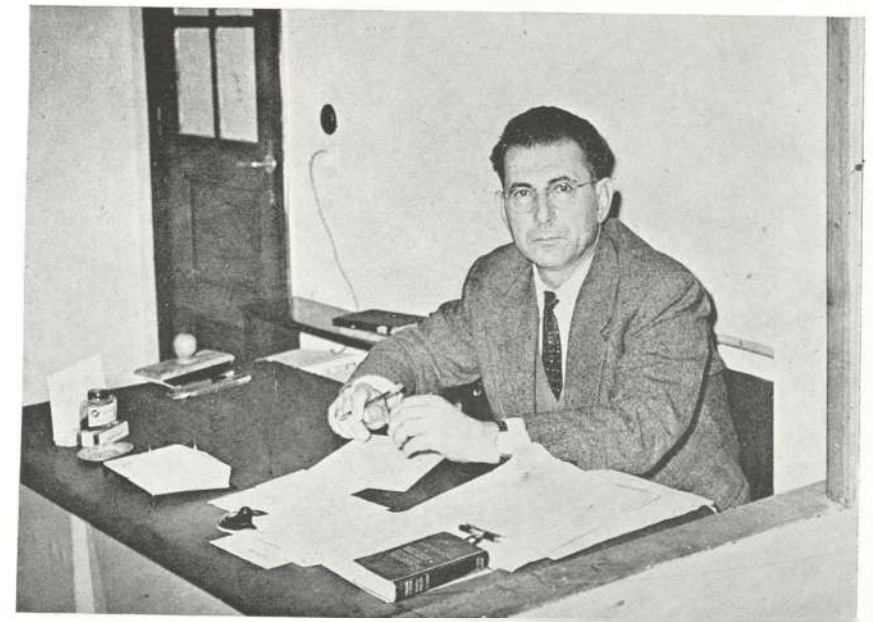
MARY INGIE
Dean Girls' School

WILLIAM SANFORD
Dean Boys School

ΟΛΓΑ ΠΑΛΤΑΡΙΗ
Γυμνασιάρχης Παρθενγωγείου

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΟΠΑΠΑΔΑΚΟΣ
Γυμνασιάρχης Ἀρρεναγωγείου

FACULTY

ΦΙΛΟΛΟΓΟΙ

Λ. Στέφα, Σ. Δημητριάδου, ΉΟλ. Πλαταρίδη, Μ. Φράγκου, Σ. Μπαγλάνη, Α. Τσίκουλα,
Αϊκ. Γόδη, Β. Χατζητζανή, Εύδ. Μπακαλάκη

ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ

Μ. Φάλαρη, Άν. Μαλέγκου, Κ. Μποτσάκης, J). White, Μ. Ζήκα.

Ί. Παπαράλλης, Ν. Χουρμουζιάδης, Δ. Τάνης, Β. Μπαγλάνης, Χρ. Φράγκος, Θ. Μαυρόπουλος,
Ν. Παπαχατζής, Ά. Γεωργοπαπαδάκος, Γ. Βούρδας, Ε. Καλφάλης.

Άρ. Κυριακάκης, Γ. Ίωαννίδης, Ίωάν. Πέγιος, Δ. Εύστρατιάδης,
Δ. Καραδήμος, W. Sanford, Λ. Παπαδημητρίου

ENGLISH

V. Anagnostaki, D. Kalogeropoulou, L. Demetriadou, M. Katope, C. Mc Ginty
absent: K. Logothetou

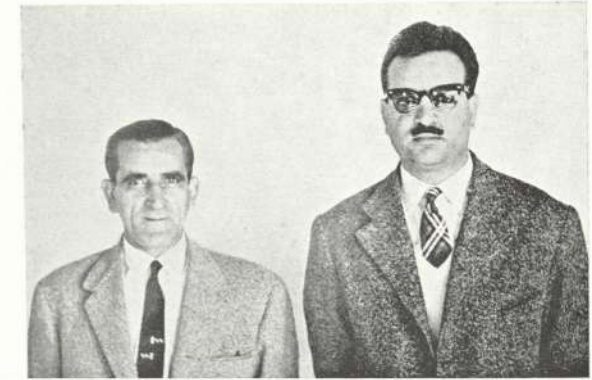

D. Oseid, Ch. Katope, Or. Iatrides, S. Fay, J. Baekus, S. Lekas.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

P. Χριστοδουλοπούλου M. Κοντόζογλου

Χρ. Χρύσης Άντ. Δούκας

ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΓΕΩΜ. ΣΧΕΔΙΟΥ
Γ. Παραλής M. Παπαγιάννη Δ. Παρούτης

HOME ECONOMICS
Απ. Cofou H. Mc Cune

ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Άν. Παπάς

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ
Λ. Χουσιάδας

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ
Ά. Κεχαγιιάς
απόν: Κ. Νούσκας

ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗ - ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

M. PARASKEVAÏDOU
Girls' Registrar

F. FNGONOPOULOU
Boys' Secretary

S. PARASKEVAIDES
Boys' Registrar

G. GEORGIADES
Superintendent of
Buildings and Grounds

TH. KOMNINOU
Cashier

ER. ARCAS
Accountant

A. NIKOLAIDOU
Girls' Nurse

M. PAPAGEORGIOU
Boys' Nurse

TH. TYRIKI
Librarian

A. GIAVRASOGLOU
Telephone Operator

D. AMARANTIDOU
Dietician

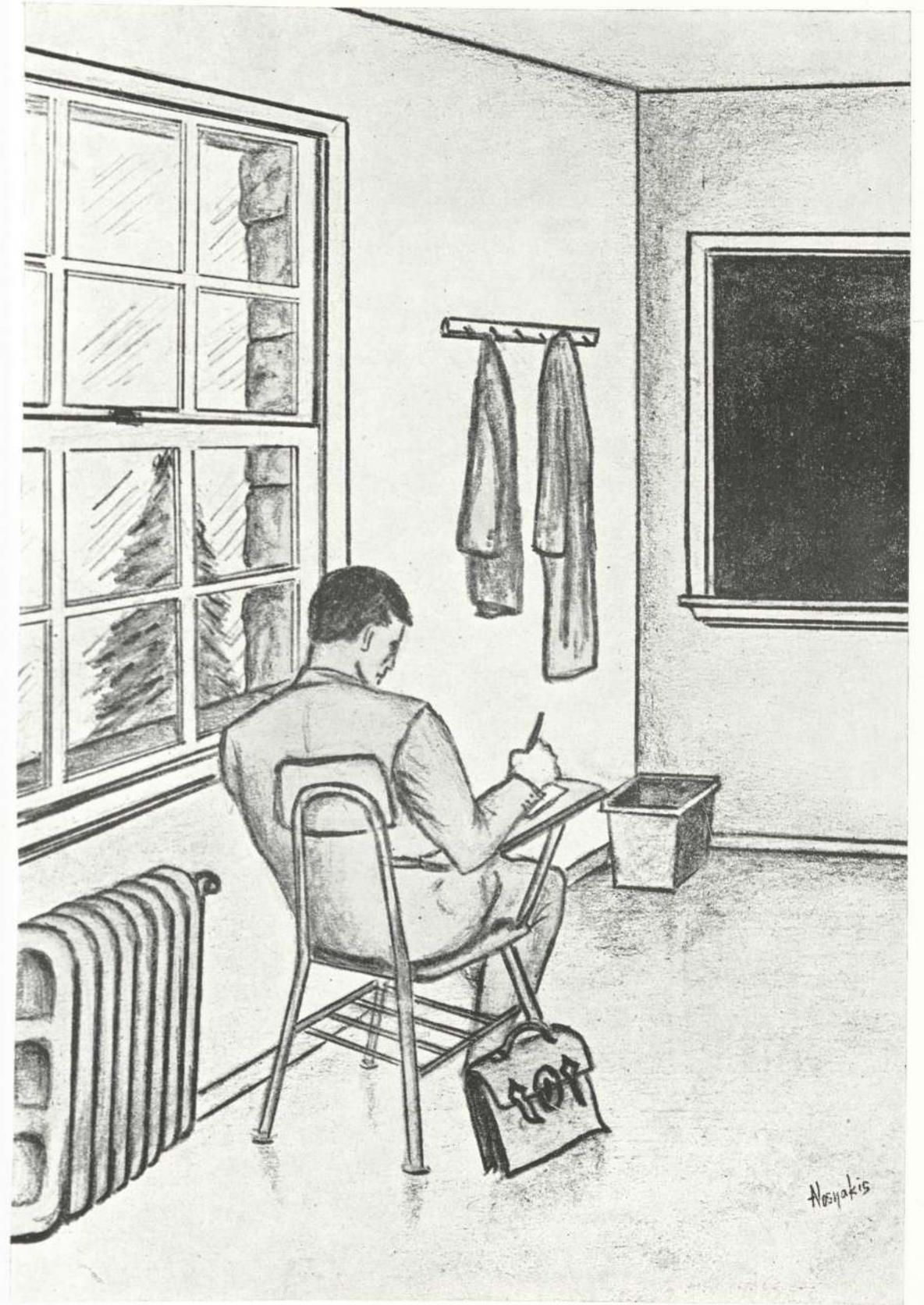
L. AMARANDIDES
Technician

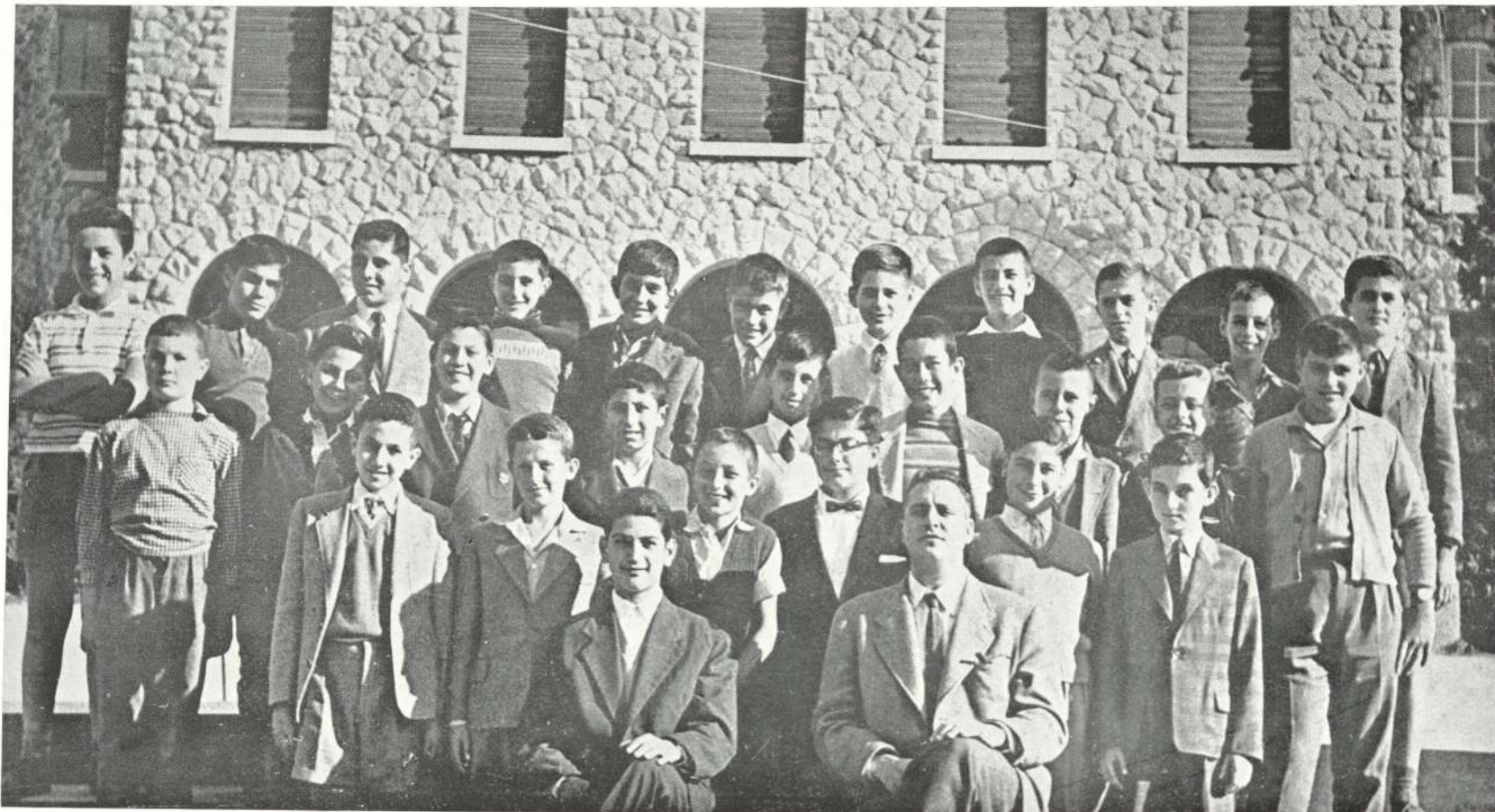
T. HATJIDEMETRIOU
Buyer

ΤΑΞΕΙΣ

CLASSES

ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΗ ΤΑΞΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ

BOYS' PREP FORM

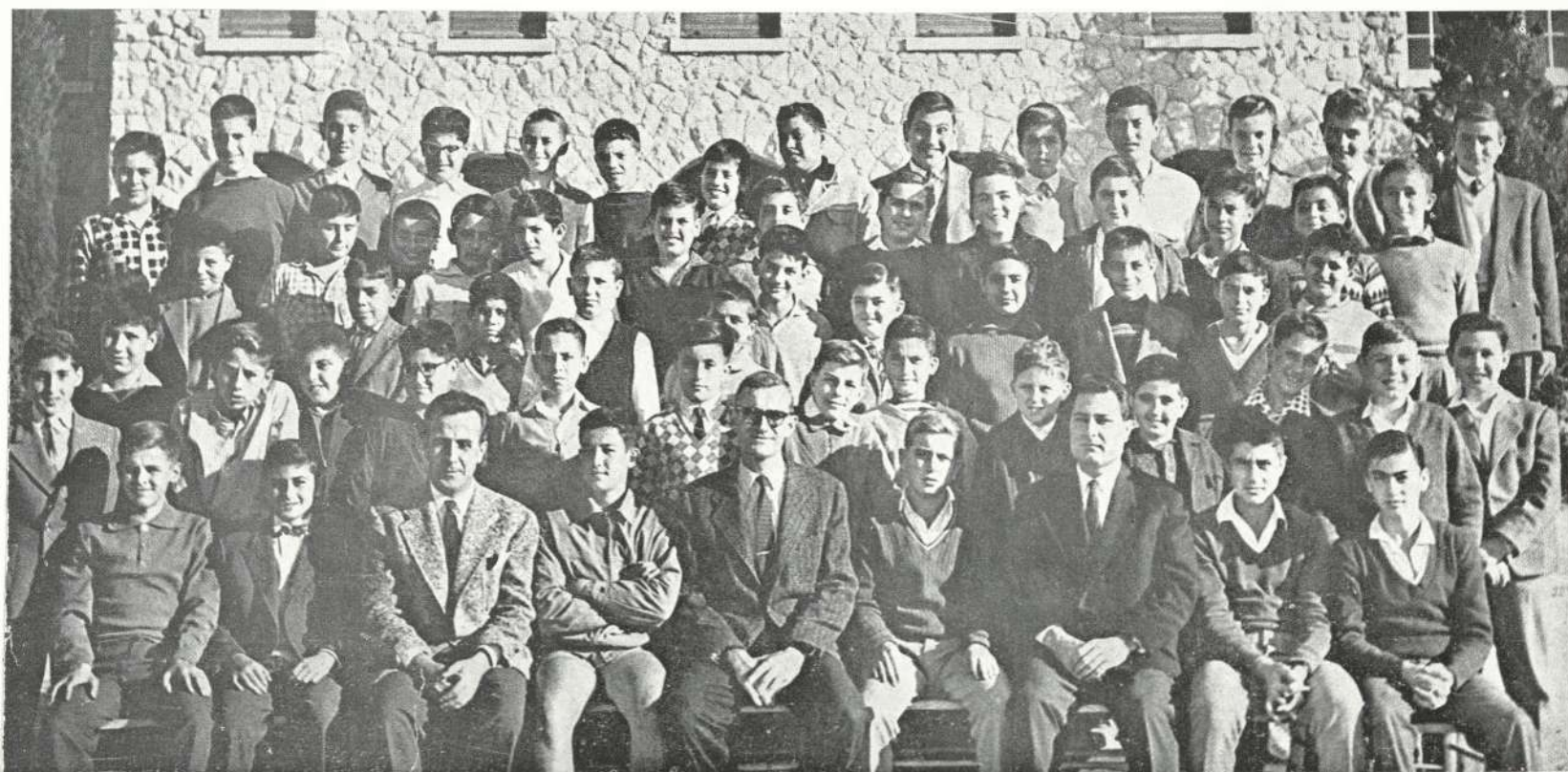
1η Σειρά: Νίκος Μιαούλης, Δημήτρης Φραγκιάδης, Ίωάννης Ασάτσιος, Περικλής Δικτιόπουλος, Δημήτρης Μιχαλιτσιάνος, Βασίλης Ίωαννίδης, Γιάννης Καζάκης, Κώστας Πατσαρίκας, Νίκος Κοντός, Χαϊμ Καντελμπέρ, Νίκος Τσσοβρίτς. 2α Σειρά: Χρήστος Πλούσιος, Γεηγόρης Άρζόγλου, Ίωάννης Ζελεβάρης, Βασίλης Καραογλανίδης, Πάρις Τσάκωνας, Σωτήρης Δημητριάδης, Βασίλης Άλεξάνδρου, Παύλος Παγονόπουλος, Γεωργιάδης. 3η Σειρά: Χρήστος Βαφειάδης, Γιάννης Ρουμπάκης, Σπύρος Αύδης, Νίκος Κόντος, Ισολμών Πεσάχ, Ίωάννης Ασμπράκης. 4η Σειρά: Νίκος Παπακωνσταντίνου (πρόεδρος), κ. Σ. Λέκας (σύμβουλος).

ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΗ ΤΑΞΙΣ ΘΗΛΕΩΝ

GIRLS' PREP FORM

1η Σειρά: Εύα Βορεοπούλου, Πόπη Άναστασιάδου, Μορλένα Άδομίδου, Άλίκη Μπαρζιλιά, Σοφία Σπεράττου, Κλεοπάτρα Ίωαννίδου, Άλίκη Τέγα, Σάσα Κακαβέτση, Ήρω Άθανάσογλου, Τσοούλα Άβρομίδου, Εύμη Δέδου. 2η Σειρά: Ειρήνη Σαραφίδου, Όλγα Τσιρώνη, Έλσα Καλογερίδου, Λένα Μανδρινού, Καίτη Χαραλαμπίδου, Έλλη Πελεκανίδου, Λίνα Ντισλιάν, Άννα Δάρδα, Πίτσα Μισαηλίδου, Τίσα Σαβόγλου. 3η Σειρά: Καίτη Μυστακίδου, Άγαθη Ράπτου, Φανή Μπακάλη, Μαίρη Κόζη, Βιβή Γιαννάκη, Μάρθα Γιαννακοπούλου, Κική Έσκιάνου, Ρασέλ Έλιδου. 4η Σειρά: Μυρτώ Σαμπρά, Δέσποινα Μωρη, Ούρανία Άναγνώστου (πρόεδρος Α' τμήματος), δις Λ. Στέφα (σύμβουλος Α' τμήματος), κ. Δ. Καλογεροπούλου (σύμβουλος Β' τμήματος), Μαρία Γιαννουλοπούλου (πρόεδρος Β' τμήματος), Άννα Νικολαΐδου, Μαρία Μπελάζη.

ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ

BOYS' FIRST FORM

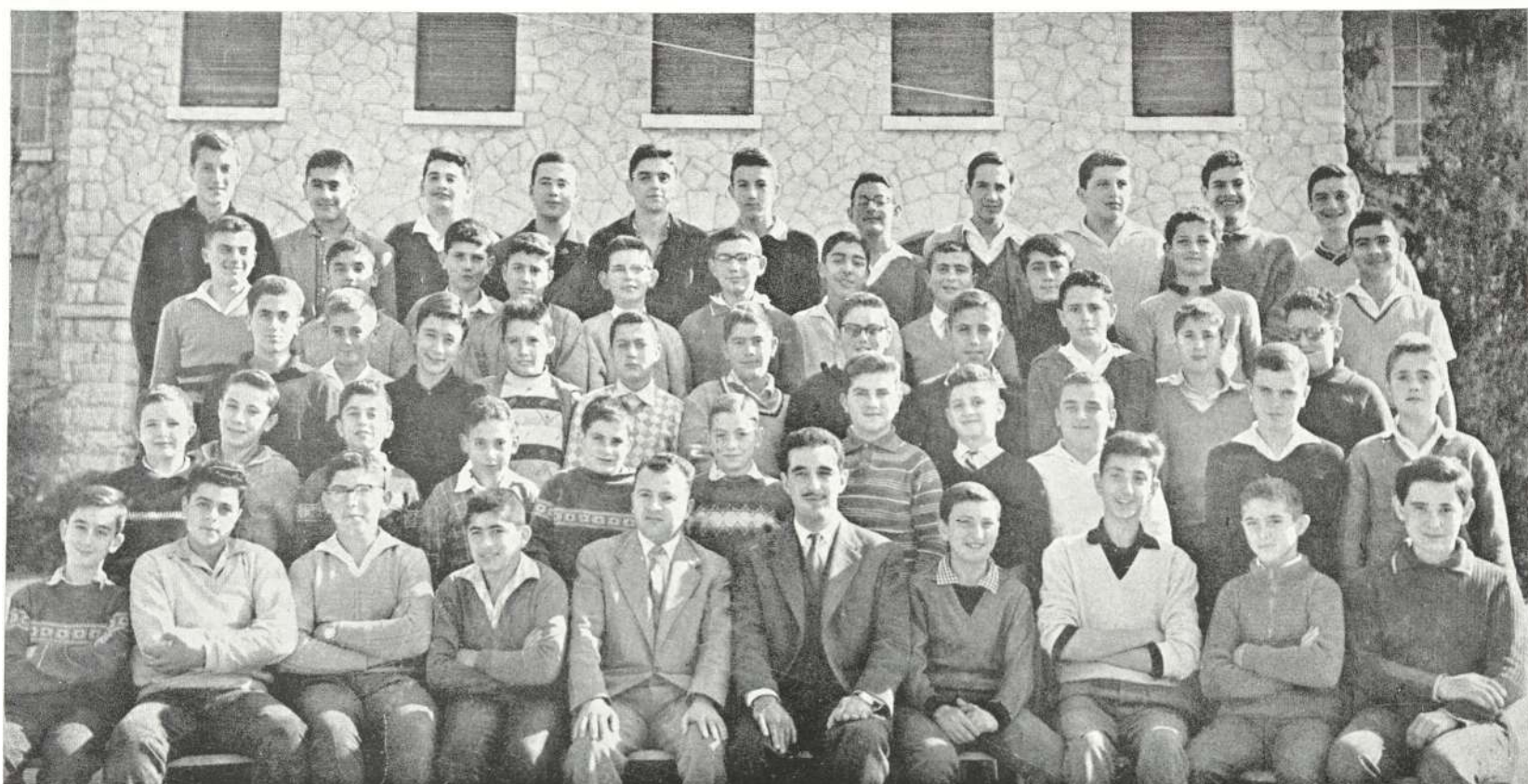
1η Σειρά: Ντίνος Χατζησοταύρου, Γιώργος Βάκας, Δημήτρης Λίτσας, Βαγγέλης Νότογλου, Δημήτρης Τακάς, Γιάννης Βαλαβάνης, Δώρης Πάντσιος, Παναγιώτης Κανέλλης, Δώρης 'Αλεξιάδης, Γιάννης Κοντουρέλης, Νίκος Χριστοδουλιάς, Γιάννης Μεσθανεύς, Μιχάλης Τζώνης, Βαγγέλης Γεωργιάδης. 2η Σειρά: Γιώργος Ψάλτης, Μιχάλης 'Ηλιάδης, Κίμων Βεζύρογλου, Δημήτρης 'Ατμασιζίδης, Γιώργος Σεραφείδης, Χάρης 'Αρτζεμιάν, Γιώργος 'Ανωγιαννάκης, Μιλτιάδης 'Αρβανιτάκης, Θεόδωρος Ταραβάνης, Μανώλης Καμπουρίδης, Βαγγέλης Ροκάκης, Νίκος Καραγιάννης, Πολυχρόνης Ζέρβας. 3η Σειρά: Φαίδων Γεννηματάς, Λεωνίδας Βλοτίδης, 'Αλέξανδρος Μιχαηλίδης, Μιχάλης Παπαϊωάννου, 'Αλμπέρτος Μόλχο, 'Αθανάσιος Πουλιάνης, Πώλ Λευί, Βασίλης Βεργούλης, Γρηγόρης 'Αντωνιάδης, 'Ηλίας Φέσσας. 4η Σειρά: Πέτρος Σαλίβερρος, Κούλης Κεψίδης, 'Ινός Χασίδ, 'Αναστάσης Ράμογλου, Τζέκης Κουνέ, Δημήτρης Βικελούδας, 'Αργύρης Πασπαλάς, 'Αργύρης Βεκισρόπουλος, Τζέκυ Φλωρεντίν, Θεόδωρος 'Αχταρίδης, Σολομών 'Αντζελ, Γιώργος 'Αηδονάς, Γιώργος Γκαγκάτοης, Κώστας Δημόπουλος. 5η Σειρά: Γιώργος Νεβελκόπουλος, Παναγιώτης Γιαταγαντζίδης (πρόεδρος Α' τμήματος), κ. Παραλής (σύμβουλος Α' τμήματος), Κώστας Παρσενσιζίδης (πρόεδρος Β' τμήματος), Μr. Fay (σύμβουλος Β' τμήματος), 'Απόστολος Πιοτικός, κ. Πέγιος (σύμβουλος Γ' τμήματος), 'Ανδρέας Καρράς (πρόεδρος Γ' τμήματος), Θεόδωρος Ψαρράς, άπάν: Θεόδωρος Λυμπερόπουλος.

ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΙΣ ΘΗΛΕΩΝ

GIRLS' FIRST FORM

1η Σειρά: Δήμητρα Λαμπαδαρίδου, Λουκία Μαλλάχ, Στέλλα Χατζηγεωργίου, Κάκια 'Ιερισιώτου, Σούλα Δημόδη, Στέλλα Χαριτίδου, Λέλα Φλωρίδου, Φυλλίτσα Τσιγαρά, Μάρθα Γιαματοΐδου, 'Εφη Πουλάκη, Αίγλη Γρηγοριάδου, Λίνα Τζέλιου, Νίκη 'Αναστασιάδου, Νάγια Σαρακάκη, 'Αγγελική Φίλη. 2η Σειρά: Μαρίνα Σινάνογλου, 'Ασπα Καραδήμου, Μπέτη Ρούσσου, Σαπφώ Χαραλάμπους, Κατερίνα Χρυσοχόου, Μυριέλη Καταρτζή, Ρούλα Καλογεροπούλου, Εύαγγελία Σαμαρά, 'Αλέκα Φλόκα, Εύαγγελία Γαλάνη, Σοφία Κασσάση, Νόρα 'Ιωαννίδου. 3η Σειρά: Τάνση Θώμου, Σοφία Γιαννάκη, Τασούλα Χατζητουράκογλου, Ζωή Χατζηχρήστου, Πόπη Παπαφίλιππου, Τιτίκα 'Αγγελοζή, 'Ασπα 'Αρχοντίδου, 'Ελενα Πασχαλίδου, Μυρτώ Σαουρίδου, Ρούλα Νίκου, 'Αννα Δεληγιαννίδου, Ζωή Δημοπούλου. 4η Σειρά: Σοφία 'Ιωαννίδου, Λεμονιά Καλογεροπούλου, Εύαγγελία Αίγδα, Λίτσα Πέρρου, 'Αννα Βιλδιδίδου, Νέρη Σαούλ, Σοφία Παντελίδου, Μαρία Φυτιάνου, Βικτωρία 'Αλλαμανή, 'Ελένη Πισάνη, Τζένη Χασίδ, 'Αννα Χαρισιάδου. 5η Σειρά: Σολέττα Κάστρο, 'Αναστασία 'Αγαγνωστοπούλου, Λένα Χατζηνύσου (πρόεδρος Α' τμήματος) δις Α. Δημητριάδου (σύμβουλος Α' τμήματος), κ. Α. Μελέγκου (σύμβουλος Β' τμήματος), Λιλή Παπαδοπούλου (πρόεδρος Β' τμήματος), Παυλίνα Καραδήμου, Πέπη 'Αστρινίδου, απούσα: Ειρήνη Ψυλάρωφ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ

BOYS' SECOND FORM

1η Σειρά: Νίκος Σιάγας, Δημήτρης Φωστηρόπουλος, Μιχάλης Τικτόπουλος, Νίκος Παγώνης, Βασίλης Γεωργιάδης, Γιάννης Λαζαρίδης, Κώστας Ζήκας, Όμηρος Λιάμος, Φραγκίσκος Όντιονι, Γιάννης Τσακρίδης, Κώστας Ρέγκος. 2η Σειρά: Φιλώτας Σπανός, Χρήστος Σιλέεγλου, Κώστας Κορνούτερος, Στέφανος Μπίτσος, Γιάννης Τιάλιος, Χάρης Κασμεύκας, Κλέαρχος Τσαουσίδης, Μανόλης Βλαχογιάννης, Μίλτος Φρύσας, Θύμιος Μπακάλης, Άγις Γεωργοπαδάκος. 3η Σειρά: Γιώργος Παυλίδης, Ρούλης Κωνσταντινίδης, Βύρων Λαζαρίδης, Άλέκος Άλεξανδρίδης, Ευγένιος Βασιλειάδης, Τζέκυ Μπαρτζιλιάι, Μαίρη Μόλχο, Άνέστης Σαραφογλου, Ήλίας Γιαντώφ, Θάνος Σεφερτζής, Τζέκυ Μπενμαγιόρ. 4η Σειρά: Μανόλης Κρητικός, Χρήστος Ψωμαδάκης, Κυριάκος Ράμμος, Γκούντο Σαλέμ, Κώστας Άντωνόπουλος, Βελισσάριος Σταματόπουλος, Γιώργος Είλικρινής, Ρόμπερτ Νεχαμά, Κώστας Άθανασιάδης, Άλμπερτ Μπεβενίστε, Χρήστος Κολοκοτρώνης. 5η Σειρά: Ισαάκ Άβραάμ, Κρίτων Πισκάφ, Τώνης Άνανιάδης, Θωμάς Βασιλειάδης (πρόεδρος Β' τμήματος), κ. Θ. Μαυρόπουλος (σύμβουλος Β' τμήματος), κ. Άρ. Κυριακάκης (σύμβουλος Α' τμήματος), Σταμάτης Ντώνιας (πρόεδρος Α' τμήματος), Γιώργος Τζιτζικώστας, Κυριάκος Άποστολίδης, Μανόλης Βιρτσώνης.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ ΘΗΛΕΩΝ

GIRLS' SECOND FORM

1η Σειρά: Ρούλα Χριστάκη, Λιάνα Γιατζιτζόγλου, Καίτη Άζαριά, Στελλίνα Κονιόρδου, Βάλια Βαλετοπούλου, Νόρα Καζάζη, Έφη Μεταξά, Δέσποινα Κορδογιάννη, Πωλέρτ Μπεύσιου, Άετή Φωτίου, Άργυρώ Χριστοδοπούλου, Ρένα Σιάμ. 2η Σειρά: Βάσω Τάντου, Έλενη Κωνσταντινίδου, Τζέινη Τζοβάνη, Σοφία Μανθοπούλου, Μάρθα Γκατσώνη, Νανά Μοσχονά, Μυρτώ Πυροβέση, Μαίρη Τζετζιτζιάν, Έλλη Ζαρατοιάν, Ρούλα Παπαδοπούλου, Άλκα Κοντιούλη, Τζούλια Χεβερδιάν. 3η Σειρά: Έλενα Ναύσια, Είρηνη Έκκλησιάρχη, Εύγενια Χιδίρογλου, Ζωζώ Γκατζάκη, Μαρίκα Ζορβά, Ρένα Κατσιάδου, Σοφία Κουίδου, Άλσα Μπριντάκη, Βέρα Καλφαγιάν, Γιάννα Δισκοπούλου, Σούλα Πουλίδου. 4η Σειρά: Άλσα Σουκιούρογλου, Μαρία Χρυσάφη, Μαρίνα Δημητριάδου, Τασία Φωτισπούλου, Θεόδωρα Δέδου, Ραχήλ Φλωρεντίν, Ρούλη Παπαδοπούλου, Ήφη Βικελίδου, Φυλίτσα Μακεδών, Έλλη Νοτάν, Μαίρη Μαρδζκιάν, Ζωή Μιχαηλίδου, Θώμη Βέρρου. 5η Σειρά: Φανή Εύθυμιάν, Χριστίνα Δεληβοπούλου, Θούλη Καρακιουλάκη (πρόεδρος Α' τμήματος), δις Ά. Τοϊκούλα (σύμβουλος Α' τμήματος), Miss McGinty (σύμβουλος Β' τμήματος), Εύγενια Σαλαπάτα (πρόεδρος Β' τμήματος), Δανάη Ξανθάκη, Άννα Τοϊκούδη, Άποΐσα: Costi Erpe

ΤΡΙΤΗ ΤΑΞΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ

BOYS' THIRD FORM

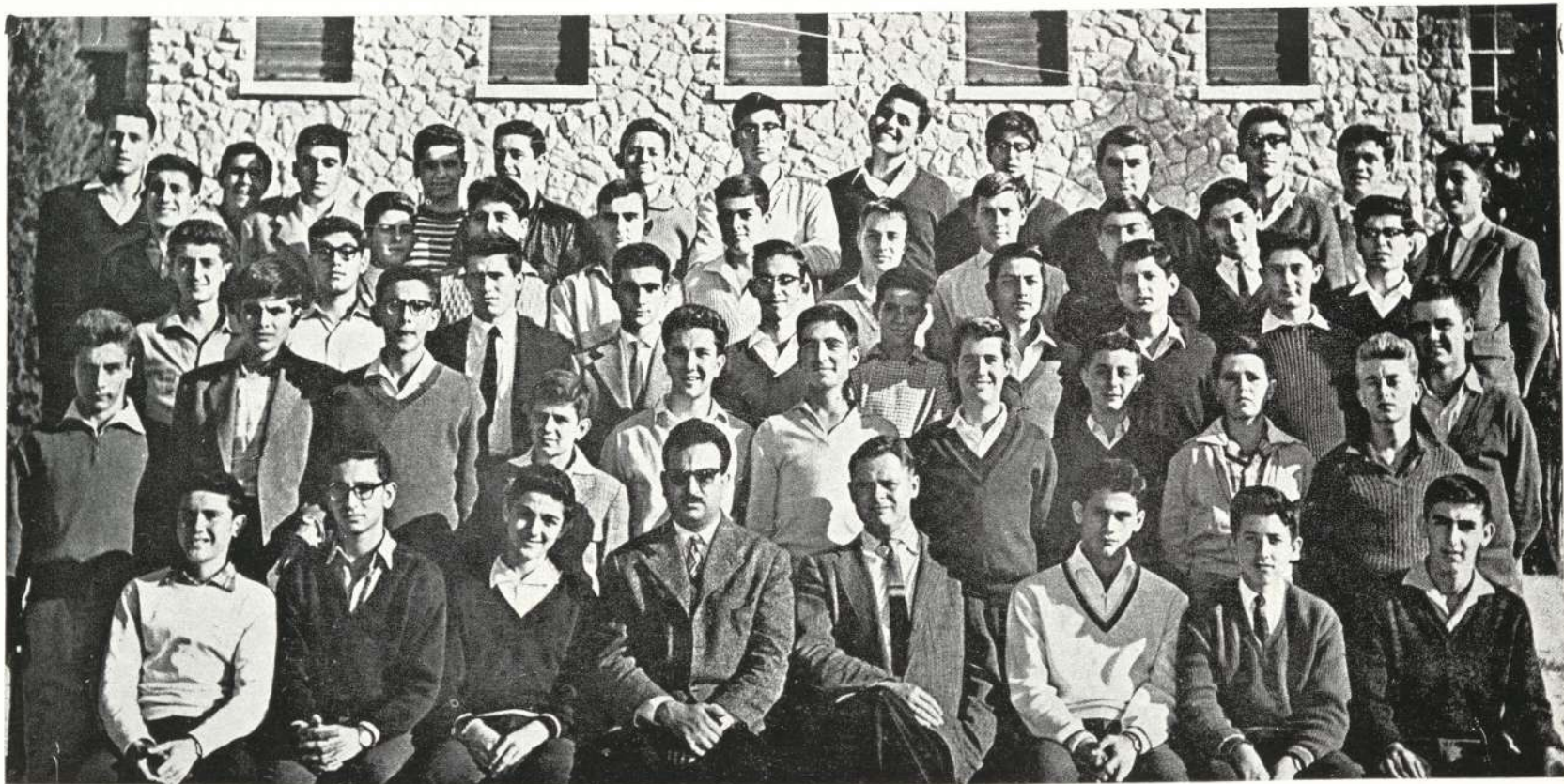
1η Σειρά: Ρούλης 'Αγγελίδης, Γιάννης 'Αντωνιάδης, Δώρης Μελέκος, Δημήτρης Τσουκαλάς, Γιάννης Γριανταφύλλης, Μάνος Φουράκης, Γιώργος Σιονακίδης, 'Ιων Σιπιτάνος, Τάσος Παποκωνσταντίνου, Γιάννης Σκαλής, Γιώργος Τορτοπίδης, Τζιμ Χατζηπουλίδης, Γιώργος 'Εφραιμίδης, Βασίλης Μπασσιούδης. 2η Σειρά: 'Οσκαρ 'Αντώνογλου, Χρήστος Σταγάκης, Τζιμ Ζουρελίδης, Χρήστος Ζαβλανός, Γιώργος Βασιλειάδης, Σπύρος 'Ανστασιόδης, 'Αβραάμ 'Ασσυριαν, 'Εντυ Κασίρε, Περικλής Ταχιδός, Σώκρατης Χ' Πολυχρόνης, Γιάννης Δημόπουλος Βασίλης Σεραφείδης. 3η Σειρά: Στάμος Βασιλειάδης, Τζών Θαλής, Δημήτρης Θεωδωρίδης, Λεωνίδας Βελλίδης, Νίκος Καλόμοιρος, Νίκος 'Εμμανουηλίδης, Γιάννης Κουλούρης, Κοσμάς 'Αλμπανής, 'Αλέκος Μαγνήτολης, Γιώργος Γεωργίου, Δημήτρης Στεργίου, Δημήτρης Δερβίσης, Τούλης Πανωρίδης, Τένης Διρμίκης. 4η Σειρά: Γιάννης Χουχουλιάδης, Ρούλης Σουγιουτζίδης, Βασίλης Βασιλειάδης, Δώρης Οικονόμου, Παύλος Παυλίδης, Λάλος Παπαδήμας, Νίκος 'Αποστολίδης, Νίκος Πολυζώης, Θαλής Δελικάρης, Θωμάς Μακίος, Ρόμπερτ Μπενβενίστε, Μανόλης Βογιατζάκης, Θωμάς Σαβιελόκης. 5η Σειρά: Θόδωρος Παπαχριστόπουλος, Βάγγης Πανδούλας (πρόεδρος Γ' τμήματος), κ. Ν. Χουρμουζιάδης (σύμβουλος Γ' τμήματος), Φάνης Θεοφανίδης, κ. Ι. Παπαράλλης (σύμβουλος Α' τμήματος), Γιώργος Βαμβακάς (πρόεδρος Α' τμήματος), κ. Παπός (σύμβουλος Β' τμήματος), 'Απόστολος 'Ηλιάδης (πρόεδρος Β' τμήματος), Γιώργος Σιαμπάνης. 'Από ντες: Σωτήρης Δήμου, 'Ομηρος Βογιατζάκης, 'Αλμπερτ Φλωρεντίν.

ΤΡΙΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ

GIRLS' THIRD FORM

1η Σειρά: Λένα 'Ηλέκτρα, Βάγγη Πεταλά, Μαη Βιδαλή, Θούλη Παπαδημητρίου, Λίσα Κυριακίδου, Λουκία Πελοσώφ, Φλώρα Τσιμίνι, Στέλλα Παπαστερίου, 'Ελσα Διαμαντιπούλου, Θωμή Τσιτοπούλου, 'Εφη Κοσσίνη, Λέλα Μπενρουμπή, Βαγια Δημακοπούλου, Θάλεια Καρακατσάνη. 2η Σειρά: Χαρούλα Προκοπίδου, Ξανθούλα Παπαδοπούλου, 'Επη Σαμαρά, Κική Δοκμετζή, Εύανθια Σταυρουλάκη, Λένα Χρήστου, Χαρούλα Πασπάτη, Σοφία Σκοπετιά, Μαρίνα Βραχνού, Σούλα Καμπουράκη, Βάνα Γεωργιά, Μαρούλα Μόσχου, Μάχη Πανταζίδου. 3η Σειρά: Είρήνη Δικτυοπούλου, Πόπη Πασχαλίδου, Ρένα Σκαλουμπάκα, Κατερίνα Βικελίδου, Πόπη Κουτίτα, Μίμη Μαργαρίτη, Νατάλια Κουγιουμτζιαν, Χριστίνα Μανέ, Θωμάς Παπαδάμου, Μαίρη Καστανάκη, Λένα Χατζηδμήου, Λία Μουσχίου. 4η Σειρά: Μπέττυ 'Οφλουδή, 'Αγλαΐα 'Ιωαννίδου, Κατερίνα Μαρτίνα, Τίλντα Μπενβενίστε, 'Ολγα Λευκάκη, Λένα Λαδένη, Λεμονία Καραουσακή, Λένα Λαγιά, Στέλλα Χατζηγεωργίου, Βίλμα Χατζημαλιώτου, Τζούλια Παρασιόου, Μιράντα 'Αναστασιάδου, Τάνα Μποτσάκη, Τζίνα Μπενβενίστε, Μίλλυ Στεφανίδου. 5η Σειρά: 'Αριστούλα Κυπαρίσση, Μαρία 'Ιωαννίδου, 'Αλέξ 'Αναστασιάδου (πρόεδρος Α' τμήματος), κ. Α. Γόδη σύμβουλος Α' τμήματος), κ. Σ. Δημητριάδου (σύμβουλος Β' τμήματος), Θεόνη Παρισάκη (πρόεδρος Β' τμήματος), Δημήτρα Σφενδόνη, Ρένα Μπενσουσαν. 'Απο υς: 'Αλίκη Σαμουηλίδου.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ

BOYS' FOURTH FORM

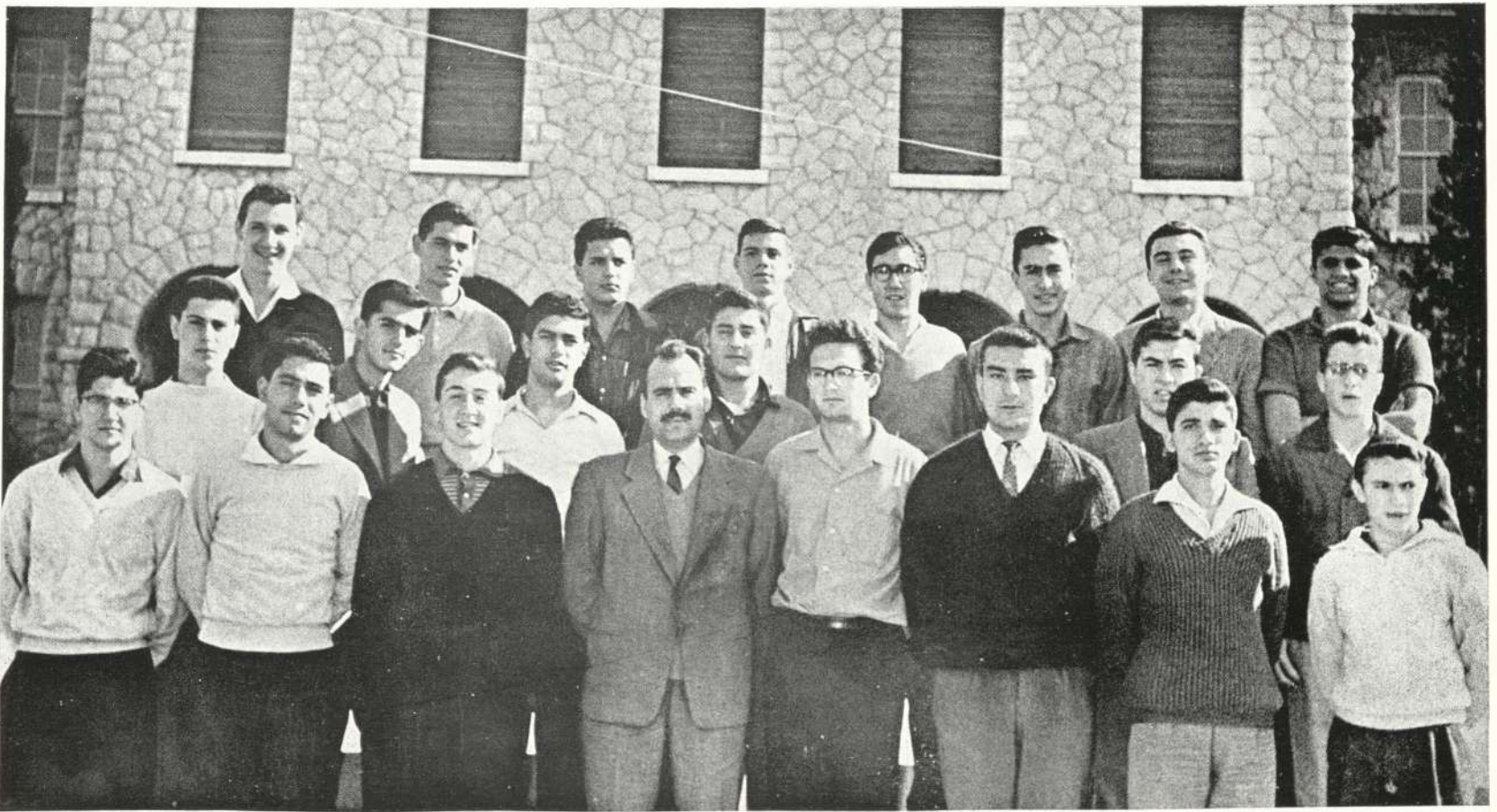
1η Σειρά: 'Αντώνης Ξανθάκης, Δημήτρης Λουπάκης (πρόεδρος κλασικού), 'Αθανάσιος 'Αποστολίδης, Νίκος Κασαμπαλίδης, Γιάννης Σκαρκαλός, 'Αντώνης Πολυζωίδης, Γιώργος Μητακίδης, Νίκος Χατζηγεωργίου, 'Αγγελος Λυγεράκης, Κώστας Παπαγγελόπουλος, Γιάννης Μουρατίδης, Λέων 'Αρούχ, Ρούλης Χρυσανθόπουλος. 2η Σειρά: Δημήτρης Δημοπούλος, Γιώργος Σιδερής, Κώστας Μωυσιάδης, 'Ηλίας Κολέσκας, Πανος Σακελλαριδής, Σόλων Φασσιανός, Κώστας Λαζαρόπουλος, 'Ακης Μήντσος, 'Ηλίας Εύαγγελίδης, Σώτος Μπονάνος. 3η Σειρά: Πέτρος Μακρίδης, Γιώργος Σούλας, Νίκος Βόσκαγλου, 'Αλέκος Σκουβακλής, Γιάννης Σινανογλου, 'Αγγελος Ριζοπούλος, 'Αλέκος 'Αλεξιάδης, Νίκος Βακιανής, Κώστας Βογιατζάκης, Κώστας Μητσάς. 4η Σειρά: 'Αποστόλος Καρράς, Δημήτρης Μπακογιαννάκης, Σίμος Μπενσαντών, 'Αθανάσιος Παπαδόπουλος, Παύλος Μαγιέρ, Βασίλης Δέλιος, Γιάννης Σφενδονής, Φίλιππος Κασάπης, Θάλης Σεραφειμίδης, Γιάννης Βλοτίδης. 5η Σειρά: Γιάννης Πανταζίδης, 'Αλέκος Κραλλής, Κώστας Μπουτάρης (πρόεδρος πρακτικού), κ. 'Αντών. Δούκας (σύμβουλος κλασικού), κ. Donald Oseid (σύμβουλος πρακτικού), Γιώργος Σαβιολακός, Δημήτρης Μέμμος, Δημήτρης Πετρίδης.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ

GIRLS' FOURTH FORM

1η Σειρά: Κάτια Μικρού, Μήνα Στεφανίδου, Σουλτάνα Χουβαρδᾶ, Νίκη 'Αθρονίδου, Καίτη Σκανδαλή, Τζούλια Ξανθοπούλου, Λένα Δημοκίδου, Δέσποινα Ταλασίδου, 'Αλίκη Τόγκα, Φωτεινή Κωτούλα, Λούλα Βλαχογιάννη, Χριστίνα Σιδηροπούλου. 2η Σειρά: Λιλίκα Καλυβακή, Παυλίνα Λαζαρίδου, 'Αγγέλα Παναγιωτίδου, Λίνα Πράκουρα, Λουίζα Σεβασλιαν, Βαγγελίτσα Κονιορδού, 'Ελένη Γιαννοπούλου, Φανή Τζώνου, Φανή Χατζηστρατή, Μαρία 'Αθηνόδωρου. 3η Σειρά: Κική Μπόλλα, Ζιζή Παπαδοπούλου, Είρήνη Βελαλή, Ρίτα Ποιενίδου, Δέσποινα 'Αδαμοπούλου, 'Ελενα Βαλετοπούλου, Πόπη Μπίτσου, Φωτεινή Βυρτσώνη. 4η Σειρά: Κική Σωτηροπούλου, Ροδανθή Ζαργανή, Χρυσούλα Χατζητάκη, 'Αννα Χατζηγεωργίου, Νίτσα Χαραλαμπακή, 'Ελπίδα Καλλιπολίτου, 'Ιωάννα 'Ισαακίδου. 5η Σειρά: Πόπη Τριανταφυλλίδου, 'Αλέκα Καραδήμου, 'Αννα Παπαφίλιππου (πρόεδρος Α' τμήματος), Mrs White (σύμβουλος Α' τμήματος), κ. Μπαγλανή (σύμβουλος Β' τμήματος), 'Εφη 'Ανανιάδου (πρόεδρος Β' τμήματος), Μπέττυ Μπαρτζιλιά, Νανα Ράμμου.

ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ
ΚΛΑΣΣΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

BOYS' FIFTH FORM
CLASSICAL SECTION

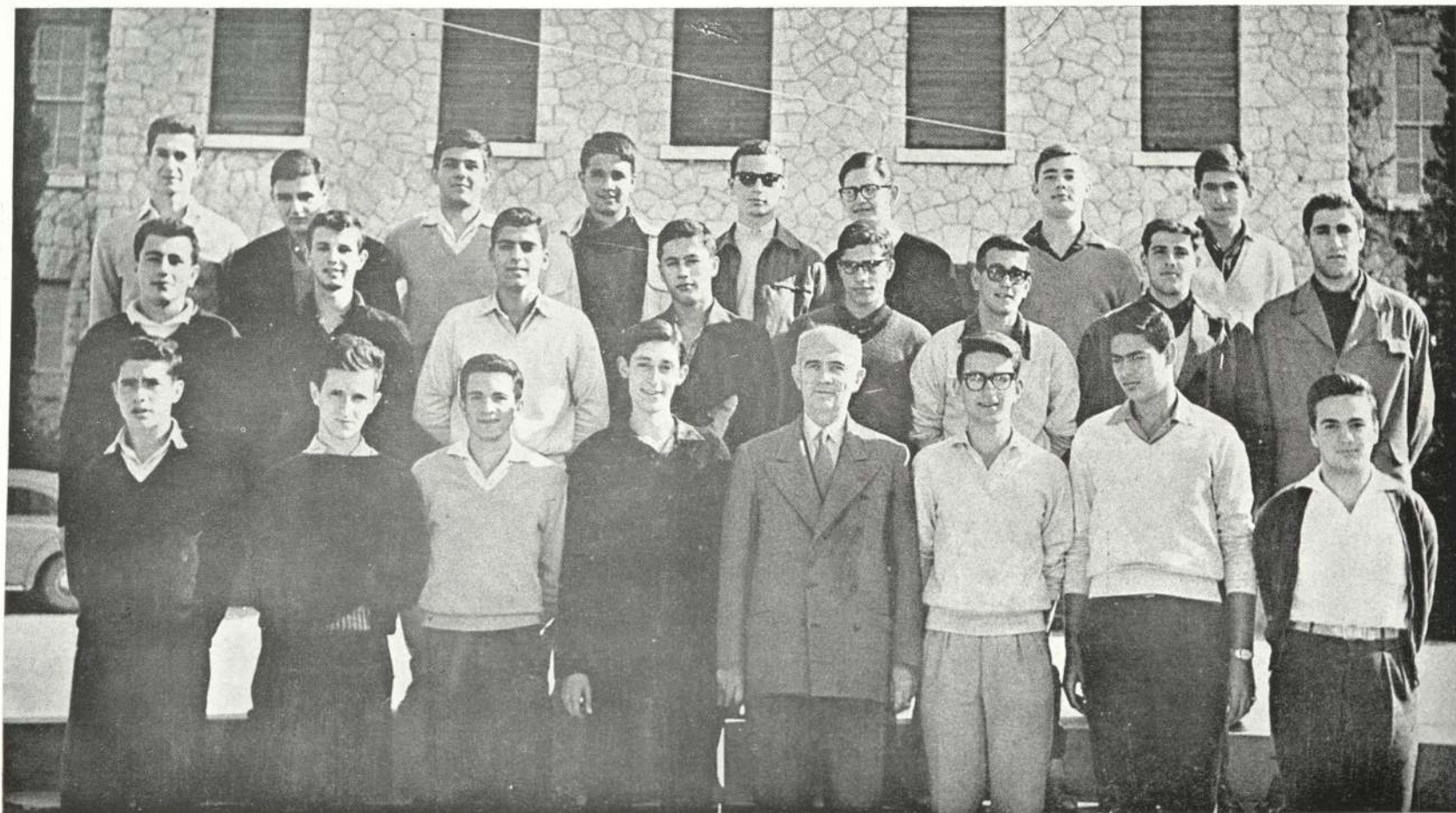
1η Σειρά: 'Αλέκος Στεφανάτος, Κώστας Εὐαγγελινός, Κώστας Γραμμενίδης, Πέτρος Βαμβοκάς, Γιάννης Εὐκλείδης, 'Αλέκος Κατινάκης, 'Απόστολος Δικτυοπούλος, Θύμιος Κασαμπαλίδης. 2η Σειρά: Λεὺτης Κογκαλίδης, Μένης Φίκας, Γιάννης Λιαπής, Βαγγέλης 'Αθανασιάδης, "Αρης Κωνσταντινίδης, Γιώργος Φιλίππου. 3η Σειρά: Χρήστος Γαϊλίκας, Νίκος Λαλάτης, Χρήστος Δημαρέλος, κ. Ε. Καλφάλης (σύμβουλος), "Αρης Νούλης (πρόεδρος), Χρήστος Μπουτζιούκας, Μανώλης Χρύσης, 'Αντώνης Ψωμαδάκης. 'Από ν τ ε ς: Νίκος Καλαράκης, Γάσος Πορκοσίδης.

ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
Α' ΤΜΗΜΑ

GIRLS' FIFTH FORM
SECTION A

1η Σειρά: 'Ηρώ Κοσμίδου, Θώμη 'Αγγελή, Ρένα Δρακοπούλου, 'Αγγέλα Θεριανού, Βιργινία Γιαννάκη, Πίτσα Βασιλείαδου, Φλώρα 'Αλτοέχ. 2η Σειρά: Σούλα Εὐαγγελίου, Σεμίραμις Διονυσίου, Δανάη Γζερέμογλου, Μαίρη Πεταρούδα, "Αννα Μπατσιώτου, Μαίρη Παπαδοπούλου, 'Ιωάννα 'Αλιχανίδου, Τάνια Γέσιου. 3η Σειρά: Τόνια Μελανίδου, Σόνια Πολορωφ (πρόεδρος), κ. Β. Χατζητζανή (σύμβουλος), Θεανώ Παπακωνσταντίνου, Κική Καπρή.

ΠΕΜΠΤΗ ΓΑΣΗ ΑΡΡΕΝΩΝ
ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

BOYS' FIFTH FORM
PRACTICAL SECTION

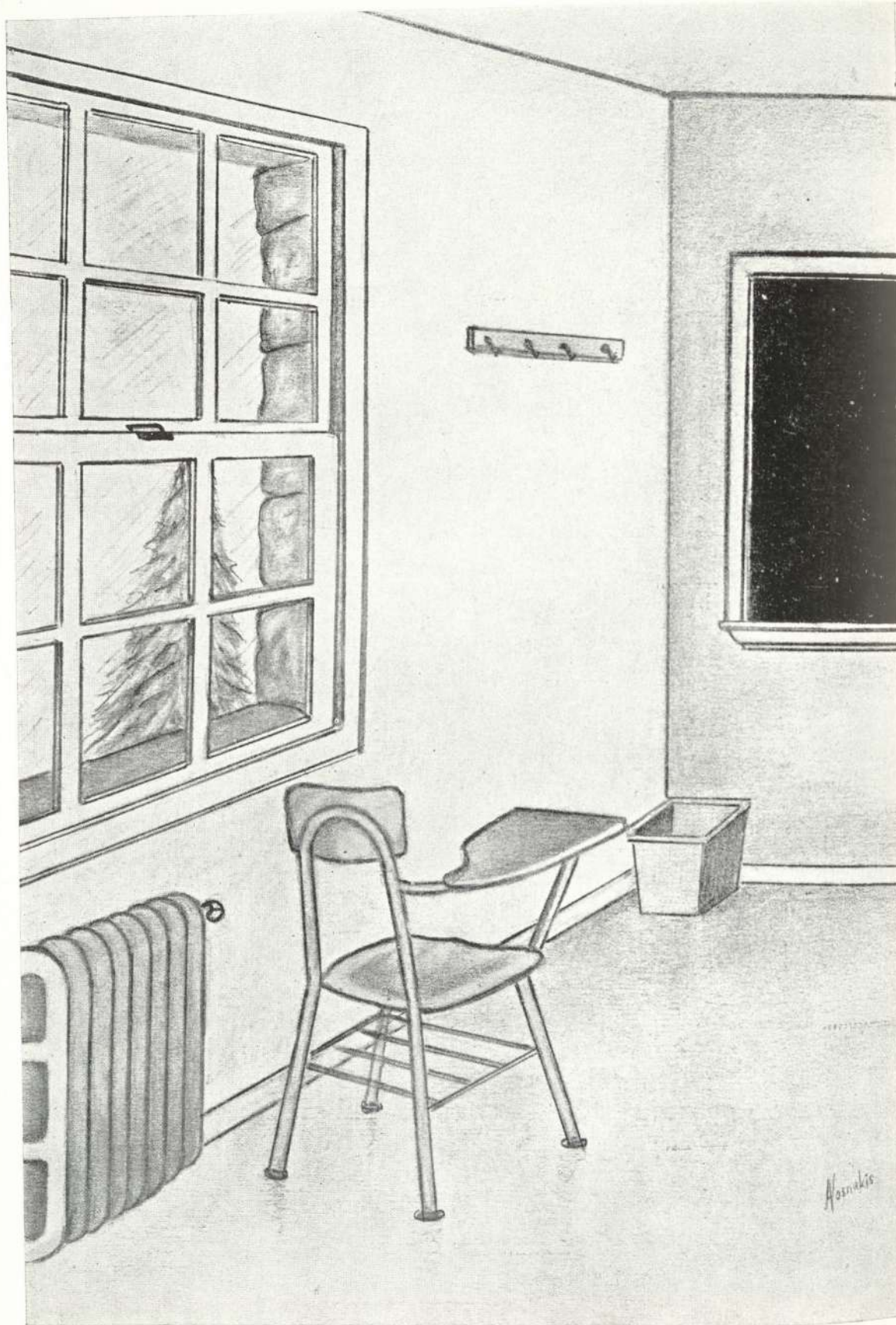
Σειρά 1η: Δημήτρης Καραθόδωρος, Αντώνης Τσιράκογλου, Λευτέρης Ταβλαρίδης, Βασίλης Μπαράκλης, Λάκης Κλεώπας, Νίκος Εύθυμιάδης, Νίκος Τσινίκας, Κώστας Γεμενιτζής. Σειρά 2α: Ματθαίος Καλφαγιάν, Μάκης Λαγός, Απόστολος Μποταίτης, Γιώργος Τριβιζάς, Μανόλης Κομίδης, Στέλιος Μαλαχιάς, Ιγνάντης Μαυρομάτης, Νίκος Χρυσόχοιδης. Σειρά 3η: Δημήτρης Τσεπελίδης, Γιώργος Καλομυρίης, Δημήτρης Οικονόμου, Γιάννης Μανδρίνος (Πρόεδρος) κ. Α. Παπαδημητρίου (σύμβουλος), Θόδωρος Μυδης, Νικήτας Αλεξανδρίδης, Θόδωρος Ταραβάνης.

ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
Β' ΤΜΗΜΑ

GIRLS' FIFTH FORM
B' SECTION

Σειρά 1η: Μαίρη Ματαϊκούδη, Μαρία Κουλιστανίδου, Ίσμήνη Πόλιου, Ματούλα Ξανθου, Έλενη Φούμναρη, Ψαίδρα Τεζαψίδου, Σόνια Ματεοσιάν, Βιβή Μαυρίδου, Νίκη Τρουπτοόγλου. Σειρά 2η: Ίελη Χαρατσαρη, Αφρούλα Μακρίδου, Σούλα Λαζαρή, Μαρουδίτσα Ύψηλαντου, Έλενη Μυλωνά, Λίνα Σαλταντζίδου, Λένα Σκούντζου. Σειρά 3η: Μιράντα Λέκκα, Άλεκα Σακελλίωνος, (Πρόεδρος), δις Ν. Κωφοῦ (σύμβουλος), Μαίρη Πετρολιᾶ, Σοφία Σέρτιου, Άποῦσα: Λουκία Παπαευγενίου.

OUR SECOND ANNIVERSARY

★

May 1961, marks the 75th anniversary of Anatolia College and Thessaloniki High School's 2nd year as a member of the campus.

Even though it is the infant in age and size, the International School has greatly progressed since its beginning, and constantly strives for improvement, academically and socially. The student body has grown from 25 to 40 students in a period of one year, bringing together Yugoslavian, Italian, Greek - American, English and American students.

The faculty is equally as cosmopolitan as the student body. Mrs. Vivian Anagnostakis is the principal, and the teachers are Mrs. Constance Zink, Mrs. Sophia Fotopoulou, Mrs. Andree Catsaounis, Dr. Panagiotis Rentzeperis and Dr. Themis Hadjiioannou from the University of Salonica.

The grades range from 7 to 12, with a general curriculum of mathematics, history, English, science and French, with gym, art and music as minor subjects. The class officers are:

Senior Class - Axel Haubold, president and

Bill Folsom and Marina Paravis.

Freshman Class - Phil Carroll, president and

Andrea Poole, LuAnne Jenson and Jim Pilger.

7th and 8th grades - Sam Custer, president and

Chris Katope, Francesca Farranacci and Thracy Varvoglis.

All classes are represented in the Student Council, of which Bill Folsom is president, Theo Katope is vice-president, Judy Pilger is secretary and Andrea Poole is treasurer.

Each class has the opportunity to sponsor a party and any other interesting or useful project. The Halloween Party was given by the Senior classes at the «Y» where prizes were awarded for the most original costumes. To enter the Christmas season, the school was decorated secretly by the Student Council, and a Christmas party was sponsored by the ninth grade.

The International High School played a large part in the Anatolia Bazaar, with a «White Elephant» sale as the project. By selling donations from the families, it was a great success, with the proceeds going for philanthropic purposes.

Ti-Hi students take an active part in Anatolia clubs, such as the Chorale, Welfare and Press clubs. The largest extra-curricular group and the most active is the Players Club, sponsored by Miss Lambrini Demetriadou. Theo Katope is president, and all students are members.

The Club's first production, «Thanks for the Murder» was presented for the parents and Greek students at Thanksgiving time in November. The play was written by Mr. William Sanford and the students, and was a satire about a Thanksgiving conspiracy in an old Victorian boarding house. With the complete cooperation of the school concerning acting, lighting, scenery, sound-effects, make-up and prompting, the play was a success in that everyone, audience and performers, had a wonderful time. Future plans of the Players Club include presentation of a more serious drama for the 75th Anniversary.

The 1960-61 school year has been a beneficial one for Ti-Hi, and it is the sincere hope of all of its students and faculty that student participation in curricular and outside activities and cooperation with the College will present greater understanding of the school to the Greek people. Sincere thanks and appreciation are given to everyone involved for the concern and interest shown in the developing and progress of the Thessaloniki International High School.

SENIOR AND JUNIOR CLASS

*

First row: (l. to r.) John Demos, Betty Tilley, Theo Katope, Axel Haubold, Mrs. Anagnostakis.

Second row: Alex Farrenacci, Marina Paravas, Bill Folsom, Leslie Siskos, Terry Woods-Smith.

NINTH GRADE

*

First row: Jack Pilger, Kathy Howe, Lu Anne Jenson, Mrs. Fotopoulis, Andrea Poole, Margie Custer.

Second row: Harry Anthiopoulos, Jim Pilger, Phil Carroll, Steve Mermigos, John Folsom, Ricky Poole.

SEVENTH AND EIGHTH GRADES

*

Kneeling: Chris Katope, Sam Custer.

First row: Dusbitsa Zavouska, Judy Pilger, Thracy Varvoglis, Mrs. Zink, Stanley Demas, Vivian Esders, Zoe.

Second row: Sola Pardo, Sonia Vlahau, Blagitsa Zacouvaska, Sam Woods, Smith - Francesca Farrenacci, Herbert Elliot, Tom Siskos, Larry Voreadis.

SENIORS

WILLIAM B. FOLSOM

When Bill is around, there is never a dull moment. He is the type who always has something to say, either humorous or worthwhile. His 18 years have been spent in Connecticut, China, Hungary, Mexico, Haiti, Washington, D. C. and Greece, so it is not surprising that his ambition is to be a diplomat like his father. Besides travelling, his interests turn to photography and art. He plans to go to Tufts for college and it need not be mentioned that Ti-Hi will become considerably more quiet. Bill was a favorite of all.

AXEL HAUBOLD

Axel is only 17, but he is known through the corridors of Ti-Hi as the «muscle man» and «brain» of the school. Even though born in France, and having lived in Austria, he is an American citizen. He participated in the Players Club and is an honor student, but most of all he is a gentleman and a fabulous friend. His future revolves around math and physics, and he hopes to attend California Tech. When Axel leaves it will be a great loss to the school, but we wish him much success in his future role as a scientist and hope he will be «halfway to heaven».

THANKS FOR THE MURDER

The players Club

The actors

The scenery committee

I could ...

THE AT WORK AND PLAY

Baby Zoe

Muscle Men

Santa was good to
Johnny

Gym Clas ???!!!?

Ring around the Rosie

«Algac, echinodermata...!»

POETRY

THE SEA

The wave bats against the naked rock,
With fury it shouts and breaks
 Into butterflies of foam.
The wave leaves on the rocks a track
 Of diamond like salt
Which sbines and blinds your sight.
Again the wave hits the naked rock.
The seagulls flutter their wings and fly
 About until the wave is dead.
Another wave is born, this one stronger.
The seagulls scream and their voice covers
 The voice of the sea.
Looking at the eternal struggle of the sea
 Is a magnificent and frightening sight.
The wave beats the hard hard rock,
And models it like an extravagant sculptor
The rock must support the eternal torment of the wave,
Like Prometheus did in chains.

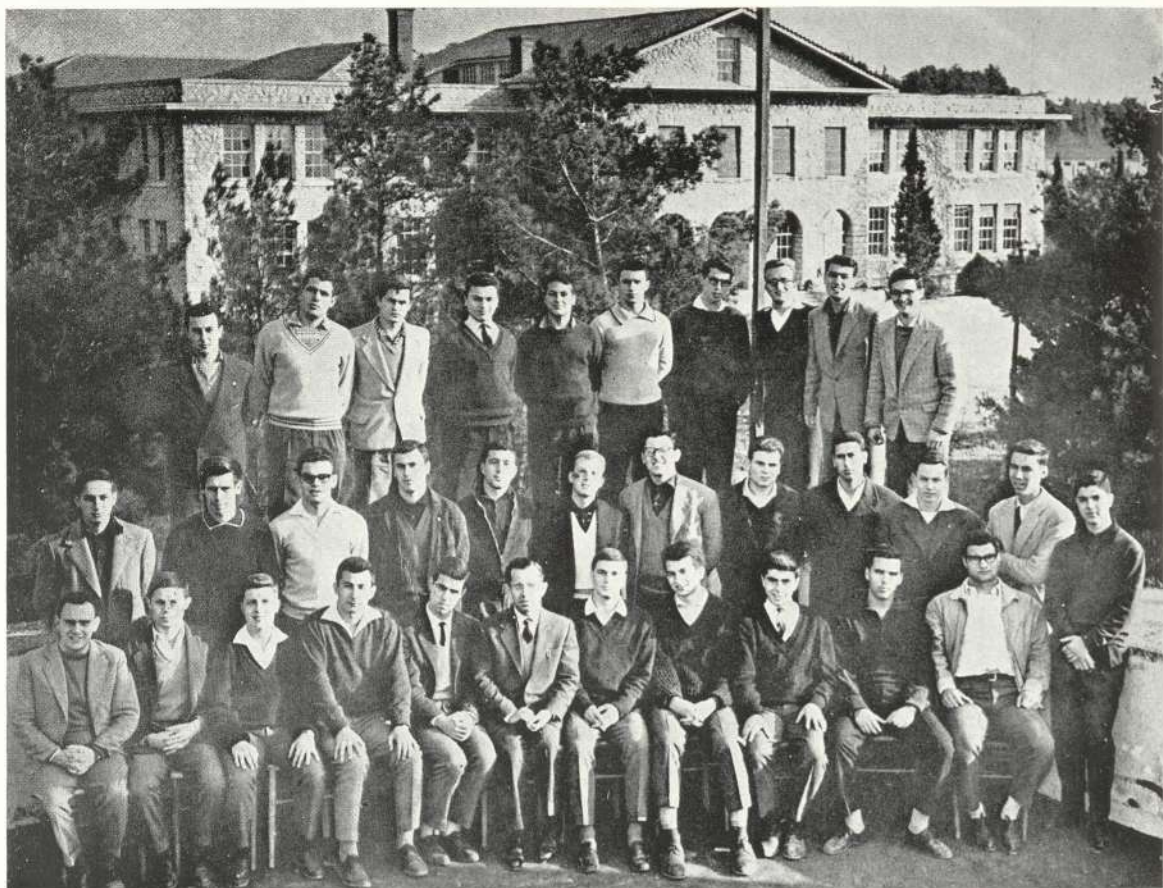
THE TRAIN

The train streaks by
Before we know it
As if it had never been there.
And past moments
Of tense anticipation
Are now but
Tremors felt
And briefly remembered.

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΙ

GRADUATES

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Με μια κρυφή συγκίνηση, την οποία μας προκαλούν ανάμεικτα αίσθήματα χαράς και λύπης, αφήνομε το Κολλέγιο «Ανατόλια», το σχολείο μας. Χαράς, γιατί ο αγώνας μας για την επιτυχία στη ζωή μπαίνει σ' ένα νέο όποφασιστικό στάδιο και παίρνει πλέον σχήμα και μορφή παύοντας να είναι ένα αμφιβολο γεγονός της αύριον, και λύπης, γιατί πράγματα και πρόσωπα που επί τόσα χρόνια μας συγκλόνιζαν, που πλήρωναν κατά καιρούς τα επίκινδυνα κενά της νιότης, που άλλοτε άνοιγαν μικρές συναισθηματικές πληγές και άλλοτε έκλειναν άλλες πιο βαθιές και πιο όδυνες, θα πάνουν τώρα να μας τριγυρίζουν και να μας έμπνέουν, να σχηματίζουν σιγά, σιγά με την προσωπικότητά τους—την ανεπαίσθητη πολλές φορές—την οντότητα της δικής μας.

Με μεγάλη άνυπομονήσας προετοιμαστήκαμε για να αποφοιτήσουμε από το Κολλέγιο. Αναρωτηθήκαμε όμως ποτέ με πόση νοσταλγία θα το θυμάσαστε τα επόμενα χρόνια των μεγάλων δοκιμασιών και της μοναξιάς; Με πόσο ψυχικό πόνο θα αναπολούμε την Ιερή, την υπέροχη μαθητική φιλία και την ευγενική συναδελφούση που αναπτύσσεται ανάμεσα στους νέους, που αναπτύχθηκε ανάμεσά μας; Την γνωριμία μας με τα κτήρια, τα γήπεδα και τα κατάφυτα δασάκια; Την γνωριμία και φιλία μας με τους σεβαστούς καθηγητές; Την φιλία που αναπτύχθηκε μεταξύ μας, τα άστεία και τις φάρσες, τα ατέλειωτα παιδικά γέλια.

Σιγά, σιγά όμως και υπό την επίδραση του σχολείου ή παιδικότης μας εγκατέλειψε και μαζί της έφυγε κάποια άθωα αμέλεια για όλα. Άργα αλλά σταθερά ώριμάζαμε ψυχικώς. Το Κολλέγιο επέβλεπε σ' αυτήν την αλλαγή και μας εξοικείωνε με νέους κόσμους: τα αθλητικά μάτς, τα clubs, τα συμβούλια, τα θεατρικά και λογοτεχνικά assemblies, τις μουσικές εκδηλώσεις. Κάθε σχολική μέρα που περνούσε πρόσθετε και κάτι. Επί επτά χρόνια το σχολείο μας φώτιζε και μας γέμιζε με μάθηση και ύψηλότερα φρονήματα. Και να που ήρθε η ώρα να το αποχωριστούμε και να χωριστούμε μεταξύ μας.

Ποιός γνωρίζει που θα μας τοποθετήσουν εις το μέλλον οι αντιξοότητες της ζωής; Στη θύμηση όμως του «Ανατόλια», στη θύμηση αυτού του τόσο νοσταλγικού κομματιού της ζωής μας, θα βρίσκουμε ο ένας τον άλλο. Και στο Home Coming, σ' αν θα στεκόμαστε δίπλα δίπλα και θα τραγουδούμε, το «Blest Be The Tie That Binds Our Hearts...» ή το «Morning Cometh», μια συγκίνηση θα μας πλημμυρίζει σιγά, σιγά. Τόσο υπέροχη, τόσο γλυκειά!

Άραγε θα άνεβούμε στο ύψηλότερο σκαλί, για το οποίο το σχολείο μας έτοιμασε;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ
Πρόεδρος της "Εκτης Τάξης"

Κάθε φορά που έρχεται η ώρα ν' αποχαιρετήσουμε μαθητάς μας που τους γνωρίσαμε μικρά παιδιά και τους έχουμε μπροστά μας άντρες, μέσα στη λύπη για τον αποχωρισμό μας από πρόσωπα αγαπητά που ή εξέχουρη ή εφτάχρονη συνεργασία και εγκάρδια φιλία τα έκαμε «δικούς μας» πια ανθρώπους, θυμώμαι ένα περιστατικό που μ' έκαμε να δοκιμάσω το πρώτο ξάφνιασμα στη δική μου μετεφηβική ζωή: το διηγήθηκα κάποτε σε μερικούς από σ'ας με μεγάλο δισταγμό και αίσθάνομαι και τώρα που με κατέλαβε μια ακαταμάχητη διάθεση να το γράψω για όλους τον ίδιο κρυφό φόβο μήπως με πάρετε για κανένα αδιόρθωτο ρομαντικό και χάσετε το νόημά του.

Στις μέρες μας, μου φαίνεται, οι φίλιες μας ήταν πολύ θερμότερες παρά οι δικές σας και η λύπη στις στιγμές του αποχωρισμού, πριν ο καθένας πάρη το δικό του δρόμο, ήταν ασύγκριτα μεγαλύτερη· ή ιδέα πως μπορεί ποτέ να μη ξαναβλέπαμε πρόσωπα αγαπητά, συντρόφους στην αμέριμνη σπουδαστική ζωή και συμμετόχους στο χτίσιμο των πιο γοητευτικών όνειρων μας, δημιουργούσε μέσα μας ένα κενό θλιβερό.

Την παραμονή λοιπόν του αποχωρισμού μας πέντε από μ'ας κάναμε ένα περίπατο μακρινό, καθήσαμε έξω από κάθε θόρυβο της πόλης και φέραμε ξανά στο νοῦ μας στιγμές νοσταλγικές της σχολικής μας ζωής και περιστατικά ευχάριστα και' δυσάρεστα γελάσαμε και δακρύσαμε και στο τέλος κάποιος είχε μια ιδέα: τί θα λέγαμε να δίνουμε το μελαγχολικό εκείνο δειλινό έναν όρκο: μετά δέκα χρόνια την ίδια μέρα και την ίδια ώρα ν' αφήναμε όλοι κάθε μας άσχολία, όπουδήποτε κι αν βρισκόμασταν, και να ξαναγυρίζαμε στον τόπο αυτό, για να βρεθούμε όλοι μαζί μια ακόμη φορά. Περιττό να πω πως ο εξέχουλος συναισθηματισμός της ηλικίας δέχτηκε τότε την πρόταση με ένθουσιασμό.

Τα δέκα χρόνια πέρασαν και ήρθε η κρία πραγματικότητα να σκοτώση το νεανικό ένθουσιασμό: ή όνειρεμένη και πολυπόθητη μέρα δεν ήρθε γελαστή κ' ήλιόλουστη, όπως την είχαμε στο μυαλό μας: ήταν μια από τις βουρκαμένες μέρες των αποτρόπαιων για το έθνος μας Δεκεμβριανών. Ένας από τη συντροφιά μας που είχε όρκιστη ν' αφήση κάθε άσχολία και νάρθη στο συμφωνημένο τόπο ήταν ήδη σκοτωμένος στον άλβανικό πόλεμο: ένας άλλος βρέθηκε καθηλωμένος στο κρεβάτι του νοσοκομείου, βαριά άρρωστος από βασιανιστική και χρόνια άρρώστια όφειλόμενη στην κακή διατροφή και στις ασύλληπτες στερήσεις της μαύρης πολεμικής και κατοχικής όλυμπιάδας: ένας άλλος περνούσε έφιαλτικές μέρες εύθους μετά τα Δεκεμβριανά, από τα όποια ο ίδιος μόλις επέζησε, είχε όμως να θρηνήση μέλη της οίκογενείας του πάνω στους άνοιχτους ακόμα τάφους τους: και εγώ με ένα άλλον, σήμερα συνάδελφό μου, ήμασταν οι μόνοι που θα μπορούσαμε να μην πατήσουμε τον όρκο, παρ' όλο που και μεϊς βράζαμε μέσα στο κοχλασμένο κατά τις πρώτες μεταπολεμικές μέρες καζάνι των προαιώνιων παθών της φυλής μας. Περιττό να σημειώσω πως ούτε ή καρδιά μας ούτε το μυαλό μας βρέθηκαν πρόθυμα για μια τόσο μακάβρια συνάντηση. Και ή συνάντηση δεν πραγματοποιήθηκε.

Τότε είδα για πρώτη φορά πόσο κρία κι αδιάφορη είναι ή δύναμη της μοίρας που εξουσιάζει τη ζωή. Έμαθα όμως και κάτι άλλο που μ' αυτό θέλω να τελειώσω κι αυτό να μείνη περισσότερο στο μυαλό σας και να το συλλογιστή καθένας, όταν βρεθ ή μόνος: αν μέναμε στη διάκριση της κρίας αυτής δύναμης ή αν αφήνόμασταν να μ'ας νικήση, θα έπρεπε ή ζωή μας να σταματήσει. Οι ζωντανοί άνθρωποι έχουν χρέος να παλαίψουν και να νικήσουν τη μοίρα: και ή πάλη δεν μπορεί να είναι έφήμερη: θα κρατήση όσο και οι χτύποι της καρδιάς τους. Οι μόνες φιλικές και παρήγορες δυνάμεις μας είναι οι πόθοι και τα όνειρά μας: αυτά γεμίζουν κάθε στιγμή τη ζωή μας και γι' αυτά γίνεται ή πάλη. Τα χτυπήματά μας είναι πολλά, αλλά κάθε φορά πρέπει να έντεινουμε τις δυνάμεις μας για να συνεχίζουμε τη ζωή.

Μην πη κανείς πως ως άνθρωπος προσγειωμένος αυτός δεν ζή με «όνειρα». Δεν υπάρχει άνθρωπος τόσο στεγνός, που να μην έχη πλάσει όνειρα, ούτε άτομο άξιο του τίτλου του ανθρώπου, που να μη ζή γι' αυτά. Σήμερα που οι νέοι είναι περισσότεροι κι ο αγώνας για την κατάκτηση μιας θέσης στη ζωή σκληρότερος, ή πίστη στα όνειρά μας είναι αναγκαϊότερη, καθώς και το καθήκον ν' άντρωθούμε για την επιτυχία. Θά το άντιληφθήτε, μόλις σε λίγο με το άπολυτήριο στο χέρι βγείτε στη ζωή: ή πάλη με τη μοίρα θ' άρχισή άμέσως. Μη λιποψυχήσετε, παιδιά. Καρδιά για τη νίκη!

Ν. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΤΑΞΗΣ

ΑΛΕΞΗΣ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

Παιδί με πολλά ενδιαφέροντα και σημαντική επίδοση σ' όλους σχεδόν τους τομείς. "ΕΞΙ χρόνια στο οικοτροφείο τουδωσαν την εκτίμηση των έσωτερικών, που έμπρακτα εκδηλώθηκε με την έκλογή του ως προέδρου των έσωτερικών μαθητών την τελευταία χρονιά στο Κολλέγιο.

"Αλλοι τομείς, όπου έδωσε το έντονο «παρών» του είναι η χορωδία κι ακόμα ο στίβος, όπου διακρίθηκε στις μεγάλες αποστάσεις.

"Αν και ποτέ δεν άφοσιώθηκε έντατικά στην μελέτη, η σχολική του επίδοση δεν είναι διόλου ευκαταφρόνητη. Σκοπεύει να σπουδάσει πολιτικός μηχανικός. Του εύχουμε καλή επιτυχία.

★

ΝΙΚΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΔΗΣ

Το χαρακτηριστικό του Νίκου είναι ότι ξέρει τι θέλει. Από τους πρώτους άπεφαισε για το μέλλον του (ιατρική) και από τότε προετοιμάζεται συνεχώς γι' αυτό.

Τακτικός, φιλότιμος, σταθερός στον χαρακτήρα και στη φιλία και ακούραστος στο διάβασμα, από τις μικρές τάξεις ήταν μεταξύ των καλύτερων της τάξεως, ενώ στα τελευταία χρόνια στράφηκε στη Φυσική και Χημεία, όπου έγινε ο καλύτερος.

"Ήταν σπάνιος φίλος σ' όλη μας τη ζωή στο Κολλέγιο. Τα clubs ποτέ δε τον ενδιέφεραν, ενώ του άρεσαν πολύ τα παιχνίδια.

"Ο εξαίρετος χαρακτήρας του άποτελεί έγγυηση πως ο Νίκος θα εύδοκίμηση και ως γιατρός.

« ΚΑΛΗΜΕΡΑ, ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΗ »

Μοίρα κακή και φθονερή θα πρέπει να βάσκανε την τάξη μας κατά την είσοδό μας στο Κολλέγιο. Μόνον έτσι μπορεί να εξηγηθεί η κακοδαιμονία που μας κυνηγούσε και η προκατάληψη που υπήρχε για έμας. Βέβαια δεν ήμασταν άγγελούδια με φωτοστέφανο, όμως ήμασταν πολύ διαφορετικοί απ' ό,τι συνήθιζαν να μας θεωρούν. Μόνον όσοι κατάφεραν να μας πλησιάσουν και να μας δοούν με μάτια άνεπηρέαστα κατάλαβαν τί άξιζαμε. Άλήθεια, πόσα περισσότερα θα προσφέραμε, αν μας μεταχειρίζονταν διαφορετικά! "Όλη η Ιστορία άρχισε κάποιον Σεπτέμβρη «έν σωτηρίω σχολικῷ έτει...»

1954-1955: Περίφημα! Η έμφάνισή μας έκανε εξαιρετική εντύπωση. Ο κ. Άτταλειάδης στο πρώτο μάθημα γυμναστικής άνεφώνησε: «Έσείς, βρέ παιδιά, δεν είσατε πρεπάκια, είσατε πρεπάρες». Από τότε δείξαμε ότι θα παίζαμε σπουδαίο ρόλο στα άθλητικά του Κολλεγίου. Άλλά και στα μαθήματα δεν πηγαίναμε πολύ άσχημα. Στα άρχαία υπήρχε ένας που ήξερε όλο το «λύω» απ' έξω! [Ο κ. Σετάτος δουλεύει με ρέγουλα]. Από Άγγλικά ξέρουμε 500 λέξεις και 100 άνέκδοτα. [Ο κ. Παπαδόπουλος συνδυάζει «τό τερπνόν μετά του ώφελίμου»]. Στα Μαθηματικά ο κ. Κυριακάκης μας κόβει κάθε τόσο την δρεξη με τα «πολλαπλασιά» του. Γενικώς όλα πάνε κατ' εύχην και το κέφι μας είναι μεγάλο. "Όμως τώρα στο τέλος της χρονιάς οι κ. κ. καθηγητές μας βάζουν σε άνησυχίες λέγοντας ότι είμαστε πολύ άτακτοι και γι' αυτό θα διώξουν πολλούς από έμας. Τί κρίμα!

1955-1956: Εύτυχως οι άπειλές των καθηγητών μας δεν πραγματοποιήθηκαν. Τουναντίον μάλιστα, πολλοί καινούργιοι ήρθαν να προστεθούν στην παρέα μας. Είναι όλοι τους εξαιρετικά παιδιά και τα έπόμενα 6 χρόνια, που θα ζήσουμε μαζί, προμηνύονται πολύ εύχάριστα.

Στα μαθήματα ο κ. Σετάτος εξακολουθεί να εργάζεται με ρέγουλα. Τώρα υπάρχουν άλλοι δύο που ξέρουν το «λύω» απ' έξω. Από Άγγλικά ξέρουμε 501 λέξεις και 100 άνέκδοτα. Έφέτος κάναμε και μιá εξαιρετική γνωριμία: τον κ. Παπαχατζή. Από την άρχή νιώσαμε ότι κάτι ιδιαίτερο θα μας έδενε μαζί του. Η άγάπη του μας δίνει κουράγιο και έλπίδες για το μέλλον. Μαζί του κάνουμε Ιστορία και έπιμένει ότι στους διαγωνισμούς «θα κλάψουν μάνες». Και πραγματικά κλάψαν οι μάνες των άρχαίων, γιατί τα τέκνα τους τα είχαμε κατακρεουργήσει άνηλεως.

Άρχισαμε να δείχνουμε και τις ικανότητές μας στις έξωσχολικές δράσεις με την δημιουργία του «τάγματος των ίππων της χαρτοσακούλας». [Η όνομασία οφείλεται στο κάλυμμα της κεφαλής του άρχηγού] Δυστυχώς μετά πάροδο έπτά λεπτών το τάγμα διελύθη τή παρεμβάσει του κ. Σετάτου, που δήλωσε κατηγορηματικώς. «Πού άκούστηκε ίππότες... κοντοπαντελονάκηδες!» Το κέφι μας όμως παραμένει άμείωτο. Μόνον τώρα στο τέλος μελαγχολούμε πότε—πότε ακούγοντας τους κ. κ. καθηγητές να λένε ότι είμαστε άνυπόφοροι και γι' αυτό θα γίνη γερó ξεκαθάρισμα. Για να δοίμε!

1956-1957: Πραγματικά είχαμε μερικές άπώλειες, οι όποιες όμως καλύφθηκαν από άρκετούς καινούργιους που ήρθαν να πυκνώσουν τις τάξεις μας.

Ο κ. Παπαχατζής δηλώνει ότι «θα πέση τσεκούρεμα» στους δια-

γωνισμούς. Δεν δηλώνει όμως σε ποιούς, στους άρχαίους προγόνους ή σ' έμας. (Πολύ φοβάμαι και στους δύο). Στα Άρχαία ο κ. Μαυρόπουλος—ναί, αυτός με τό μολυβάκι—θυμίζει «έπιτροπή περιθάλψας σεισμοπαθών». Ο κ. Κυριακάκης έπανήλθε δριμύτερος και μας κάνει να χάσουμε έντελώς το κέφι μας. Ο κ. Καραβέλας μας έχει μάθει πιά. Γι' αυτό, μόλις μπαίνει στην τάξη, άνοίγει τον κατάλογο, βάζει 10-12 μονάδες, σηκώνει άλλους 5-6 όρθιους για τις άταξίες που πρόκειται να κάνουν, και κατόπιν παραδίδει το έπόμενο μάθημα. Στα Άγγλικά ο Mr. Taylor και η Miss Burkett. Πάντως οι γνώσεις μας σ' αυτά αύξάνουν. Έκτός των 100 άνεδότων, τώρα είμαστε και άσσοι στο κυνήγι των πουλιών—για κάτι τέτοια ο Mr. Taylor «είναι μάνα». "Όλα είναι υπέροχα, μολονότι οι καθηγητά έπιμένουν ότι η τάξη μας είναι πολύ άσχημη και γι' αυτό θα γίνη γερó καθάρισμα. Παλι τα ίδια θα έχουμε;

1957-1958: Το ξεκαθάρισμα, βέβαια, άνεβλήθη έπ' άόριστον, όμως μεγάλη φουρτούνα πλάκωσε στο κεφάλι μας. Καινούργια μαθήματα και νέοι καθηγητά μας κάνουν τον «βίον άβιώτον». Ο Mr. Sanford και η Biology (τό κακό όπωσδήποτε θα τριτώση).

Στα μαθήματα του κ. Καραδήμου μετά την θεωρητική διδασκαλία έπιδιδόμαστε σε... άσκήσεις

Ο κ. Ευστρατιάδης και η Άλγεβρα (γιατί να μην ύπάρχη και ένας Άραβοκτόνος βασιλιάς του Βυζαντίου;) Ο κ. Παραράς και τα Λατινικά (δεν τολμάμε να τό πιστέψουμε! "Οαση!)

Στ' Άρχαία ο κ. Χουρμουζιάδης με τό σπινθηροβόλο χιούμορ του προσπαθεί να μας δώσει λίγο κέφι.

Στα Άγγλικά ο Mr. Taylor συμπληρώνει με έπιμέλεια τις γνώσεις μας στο κυνήγι των πουλιών.

Και πάνω απ' όλα διαρκώς και νέες άπειλές ακούγονται περί «γενικής έκκαθαρίσεως» της τάξης μας. Ο σάζων έαυτόν σωθήτω.

1958-1959: Οι φόβοι μας άποδείχτηκαν άβάσιμοι. Το ξεκαθάρισμα και πάλι δεν πραγματοποιήθηκε. Φέτος πιά που είμαστε μέσα στις «three upper classes» δεν πιανόμαστε με τίποτα.

Έπιτέλους, καιρός ήταν να μάθουμε και λίγα Άγγλικά, έστω κι

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

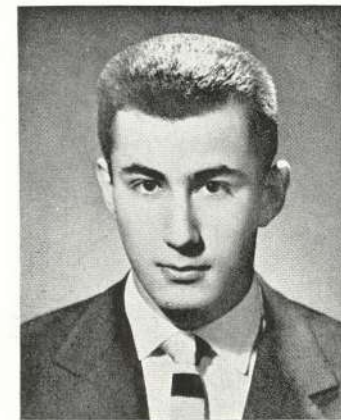
Μ' ένα πλατύ άνοιχτόκαρδο χαμόγελο, μόνιμα άκούμπιμένο στο πρόσωπό του, ο Γιώργος είναι ένα από τα παιδιά που πολύ άγάπησαν την τάξη κι εργάστηκαν γι' αυτήν. Πάντα πρωταγωνιστής σε κάθε έποικοδομητική μας έκδήλωση, μας βοήθησε πολύ στις έκδρομές μας λόγω της θέσεως του πατέρα του στους σιδηροδρόμους.

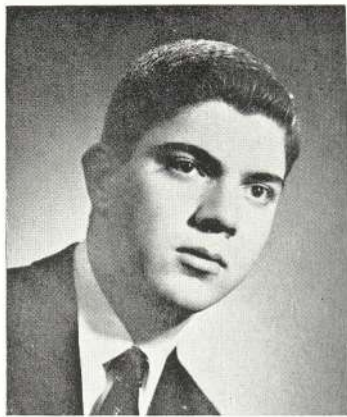
Θαυμάσιος για παρέα, είναι παλιό μέλος του Music Study Group και εργάστηκε με ζήλο στο φετινό Bazaar. Άγαπάει τον κινηματογράφο (είναι μέλος της Κινηματογραφικής Λέσχης), και τό ποδόσφαιρο—είναι είδήμων στα ποδοσφαιρικά και λατρεύει τον Άρη. Μελετηρός με καλή επίδοση στα Μαθηματικά, σκοπεύει να σπουδάσει μηχανολόγος.

★

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΕΖΥΡΟΓΛΟΥ

Άσφαλώς ο Γιάννης είναι ένα από τα πιο ξεχωριστά μέλη της τάξης μας κι άποδίδει θαυμάσια σ' όλους τους τομείς. Από τους πολύ καλούς μαθητές του Πρακτικού, του όποιου είναι αντιπρόεδρος, άγαπά ιδιαίτερα τα φυσικομαθηματικά και έχει εξασφαλισμένη την έπιτυχία του στη Γεωπονική, όπου θα δώσει έξετάσεις. Έφέτος ο Γιάννης ανέλαβε τό πολύ βαρύ έργο της εκδόσεως του Ανατολίαν, σάν άρχισυντάκτης, και εργάστηκε μ' εξαιρετικό ζήλο για τούτον τον σκοπό. Διακρίθηκε στ' άθλητικά, ιδιαίτερα στο ποδόσφαιρο, όπου ήταν βασικό μέλος της ομάδας της τάξης. Άγαπημένη του άσχολία ή μουσική, έλαφρά ή σοβαρή, στην όποια άφιερώνει άρκετές ελεύθερες ώρες.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΒΕΛΛΙΔΗΣ

«Ο Στέλιος είναι ο τύπος του κατ'έξοχον εύσυνεϊδτου μαθητού. Μελετά επίπονα και σοβαρά εξετάζοντας σχολαστικά την κάθε λεπτομέρεια αυτού που διαβάζει ή γράφει. Οι κόποι του έχουν δώσει πολλούς καρπούς και είναι ένας από τους κορυφαίους μαθητές του Κλασσικού με εξασφαλισμένη επιτυχία στη Νομική. Πέρα από τα μαθήματα ο Στέλιος είναι ένα θαυμάσιο παιδί, αφοσιωμένο στους φίλους του, πολύ καλός για παρέα. Αγαπά πολύ το Choral, του οποίου υπήρξε ένα από τα βασικά στελέχη και δούλεψε με όρεξη στο Bazaar ως μέλος του Christian Association. Αγαπά την ελαφρά μουσική, τον Παπαδιαμάντη, το ψάρεμα και τις εκδρομές.

★

ΑΛΕΚΟΣ ΒΟΣΝΑΚΗΣ

«Ο πιο ξένοιαστος, ο πιο χαμογελαστός κι ο πιο αισιόδοξος απ' όλους μας είναι όπωσδήποτε ο Αλέκος. Από το πρόσωπό του ποτέ δεν λείπει το χαμόγελο και πάντα βρίσκει να ξεφουρνίσει κάποιο «καλαμπούρι». Μας έχει κερδίσει μ' αυτή του την ξενοιασιά και με την καλοσύνη του. Ιδιαίτερα τον ενδιαφέρει η μουσική, ο χορός και η ζωγραφική. Ο ίδιος ζωγραφίζει πολύ καλά και πάντοτε βοηθάει στο Bazaar αναλαμβάνοντας ένα μεγάλο μέρος της διακοσμήσεως. Από χρόνια μέλος του Choral, είναι πια ένα από τα βασικότερα στελέχη του. Ο Αλέκος σκοπεύει να αξιοποιήσει το ταλέντο του στο σχέδιο.

αν ζοριστούμε λιγάκι. Ο κ. Ιατρίδης φαίνεται ότι τ'όβαλε ως σκοπό του, και γι' αυτό τον ευχαριστούμε. Ο κ. Καλφέλης, που στάθηκε υπέροχος φίλος με την τάξη μας και του οποίου πάντα θα διατηρούμε μια ανάμνηση νοστολγική, συνδέεται αυτή τη χρονιά με μερικές από τις πιο ευχάριστες στιγμές της σχολικής μας ζωής. Και μολονότι διαρκώς μας προειδοποιεί ότι «τόν Ιούνιο θα τ'α πούμε», εμείς δεν πτοούμεθα καθόλου. Στην Ιστορία μας έχει και πάλι ο κ. Παπαχατζής—άγαπημένος φίλος πιά. Και σε μια από τις ώρες του κάποιος του κάνει την εξής καταπληκτική ερώτηση: «Η Πηνελόπη Δέλτα άνδρας ήταν, κύριε Παπαχατζή;»

Αποφασίσαμε (cherchez... chercher...) να πάμε στην Θάσο το Πάσχα. Πολλά όμως έμελλαν να συμβούν τόσο πριν όσο και μετά απ' αυτήν την εκδρομή. Έπειδή οι κ. κ. σύμβουλοι μας παράτησαν μόνους και δεν βρέθηκε κάποιος καθηγητής να μας συνοδεύσει, αναγκαστήκαμε να πάμε μόνοι μας. Όταν γυρίσαμε, βρήκαμε όλο το καθηγητικό συμβούλιο έτοιμο να πατάξει την τρομερή αυτή πρωτοβουλία μας. Μεταξύ αυτών και ένας απ' τους «συμβούλους», ο οποίος αυτοβούλως διωρίσθη «δημόσιος κατήγορος»

και εξαπέλυσε τους μύδρους του. Τελικώς κατόπιν έξονυχιστικών ανακρίσεων ανευρέθησαν οι «διοργανωτάι» και έτιμωρήθησαν παραδειγματικώς μαζί με την «συμμορία» τους. Α, και κάτι πού ξεχασα. Η διαγωγή μας κατά την εκδρομή αυτή—σύμφωνα με μαρτυρίες μελών του διδακτικού προσωπικού του Κολλεγίου—ήταν απολύτως άμεμπτη.

Κατά τα άλλα, τα clubs εξακολουθούν να υπάρχουν για να βοηθούν τους μαθητές «να αναπτύσσουν προσωπική πρωτοβουλία». Εφέτος απ' την αρχή της χρονιάς οι κ. κ. καθηγητάι διατείνονται ότι μερικοί πού χαλάνε ολόκληρη τη τάξη θα διωχθούν όπωσδήποτε. Άμάν πιά αυτές οι έκκαθαρίσεις...

1959 - 1960. Περίπου 10 συμμαθητάι μας φύγαν και έν τούτοις από την πρώτη κιόλας μέρα ο κ. Βούρδας και μερικοί ακόμα διατείνονται ότι είμαστε ή χειρότερη τάξη πού πέρασε από το Κολλέγιο και ότι μερικοί πού χαλάνε την τάξη θα διωχθούν όπωσδήποτε. Πάντως εμείς, οι έναπομείναντες, ρίχνουμε όλες μας τις δυνάμεις για να περάσουμε και την τελευταία στροφή, την πιο δύσκολη όπως λένε.

Ο κ. Ιωαννίδης κάνει τ'α εύκολα δύσκολα και μ'αλλάζει τ'α φώτα στην Φυσική και στη Χημεία.

Ακόμα μια εξαιρετική γνωριμία αυτή τη χρονιά: ο κ. Γεωργοπαπαδάκος. Δυστυχώς τον έχουμε μόνο δυο φορές τη βδομάδα. Του χρόνου, πού θα μ'ας έχη περισσότερες ώρες, πολλά έχουμε να ωφεληθούμε.

Και φέτος αποφασίσαμε να κάνουμε μια εκδρομή το Πάσχα. Στη Σκιάθο αυτή τη φορά. Αλλά ή πικρή πείρα πού είχαμε μ'ας βοήθησε να αποφύγουμε τ'α περυσινά «παρατράγουδα». Έτσι μόνον καλές αναμνήσεις έχουμε απ' αυτήν την εκδρομή πού ήταν αρκετά «περιπετειώδης».

Αυτή τη χρονιά είν' αλήθεια ότι χάσαμε την προεδρία από μερικούς συλλόγους πού τούς είχαμε σίγουρους, εξακολουθούμε όμως να είμαστε οι στυλοβάτες τους: τ'α ράσα δεν κάνουν τον παπά. Φυσικά τ'α περί «γενικής έκκαθαρίσεως της τάξεως» δεν μ'ας εμποδίζουν να αισθανόμαστε πολύ άνετα. Συνηθίσαμε πιά...

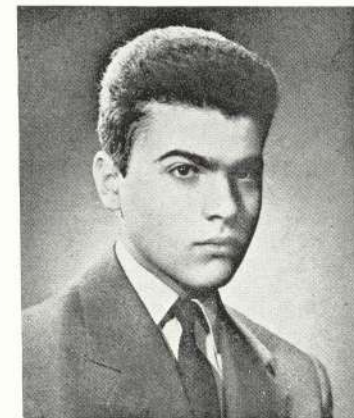
1960 - 1961.: Φυσικά καμιά έκκαθαρίση δεν έγινε. Όμως τρεις συμμαθητές μας έμελλε να τούς χάσουν τρεις μήνες πριν από το Commencement. Τώρα βρισκόμαστε στην ευθεία του τερματισμού. Το νήμα του τέρματος διακρίνεται μπροστά μας. Μαζεύουμε όσες δυνάμεις μ'ας απέμειναν από τον αγώνα και όρμουμε πάνω του.

Τ'α στήθη μας δεν θ' άργήσουν να τ'ο συναντήσουν. Και τότε ένας άλλος αγώνας θα άρχισή. Ελπίζουμε ότι τ'α πράγματα θα είναι πιο εύνοικά εκεί. Τώρα πιά τί σημασία μπορούν να έχουν όλα τ' άλλα; Το Κολλέγιο δεν έχει τίποτα καινούργιο να μ'ας προσφέρει. Την ψυχή μας την έχει τυλίξει ή προσμονή, τ'α όνειρα, οι ελπίδες, οι φόβοι, το μέλλον. Ο δρόμος πέρα από τ'ο σημείο του τερματισμού είναι τυλιγμένος σε όμίχλη. Άραγε τ'ο φώς πού μ'ας έδωσε τ'ο Κολλέγιο είναι αρκετό για να την τρυπήσει; Αυτό θα τ'ο δούμε μόνον όταν τ'ο δοκιμάσουμε. Ελπίζουμε πώς είναι. Ως έδω ήταν! Τ'ο νήμα ύποχωρεί κάτω απ' τ'α στήθη μας. Μερικοί απ' τούς κριτές έκδηλώνουν τη χαρά τους, γιατί γλίτωσαν από έμ'α. Κρίμα. Και όμως είμαστε σίγουροι πώς ήθελαν τ'ο καλό μας. Τί να έφταιζε άραγε;

Αυτή τη στιγμή κανείς δεν τ'ο ξέρει ούτε μπορεί να τ'ο βρή. Πάντως, αν οι έντυπώσεις της στιγμής είναι κακές, ο χρόνος θα κάνη—είμαι βέβαιος—τη ζυγαριά να κλίνη πρ'ος τ'ο μέρος τ'ων κολ'ων.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΒΙΛΙΚΑΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Τακτικός, μετρημένος, σίγουρος σε όλα του ο Λεωνίδας, φέρνει πάντοτε εις πέρας με τη μεγαλύτερη προσοχή οποιαδήποτε δουλειά του αναθέσης. Εφέτος ανέλαβε τη διαχείριση της καντίνας μας, όπου και διέπρεψε. Η επίδοσή του στα μαθήματα χαρακτηρίζονταν πάντα από μια επιμέλεια ή οποία βέβαια έφερνε καλά αποτελέσματα. Άνηκε στο «Model Airplane club», έπειδή του άρεσει πολύ ν' ασχοληται με παρόμοια θέματα καθώς και με εξωσχολικό διάβασμα. Σκοπεύει να δώση εξετάσεις στην Φυσική.

★

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ξεχωριστός τύπος του Κλασσικού. Πάντα θ'α τον δής να τσακώνεται ή να λογομαχή με κάποιον ύποστηρίζοντας με φανατισμό την άποψή του. Όσοσο κατά βάθος είναι ένας από τούς πιο πράους και καλόκαρδους μέσα στην τάξη. Έτσι ο Δημήτρης συγκεντρώνοντας την αγάπη αλλά και τ'α πειράγματα όλων μας έζησε μαζί μας ένθουσιώδης και άφελέστατος τόσα χρόνια. Στα μαθήματα ήταν πάντα καλός χωρίς πολύ διάβασμα. Διακρίθηκε ιδιαίτερα στο ψάρεμα στο Bazaar και έγραψε αρκετές συνεργασίες στο College News.

Αγαπά τ'ο ποδόσφαιρο, την καλή παρέα και την μουσική, ιδιαίτερα τη μοντέρνα. Θ'α σπουδάση στην Άνωτάτη Έμπορική και μετά θ' ασχοληθή με τη δουλειά τ'ου πατέρα του.

ΝΙΚΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

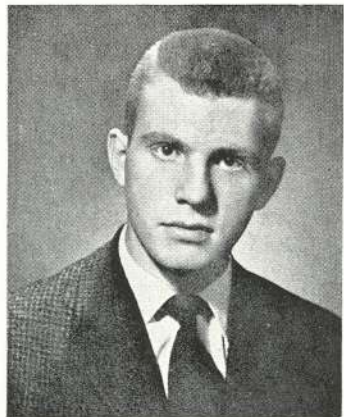
Χαρακτήρας ήρεμος, ποτέ δεν θύμωσε, ποτέ δεν μάλωσε με κανένα. Πάντα με το χαμόγελο στα χείλη, πρόθυμος να σ' εξυπηρετήσει σ' ό,τι του ζητήσης. Τύπος όχι πολύ ζωηρός, αλλά εύθυμος, ο Νίκος από το πρώι που φά έρθη στο σχολείο μέχρι να φύγη το απόγευμα δεν το κουνά από την τάξη. Εκεί αισθάνεται πάντα πολύ άνετα, εκτός από τις ώρες του μαθήματος. Μέτριος στα μαθήματα, περνά τις τάξεις χωρίς δυσκολία. Οι εξωσχολικές δράσεις και τα αθλητικά ποτέ δεν τον απασχόλησαν. Προτιμά παντού και πάντα να περνά άπαρατήρητος.

★

ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τον Μιχάλη τον εκτιμούμε όλοι, γιατί είναι πρόχαρος, άνοιχτόκαρδος κι ευγενικός. Είναι περιζήτητος σε συντροφίες και πολύ καλός για παρέα. Τον ενδιαφέρει ή μουσική, από λαϊκή ως κλασική, και ο άθλητισμός. Hobbies του είναι ο χορός, ή φωτογραφία και ακόμα γνωστή είναι ή αγάπη του για... τα παιδιά του Πειραιά.

Είναι πρόεδρος του Music Study Club από πέρυσι, μέλος του Chorale και ήταν μέλος του Harmonica Club έως την άναχώρηση του κ. Άτταλειάδη. Συχνά επίσης πρόσφερε την βοήθειά του σε διάφορες εξωσχολικές δράσεις. Ο Μιχάλης έχει αγαπήσει πολύ την τάξη και γι' αυτό όλοι μας τον αγαπούμε.

ΣΤΕΡΝΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

Τώρα φτασμένος μονάχος στο περίοπτο ξάγναντο τουτο των μελών μου αποθέτω τον κάματο στην έμπειρία της επώδυνη πέτρα.

Γ. ΒΑΦΟΠΟΥΛΟΣ

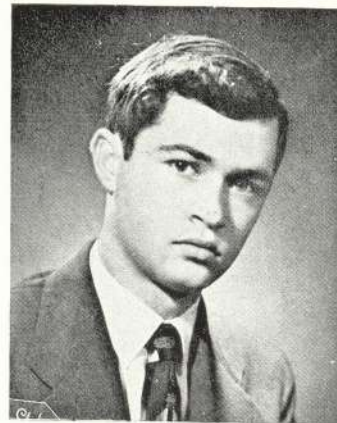
Στο τέλος μιās μακριās πορείας, της πιό σημαντικής όλόκληρης της ζωής μας, νομίζω, εάν μιλήσω για κούραση, ίσως μερικοί να δυσανασχετήσουν. Πιστεύω όμως ότι υπάρχουν πολλοί ανάμεσά μας που θα με καταλάβουν. Μέσα από τις μεγάλες χαρές και τις μικρές λύπες της εφτάχρονης ζωής μας στο σχολείο τουτο αισθανόμαστε στ' αλήθεια ότι κουραστήκαμε. Κουραστήκαμε από την άναμνη αυτού του τέλους, που τώρα έρχεται άργα-άργα και που δεν χαρίζει την ολοκληρωμένη, την πλέρια χαρά που περιμέναμε. Η λαχτάρα μας και ο πόθος εξανεμίστηκαν στο δρόμο, γιατί τώρα δεν αντικρύζουμε το τέλος αλλά μιὰ καινούργια αρχή. Άπλως αλλαγή κεφαλαίου... Πόσο να απέχουν δυο κεφάλαια ενός βιβλίου; Καθόλου. Το ένα ακολουθεί το άλλο, έπειδή έτσι πρέπει, έπειδή αυτό είναι άπαραίτητο στη συνέχεια της ιστορίας. Το συναίσθημα τουτο, της άδυσώπητης σειράς των γεγονότων στη ζωή, με κατέχει δημιουργώντας έτσι μιὰ άνησυχία έντονη, που την καταλαβαίνουν όλοι όσοι δοκίμασαν στην αλλαγή μιās εικόνας στον κινηματογράφο να κλείσουν τα μάτια μιὰ στιγμή μόνο για να ξεκουραστούν. Άσφαλώς θα έχασαν τη συνέχεια. Με την διαφορά που έδω έμεις οι ίδιοι παίρνουμε μέρος στα γεγονότα, τα δημιουργούμε, ή σύμφωνα με άλλους κινούμεθα πάνω σε χαραγμένα άχνάρια, δεν έχει σημασία τουτο, καί, αν σταματήσουμε, θα μέινουμε πίσω. Συνεχής δουλειά, συνεχής μόχθος, συνεχής κίνηση. Η αλήθεια είναι πως έμεις δεν φτάσαμε έδω μονάχοι, όπως ο ποιητής. Άπλούστατα, γιατί δεν ήταν δυνατόν να φτάσουμε. Είχαμε μαζί μας και άλλους που κόπιασαν, ποιός λίγο ποιός πολύ, να μάς οδηγήσουν σ' αυτό το σημείο που βρισκόμαστε και γι' αυτό τους εύχαριστούμε. Σε μερικούς διακρίναμε την ίδια άνησυχία σά να ζούσαν μαζί μας τον άγώνα αυτό, την πάλη ενάντια στον κάματο.

Άλλά, θα μου πήτε, δεν υπάρχει καθόλου, μὰ καθόλου ξεκούραση τώρα που ανεθήκαμε στο «περίοπτο ξάγναντο τουτο» και προσπαθούμε να διακρίνουμε τι υπάρχει από την άλλη μεριά; Δεν θα ξαποστάσουμε καθόλου; Όχι δεν πρέπει. Για μιὰ μόνο άπειροελάχιστη στιγμή, όσο στέκεται μιὰ πέτρα που τη ρίξαμε προς τα πάνω και έφτασε στο πιό ψηλό σημείο της, τόσο και μείς μπορούμε να σταθούμε. Καί ίσως αυτό είναι άρκετο για ένα καινούργιο σπρώξιμο προς τα μπρός.

Ο άνθρωπος, όσο κι αν είναι πνευματική ύπαρξη, όσο κι αν έχει από τον Θεό προορισθή για μιὰ άλλη ζωή, είναι—είτε το θέλουμε είτε όχι—σφικτά δεμένος με την γή, με τα φτηνά πράγματα, με την λάσπη της γής. Είμαστε ένα κομμάτι της γής και όφείλουμε την καθημερινή μας ζωή πάνω στη γή να την κάνουμε δημιουργική και καρποφόρα, πετώντας μακριά τον πεσσιμισμό της έποχής μας, διοχετεύοντας ένθουσιασμό στους γύρω μας. Κι όταν σε δύσκολες στιγμές οι άνεμοι φυσούν και φέρνουν στην ψυχή μας τα μπερδεμένα συναισθήματα του άγνωστου, της μελαγχολίας, της προσκαιρότητας, όταν συντριβόμαστε από την γνώση του Άπειρου και της μικρότητάς μας, τότε, άφου συμφωνήσουμε με όλα αυτά—είμαστε άναγκασμένοι να το κάνουμε—, ως πούμε ότι θα ζήσουμε αυτόν τον καπνό για μάς και για τους άλλους χωρίς θρήνους.

Ο άνθρωπος της ύλης παλεύει για να βρή, για να κερδίση στον ήλιο μοίρα. Και μείς καλούμαστε σήμερα να πάρουμε μέρος στον άγώνα τουτον. Υπάρχουν βέβαια οι χαλαστές και οι χτίστες. Αυτοί που καταλύουν τα πάντα, που γκρεμίζουν, που σωριάζουν όλόγυρά τους, ό,τι βρεθή, και οι άλλοι που φέρνουν στο χέρι «το ρόδο μιās άνοιξης», που βάζουν ύπομονετικά την μιὰ πέτρα πάνω στην άλλη, που συμμετέχουν στη ζωή δάζοντας στο χτίσιμο την ψυχή τους την ίδια, χύνοντας ιδρώτα, καθώς χτυπούν το πυρωμένο άμόνι, τραγουδώντας το τραγούδι του πόνου τους. Το τραγούδι που έρχεται από βουνά και κάμπους, από στεριές και θάλασσες, από τον ούρανο κι από τα έγκατα της γής, από τα ραγμένες πόλεις και από απομακρυσμένα χωριά και φανερώνει την ύπαρξη της ζωής, τη συνέχεια της ιστορίας. Το τραγούδι που φανερώνει ότι πάντα θα ζούμε με τον κόπο μας, με έχτιση και συμπάθεια ο ένας προς τον άλλο, με άνθρωπιά, γαλήνη, δικαιοσύνη, άξίες που κατέχουν μοναδική θέση στην άνθρώπινη συνείδηση. Η άνθρωπότητα είναι γεμάτη άνησυχία και αίμα και μιὰ έλπιδα. Τούτη πρέπει να άδράξουμε έμεις, άγνωντας θεληματικά τ' άλλα δυο και μ' αυτήν να ποτίσουμε τις έναγώνιες ψυχές των συνανθρώπων μας για να μην αισθανθούν καυτό το αίμα που τρέχει γύρω μας. Τούτη να πάρουμε και να την κάνουμε τραγούδι μας κι ύπόσχεσή μας πως θα δουλέψουμε με πίστη στην έχτιση νέων άξιών, στη στερέωση νέων κοινωνιών, στο άνοιγμα νέων δρόμων. Γιατί στο κάτω-κάτω πάντα θάρεχεται, έστω και άργα, κάποιος τέλος στις προσπάθειες και στους άγώνες μας. Εκείνο που έχει πιό μεγάλη σημασία είναι να μπορούμε να στεκόμαστε πάνω από την έπιτυχία ή την άποτυχία, μη λογαριάζοντας τους κόπους μας, και να βρίσκουμε καινούργιους δρόμους, πιό πλατείς όρίζοντες.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΟΥΡΑΤΙΔΗΣ

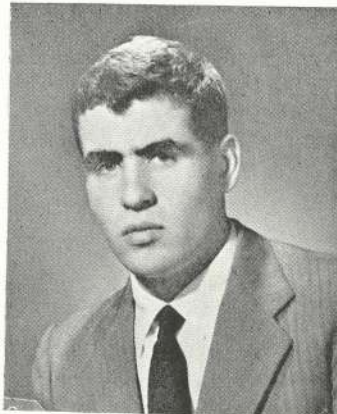
ΣΤΑΘΗΣ ΚΑΡΒΕΛΕΑΣ

Ήσυχος, έκλεκτικός χαρακτήρας ο Στάθης, ήρεμος σ' όλα του. πολύ νωρίς κέρδισε την εκτίμησή μας με τη συμπάθεια και την καταδεκτικότητα που είχε για όλους μας. Δεν τον τράβηξαν τα Clubs και προτίμησε να παρακολουθή τη δράση τους από μακριά παρά ν' άσχοληθή μ' αυτά προτιμώντας να εκφράζει τις ιδέες του σε στενότερο κύκλο. Οι λίγες ώρες που έδωσε στο ποδόσφαιρο τον έφεραν στην ομάδα της τάξης, την οποία σημαντικά έβοήθησε ιδίως τα τελευταία χρόνια. Διακρίθηκε ιδιαίτερα στα Άγγλικά, όπου συχνά μάς έντυπωσίαζε με το πλούσιο λεξιλόγιό του. Στις δυο τελευταίες τάξεις διάβασε συστηματικά έτοιμαζόμενος για την σχολή Μηχανικών Άεροπορίας μιὰ και τ' όνειρό του είναι ν' άσχοληθή με τ' άεροπλάνα.

★

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΝΟΥΤΣΟΣ

Ο Γιώργος είναι ένα παράξενο, σοβαρό παιδί που αγαπά τη μοναξιά και την περιουλογή, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν είναι φιλικώτατος προς όλους μας. Πολύ ώριμος ψυχικά, μετρημένος, δυνατό σκεπτόμενος, έχει αποκρυσταλλωμένες ιδέες για όλα τα ζητήματα, που συχνά τις άνέπτυξε θαυμάσια στην τάξη. Άσταθής μαθητής, άλλοτε εξαίρετικός, άλλοτε μέτριος, διακρίθηκε στα Μαθηματικά και στα Νέα Έλληνικά. Άγαπά τον άθλητισμό, έχει σπουδαία γυμνασμένο σώμα και είναι διαλεχτό μέλος της ομάδας μας ποδοσφαίρου. Άγαπά επίσης πάρα πολύ την κλασική λογοτεχνία και έχει συνεργασθή στο College News διακρίθεις ιδιαιτέρως. Με τον δυνατό χαρακτήρα του άσφαλώς θα έπιτύχη στη ζωή του.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΝΙΘΑΚΗΣ

«Ο Γιάννης ποτέ δεν ανακατεύεται στις μεγάλες φασαρίες. Παρακολουθεί μόνον «άφ' ύψηλου» και χαμογελά. Ώστόσο προσφέρει άθρυβα τις υπηρεσίες του, όπου μπορεί. Και το κάνει με μεγάλη ευχαρίστηση. Ήταν από τους διακοσμητές του Βαζααί δυό χρόνια τώρα. Επίσης είναι μέλος του Make-up και στο θέατρο έκαμε τούτη τη χρονιά τὰ κουστούμια του έργου που ανέβηκε. Είναι άναμφισβήτητα ο καλύτερος ζωγράφος του σχολείου μας τὰ τελευταία χρόνια, γιατί άγαπά πραγματικά τήν αληθινή ζωγραφική, όπου δείχνει τὸ ταλέντο καί τήν δεξιότητά του χωρίς νά αφήνεται στους έξτρεμους της πολύ μοντέρνας τέχνης. Τίς έλευθερές του ώρες ζωγραφίζει καί διαβάει βιβλία. Θέλει νά σπουδάσει καλές τέχνες.

★

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ

«Ο Γιώργος ήταν πάντα ένας από τους πιο ευχάριστους τύπους του Πρακτικού. Θετικό παιδί, βρισκόταν πάντα ανάμεσα στους καλούς μαθητές χωρίς νά καταβάλει ιδιαίτερη προσπάθεια για νά τὸ έπιτύχῃ. Έξυπνότητας, θά μείνῃ παροιμιώδης για τίς άπρόοπτες παρατηρήσεις του καί τὰ δΐθεν ακούσια καλαμπούρια του. Πολλές φορές μᾶς προσέφερε ένα αὐθόρμητο γέλιο· άλλοτε πάλι μᾶς έκανε νά θασυμάσουμε τήν έτοιμότητα του πνεύματός του. Άγαπάει πολύ τὸν αθλητισμό. Κάνει πολύ καλή γυμναστική, διακρίθηκε στὸν άνωμαλο καί σὸ ποδόσφαιρο. Άγαπάει επίσης τὸν κινηματογράφο καί τὸ μπιλιάρδο. Τὰ σχέδιά του: Πολυτεχνείο.

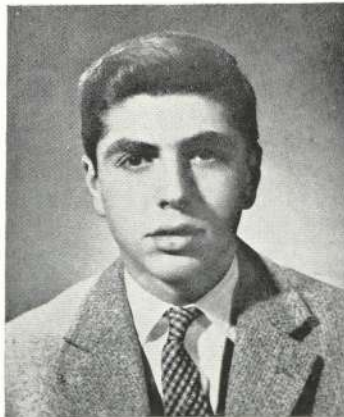
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Μτ. «έξωσχολική δράσις» είναι ο καλύτερος χαρακτηρισμός του Δημήτρη, που βρίσκεται παντού καί κάνει τὰ πάντα. Στὸ παρελθόν ὑπῆρξε πρόεδρος του Μανιοταχί Committee, οικονομικός διαχειριστής του Anatolian κλπ., καί φέτος ήταν πρόεδρος του General Welfare Association έχοντας τήν γενική επίβλεψη του Βαζααί, ενώ παράλληλα δέν άφησε τὰ παλιά του Clubs. Τὰ μαθήματα, που τὰ περνούσε σὸ παρελθόν άνετα, τὰ διαβάει φέτος συστηματικά προετοιμαζόμενος για τή Νομική. Μεγάλες του άγάπες τὸ μπάσκετ, τὸ ποδόσφαιρο, οί εκδρομές, ἡ λογοτεχνία, ιδιαίτερα ο Καραγάτσης καί ἡ Jazz, στήν οποία πολλές ώρες αφιερώνει. Είναι ιδιαίτερα αγαπητός ἀπ' όλους μας καί θαυμάσιος φίλος.

★

ΜΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

«Η προσωποποίηση του κεφιοῦ, τῆς αιώνας εὐθυμίας καί του άνεύθυνου πειράγματος. Πολύ σπάνια μπορείς νά δῆς τὸν Μάκη σοβαρό. Καί στίς πιο δύσκολες περιπτώσεις βρίσκει κάτι τὸ αστείον. Γι' αυτό καί είναι έντελως αδύνατον νά θυμώσει μαζί του. Στὰ μαθήματα βρισκόταν πάντα πάνω του μετρίου χωρίς ιδιαίτερες προσπάθειες. Του άρέσει πολύ τὸ ποδόσφαιρο. Άπό τους συλλογους μόνον τὸ Drama club κίνησε τὸ ενδιαφέρον του. Στὸ μέλλον θά ασχοληθῇ με τήν Φυσική.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ

Δέν είναι ἀπὸ φυσικοῦ του αὐθόρμητος καί σπάνια θά τὸν ακούσης νά φωνάζῃ μέσα ἡ έξω ἀπὸ τήν τάξη. Του άρέσει όμως ἡ καλή παρέα καί τὸ καλαμπούρι. Προσπαθεῖ νά είναι φίλος μ' όλους καί σπάνια μαλώνει. Τακτικώτατος, μελετηρός, συνεπής καί ἐπίμονος ὑπῆρξε πάντα ἀπὸ τους καλούς μαθητές τῆς τάξεως.

Τὰ διάφορα clubs ποτέ δέν τράβηξαν τὸ ενδιαφέρον του, εκτός του Music club, του οποίου καί ὑπῆρξε μέλος ἐπὶ ένα χρόνο. Άπό τὰ παιχνίδια ασχολήθηκε αποκλειστικά με τὸ basket καί ήταν τὰ τελευταία χρόνια στήν ομάδα τῆς τάξεως. Σκοπεύει νά σπουδάσει πολιτικός μηχανικός στήν Ελλάδα, όπου σίγουρα θά διακριθῇ με τήν μεθοδικότητα καί τήν ἐπιμονή του.

★

ΝΙΚΟΣ ΚΩΤΤΑΣ

«Ο Νίκος είναι ο πιο ψυχραιμος καί ο πιο λογικός άνθρωπος μέσα στή τάξη. Έξετάζει καί κρίνει αντικειμενικά καί γι' αυτό πάντα ἡ γνώμη του έχει κάποια βαρύτητα. Καλόκαρδος καί ήρεμος, έχει κερδίσει τήν εκτίμηση καί τήν φίλια μας. Άπό τὰ γερά μυαλά τῆς τάξης, τὰ καταφέρει αρκετά καλά στὰ μαθήματα καί δέν συναντᾷ πολλές δυσκολίες. Του άρέσουν τὰ Μαθηματικά καί ἡ Φυσική καί περνᾷ πολλές ελευθέρες ώρες του διαβάζοντας έξωσχολικά βιβλία. Διακρίνεται επίσης στή γυμναστική, όπου είναι άσος σὸ μονόκυο. Ο Νίκος θά σπουδάσει ηλεκτρολόγος στήν Άγγλία.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΑΜΠΑΔΙΤΗΣ

«Ο Βασίλης ήρθε κάπως άργά, όταν είχαμε φθάσει πιά στήν Δευτέρα τάξη, ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο Καβάλας, αλλά πολύ γρήγορα έγινε αγαπητός μας φίλος.

«Ο καλύτερος αθλητής τῆς τάξεως καί του σχολείου, διέπρεψε σ' ὅποιο σπορ ἐπιδόθηκε καί...ἐπιδόθηκε σ' ὅλα. Στὰ μαθήματα είναι σταθερά ἀπὸ τους καλούς. Διαβάει αρκετά καί ἰδίως τὰ Μαθηματικά που πιο άμεσα τὸν ενδιαφέρουν.

Είναι ἀπὸ φυσικοῦ του αὐθόρμητος, καί αὶ κινήσεις τῶν άνοικονομητων χειρῶν του τὸν κάνουν αρκετά.... πειστικόν.

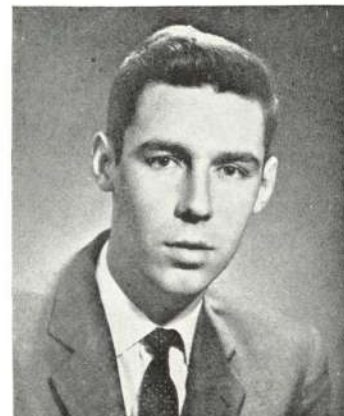
Στήν τάξη, συνήθως ήσυχος, πετάει τὰ άπίθανα καλαμπούρια του στίς πιο άπίθανες στιγμές.

Σκοπεύει νά σπουδάσει μηχανολόγος στή Γερμανία.

★

ΤΑΚΗΣ ΜΕΛΛΙΟΣ

«Ένα ἀπὸ τὰ πιο ευχάριστα παιδιά τῆς τάξης. Άγαπητός καί εὐπρόσδεκτος σέ κάθε παρέα. Ο Τάκης είχε ιδιαίτερη επίδοση σὸ ποδόσφαιρο καί σὸ «πίνγκ-πόνγκ». Πρώτος σκορέρ, έφέτος, ήταν ένα ἀπὸ τὰ «κανόνια» τῆς μικτῆς. Στὸ «πίνγκ-πόνγκ» τὰ δύο τελευταία χρόνια ήταν ο καλύτερος του Κολλεγίου. Επίσης καλή επίδοση είχε καί σὸ basket. Στὰ μαθήματα τὰ κατάφερε χωρίς μεγάλο κόπο· ενώ ἀπ' τίς έξωσχολικές δράσεις μόνον τὸ Drama club τὸν απησχόλησε. Ο Τάκης θά σπουδάσει ναυπηγός στίς Ἠνωμένες Πολιτείες.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΟΥΡΑΤΙΔΗΣ

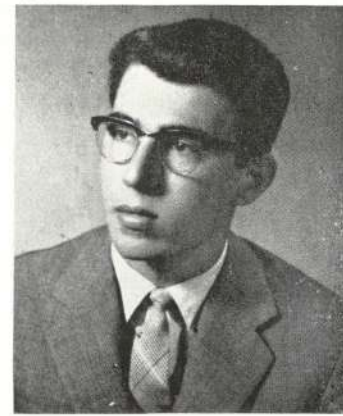
«Όλη ἡ γυμνασιακή ζωή του Μπάμπη στάθηκε μιὰ συνεχής μελέτη τῆς λογοτεχνίας καί τῆς φιλοσοφίας. Ἡ έντατική τούτη μελέτη τὸν έφερε στή θέση του ειδικού για τὰ σχετικά θέματα καί σάν τέτοιος ο Μπάμπης συγκεντρώνει τὸ θαυμασμό μας. Στὸ παρελθόν ἐχηρημάτισε Πρόεδρος του Ὁμίλου Λογοτεχνίας καί έφέτος πρόεδρος του Press Club. Έργαστηκε ἐξαιρετικά ἐπίπονα για τὸ College News: Έγραψε ωραιότατα άρθρα καί έφερε γενικά τὸ περιοδικό μας σέ πολύ ὕψηλό επίπεδο. Επίσης διακρίθηκε στὰ Ἀγγλικά καί στήν Ἀμερικανική λογοτεχνία. Ο Μπάμπης, που συγκεντρώνει τήν άγάπη καί τίς εὐχές όλων μας, σκέφτεται νά σπουδάσει δημοσιογραφία.

★

ΗΛΙΑΣ ΜΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

Είναι ο κατ' έξοχὴν καλλιτέχνης τῆς τάξεως, παιδί με πολὺπλευρὴ καί ενδιαφέρουσα προσωπικότητα. Λάτρης τῆς κλασσικῆς μουσικῆς, καλός ζωγράφος, ἀπὸ τους καλύτερους αθλητές σὸ σχολείο, αρκετά καλός μαθητής σ' ὅλα τὰ μαθήματα, άκαταπόνητος στή μελέτη.

Στήν τάξη περνᾷ ἀπαρατήρητος καί σπάνια ακούγεται. Οί οικότροφοι όμως ξέρουν μιὰ έντελῶς διαφορετική του ὄψη. Άλλοτε ἀπλός, κεφάτος καί άλλοτε ἐξαιρετικά παράξενος καί δύστροπος, ο Ἠλίας σέ ξενίζει, αν δέν τὸν ξέρης καλά. Συνήθως είναι άχτένιστος καί με τὸ κλασσικό του πιά γενικά σέ είδος...μουσι. Δέν τὸν ενδιαφέρουν τὰ διάφορα clubs, συμμετέχει δέ μόνο σὸ Music-Club. Τὰ σχέδιά του για τὸ μέλλον ανάλογα με τὰ ενδιαφέροντά του: θά σπουδάσει μουσική ἡ αρχιτεκτονική στήν Ἀμερική.

ΣΑΒΒΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

«Ο Σάββας είναι ένα πολὺ καλό παιδί, πρόθυμο πάντα νά προσφέρει τήν φίλια του σέ ὅποιον τήν ζητήσει. Εὐγενικός καί καλόκαρδος, έχει κερδίσει τήν συμπάθειά μας. Ένδιαφέρεται πολὺ για τὰ αθλητικά καί είναι πολὺ καλός κολυμβητής καί παίζει επίσης water-polo. Οί έξωσχολικές δράσεις δέν του κίνησαν τὸ ενδιαφέρον, αλλά προσφέρει τήν βοήθειά του κάθε φορά σὸ Βαζααί καί σέ άλλες εκδηλώσεις μας. Ο Σάββας θά μείνῃ στήν μνήμη μας σάν ένα ἀπὸ τὰ πιο καλά παιδιά τῆς τάξης, που κέρδισε τήν άγάπη μας με τήν καλοσύνη του καί τήν καλή διάθεση, που σπάνια τήν έχανε. Σκοπεύει νά σπουδάσει Χημικός.

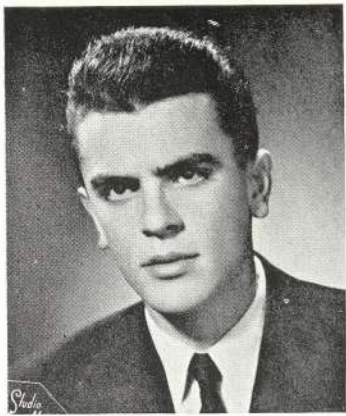
★

ΑΜΕΝΤΕΟ ΟΝΤΟΝΙ

Ἰδιαίτερα δημοφιλής ἡ αγαπητός στήν τάξη καί σὸ σχολείο, ο Ντέκος, σέ πολλούς τομείς διακρίθηκε κατὰ τή μαθητική του ζωή.

Ήταν πάντα άριστος μαθητής καί άγαπά ιδιαίτερα τὰ Μαθηματικά καί τὰ Νέα. Στ' αθλητικά έδειξε έξεχωρη επίδοση σὸ ποδόσφαιρο, όπου είναι βασικό στέλεχος τῆς μικτῆς του σχολείου, σὸ μπάσκετ, σὸ βόλλευ καί στους δρόμους ταχύτητας. Έξωσχολικά διακρίθηκε σάν αντιπρόεδρος του Student Council καί του Athletic Association καί σάν βασικό μέλος του Μανιοταχί Comm. καί τῆς έπιτροπῆς Anatolian. Τίς ελευθέρες ώρες που τὸν μένουν τίς αφιερώνει στή λογοτεχνία, σὸν κινηματογράφο καί σὸ γράψιμο που ἰδιαίτερα αγαπά. Σκοπεύει νά συνεχίσει τίς σπουδές του σ' ένα ἀπὸ τὰ καλύτερα Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικής.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑ

Τὰ ἑπτὰ χρόνια τῆς σχολικῆς μας ζωῆς δὲν ἔδεσαν μονάχα ἐμᾶς μεταξύ μας μὲ δεσμούς φιλίας ἀκατάλυτους, ἀλλὰ ἀκόμα μᾶς βοήθησαν νὰ γνωρίσουμε καὶ νὰ ἀποκτήσουμε φίλους σεβαστοὺς καὶ ἀγαπημένους, πράγμα πού σ' ἄλλα σχολεῖα δὲν εἶναι συνηθισμένο. Ὅταν ἦρθαμε, μᾶς ἦσαν ἄγνωστοι· τώρα πού φεύγουμε νομίζουμε πὼς τοὺς γνωρίζαμε ἀπὸ πολὺ παλιά.

Μέσα στὰ ἑπτὰ χρόνια πού πέρασαν ἀπὸ τότε οἱ καθηγητές μας ἐργάστηκαν ἐπίμονα γιὰ νὰ δώσουν μορφὴ—ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ τέλεια—στὸ ἀσχημάτιστο ὕλικό πού εἶχαν παραλάβει. Κόπιασαν πολὺ καὶ αὐτὸ δὲν θὰ τὸ ξεχάσουμε ποτέ. Θὰ τοὺς χρωστούμε εὐγνωμοσύνη, γιατί ὅλες οἱ προσπάθειές τους ἀπέδλεπαν στὸ νὰ μᾶς κάνουν ὅσο γίνεται καλύτερους.

Ὅλοι τους θὰ μείνουν στὴ μνήμη μας τὸ ἴδιο ἀγαπητοί, γιατί ξέρουμε πόσο νοιάζονταν γιὰ τὴν προκοπὴ μας, ἔστω κι ἂν πολὺς φορὲς μερικοὶ μᾶς πίκραναν.

Ἡ τάξη μας εἶναι ἀλήθεια πὼς εἶχε πολὺ λίγες συμπάθειες ἀνάμεσα στοὺς καθηγητές. Στὶς ὥραίες τοῦτες στιγμὲς αὐτονόητο εἶναι πὼς κανεὶς δὲν σκέφτεται νὰ ζητήσῃ φταίχτες ἢ νὰ καταλογίσῃ εὐθύνες. Πιστεύουμε μάλιστα πὼς εἶναι· ἡ καλύτερη εὐκαιρία νὰ μιλήσουμε μὲ ἀπόλυτη εὐλικρίνεια πρὸς φίλους ἀληθινούς, ὅπως εἶναι οἱ καθηγητές μας. Φυσικὰ κι αὐτοὶ δὲν θὰ ἤθελαν νὰ φύγουμε μὲ παράπονο καὶ τὸ παράπονό μας εἶναι ἓνα, μεγάλο καὶ παλιό, ὅσο παλιοὶ εἴμαστε κι ἐμεῖς στὸ σχολεῖο: πὼς καταδικαζόμασταν πολὺ συχνὰ καὶ ὡς τάξη καὶ ὡς ἄτομα μὲ κάποια ψυχρότητα. Πολλὲς φορὲς αὐτὸ ὡς τάξη μᾶς ἀπεθάρρυνε καὶ ὡς ἄτομα μᾶς ἔφερνε σὲ ἀληθινὴ ἀπόγνωση.

Μακριὰ ἀπὸ καθέναν πού διαβάζει τὶς γραμμὲς αὐτὲς ἡ σκέψη πὼς κρατοῦμε ἀκόμη κάποια κακία ἢ πὼς δὲν τὰ ἔχουμε κιόλας ξεχάσει αὐτά. Καθὼς κατεβαίνουμε τὰ σκαλοπάτια τοῦ Μασεδονία γιὰ τελευταία φορὰ, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη πλημμυρίζει τὴν ψυχὴ μας, μαζί ὅμως καὶ ὁ κρυφὸς καημὸς νὰ μὴ βρεθοῦν πιὰ ἄλλα παιδιὰ μ' αὐτὸ τὸ παράπονο. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο γράφω καὶ τὰ λόγια τοῦτα. Θέλω ὅλοι οἱ καθηγητές μας νὰ πιστέψουν πὼς ἡ συνεργασία μας ἐδῶ θὰ ἦταν πολὺ πιὸ ἀποδοτικὴ μὲ μιὰ ἀνεξάντλητη κατανόηση ἀπὸ μέρους τους, πού φυσικὰ θὰ ἐδέσμευε κι ἐμᾶς καὶ καμιά ἀπὸ τὶς καλοπροαίρετες προσπάθειές τους δὲν θὰ ἔμενε χωρὶς ἀνταπόκριση στὶς ψυχές μας.

Θὰ ἀναφέρω ἓνα παράδειγμα γιὰ νὰ ἐνισχύσω τὸν ἰσχυρισμό μου καὶ μ' αὐτὸ θὰ τελειώσω: τὴν συνεργασία πού εἴχαμε καὶ

ὡς τάξη καὶ ὡς ἄτομα μὲ τὸν σύμβουλό μας κ. Παπαχατζῆ. Αὐτός, μὲ λίγα λόγια, κατάφερνε νὰ κάνῃ εὐσυνείδητα τὸ καθήκον του χωρὶς νὰ μᾶς ψυχράνῃ. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν θὰ ἔχῃ παράπονο οὔτε ἀπὸ τὴν τάξη οὔτε ἀπὸ ἄτομα. Ξέροντας ἐμεῖς πὼς, καὶ ὅταν τὸν πικραίναμε, δὲν ἀποθαρρύνονταν, ἀλλὰ ἄρχιζε καινούργια κάθε φορὰ προσπάθεια, φιλοτιμούμασταν νὰ τὸν βοηθοῦμε καὶ στὸ ἔργο του ὡς καθηγητοῦ καὶ στὴ συνεργασία μας στὴν κοινότητα. Τὶς τελευταῖες τοῦτες στιγμὲς, πού τὸ βλέμμα μας τυλίγει γιὰ τελευταία φορὰ ὅλα ὅσα ἀγαπήσαμε στὰ ἑπτὰ χρόνια πού πέρασαν, βρίσκουμε πὼς τὸ ὄνομά του θὰ μείνῃ χαρᾶ γιὰ πάντα στὴ μνήμη μας. Ἦταν ὁ ἄνθρωπος πού μᾶς ἐνιωθε. Πολλὲς φορὲς πού ἡ ἀπογοήτευση μᾶς κύκλωνε, αὐτὸς μᾶς ἔδινε κουράγιο νὰ συνεχίζουμε τὸ δρόμο μας. Στέκονταν ἀντίκρου μας ἀνεπηρέαστος· γι' αὐτὸ καὶ οἱ συμβουλές του ἦσαν πολὺτιμες καὶ ἡ συμπαραστάσή του εὐλικρινής. Τώρα πού φεύγουμε εἴμαστε πιὸ σίγουροι ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορὰ πὼς ξεχωριστὰ ἡ ἀγάπη μας θὰ τὸν συνοδεύῃ πάντα· θὰ συνοδεύῃ τὶς πιὸ καλὲς ἀναμνήσεις τῆς σχολικῆς ζωῆς μας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΒΙΛΙΚΑΣ

★

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Τὰ θρανία... ἔχετε γειά!

Κι οἱ ἔδρες κι οἱ κιμωλίες καὶ οἱ σπόγγοι,

ἂν ποτὲ ὑπῆρχαν τέτοιοι,

καὶ πάνω ἀπ' ὅλα σεῖς ὅλοι,

πού μὲ γυαλάκια ἢ χωρὶς,

μ' ἄσπρα μαλλιά ἢ μαύρα,

μετρᾶτε τὸ χρόνο μὲ τὰ «ἀντίο» σὰν κι αὐτὸ

καὶ βρίσκετε τὴν ποικιλία στὴ ρουτίνα,

σκυμμένοι πάντα στὸ ἴδιο βιβλίο,

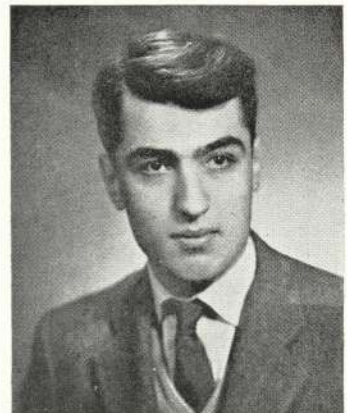
καὶ σεῖς ὅλοι λοιπόν, ἔχετε γειά!

Ἐμεῖς φεύγουμε!...

Γιὰ τὸ καλύτερο ἢ τὸ χειρότερο,

ποιοὺς ξέρει;... Γιὰ τὴ ζωὴ.

ΑΜΕΝΤΕΟ ΟΝΤΟΝΙ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Πρῶτ' καὶ βράδ' ἀκούρατος, ὁ Βασίλης κουβαλᾷ τὰ «φρέσκα» μας μέσ' ἓνα τσουβάλι... Εἶναι ὁ ἥρωας τῆς καντίνας μας. Ἀπὸ τὰ πιὸ εὐχάριστα παιδιὰ τοῦ Πρακτικοῦ, ὁ Βασίλης εἶναι συγχρόνως καλὸς μαθητὴς, διακρινόμενος σ' ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ μαθήματα. Ξεχωρίζει γιὰ τὴν ἐξυπνάδα του καὶ γιὰ τὶς ἐγκυκλοπαιδικές του γνώσεις, ἀγαπάει δὲ τὴν καλὴ συζήτηση καὶ ἦταν φέτος πρόεδρος τοῦ Debate Council.

Στ' ἀθλητικά ἰδιαίτερα διακρίνεται: μέλος τῆς μικτῆς τοῦ βόλλεϋ τοῦ σχολείου, εἶναι συγχρόνως ἀριστος δρομέας καὶ ἄλτης καὶ ἔχει κερδίσει πολλὰ νίκες. Γιὰ τὸ μέλλον του ἔχει ἀποφασίσει: θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν φυσικὴ.

★

ΘΑΝΟΣ ΠΡΑΚΟΥΡΑΣ

Ἡ ὁλως ἰδιαίτερη ἐπίδοσή του στὰ μαθήματα τὸν ἔκανε περιζήτητο ἀπ' τοὺς συμμαθητές του στὸ νὰ ἐξηγῇ Φυσικὴ καὶ Μαθηματικά, ὅπου ξεχωριστὰ διακρίθηκε.

Ἄν καὶ δὲν ἀσχολήθηκε ἰδιαίτερα μὲ τὰ Clubs, ἔδωσε ἔντονο «παρὼν» τὶς δυὸ ἢ τρεῖς χρονιές πού βρέθηκε μέλος σὲ μερικά ἀπ' αὐτά.

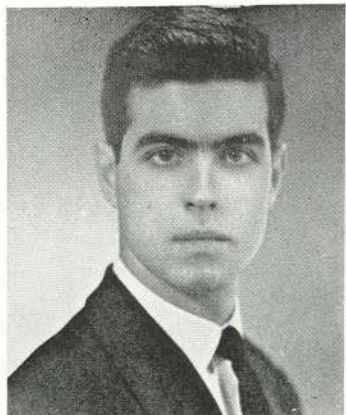
Ὁ ἥσυχος χαρακτήρας του καὶ ἡ καταδεχτικότητα του τοῦ ἔδωσαν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν φιλίαν καθηγητῶν καὶ μαθητῶν. Σὰν ἐπιβράβευση τῆς ἐν γένει πολιτείας του ἦρθε ἡ ἐκλογὴ του ὡς σηματοφόρος τῆς Ἀμερικανικῆς σημαίας τὸν τελευταῖο χρόνο. Θὰ σπουδᾷ μηχανικὸς στὰ πλοῖα στὸ ἐξωτερικό.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΝΔΟΥΛΑΣ
Ἀπὸ τὴ στιγμή πού πρωτοῆρθαμε στὸ σχολεῖο ὁ Δημήτρης παραμένει ὁ πρῶτος μαθητὴς, ὁχι μόνον ἀνάμεσά μας ἀλλὰ καὶ σ' ὅλο τὸ σχολεῖο. Χάρη στὸν καλὸ του χαρακτήρα καὶ στὴν ἀνοιχτὴ του καρδιά εἶναι ἰδιαίτερα ἀγαπητὸς σ' ὅλους, καθηγητές καὶ μαθητές. Παράλληλα μὲ τὰ μαθήματα ἀσχολήθηκε τὰ τελευταῖα χρόνια μὲ τὶς ἐξωσχολικὲς δράσεις καὶ μὲ τὸν ἀθλητισμό. Ἐδῶ καὶ τρία χρόνια εἶναι πρόεδρος τοῦ τμήματός του καὶ μέλος τῆς μικτῆς ποδοσφαίρου καὶ ἀνωμάλου δρόμου. Ἰδιαίτερα διακρίθηκε σὰν coach τῶν ομάδων μας, γιατί πράγματι ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ἰδιαίτερα τὸ ποδόσφαιρο καὶ τὸ μπάσκετ εἶναι οἱ μεγάλες του ἀγάπες. Τὸν Δημήτρη, πού θὰ σπουδᾷ στὴν Ἀμερικὴ πυρηνικὴ φυσικὴ, θὰ τὸν θυμόμαστε πάντα ὁχι μόνον σὰν τὸν καλύτερο μαθητὴ μας ἀλλὰ καὶ σὰν ἓνα ἀπὸ τοὺς καλύτερους φίλους μας.

★

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ
Τὸ πιὸ δημοφιλὲς παιδί τῆς τάξης μας μὲ μιὰ σπάνια ὀριμότητα πάνω σ' ὅλα τὰ ζητήματα. Εἶναι ὁ πιὸ πολυταξιδεμένος ἄνθρωπος καὶ μιὰ χαρά θὰ τοῦ πῆγαινε ὁ τίτλος τοῦ Εὐρωπαίου. ἔχει λεπτὸ γούστο καὶ τοῦ ἀρέσουν ἡ μουσικὴ καὶ τὰ βιβλία. Ὁ Γιώργος ἑπτὰ χρόνια ἦταν πρόεδρος τοῦ τμήματός του καὶ φέτος πρόεδρος τοῦ Μαθητικοῦ Συμβουλίου. Ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια τραγουδᾷ ὡς τενόρος στὸ Choral. Ὑπῆρξε ἐπίσης μέλος ἐνεργὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Μαυροράχης, ξέχωρα πού σὲ κάθε ἐξωτερικὴ ἐκδήλωση τοῦ σχολείου βοηθοῦσε πάντα πρόθυμα. Μελλοντικὰ ὁ Γιώργος σκέπτεται νὰ σπουδᾷ ἱατρικὴ στὴν Εὐρώπη. Εὐχόμαστε ἡ καλὴ του καρδιά νὰ βρῇ τὴν πιὸ ἐξοχὴ ἀνταπόκριση.

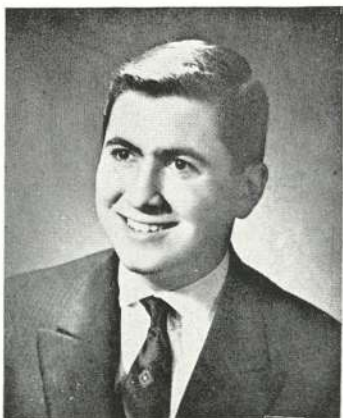
ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΟΡΤΟΠΙΔΗΣ

Από τα πιο ανοιχτόκαρδα παιδιά, είναι πάντα περιζήτητος σε συντροφιάς και αγαπητός σε όλους. Ο Λάζαρος είναι ένας από τους πιο αντιπροσωπευτικούς τύπους της τάξης μας με το αιώνιο κέφι του και την φιλική του διάθεση. Από την πρώτη τάξη ήταν βασικό μέλος της μικτής ποδοσφαιρικής και τέσσερα χρόνια παίζει και στην ομάδα του σχολείου. Τού αρέσει πολύ η ελαφρά μουσική, τα λαϊκά τραγούδια και οι ελληνικοί χοροί. Σ' αυτά μάλιστα έχει αποκτήσει και ειδικότητα. Ο Λάζαρος θα μείνει σε όλους μας αξεχάστος και αναπόσπαστα δεμένος με τη ζωή μας στο Κολλέγιο. Σχεδιάζει να ασχοληθεί με το εμπόριο.

★

ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ

Να του δώσουμε έναν τίτλο; Εύκολο: ο πιο εύθυμος τύπος της τάξης. Τα κέφια του είναι πάντα σπουδαία, το χαμόγελο ανθίζει συνεχώς στο πρόσωπό του. Πολύ αγαπητός σε όλους μας, θαυμάσιος φίλος για όλους, ο Σούλης περιφέρεται παντού σκορπίζοντας κέφι. Σε κάθε έκδρομή σε κάθε είδους συγκέντρωση θεωρείται απαραίτητος. Όσον αφορά στα μαθήματα, διαβάζει προσεκτικά και συστηματικά. Διακρίθηκε σαν μέλος του Choroia και της Επιτροπής Μαυροράχης. «Χόμπυ» του ο κινηματογράφος: βλέπει πέντε ως ξέφι την εβδομάδα... Επίσης πολύ αγαπάει τον χορό. Τα σχέδιά του: χημικός και κατόπιν στη δουλειά του πατέρα του.

ΟΙ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ ΜΑΣ...

Οι έκδρομες είναι από τις μεγάλες στιγμές μιάς τάξεως. Αυτές δημιουργούν τη συνοχή, την ομοιογένεια, την αδελφική φιλία ανάμεσα στα παιδιά. Και επί πλέον δίνουν σε όλους μας τη χαρά...

Ήδη στην πρώτη τάξη μ' έμψυχωτή τον μεγάλο μας φίλο κ. Παπαχατζή επισκεφθήκαμε τ' αρχαία της Αμφιπόλεως και τον Σταυρό σε μια ημερήσια έκδρομή, ενώ στο τέλος του έτους πήγαμε με το τραίνο στον Μακρύγυαλο, όπου περάσαμε μια όμορφη μέρα. Στη δεύτερη: Νάουσα, Βέροια, Βεργίνα (στις «πέτρες» του κ. Παπαχατζή), Άγιος Νικόλαος... και τριήμερος ανάπαυσις για να συνέλθουμε από τον περίπατο.

Η τετάρτη στάθηκε σταθμός για μας. Μια παρέα από 22 παιδιά γυρίσαμε για 4 μέρες την Θάσο και την περιοχή Καβάλας. Κάτι αξέχαστο... Καβάλα, Λιμένας, Μακρυνάμμος, Φίλιπποι, Μπάτης, Καλαμάκι, Παναγούδα πέρασαν σαν κινηματογραφική ταινία μπροστά μας, καθώς ακούραστοι, μ' έξαλλο κέφι, τριγυρνούσαμε παντού με αυτοκίνητο, με δάρκα, με φέρρυ-μπόουτ, με δενζινάκτο και... πεζή. Και θα μέναμε κι' άλλο, αν τα εύλογα δίδαμά μας δεν μας οδηγούσαν στο τουριστικό ξενοδοχείο της Θάσου, όπου «έθρηνησαμε δι' έξηκοντα δραχμάς, αντίτιμον μερικῶν ψαροκόκκαλων περιβεβλημένων τεμάχια τινά ὀψαρίων». Συνοδός μας σ' ὅλη την έκδρομή ένας Έγγλέζος «τζέντλεμαν» που κυνηγούσε πεταλούδες φορώντας λουστρίνια, μαγιό, πουκάμισο με κολλάρο και γραβάτα. Άλλα το πιο ωραίο ήταν ότι «κατὰ διαβολικὴν σύμπτωσιν» συναντήσαμε στην Θάσο και την «αδελφὴν τάξιν» του Παρθεναγωγείου.

Θέλοντας να ξαναζήσουμε τις αξέχαστες αυτές ώρες ξεκινήσαμε 14 πέρυσι με συνοδούς τους κ.κ. Παπαχατζή και Μποτσάκη για τον Βόλο και τη Σκιάθο, προσκυνητές στο νησί του Παπαδιαμάντη. Αυτή τη φορά δοκιμάσαμε όλα τα δυνατά μεταφορικά μέσα: τραίνο, ὠτομοτρίς, τράμ, λεωφορεῖο μοντέλλο 1900, τὸ ὑπέροχο τραινάκι τοῦ Βόλου (διανύσαν τουλάχιστον 10 χιλιόμετρα εἰς 40 λεπτά), «δηζελόπλοιοι» (τὸ Π.Κ.Π. «Πασχάλης» που μᾶς ἄλλαξε τὰ πασχαλιάτικα γιὰ νὰ μᾶς πάη στη Σκιάθο), καΐκι (που μᾶς ταρακούνησε εἰς γύρον περὶ τὴν Σκιάθον), ἀτμόπλοιο, δάρκα (μὲ τὴν ὁποίαν δυνάμωσαν τὰ χέρια μας) καὶ τέλος φυσικὰ τὰ «ποδαράκια» μας εἰς τοὺς «περιπάτους» κατὰ τὸν κ. Παπαχατζή καὶ τριώρους «δρόμους ταχύτητος ἐπὶ ἀνωμάλου ἐδάφους» κατὰ τὸν κοινὸ νοῦ. Οὔτε κι ἐμεῖς θυμόμαστε τί εἶδαμε καὶ τί κάναμε στὶς πέντε τοῦτες μέρες. «Πέτρες» πολλὲς στὴν Ἰωλλό, θέες (ὄχι θεές) καὶ μοναστήρια στὸ Πήλιο, τὸ σπίτι τοῦ Παπαδιαμάντη στὴ Σκιάθο, τὸ Κάστρο, οἱ Κουκουναριές, τ' Ἀσημένια Βότσαλα, ἡ Ἀγριά, τὸ Τρίκερι... Χορτάσαμε φαῖ στὸ Βόλο, πεινάσαμε στὴ Σκιάθο, σκαρφαλώσαμε στὸ Πήλιο, γλεντήσαμε στὴ Μακρυνίτσα, καὶ «κατὰ διαβολικὴν σύμπτωσιν» συναντήσαμε τὴν πέμπτη θηλέων στὸ Βόλο. Φύγαμε μαγεμένοι.

Ἀλλὰ τί τὰ πολυσυζητᾷ; Φέτος, ἰδοὺ ἡ Ρόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα.

AMENIO ONTONI

Καβάλα

Καβάλα

Θάσος

Χορτιάτης

Κουρί

Μακρύγιανος

Βόλος

Μακρυνίτσα

Σκιάθος

ΙΩΑΚΕΙΜ ΤΣΑΤΑΛΑΣ

Ή εμφάνιση και το ανοιχτόκαρδο χαμόγελό του σε κάνουν να τον συμπαθήσεις από την πρώτη στιγμή. Άγαπάει την καλή συζήτηση και στάθηκε πάντα απαραίτητο μέλος στη γνωστή παρέα.

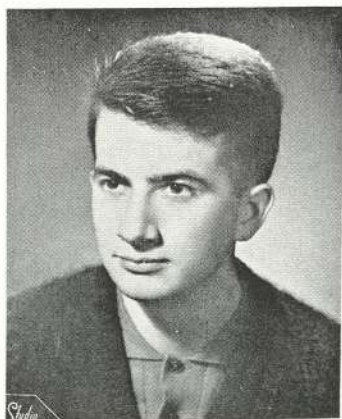
Μαθητής καλός, χωρίς καμιά ιδιαίτερη προσπάθεια, στάθηκε «ψηλά» στο Κλασσικό. Δεν ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερα για τα Clubs και τ' αθλητικά· παρ' όλα αυτά αναδείχτηκε μέλος της μικτής του Base Ball κι είχε μια ιδιαίτερη επίδοση στο Tennis.

Σκέπτεται να σπουδάσει εδώ· αργότερα θ' ακολουθήσει τη δουλειά του πατέρα του.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΒΙΛΙΚΑΣ

Τρεις είναι οι μεγάλες αγάπες του Βασίλη που ιδιαίτερα ξεχωρίζει ανάμεσά μας: η λογοτεχνία, το θέατρο και το ποδόσφαιρο. Στην λογοτεχνία έχει ιδιαίτερα έντυφησει και γράφει και ο ίδιος θαυμάσια· είναι ή πιο λιτή και ακριβολόγος, ίσως, πέννα της τάξης κι έχει πολλές φορές βραβευθεί. Το θέατρο επίμονα το μελετά και διακρίνεται για ζηλευτά χαρίσματα ήθοποιας. Τέλος, στο ποδόσφαιρο είναι ο «βράχος» της αμύνης της τάξης μας και της μικτής του σχολείου. Για μαθήματα ποτέ δεν στεναχωρήθηκε. Πάντα ο δημοφιλής «ψηλός» μας τα κατάφερνε μια χαρά με μια καλή προσπάθεια στο τέλος· χάρη στις ικανότητές του. Για το μέλλον σκέφτεται νομικά, ίσως όμως και θέατρο.

Ήταν ένα ανοιξιότικο απόγευμα. Παρ' όλο που η ώρα ήταν έξημισι, στο μικρό γηπεδάκι του ποδοσφαίρου καμιά δεκαπενταριά έξαλλοι μαθητές κλωτσούσαν με πάθος μια μπάλα και κανείς δεν έδειχνε διάθεση να φύγει. Τελικά ο κ. Άτταλειάδης, που κατά τύχην πέρασε απ' εκεί, διέκοψε το παιχνίδι φανερά ένθουςιασμένος και τους υποχρέωσε να φύγουν για να γυρίσουν στα σπίτια τους.

Και μόνον αυτό το περιστατικό είναι αρκετό για να φανερώσει την μεγάλη αγάπη μας για τον αθλητισμό. Με την πεποίθηση ότι δεν υπερβάλλω θα έλεγα ότι η τάξη μας έζησε στα γήπεδα περισσότερο από κάθε άλλη τάξη. Αυτό άλλωστε το μαρτυρούν οι συνεχείς επιτυχίες μας, και σαν τάξη αλλά και σαν άτομα, σε κάθε αθλητική εκδήλωση του σχολείου. Θα το μαρτυρούσαν ακόμα και τα γήπεδα, που μαζί τους τόσο ασχοληθήκαμε, αν μπορούσαν να μιλήσουν.

Το εκπληκτικό με μās ήταν ότι ολόκληρη η τάξη αγάπησε τα γήπεδα και έζησε σ' αυτά και όχι μόνο ένα μέρος της. Όμηρικοί καυγάδες γίνονταν κάθε μεσημέρι ή απόγευμα μέχρι να χωρι-

Ή αθλητῶσα νεολαία μας

σθούν οι ομάδες (συνήθως παίζαμε στο μικρό γηπεδάκι του ποδοσφαίρου) και περισσότεροι τελικά ήσαν αυτοί που μέναν απ' έξω παρά αυτοί που παίζανε.

Σαν φυσικό επακόλουθο αυτής της αγάπης για τα σπορ ήλθαν οι αλληπάλληλες επιτυχίες μας σ' όλες τις αθλητικές δράσεις του σχολείου. Και πρώτα-πρώτα στο ποδόσφαιρο, στο οποίο αναμφισβήτητα είχαμε πάντα να παρατάξουμε μια εξαιρετική ομάδα, μια ομάδα από τις καλύτερες που παρουσίασε ποτέ τάξη. Βάση της μεικτής ποδοσφαίρου του σχολείου, δεν έχασε άγωνα εδώ και τρία χρόνια και έτσι κερδίζουμε το πρωτάθλημα από την τετάρτη τάξη.

Τερματοφύλακας ήταν ο Μουτόπουλος, που πραγματικά είναι καταπληκτικός στις έκτινάξεις. Μπάκ ο Καρβελάς, ο Τσιβιλίκας και ο Άριστοτελίδης, κρατούσαν πάντα σταθερά τις θέσεις τους και εξασφάλιζαν τα μετόπισθεν. Ό Τσιφτοής κι ο Καρνούτσος, που αποτελούσαν την γραμμή των μέσων, ήσαν ή σπονδυλική στήλη της ομάδας. Όργωναν κυριολεκτικά το γήπεδο, βοηθούσαν και την άμυνα και την επίθεση και εξασφάλιζαν την κυριαρχία της ομάδας στο γήπεδο. Στην επίθεση ο Βεζύρογλου,

ο Τορτοπίδης, ο Λαμπαδίτης, ο Όντόνι και ο Μέλλιος ήσαν πολύ παραγωγικοί και μετέφραζαν σε γκολ την ανωτερότητα της ομάδας μας. Ή τέχνη του Τορτοπίδη και του Όντόνι, ο δυναμισμός του Βεζύρογλου και τα τρομερά σουτ του Λαμπαδίτη και του Μέλλιου εξάρθρωναν εύκολα τις αντίπαλες άμυνες.

Παράλληλα με την πρώτη ένδεκάδα είχαμε και πολλούς ισάξιους αναπληρωματικούς έτοιμους να βοηθήσουν, μόλις χρειαζόταν. Άκόμη ήμασταν ίσως ή μόνη τάξη που είχαμε «επίσημο προπονητή» για την ποδοσφαιρική ομάδα μας: ο Πανδούλας διακρινόταν για την θεωρητική διδασκαλία στους παίκτες και τις συμβουλές του την ώρα του μάτς.

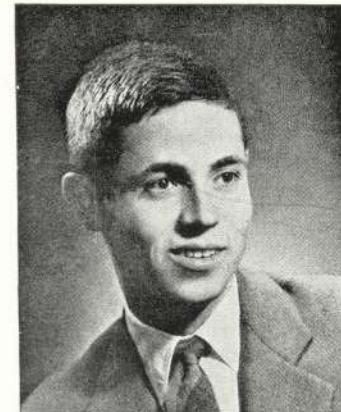
Άλλα και στα άλλα σπορ δεν υστερούσαμε. Στο basket-ball, αν και στην 4η είχαμε μια πολύ καλή και έλπιδοφόρο ομάδα—νικήσαμε μάλιστα και τους έκταίους—χάσαμε τους καλύτερους μας παίκτες κι έτσι ή απόδοσή μας μειώθηκε σημαντικά. Έτσι αναγκασθήκαμε να περιοριστούμε στην 2η θέση. Παρ' όλα αυτά ή ομάδα μας ήταν αρκετά γερή και δυσκόλεψε και πολύ καλύτερους της αντιπάλους. Σέντερ-φὸρ ο άφθαστος Λαμπαδί-

Λίγα πρίν από τον Άνώμαλο. όπου... διαπρέψαμε

της, ο χρυσοχέρης της ομάδας, έμπνευστης και καθοδηγητής κάθε επιθετικής ενέργειας. Έλ έπαιζαν ο Κωστάκης, ο Μέλλιος κι ο Κωνσταντίνου, ενώ γκάρ ο Φώης, απaráμιλλος στις προσποήσεις και στα μπασίματα, ο Όντόνι, με τα «σκουντηματάκια» του κι ο Άριστοτελίδης, φιλότιμος και σταθερός παίκτης. Ή αδυναμία μας στο basket-ball ήταν κυρίως ή έλλειψη αναπληρωματικών. Έν τούτοις πάντα τα καταφέρναμε να βγάσουμε καλά τα παιχνίδια με τους λίγους παίκτες που διαθέταμε. Στο volley-ball είχαμε μια άριστη ομάδα, που κι αυτή για τρία συνέχεια χρόνια κέρδιζε το πρωτάθλημα του σχολείου. Σ' αυτήν ανεβαδόροι έπαιζαν οι Όντόνι, Παπακωνσταντίνου, Μουτόπουλος, Κωστάκης και κατεβαδόροι οι Λαμπαδίτης, Τσιφτοής, Φώης και Άριστοτελίδης. Οι παίκτες αυτοί αποτελούσαν και τη βάση της μεικτής του σχολείου.

Στον Άνώμαλο τα πήγαμε θαυμάσια στην 3η, 4η και 5η τάξη,

ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΙΦΤΣΗΣ

Θα είχε άδικο όποιος έλεγε ότι ο Πέτρος χάνει τη μύτη του παντού. Κι όμως είναι από τους λίγους που χωρίς πολλές φωνές και μόνο με έργα πέτυχε, όπου ιδιαίτερα ασχολήθηκε, όπως αξιόλογα αποτελέσματα.

Ή πολύ καλή του επίδοση στα μαθήματα δεν στάθηκε εμπόδιο στην αθλητική του πρόοδο και δείγματα της ικανότητάς του αυτής είναι ή έκλογή του ως άρχηγού της μικτής του ποδοσφαίρου κι ακόμα ως προέδρου αθλητικών του Πρακτικού. Βοήθησε ακόμα την τάξη σαν μέλος όλων των ομάδων.

Δεν πρέπει ακόμη να ξεχνούμε τις υπηρεσίες που προσέφερε στο τυπογραφείο βοηθώντας την έκδοση του περιοδικού μας.

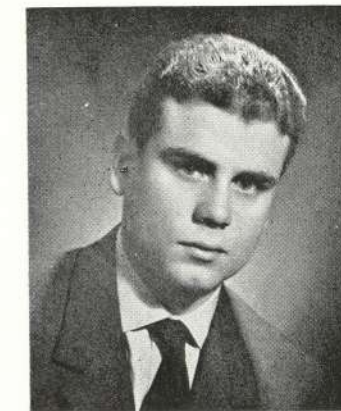
Ή φιλοτιμία του και ή φιλοπονία του θα τον οδηγήσουν σε κάθε επιτυχία που θα επιδιώξει.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΦΙΛΙΔΑΡΗΣ

Άναμφίβολος ο Άγγελος μπορεί να θεωρηθεί ως ο πιο ελίκρινης φίλος. Πάντοτε και χωρίς κανένα δισταγμό σου λέει τη γνώμη του άπερίφραστα. Και ίσως αυτός να είναι ο πιο σπουδαίος λόγος, για τον όποιον τον εκτιμούμε.

Στα μαθήματα τα κατάφερνε καλά με ιδιαίτερη επίδοση στη Φυσική. Οι έξωσχολικές δράσεις τον άφηναν αδιάφορο και μόνον κατά τα τελευταία χρόνια τον τράβηξε το Drama Club. Το όνειρό του είναι να γίνει ένας φτασμένος χειρουργός.

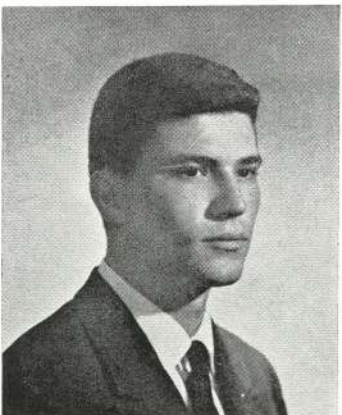
ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ ΦΩΗΣ

“Ο ‘Ηρακλής της τάξης μας’ έχει μια πνευματική καλλιέργεια εξαιρετική. Είναι ένας άνθρωπος που σκέπτεται και αισθάνεται βαθύτατα. Οι έγκυκλοπαιδικές του γνώσεις ατελείωτες, εκπληκτικές. Εύρύτατα διαβασμένος ο Τσάπ, είναι θαυμάσιος συζητητής και άριστα κατατοπισμένος σ’ όλα τα ζητήματα, ιδιαίτερα στα πολιτικά και στρατιωτικά. Οι περί πολιτικής διμιλίες του στο Chapel και στην τάξη θά μείνουν αξέχαστες. Από τους καλύτερους αθλητές της τάξεως, είναι μέλος της μικτής μπάσκετ του σχολείου, πρωταθλητής στις ρίψεις και γραμματέας του ‘Αθλητικού Συμβουλίου. “Όσον αφορά στα σχέδιά του για το μέλλον, αυτά τα κρατά μυστικά. Το εύχόμαστε κάθε επιτυχία στη ζωή του.

★

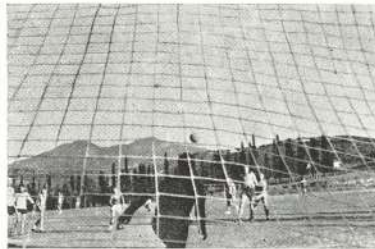
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΩΤΗΛΑΣ

Χαρούμενος, διαχυτικός, φιλικός προς όλους, με ξέχωρη αίσθηση του χιούμορ ο Παναγιώτης αγαπιέται ιδιαίτερα μέσα στην τάξη. Πρόεδρος του Κλασσικού, διακρίνεται στα μαθήματα. Στις εξωσχολικές δράσεις ξεχωρίζει σαν πρόεδρος του Christian Assosiation και είναι ένας απ’ τους καλούς μπάσσοις του Choral. Προικισμένος με μια ζηλευτή αίσιοδοξία, περιφέρεται γεμάτος ζωτικότητα και σκορπίζει κάθε σύννεφο ασχολούμενος με ζήλο με τις υποθέσεις της τάξης και του Club του. Τα ενδιαφέροντά του πολλά και ποικίλα: χορός, ελαφρά μουσική, χειμερινά σπορ, έκδρομές, ταξίδια. “Ο Παναγιώτης σκέφτεται να συνεχίσει τις σπουδές του στη Γερμανία.

όπου κερδίσαμε με μεγάλη διαφορά την γενική βαθμολογία, και μόνο έφέτος, λόγω της αριθμητικής μας διαφοράς με τις άλλες τάξεις, περιοριστήκαμε στην 3η θέση. Προσέφεραν πάντα πολύτιμους βαθμούς οι Τορτοπίδης, Λαμπαδίτης, Βεζύρογλου, Πανδούλας, Κωνσταντάκης, Παπακωνσταντίνου και ‘Οντόνι.

Τέλος στον στίβο είχαμε για κάθε αγώνισμα τους πρωταθλητές μας, που σπάνια χάσαν την πρώτη θέση, ενώ στην βαθμολογία του Field-day βγαίνουμε έδω και 3 χρόνια πρώτοι. Στους δρόμους διακρίνονταν οι ‘Οντόνι, Παπακωνσταντίνου και Λαλάτσης, στα άλματα ο Μουτόπουλος κι ο Λαμπαδίτης κέρδιζαν με ευκολία τις πρώτες θέσεις, ενώ στις ρίψεις οι Φώης και Νικολαΐδης δεν απειλήθηκαν σοβαρά ποτέ. Βέβαια ο Λαλάτσης και ο Νικολαΐδης μας έλειψαν την τελευταία χρονιά, αυτό όμως δεν μας εμπόδισε να νικήσουμε και φέτος στο Field-day.

Τα δίχτυα μας πάντοτε ανέπαφα

Συζήτηση για τη νίκη

Σαν δίκαια αναγνώριση των επιτυχιών της στον αθλητικό τομέα ή τάξη μας κατέκτησε για τρία χρόνια συνέχεια και τις δύο σημαίες που δίνονται στις πρωταθλήτριες τάξεις σαν έπαθλα, πράγμα που για πρώτη φορά το κατορθώνει μια τάξη. Στην αθλητική ιστορία του Κολλεγίου ή τάξη του ‘61 κατέκτησε αξιαμιά θέση και σημείωσε πολλές αξιόλογες επιτυχίες. Κοντά όμως στα τόσα γεγονότα και ονόματα που αναφέρθηκαν σ’ αυτή την στήλη θά ήταν ασυγχώρητη παράλειψη να μην αναφέρω κι αυτόν που στάθηκε ο μεγάλος μας φίλος στα γήπεδα και που τόσο μάς βοήθησε στην αθλητική μας ζωή. ‘Ο κ. Β. ‘Ατταλειάδης, που δυστυχώς δεν είναι πια μαζί μας, θά μείνει πάντα στη μνήμη μας σαν ένας αξέχαστος φίλος των παιχνιδιών μας. ‘Επιπροσθέτως πρέπει να ευχαριστήσουμε τους γυμναστές μας κ.κ. Χρ. Χρύση και ‘Αντ. Δούκα, που τόσο μάς βοήθησαν στην αθλητική ζωή μας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

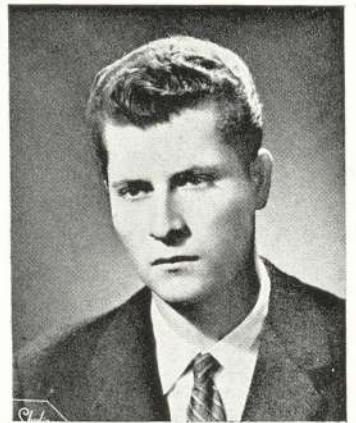
ΧΡΟΝΙΑ ΑΞΕΧΑΣΤΑ

Τα χρόνια αυτά τα σχολικά, τα ξένοιαστα αυτά χρόνια, νοσταλγικά τα νιώθουμε από μās σιγά σιγά να απομακρύνονται. Χρόνια αξέχαστα, ζυμωμένα με τον παλμό της νιότης μας.

Και τώρα πια που φεύγουμε,
χαράζουν στο μυαλό μας
βαθειές τις αναμνήσεις,
τόσο πολλές, τόσο όμορφες,
που να σθιστούνε δεν μπορούν.
‘Ακέριες μέσα μας θά ζούν
για ν’ ανασταίνουν ώρες
και σκηνές και πρόσωπα,
που γραφτό μας ήτανε
να ζήσουμε δωπέρα.

Κι είναι πολλές οι ώρες κι είναι πολλά τ’ αγαπημένα πρόσωπα. “Εξ - έφτα χρόνια στο περιβάλλον τουτο. “Εξ - έφτα χρόνια με τις ίδιες χαρές, τις ίδιες λύπες, τα ίδια καρδιοχτύπια. “Εξ - έφτα χρόνια για τον ίδιο σκοπό, με τα ίδια ιδανικά. Οι χαρές μάς έδωσαν ζωή. Οι λύπες και τα καρδιοχτύπια μάς αντρωσαν. Οι σκοποί και τα ιδανικά έδωσαν νόημα στην έφηβική ζωή μας. Και όλα μαζί μάς ένωσαν δυνατά, πολύ δυνατά. Φιλίες ξέχωρες δημιουργήθηκαν, φιλίες θερμές, παρέες αλησμόνητες. Μα πλάι σ’ αυτές ή τάξη όλη στάθηκε πάντα ένα σύνολο σφιχτοδεμένο, με μια γνώμη, με μια ψυχή. Και ή στιγμή του χωρισμού ήρθε. Μόνος του ο καθένας θά πάρη τώρα το δρόμο του. Οι φιλίες μας όμως θά μείνουν σταθερές, οι παρέες μας αλησμόνητες. Πιστοί θά μείνουμε ο ένας στον άλλο. Πιστοί στην ανάμνηση μιās πολύχρονης κοινής ζωής.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΕΖΥΡΟΓΛΟΥ

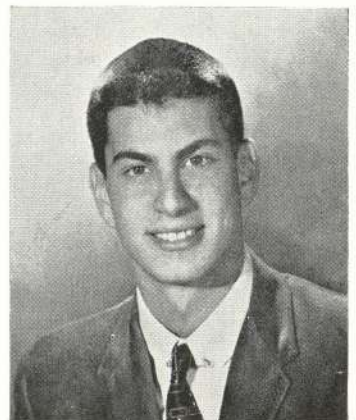
ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

“Ο ‘Ανδρέας έχει καταλάβει, όσο κανείς ίσως, τη σημασία της συνειδητής δουλειάς που απαιτούν τα μαθήματα. Πάντα έτοιμασμένος, πάντα τακτικός, χαρακτηριστικό αυτό και στις άλλες εκδηλώσεις του, υπήρξε υπόδειγμα μαθητού. Χωρίς να είναι πολύ εκδηλωτικός, απέκτησε πολλούς φίλους, ή παρέα των οποίων μαζί με τα μαθήματα και τα αθλητικά στάθηκαν οι κυριότερες απασχολήσεις του. ‘Αθλητικός τύπος, ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τον στίβο (άκοντιο, άπλου, πένταθλο) όπου πέτυχε, στις μικρότερες ιδίως τάξεις, πολλές και αξιοζήλευτες νίκες. Σχεδιάζει να σπουδάσει Χημεία στην ‘Αμερική ή έδω.

★

ΑΓΓΕΛΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

Παρ’ όλο που ο ‘Αγγελος μάς έφυγε στην ‘Αμερική, στή μνήμη μας μένει πάντα χαραγμένη ή θύμησή του πανέξυπνου, αιώνια χαμογελαστού, δραστήριου και κεφάτου φίλου. Πραγματικά ο ‘Αγγελος ήταν αγαπητός σ’ όλους μας, αλλά κι αυτός μάς αγαπούσε όλους. “Η άμεριμνησία του, ή εγκαρδιότητα και ή διαχυτικότητά του μάς είχε κερδίσει κι έτσι μάς στοίχισε πολύ ο χωρισμός. Σαν μέλος της τάξης διακρίνονταν πάντα σ’ όλες τις εκδηλώσεις μας. Μέλος του Choral, ταλέντο στή ζωγραφική, καταπληκτικός σέ ιδέες και σέ χιούμορ. Δεν ξέραμε τι σκοπεύει να κάνει τώρα ο ‘Αγγελος· πάντως του εύχόμαστε καλή τύχη.

Ήταν ώρα μαθήματος κι όμως εγώ «χάζευα» πάλι, όπως συνέβαινε συχνά τις πολύ τελευταίες μέρες της σχολικής ζωής μας. Αυτή τη φορά δεν πλανιόταν το βλέμμα μου έξω από τα παράθυρα ούτε κι αναλογιζόμουν τίποτα προσωπικό. Παρατηρούσα μια - μια τις συμμαθήτριάς μου, τη Φλώρα με το ήμερολόγιο και το μολύβι στο χέρι να σβήνει ακόμη μια μέρα, τη Βίκυ να την παρακαλουθής τρίβοντας τα χέρια της. Έβλεπα την Κλαίτη να σχεδιάζει το άσπρο φουστάνι του Commencement έξω από το τετράδιό της των Μαθηματικών, τη Τζούλια να μετρά στα δάκτυλα των χεριών της τους μήνες που υπολείπονταν για το ταξίδι της στην Αμερική. Ακόμη μπορούσα να διακρίνω στα μάτια της Σοφίας τον Τάμεση και τον Πύργο του Λονδίνου που όνειρεύονταν...

Στράφηκα μετά στην καθηγήτριά μου, και γύρω σ' όλη την τάξη, στα Championship, στον τοίχο, στην πόρτα που οδηγεί στο πατάρι και μαζί ξυπνά την ανάμνηση μιας πρωταθλητικής δόξας μας. Κοίταξα το σημάδι, από όπου κάποτε στερεώνονταν ένας χάρτης — έγινε τρόπαιο ενός ακροβατικού διαγωνισμού — τον πίνακα και τα μοντέρνα θρανία μας, και τότε ξύπνησε μέσα μου μια νοσταλγία... Νοσταλγία να ξαναδώ τις συμμαθήτριάς μου με τις κοτσίδες και τα κοντά τους φουστάνια, νοσταλγία να ξαναδώ τα πρόσωπα όλων των καθηγητριών που πέρασαν κατά καιρούς από τη τάξη μας.

Νοστάλησα τα παλιά ξύλινα θρανία μας και τους καυγάδες για τα pins και το γερμανικό. Κείνη τη στιγμή τόνισα πόσο πολλά είναι τ' αγαπημένα πρόσωπα, πόσο πολλά τ' αγαπημένα μέρη που αφήνουμε φεύγοντας.

Ή θύμησή τους θα μάς δροσίζει πάντα τη σκέψη και θα μάς χαρίζη περίσσια νοσταλγικά χαμόγελα...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΙΤΟΓΛΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ 8ΗΣ ΤΑΞΗΣ

Ήρθε κι η δική σας ώρα. Σαράντα έξι κοπέλλες μάς φεύγετε. Στ' αλήθεια θα νιώσωμε ν' αδειάζει ο τόπος. Σας ξεπροβοδούμε με τις εύχές μας κι αναρωτιόμαστε: Τι μπορούμε να πούμε πώς έχουμε δώσει σ' αυτά τα παιδιά; Οί άρχαιοι συγγραφείς, ή 'Ιστορία, οί κλάδοι της Φυσικής και των Μαθηματικών κι όλα τ' άλλα είναι ένας όγκος ύλης όχι εύκαταφρόνητος, που με τη βοήθειά μας πέρασε από τα χέρια σας, από τα μάτια σας για να σταθή λίγο ή πολύ στο μυαλό σας.

Όμως αυτό δεν είναι όλο. Ή έγνωια μας για σάς έχει κι άλλο περιεχόμενο, είναι πολύ πιο πλατιά.

Κάναμε μέσα στη ψυχή σας να σκιρτήσει ή λαχτάρα και να ξυπνήση ή αγάπη για την αλήθεια; Ό,τι ακούσατε έδω στάθηκε ικανό να σας γεμίση άπορίες—κι άς έμειναν και χωρίς άπάντηση; Νιώσατε πώς ό,τι πήρατε από δώ είναι ή άρχή, το ξεκίνημα για την κατάκτηση της μορφής του σωστού, του ολοκληρωμένου ανθρώπου, που είναι άξιος να έκτιμήση και να χαρή τη ζωή σά «μέγα καλό και πρώτο»;

Την άπάντηση δέ μπορώ να τη δώσω τώρα εγώ. Τουτό μόνο μπορώ να πώ: δέ μάς έλειψε ή διάθεση και ή θέληση, δέ λυγίσαμε στην αδιάκοπη και άτέλειωτη προσπάθεια, δέ μάς έγκατέλειψε ούτε μιá στιγμή το θάρρος και ή πίστη στο σκοπό κι ούτε μιá στιγμή πάψαμε να δίνωμε από τον έαυτό μας κι από την ψυχή μας.

Αυτή είναι ή πρόθεσή μας κι αυτή ή προσφορά μας. Πετύχαμε; Δέν το ξέρω. Ξέρω όμως πώς κανένας δέ θα μπορούσε να μάς κατηγορήση πώς δέ θελήσαμε με όλη της ψυχής μας τη δύναμη και πώς δέ μοχθήσαμε είλικρινά γι' αυτό.

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Ή έκδρομή μας.

Άφου περάσης τα περιβόλια με τις ανθισμένες και φορτωμένες καρπούς πορτοκαλιές, ν' ανεβής κάτω από τον καυτό ήλιο όλο τον άνηφορο για να φτάσης στην πύλη των λεόντων. Να γεμίση ή ψυχή σου από την όμορφιά που άνοίγεται μπροστά σου και να περπατήσης ανάμεσα στους κυκλώπειους λίθινους όγκους και στους τάφους των βασιλιάδων και να ζωντανέψη μπροστά σου και μέσα σου το μακρινό παρελθόν, που σου είναι κιόλας γνώριμο από την ποίηση του Όμηρου. Να οί πλούσιες, οί γεμάτες στιγμές της ζωής.

Να περπατήσης άπάνω στο στυλοβάτη, να χαϊδέψης την τραχιά επιφάνεια του άυστηρού δωρικού κίονα και να ψάξης να βρης το όνομα που χάραξε το βέβηλο χέρι του ποιητή Βυγον πάνω στην πέτρα του ναού στο Σούνιο. Κι ανάμεσα από τους λευκούς κίονες ν' αναπάψης το βλέμμα σου στο αϊθέριο γαλάζιο της θάλασσας και τ' ουρανού. Άντίκρυσες ποτέ σου πιο λευκή και πιο τέλεια όμορφιά;

Ή νίκη σας.

Σας είδα σήμερα να λάμπετε από χαρά για τη λαμπρή σας νίκη. Ξέρω γιατί. Τη νίκη αυτή δέ σας την έδωσε ή τύχη. Ούτε ήταν νίκη που την κερδίσατε εύκολα, από αντίπαλο χωρίς σημασία. Κι έτσι νιώσατε τη χαρά του άληθινού νικητή κι έτσι καταλάβατε τι θα πη άληθινή χαρά.

Την άληθινή χαρά μάς τη δίνει ο άγώνας και ή νίκη ύστερα από άγώνα. Να νικήσης μιá κακιά σου συνήθεια, να νικήσης ένα μικρό σου ελάττωμα, να νικήσης έναν ένοχλητικό πειρασμό, και να το κάνης συνειδητά, ξέροντας πώς θυσιάζεις κάτι από την ξεγνοιασιά σου, να οί μικρές νικές, που δέν είναι θορυβώδεις και φανταχτερές, έτοιμάζουν όμως τη νίκη στη ζωή.

Ο. ΠΛΑΤΑΡΙΔΗ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΛΙΖΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ

ΕΦΗ ΑΛΕΞΑΝΙΔΟΥ

ANNA ΒΙΔΑΛΗ

Ἀρχὴ τοῦ παραμυθιοῦ, Καλησπέρα σας.

Μιὰ φορὰ κι ἔναν καιρὸ βρέθηκαν στὴν χώρα τῆς «γνώσης» σαρανταπέντε μικρὰ κοριτσάκια. Ἀμήχανα καὶ φοβισμένα παρακολουθοῦσαν τοὺς «παλιούς κατοίκους» ποὺ μιλοῦσαν μιὰ ξένη γλῶσσα, ἀκατανόητη γι' αὐτές, καὶ ἔτρεμαν τοὺς ἄρχοντες τῆς καινούργιας τους πατρίδας.

Ἡ πρώτη τους μέρα πέρασε ὅλο παιχνίδι καὶ θαυμασμὸ γιὰ κάθε τι καινούργιο κι ὁ μόνος τους πόθος ἦταν νὰ μάθουν νὰ μιλοῦν σὰν τοὺς παλιούς μεγάλους κατοίκους.

Σὰν ξημέρωσε ἡ ἄλλη μέρα, πῶ, πῶ φρίκη!!! Μερικὲς ἀδελφούλες μας τὶς εἶχε πάρει τὸ ποτάμι. Εὐτυχῶς ὅμως ποὺ ὁ καλὸς Θεοῦλης μᾶς χάρισε ἑπτὰ καινούργια ἀδελφάκια, ἀτακτούτσικα, ποὺ στὴν ἀρχὴ κι αὐτὰ τὰ εἶχαν χαμένα. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἔφτασε στὸν ἴδιο τόπο μιὰ «μικρὴ πριγκίπισσα» καὶ μιὰ «μικρὴ μάγισσα». Ἡ μικρὴ Μιράντα γιὰ νὰ δείξη τὴν ἀγάπη της στὴν «μικρὴ πριγκίπισσα» κατόρθωσε νὰ φάη δυὸ ὀλόκληρα γαϊδουράγκαθα καὶ ἔμεινε κλειδωμένη μέσα σὲ μιὰ ντουλάπα ἐπὶ μιὰ ὥρα καὶ ἀκόμη ἔμαθε ἀπ' ἔξω τὰ λόγια κάποιου μεγάλου σο-

φοῦ. Κάποτε ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του καὶ ἓνα μικρὸ ποντίκι ἀνάμεσα στὰ πόδια τῶν κοριτσιῶν. Τὸ τί ἔγινε δὲν περιγράφεται: Τὰ κοριτσάκια πηδοῦσαν, φώναζαν καὶ ἀνέβαιναν πάνω στὰ θρανία γιὰ νὰ προφυλαχτοῦν ἀπὸ τὸ ποντίκι. Εὐτυχῶς ποὺ ἡ γενναία Φυλλίς, ἡ ἑξαδελφούλα τοῦ «Παπουτσωμένου γάτου», στὸ τέλος τὸ κατεδίωξε καὶ ἔτσι γλυτώσαμε ἀπ' αὐτό.

Τὴν τρίτη μέρα εἶχαν ἐξοικειωθῇ μὲ τὸν καινούργιο τόπο καὶ εἶχαν μάθει νὰ ὑπολογίζουν τὶς διαταγὲς τοῦ «Μεγάλου Βεζύρη» καὶ τῶν «ὑπουργῶν», γιατί δὲν ἦσαν λίγες οἱ φορὲς ποὺ ὁ «Σουλτάνος» κάλεσε μερικὲς ἀπὸ μᾶς στὸν ὄντα του γιὰ νὰ ἐκφράσῃ καὶ ὁ ἴδιος τὴν δυσἀρέσκεια κάποιου «ὑπουργοῦ» του, ποὺ εἶχε γράψῃ μὲ ἓνα μαγικὸ τρόπο τὰ παράπονά του πάνω στὸ χαρτὶ τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν πράξεων. Στὸ τέλος τῆς ἴδιας μέρας στὶς γιορτὲς ποὺ γίνονταν στὴν χώρα αὐτὴ πῆραν μέρος καὶ τὰ μικρὰ κοριτσάκια, ποὺ τὰ εἶχαν ντύσει πολὺ ὀμορφα, μὲ ἄσπρα φουστανάκια καὶ ἄσπρους μεγάλους φióγκους.

Ἡ τετάρτη μέρα ξημέρωσε μὲ θύελλα. Ἕνα ἀερικὸ ἀνέλαβε νὰ ξεναγήσῃ τὰ κορίτσια μας στὸν κόσμον τῆς «ζωῆς καὶ τῶν πουλιῶν». Πολὺ τὸ φοβήθηκαν τοῦτο τὸ ἀερικὸ οἱ μικρὲς μας φίλες, γιατί πολλὰ εἶχαν ἀκούσει καὶ εἶχαν μάθει ἀπὸ τὶς μεγάλες, πὼς τάχα εἶναι πολὺ κακὸ καὶ λέει πράγματα μαγικά καὶ ἀκατανόητα.

Τὴ μέρα αὐτὴ πολλὲς ὥρες περάσανε ὅλες μαζί μοιράζοντας τὶς ἐντυπώσεις τους ἀνάμεσα στοὺς χοροὺς τῆς Ἀννούλας Κ. καὶ τὶς ἐμφανίσεις τῆς Μαίρης Φ. καὶ τῆς Ἐφης, ποὺ ἔδειχναν στὶς ὑπόλοιπες τὰ περίεργα πράγματα ποὺ φοροῦσε ὁ κόσμος τῆς κάτω πολιτείας, σάκκους δηλαδὴ σὰν αὐτὸν ποὺ κουβαλοῦσε στὴν πλάτη του ὁ Κοντορεβουθούλης.

Ἀργὰ τὸ μεσημέρι τῆς ἴδιας μέρας θέλησαν τὰ κορίτσια νὰ δοῦν τὶ μυστικὰ ἔκρυβε ἡ σοφίτα, ποὺ βρισκόταν πάνω ἀπὸ τὶς αἶθουσες ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως. Δυὸ ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς ὅμως δὲν ἐκτίμησαν τὴν φιλομάθειά τους καὶ τὶς ἔστειλαν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ στὸν ὄντα τοῦ μεγάλου «Βεζύρη» καὶ τοῦ «Σουλτάνου». Ἀκόμη τὴν ἴδια μέρα τὰ μικρὰ κορίτσια, ποὺ ἔπαιζαν πάντα μὲ τὶς κοῦκλες τους, ἔδειξαν πόσο καλὰ ἤξεραν νὰ τὶς μεταχειρίζονται καὶ μπροστὰ στοὺς κατοίκους τῆς χώρας τῆς «γνώσης». Αὐτὸ τὶς ἔκανε ἀκόμη πιὸ γνωστὲς κι ἀγαπητὲς. Πράγματι τὴν τετάρτη μέρα ὁ οὐρανὸς ἦταν συννεφιασμένος ἀπὸ τὸ πρωῒ. Τὸ ἀερικὸ τοὺς τῶλεγε καὶ δὲν τὸ πιστεύανε ὅτι στὸ τέλος τῆς μέρας θὰ ἀναγκαστοῦν πολλὲς νὰ ξεναπεράσουν ἀπὸ τοὺς παλιούς γνῶριμους δρόμους, ποὺ λένε γιὰ τὸ πὼς εἶναι ὁ ἄνθρωπος φτιαγμένος. Κάποτε μάλιστα ποὺ μερικὲς δὲν θέλανε νὰ πάρουν μέρος σ' ἓναν ἀγῶνα μὲ τὸ ἀερικὸ, γιὰ τὸ ποιὸς θὰ

ξεσκαλίσῃ καλύτερα τὸν ἄνθρωπο, τιμωρήθηκαν αὐστηρά. Ἐδῶ, τοὺς εἶπαν, εἶναι ἡ χώρα τῆς γνώσης καὶ ὄχι τῆς εὐσπλαχνίας. Ἔτσι χάριν τῆς γνώσης τὰ μικρὰ κορίτσια τὴ μέρα αὐτὴ τὴν τέλειωσαν μ' ἓνα πάπυρο ποὺ εἶχε τὴν βούλα τοῦ Σουλτάνου κι ἔγραφε τὴν περίεργη λέξη «κοσμία». Ἀχ! πόσα δάκρυα καὶ στεναγμοὶ δὲν χύθηκαν ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς λέξης, ἂν καὶ τὸ νόημα τῆς ποτὲ δὲν μπόρεσαν νὰ τὸ καταλάβουν τὰ μικρὰ κορίτσια. Αὐτὸ ὅμως ἦταν ἓνα ἀπὸ τὰ δυσάρεστα γεγονότα αὐτῆς τῆς μέρας, γιατί εἶχε καὶ τὰ εὐχάριστά της. Ἔτσι ἦταν τὸ ταξίδι τους στὴ γῆ τῶν θησαυρῶν, ὅπου πολλὰ ἀνεκάλυψαν καὶ πολλὰ καινούργια εἶδαν. Τὸ βράδυ τῆς ἴδιας μέρας ἀκολούθησαν ἀγῶνες ποὺ εἶχαν τὸ παράξενο ὄνομα «Sports Week»· οἱ μικρὲς μας φίλες πῆραν μέρος καὶ τὰ κατάφεραν καλύτερα ἀπ' ὅλες σ' ὅλα τὰ ἀγωνίσματα. Γι' αὐτὸ καὶ τοὺς δώσαν καὶ τρία τρόπαια ἀναμνηστικά, ποὺ τὰ κρεμάσανε στὴν αἰθουσά τους.

Ἡ πέμπτη μέρα τὶς βρῆκε πιὸ μεγαλωμένες, μόνο ποὺ τὶς ζύπνησαν ἀπότομα. Τὶς εἶχαν ἀνακατέψει ὅσο κοιμοῦνταν κι ἔτσι βρέθηκαν τὸ πρωῒ σὲ ξένα κρεβατάκια καὶ σ' ἄλλον κοιτώνα. Τὸ πόσο λυπήθηκαν καὶ ἔκλαψαν τὰ μικρὰ κοριτσάκια ποὺ τὶς χώρισαν ἀπὸ τὶς φίλες τους δὲν λέγεται.

Ὅσες κατεῖχαν καλύτερα τὴν τέχνη τῆς μπάλας κείνη τὴ μέρα

ΤΙΤΙΚΑ ΒΟΥΛΩΝΗ

BIKY ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

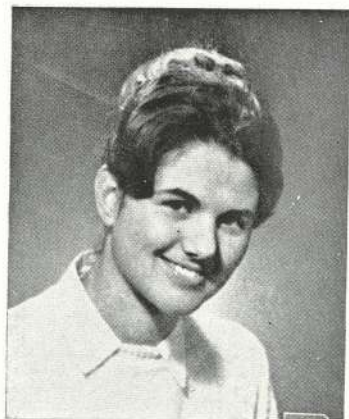
ΕΑΣΑ ΕΣΚΙΤΖΙΑΝ

ΜΑΡΙΚΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΜΑΡΙΠΗ ΖΑΧΟΥ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΘΕΟΧΑΡΗ

πήγαν ως την πιδ «μεγάλη πολιτεία», να άναμετρηθουν με τις «αίχμαλwτους» της εκεί χώρας της «γνώσης». Οί κάτοικοι της χώρας της γνώσης στην «μεγάλη πολιτεία» ύποστήριζαν πώς δέν πήγαν εκεί με την θέλησή τους, μα πώς πιάστηκαν αίχμάλωτοι. Ένα άκόμη ταξίδι έγινε αυτή την μέρα άπό τά κορίτσια σέ τόπους άρχαίους, όπου πολλά έμαθαν και πολλά είδαν τά μάτια τους.

Η τελευταία μέρα τις θρήκε ήρεμες τις φίλες μας, που είχαν τώρα πιά μεγαλώσει. Τις άπασχολούσε σοβαρά τó ζήτημα κάποιου άρπαχτικού δράκου, που θα έξέταζε τί έμαθαν όσο έμειναν στην χώρα της γνώσης. Έτσι σοδάρεψαν και προσπάθησαν επανειλημμένως να άποκαταστήσουν τις σχέσεις τους με τόν «Σουλτάνο» και τούς «ύπουργούς». Ταξίδεψαν πάλι στην μεγάλη πολιτεία όλες μαζί με τόν «Μέγα Βεζύρη» και εύχαριστήθηκαν πάρα πολύ.

Έκείνη την τελευταία μέρα που πέρασαν τά κορίτσια μας στην «χώρα της γνώσης» αυτή γιόρταζε μια μεγάλη επέτειο κι έτσι και αυτές πήραν μέρος στο μεγάλο πανηγύρι. Χωρίς καλά-καλά να τó καταλάβουν βρέθηκαν στο τέλος της τελευταίας τους μέρας φορώντας όμορφα άσπρα φουστάνια, να λένε αντίο στη χώρα της «γνώσης» που τόσο άγάπησαν παρ' όλες τους τις γκρίνιες. Έδw τελειώνουν οί περιπέτειες τών μικρών μας κοριτσιών σέ τούτη τη χώρα της «γνώσης».

Η κάθε μία τους τώρα έχει μεταφερθή σέ μια καινούργια χώρα, δικιά της.

Τέλος του παραμυθιού.

Καληνύχτα σας.

ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΑΣ

Τάξη Τρίτη

Μας έμπνέει ό Ionesko

Στην τρίτη τάξη, όταν πρωταρχίσαμε βιολογία με τόν κ. Sanford, καθώς δέν τά ξέραμε καλά τά άγγλικά και ήταν και τó μάθημα δύσκολο, συνέβαινε συχνά να δίνουμε μια είκόνα πλήρους άσυναρτησίας όπως ή πα-
ρακάτω.

Τó μάθημα.

(Δραματική κωμωδία)

Βουητό. Are you all happy today, young ladies?

Ladies: (Δυνατά) Yes, sir. (άπό μέσα τους) φύλα μας, Θέ μου, και θα σου άνάψουμε λαμπάδα σαν τó μπόι μας.

Mr. Sanford: What does a worm eat, ma'am?

Μαθήτρια: Τó ταβάνι είναι επάνω, τó πάτωμα κάτω και ή έβδομάδα έχει 7 μέρες.

Mr. Sanford: Tralala, tralala. How's your aunt.

Μαθήτρια: Eats grass and drinks water.

Τήν ίδια χρονιά, την Πρωταπριλιά, θελήσαμε να κάνουμε μια φάρσα ανεβαίνοντας στο πατάρι της τάξης μας.

Οί καρέκλες (θρανία)

(Τραγική φάρσα)

Θρανία (στο πατάρι): Κοίτα σέ παρακαλώ μην τις άφήσεις να κατέβουν, να άναπνεύσουμε και μεϊς λιγάκι.

Πατάρι: Μα γw κοντεύω να σκάσω. Μου φάγαν τά αυτιά.

Θρανία: Κάνε ντέ λιγάκι ύπομονή. (Μεταξύ τους). Τó σκασμένο δέ λέει να κάνη και καμιά θυσία.

Η καθηγήτρια (στά θρανία); Όρραϊα, και τώρα να μου βρήτε τó ύποκείμενο του γίγνεσθαι.

Τά θρανία (μεταξύ τους): Τί παράξενο, τί περίεργο. Κάτι σαν και τούτο δέν έχει ματασυμβή. Συνήθως μόνο σέ ντουβάρια άπευθύνονταν οί καθηγήτριες!...

Τάξη Πέμπτη

Μας έμπνέει τó άρχαίο δράμα.

Στην Πέμπτη τάξη τó faculty άπεφάσισε να μας χωρίσουν σέ καινούργια τμήματα και ίδου ή αντίδρασις.

Μας αλλάζουν τμήματα

Χορός: Ό άλί και τρισαλί μας. Ό έμεις οί μυριοδύστιχες και τρισκατάρατες. Γιατί να διασπαρθούμε πάνω σέ τούτη την άσπλαχνη γής, γιατί να χωριστούμε σ' αυτήν την δύσκολη στιγμή της συμφοράς;

Μαθήτρια: Ό συντρόφισσα της θλίψης μου άγαπημένη, για πάντα σέ χάνω. Ούτε ό γοργοπόδαρος Έρμής δέν θα μπορέση να σου παραδώση πιά τόν πάπυρο με τά νέα μου. Ποτέ δέν θα μας ξαναδοθη ή εύκαιρία να ξανακοιμηθούμε στα ίδια θρανία την ώρα της άνυπέρβλητης διδασκαλίας της γνώσης

Χορός: Σκληρή ή μοίρα τών θνητών, Δία, και μόνη λύτρωση ό ύπνος. Άλί μας, τις μυριόπαθες.

Στό τέλος της ίδιας χρονιάς οί περισσότερες άπό μας πήραν κοσμία. Να πώς τó δυσάρεστο γεγενός μαθεύτηκε ως τó άνάκτορο του Εύρουσθέα.

Μας κατεβάζουν την διαγωγή

(Άνάκτορο του Εύρουσθέα. Μπροστά στον βασιλιά στέκεται με χαμηλωμένο τó κεφάλι άπό ντροπή ό Έρακλής).

Εύρουσθέας: Τόπα και τó όρισα. Να πās στη χώρα τών Άνατολιδών και να μου βρης την κόρη την άγνη κι αίθήρια, την κόρη την κοσμιωτάτη. Καί σū τόν άθλο τούτο δέν κατάφερες να τόν πραγματώσης. Ξέρεις τώρα τί τιμωρία σέ περιμένει!

Έρακλής: Δέν τó άρνιέμαι. Άπότυχα πάσκισα μ' όλα μου τά δυνατά την έπιθυμία σου να έκπληρώσω, μα στάθηκε άδύνατο. Άθλος σαν και τούτον δύσκολος δέν έχει ξαναπαρουσιαστή. Τί όλες τους εκεί κάτω κοσμίες είναι, μα κοσμιωτάτη καμία.

ΚΑΙΘΗ ΣΙΑΦΑΚΑ

ΙΩΑΝΝΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

ΜΙΡΑΝΤΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

ΠΙΤΣΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

ΙΟΥΛΙΑ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΟΥ

ΝΤΙΡΟΥΓΙ ΚΑΛΦΑΓΙΑΝ

ANNA ΚΑΛΦΟΤΟΥΛΟΥ

Πρώτες μας επιδόσεις σε τούτη την εκδήλωση της σχολικής ζωής μας στάθηκαν ο μπίκος και το γερμανικό. Τα παιχνίδια αυτά, κληρονομιά του δημοτικού σχολείου, βρήκαν γόνιμο έδαφος στα γήπεδα του Κολλεγίου και γέμιζαν τα πρωινά και τα μεσημέρια μας. Δεν ήταν μόνο αυτά. Δεν πέρασε καιρός από τον έρχομό μας κι άρχισε η μύηση στο basket - ball από την δ. Ρένα, που ήταν νεοφερμένη στο Κολλέγιο όπως κι εμείς. 'Η εξέλιξή μας σε τούτο το παιχνίδι ήταν τόσο καταπληκτική, ώστε διαθέταμε δυο πεντάδες. "Ετσι, πριν ακόμη τελειώσει η πρώτη χρονιά μας στο νέο σχολείο, ήμασταν κιόλας έτοιμες για την πρώτη, μεταξύ μας φυσικά, συνάντηση. Το μάτς, που δεν είχε

‘Η πρώτη μας ομάδα Volley

Οί αθλήτριές μας στη Καβάλα

διαιτητή, κατέληξε σε τσακωμό, γιατί είχαμε χάσει το λογαριασμό στις καλαθιές.

Την επόμενη χρονιά εξελιχθήκαμε στο volley - ball και στο base - ball. 'Η δ. Μαρίκα που είχε τότε γυρίσει από την 'Αμερική, μάς έμαθε τα μυστικά του base - ball. Τα πρώτα μας, επίσημα πιά, μάτς που δόθηκαν στο Sports Week της χρονιάς ήταν και οι πρώτες επιτυχίες μας.

'Η δεύτερά μας βρήκε πολύ δυνατές σ' όλα τα παιχνίδια. Ποιά από μās θα ξεχάσει την φόρμα στο βόλεϋ την ημέρα του 'Αγίου Μηνά και την περηφάνια που νιώσαμε, όταν άρχισαν δυο - τρεις από τις αθλήτριές μας να προπονούνται με την μεικτή του σχολείου;

Στο Sports Week διακριθήκαμε. Το College News μάλιστα έγραφε για μās:

«Πρέπει να σημειώσουμε ότι τα περισσότερα χειροκροτήματα τα απέσπασε η 2α για το γρήγορο και έξυπνο παιχνίδι της κι ένθουσίασε όχι μόνο τις γυμνάστριές μās αλλά και τους θεατές. Προβλέπεται ότι οι μεικτές μας του χρόνου θα απαρτίζονται από γερές παίκτριες».

Οι προβλέψεις αυτές δεν ήταν αβάσιμες. Την επόμενη χρονιά δώσαμε 4 παίκτριες στη μεικτή βόλεϋ—'Ιωάννα, Βασιλική, 'Εφη, Δέσποινα—κι άλλες τόσες στο base - ball. "Όσο για το μπάσκετ, ή πεντάδα της τάξης—Μάρθα, 'Ελσα, Τζούλια, 'Ιωάννα, Νίνα—αποτέλεσε και την μεικτή. 'Από κείνη τη χρονιά είχαμε

Το πρώτο μας May Day

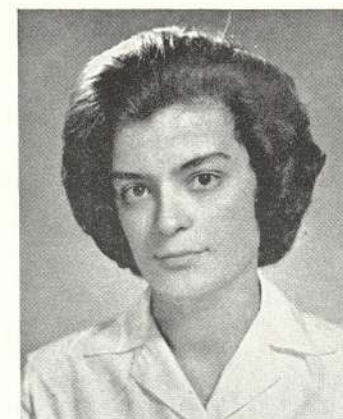
συνέχεια επιτυχίες. Βγήκαμε 3 χρόνια πρωταθλήτριες στο βόλεϋ και 4 χρόνια συνέχεια πρωταθλήτριες στο μπάσκετ και στο base - ball. "Όμοια καλοτυχία ακολούθησε και τις μεικτές μας. 'Η μεικτή μπάσκετ στάθηκε όλα της τα χρόνια αήτητη, ενώ στο βόλεϋ έχασε μόνο ένα παιχνίδι.

Το παιχνίδι μας πολλοί το θαύμασαν. "Όλοι άπορευσαν και χαίρονταν μαζί μας για τις αδιάκοπες επιτυχίες μας. Τώρα που φεύγουμε αφήνουμε το μυστικό μας κληρονομιά στις μικρότερες: το ομαδικό μας παιχνίδι και ή συνεργασία μας με τις γυμνάστριες ήταν οι κύριοι συντελεστές γι' αυτές μας τις επιτυχίες.

ΜΑΡΘΑ ΚΟΥΡΝΑΒΟΥ

ΜΑΡΙΗ ΚΑΡΑΤΣΙΝΙΔΟΥ

ΔΡΟΣΟΥΛΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗ

ΡΟΥΛΑ ΚΑΡΤΑΛΗ

ANNA ΚΟΛΙΟΥ

MANTELEN ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΙΑΝ

ΜΑΡΘΑ ΚΟΥΡΝΑΒΟΒ

Η ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

«...Επίσης δεν επιτρέπονται τὰ παντελόνια, μὴν ξεχάσετε νὰ πάρετε μαζί σας μιὰ ρόμπα καὶ παντοφύλες, οἱ βαλίτσες σας νὰ εἶναι μικρές, γιατί δεν θὰ τὶς χωρέσει τὸ αὐτοκίνητο τοῦ κ. Γιώργου, τὰ βαψίματα δεν ὑπάρχει λόγος νὰ ξανατονίσω ὅτι ἀπαγορεύονται, ὅσο γιὰ τὰ καθ...».

Ἔχοντας ἐφόδια ἀφ' ἐνὸς μὲν τὶς παραπάνω ὑποδείξεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ πασχαλιάτικα αὐγά, τσουρέκια, κονσέρβες κλπ. θελήσαμε κι ἐμεῖς νὰ δοκιμάσουμε τί ἐστὶν Ὀδύσεια.

Τὸ πρωὶ τῆς δεύτερης μέρας τοῦ Πάσχα, ξεκινήσαμε γιὰ τὴν Ἀθήνα, ἀφοῦ «τοποθετηθήκαμε» στὸ λεωφορεῖο, τὸ ὁποῖο, ἂν εἶχε στόμα, θάλεγε πολλὰ ἔτσι πού τὸ τυραννήσαμε!... Σὰν φθάσαμε στὴν Ἀθήνα, στὶς 6.00 τὸ ἀπόγευμα, τὰ σύννεφα μᾶς κρύψαν τὸν οὐρανὸ κι ἔμειναν ἔτσι πεισιμωμένα σχεδὸν ὅλες τὶς ὑπόλοιπες μέρες τῆς παραμονῆς μας. Ἀφοῦ ταχτοποιηθήκαμε στὴ Χ.Ε.Ν., θελήσαμε νὰ πᾶμε κάπου γιὰ νὰ ξεκουραστοῦμε

Ἐκδρομὴ στοὺς Δελφοὺς—1960

both mentally and physically. Ἡ ἀπόφασίς ἦταν σχεδὸν ὁμόφωνη: σινεμά! Πήγαμε στὸ «Ποντικάκι πὺν δρυχᾶται». Ὅταν δγῆκαμε, κι ἐμεῖς... δρυχόμασταν καὶ παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες νὰ μεταβληθοῦμε σὲ «ποντικάκια» τὸ βράδυ στὴ Χ.Ε.Ν. δεν τὸ κατορθώσαμε μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐλκύσωμε τὴν προσοχὴ τῆς διευθύντριας τῆς Χ.Ε.Ν., ἡ ὁποία ὁμολογουμένως δρούσε πολὺ... συστηματικὰ—ἄς ποῦμε—σὰν «γάτα» γιὰ περισσότερη... ἁρμονία.

Τὴν Τρίτη, τὴν ὁποία θὰ τὴν θυμῶνται πολὺ καιρὸ ὅσες εἶχαν τὴν ἔμπνευση νὰ φορέσουν τακούνια, ἐπισκεφθήκαμε τὸ Ἐθνικὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο. Εἶχαμε τὴν ἐξαιρετικὴ τύχη νᾶχουμε γιὰ ὁδηγὸ μας τὸν κ. Μπακαλάκη, ὁ ὁποῖος σὰν δεινὸς εἰς τὸ λέγειν γλύκαινε τὸν πόνο μας—αὐτὸ γιὰ ὅσες φοροῦσαν τακούνια—καὶ κράτησε ἀμείωτο τὸ ἐνδιαφέρον μας.

Τὴν ἴδια μέρα ἀκολουθώντας τὸν περίφημο καινούργιο παραλιακὸ δρόμο φθάσαμε στὸ Σούνιο, πού συνδυάζει μ' ἓνα μοναδικὸ

τρόπο τὶς ἀρχαιότητες καὶ τὴν φύση. Τὸ βράδυ δεν παραλείψαμε νὰ παρακολουθήσωμε στὸ Ἐθνικὸ Θέατρο τὴ «Γέρμα» τοῦ Ἰσπανοῦ συγγραφέως Λόρκα, ἡ δὲ Δέσποινα Χ. δεν παρέλειψε ν' ἀφήσει τὸ ἓνα της... τακούνι στὶς κινητὲς σκάλες τῆς Ὀμονοίας.

Ἡ ἐπομένη μέρα, Τετάρτη, περιελάμβανε ἓνα πολὺ πλούσιο πρόγραμμα—μὴ πιστεύετε ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ προπορεύονται στοὺς πυραύλους! Ὁ δικὸς μας πύραυλος «Λεωφορεῖον ὁ πόθος» ἀπέδειξε ὅτι μπορεῖ νὰ κάνη θαύματα! Ἡ ὁμορφὴ Πελοπόννησος μᾶς ὑποδέχθηκε κλαίουσα—φιλόδρεχε—καὶ μόνον ἀργότερα καταλάβαμε γιατί, ὅταν ἡ Ἐφη ἀπήγγειλε ἓνα χορικὸ στό... Θέατρο τῆς Ἐπιδάουρου! Ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο θαυμάσαμε τὶς αἰώνιες Μυκῆνες, τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Τίρυνθας, πού ἤκμασε παράλληλα μὲ τὶς Μυκῆνες, τὴν Ἐπίδαυρο καὶ τὸ ὠραιότατο,

Ἀπὸ τὴν ἀξέχαστη ἐκδρομὴ μας στὰ Μουδανιά.

— What is it ?
— Blood !!!

γραφικώτατο καὶ φιλόξενο Ναύπλιο μὲ τὸ περήφανο Παλαμήδι καὶ τὸ ὁμορφὸ Μπούρτζι του. Στὸν γυρισμὸ μας κάναμε μιὰ στάση γιὰ νὰ ἐπισκεφτοῦμε τὸν καλοχτισμένον ναὸ τοῦ Ἀγίου Παύλου καὶ ἀκόμα μία, γιὰ νὰ καμαρώσουμε τὸν Ἰσθμὸ τῆς Κορίνθου φωταγωγημένο μέσα στὴ νύχτα.

Κι ἔφθασε ἡ μέρα τοῦ Θεοῦ, ἡ καλὴ μας Πέμπτη.

Τὴν Πέμπτη λοιπὸν ἤμασταν ἐλεύθερες νὰ ἐπισκεφθοῦμε τοὺς συγγενεῖς μας—διάβαζε: ὅλα τὰ μαγαζιά τῆς Ἀθήνας. Ἔτσι τὸ βράδυ, σὰν ξαναμαζευτήκαμε, καταλάβαμε πόσο... ἄπληστο πλᾶσμα εἶναι ἡ Φυλλίς! Τὸ ἴδιο βράδυ πολὺ excited ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας ξεχαστήκαμε σὲ γειτονικὰ δωμάτια—πράγμα ἀντίθετο πρὸς τοὺς κανονισμοὺς—ἔτσι, ὅταν ἦρθε ὁ φύλακας

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΥΡΙΜΑΛΟΓΛΟΥ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΩΣΤΑΚΗ

JOAN LEICH

ΦΛΩΡΑ ΜΑΝΙΖΑΤΕΣ

πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἡσυχίας, ἀντίκρουσε ἕναν... ὑπνοβάτη, ποὺ ἄκουγε στὸ ὄνομα Βίκυ. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἄσπλαχνος δὲν ἤξερε τ' ὄνομά του, προτίμησε νὰ βάλλῃ τὶς φωνές—πράγμα ποὺ θὰ μπορούσε ν' ἀποβῇ μοιραῖο—σημειώστε ὅτι ἡ κ. Πλαταρίδῃ κοιμᾶται πολὺ ἐλαφρά.

Τὴν Παρασκευὴ πῆγαμε στὸν ἱστορικὸ τόπο ποὺ τὸν ἀκούμε ἀπὸ τότε ποὺ μπαίνουμε στὸ σχολεῖο, δηλ. στὸν ἀρχαῖο τύμβο, στὸ χωριὸ καὶ στὴ λίμνη τοῦ Μαραθῶνα, ὅπου παρακολουθήσαμε μιὰ παρέλαση ἀπὸ τὶς πιὸ γειναῖες μας μὲ σύνθημα: «Ζήτω ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ τάξη τοῦ '61». Τὸ ἀπόγευμα πῆγαμε στὴν Ἀκρόπολη καὶ ἀφοῦ εἶδαμε καὶ ἀκούσαμε πολλὰ σχετικὰ μὲ τὸν Παρθενῶνα καὶ τὸ Ἑρέχθειο, ἐρευνήσαμε μὲ μεγάλη συγκίνηση τὸν δρόμο, ἀπ' ὅπου... ἔπεσαν «ὁ Μιμίκος καὶ ἡ Μαίρη».

Τὸ βράδυ μας ἦταν ἀξέχαστο.

ΛΕΛΑ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἀπὸ τὴν τελευταία ἐκδρομὴ μας

Πῆγαμε γιὰ surprise στὸ Πασαλιμάνι, στὸν Πειραιά. Ἡ δ. Ρένα, σὰν ντόπια, ἀνέλαβε νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ στὸν «Διάσημο», σ' ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα κέντρα τοῦ Πειραιά. Ἄς σημειωθῇ ὅτι ἐκεῖ φάγαμε κι ἕνα πράγμα ποὺ λέγεται «σκάμπο» καὶ ποὺ τὸ πληρώνεις 16 δραχμὲς τῇ μερίδᾳ. Εὐτυχῶς—ἀναγνώστη, δὲν ξέρεις μὲ τί εὐφροσύνη σοῦ γράφω αὐτὸ τὸ εὐτυχῶς—ποὺ τὸ γεῦμα τὸ πλήρωσε ἡ καντίνα.

Τὴν ἐπαύριο, ἀφοῦ ἐφθεύραμε καὶ τὰ τελευταῖα λεπτά μας ἀνὰ τὴν ἀγοράν, ἐπεσκέφθημεν πλεῖστα μουσεῖα, ἤτοι τὸ Βυζαντινὸν καὶ τὸ Μπενάκειον. Φαίνεται ὅμως ὅτι εἶχε καταπέσει τὸ ἠθικόν μας μὲ ἀποτέλεσμα τὴ μείωση τοῦ ἐνδιαφέροντός μας. Ἀπὸ τὰ πολλὰ ὀρισμένες εἶχαν τόσο ἐπηρεασθῇ, ὥστε ἤρχισαν νὰ ὁμιλῶσιν

ΝΑΝΤΙΑ ΜΑΡΟΥΚΙΑΝ

μίαν... ἐπικίνδυνον καθαρεύουσιν. Τὸ ἀπόγευμα πῆγαμε στὴν Πεντέλη, ὅπου εἶδαμε τὸ Παλάτι τῆς Δούκισσας τῆς Πλακεντίας. Ἀναγνώστη, τὸ τελευταῖο μας βράδυ στάθηκε πολὺ ἄτυχο. Θελήσαμε νὰ κάνουμε ἕνα «παρτάκι», ἡ καλὴ μας ὅμως διάθεση παρεξηγήθηκε καὶ διαλυθήκαμε ἄρον-ἄρον παρελαύνοντας ἀπογοητευμένες καὶ στενοχωρημένες μπροστὰ ἀπὸ τὴν κ. Πλαταρίδῃ. Ἐκείνῃ τῇ νύχτᾳ κάναμε πολλὴ ὥρα νὰ κλείσουμε μάτι, παρ' ὅλο ποὺ τὸ ἄλλο πρωὶ θὰ σηκωνόμασταν νωρίς.

Ἡ Κυριακὴ ἦταν ἡ μέρα τῆς ἐπιστροφῆς μας. Ξαναπαίρνοντας τὸν γνῶριμο πιά δρόμο φθάσαμε στὴν Θήβα κι ἀπὸ κεῖ στὴν ὁμορφὴ πόλιν τῆς Χαλκίδος, ὅπου μὲ μεγάλη προσοχὴ παρακο-

Στὸ Σούνιο

λουθήσαμε τὸ φαινόμενο τῆς ἀμπώτιδος καὶ τὴν περιστροφικὴ γέφυρα ποὺ ἐνώνει τὴν Εὐβοία μὲ τὴν Στερεὰ Ἑλλάδα.

Μὲ τὴν ἐπίσκεψή μας στὴ Χαλκίδα οὐσιαστικὰ τελειώνει ἡ ἐκδρομὴ μας. Ὑστερα ἀπὸ μιᾶς μέρας περίπου ταξίδι νιώσαμε μιὰ χαρά, μιὰ λαχτάρα, σὰν ἀντικρύσαμε τὴν Θεσσαλονίκη νὰ μᾶς περιμένῃ κατάφωτη, πάντα στὸ ἴδιο μέρος, κατεβαίνοντας ἀπὸ τὴν πλαγιὰ τοῦ Χορτιάτη ὡς κάτω στὴ θάλασσα.

ΒΙΚΥ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΛΘΗΝΑ ΜΙΧΑΗΛ

ΜΑΙΡΗ ΜΟΡΦΙΔΟΥ

ΝΙΝΑ ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥ

ΣΟΦΙΑ ΜΠΟΝΑΝΟΥ

ΡΕΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΒΑΣΙΛ ΠΕΡΡΟΥ

ΑΛΚΙΣΤΙΣ ΝΕΡΑΝΤΖΛΙ

ΕΛΣΑ ΟΡΦΑΝΙΔΟΥ

ΘΥΜΗΤΑΡΙ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ '61

ΑΥΣΗΤΗΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ

Θυμήσου, έσύ που φεύγεις,
θυμήσου την κάθε μας τρέλλα,
τὸ κάθε λεπτό τῆς διαμαντένιας τάξης.
Καὶ τὴν μεγάλη ἀδελφή Μά—τοῦ
καὶ τὸ papier - de sullivan,
τὶς πινέζες ποὺ κάναμε
καὶ τὰ spesific ποὺ μετρούσαμε.

Καὶ εἶπε ἡ Μαίρη:
I don't have it, but I have it in my bag.
Τὴν Μαντουμπάλα
καὶ τὰ μυστήρια τῆς ὀροφῆς.
Πᾶνε ὅλα!
Καὶ ἡ μόδα τσουβάλι.

Τὸ ρόδο τοῦ Ἰσπαχάν στεκόταν σιωπηλὸ.

Μπού, μπού, μπού, γιούπι!
Δυσκολεύτηκα νὰ μάθω Ἱστορία,
γιατὶ πῆγα νὰ δῶ τὴν «Υπόθεση Παραντάϊν»

᾽Ω! σὺ ὁπαδὲ τῆς θεωρίας τοῦ σαλαμιοῦ,
ἤσουν ἀτακτούτσικο, θυμᾶσαι;

Γειά σου Μπόμπο!
Γειά σου Κρόμβελ!

Γειά σου,
ἀνάμνηση γλυκειὰ
μιᾶς ξένοιαστης ζωῆς.

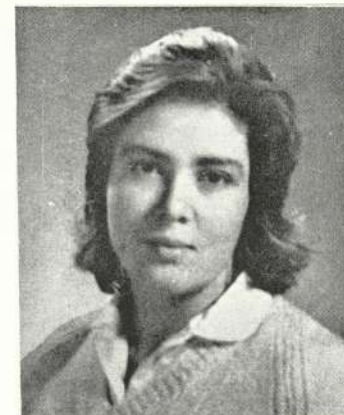
ΡΟΥΛΑ ΚΑΡΤΛΛΗ

ΚΑΤΙΑ ΠΕΤΡΙΔΟΥ

ΦΙΛΙΣ ΣΑΜΑΡΑ

ΚΑΙΤΙ ΣΙΑΜΠΑΝΗ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΡΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΤΙΤΙΚΑ ΒΟΥΛΩΝΗ

Σάβ. 28 Μαΐου 1971

Σήμερα τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν αἴθουσαν δεξιῶσεων τοῦ Κολλε-
γίου «Ἀνατόλια» συνεκεντρώθησαν αἱ ἀπόφοιτοι τῆς τάξεως τοῦ
'61 διὰ τὴν πρώτην τῶν συνεστίαςιν.

Πρώτη ἀφίχθη εἰδικῶς διὰ τὴν «Κολλεγιοϊστορικὴν» αὐτὴν συγ-
κέντρωσιν ἡ γενικὴ γραμματεὺς τοῦ Ο.Η.Ε. Λέλα Μάργιου προσ-
δίδουσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἓνα τόνον κοσμοπολιτικόν. Τὴν δια-
πρεπὴ αὐτὴν προσωπικότητα συνώδευε ἡ Σοφία Μπονάνου, ἡ διε-
θνοὺς φήμης διοχημικός, ἡ ἐσχάτως ἀνακαλύψασα τὸ αἷτιον τοῦ
καρκίνου.

Ἀκολουθῶς ἀφίχθη ἡ Μάρθα Κουρνάβου, ἡ πρώτη Ἑλληνὶς ἡ
προταθεῖσα διὰ τὸ βραβεῖον Νόμπελ ἐπιστημῶν τοῦ 70, ἥτις
ὅμως ἀπεσύρθη λόγω ἀντιλήψεων καταδικαζουσῶν οἰανδήποτε ἀ-
μοιβὴν καὶ διάκρισιν.

Ἐν συνεχείᾳ εἰς ἀτμόσφαιραν πλήρη χαρᾶς καὶ κεφιοῦ κατέφθα-
σεν ἡ διαπρεπὴς ἀρχιτέκτων Μάτα Φροντιστοῦ ἡ ὁποία ἀπέκτη-
σεν ἤδη μίαν... πολυκατοικίαν χάρις εἰς μίαν παρτίδα κουμ-
κὰν μὲ τὴν Ἀθηνᾶν Μιχαήλ, ποὺ ἡ μποέμικη ζυγὴ τῆς ἐν Ἀγ-
γλίᾳ τὴν ἔκανε ν' ἀντιπαθῇ τὰ «καπέλλα».

Τὴν προσοχὴν τῶν παρισταμένων ἀπέσπασαν ἡ διεθνῶς ἀνεγνω-
ρισμένη ποιήτρια Ντιτροὺ Καλφαγιὰν καὶ ἡ διακριθεῖσα κατὰ τὰ
τελευταῖα ἔτη εἰς μεταφραστικὰς λογοτεχνικὰς ἐργασίας Καίτη
Σιαμπάνη. Ἐκπληξιν προεκάλεσεν ἡ ἀποχὴ τῆς τόσον ἀγαπη-
τῆς ἄλλοτε εἰς τοὺς ὁμίλους Joan Leich, ἡ ὁποία, ὥς ἐπληρό-
φορήθημεν, εὐρίσκεται εἰς τὰς Ἰνδίας ἐργαζομένη ὥς προσω-
πική... secretaire τοῦ Ὁμάρ Καγιὰμ.

Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο πλήρης συγκινήσεως. Ἀπασαί αἱ διακεκριμέ-
ναι συνδαιτυμόνες ξέφυγαν γιὰ λίγο ἀπὸ τὸ βάρος τῆς προσω-
πικότητάς τους καὶ ἄφησαν τὸν ἑαυτό τους ἐλεύθερο στὰ ταξι-
διάρικα, πουπουλένια σύννεφα τῶν ἀναμνήσεων γιὰ νὰ ξαναγυ-

ΚΑΙΤΗ ΣΙΑΜΠΑΝΗ

ΧΑΡΟΥΛΑ ΣΙΑΜΠΑΝΗ

ΚΑΙΤΗ ΣΟΤΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΙΡΗ ΤΟΜΠΟΥΛΗ

ΑΓΓΗ ΦΑΛΑΝΟΥ

ρίσουν όλες μαζί, νοερά, πίσω σ' ένα Μαγιάτικο δράδυ, όταν ντυμένες στ' άσπρα κατέβαιναν τις σκάλες του «Macedonia» με μικρά άσταθη βήματα και κρύβονταν γρήγορα πίσω από τους κοντινούς θάμνους για ν' αφήσουν τα δάκρυα να κυλήσουν ελεύθερα από τα μάτια τους. Κι ήταν δάκρυα λογίων - λογίων: δάκρυα χαράς ή λύπης, δάκρυα αποχαιρετισμού, δάκρυα ευτυχίας ή ακόμα κι αμφιβολίας, μα ήταν πάνω απ' όλα δάκρυα ελπίδας. Κι ήταν ή ελπίδα για την επαλήθευση των ονείρων...

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

* Αγγέλλεται εξ Αμερικής ότι η διάσημος πυρηνική φυσικός Τζούλια Καλλιπολίτου απέφασε τα εγκαταλείψει την επίσημη της δια να επιδοθή αποκλειστικώς εις το basket-ball. Είς σχετικές έρωτήσεις εδήλωσεν: «Χρειάστηκα 10 χρόνια για να ανακαλύψω πώς έδω οι άθλητές πληρώνονται καλύτερα από τους διανοούμενους».

* Ως πληροφορούμεθα, αί διακοσμήτριαι Βίκυ Δημητροπού-

Shore Day Στην προκαταρκτική

λου, Μαίρη Μορφίδου, Madelen Κουγιουμτζιάν, Έλσα Έσκιτζιάν και Ρένα Παπαγεωργίου συνελήφθησαν ως καλλιτεχνικά υπεύθυνοι δια την σουρρεαλιστικήν ὄψιν που απέκτησεν... ή Διεθνής Έκθεσις Θεσσαλονίκης.

* Τα best-sellers της χρονιάς είναι 3 έργα Έλληνίδων. Το «The nice American» (εις απάντησιν του «The Ugly American») της Δέσποινας Κυριμλόγλου, το «Αναπνέετε αέρα, πίνετε νερό, τρώτε ψωμί για να γίνετε αιώνόβιοι» της φυσιοθεραπευτρίας Μαρίκας Εύθυμιού και «Ο ειδυλλιακός παράγων δια την ψυχικήν τελειοποίησιν του ατόμου» της Ιωάννας Ιωαννίδου.

* Κατάπληξιν επίσης προεκάλεσεν ή εκ του έξωτερικού πληροφορία ότι ή διάσημος φυσικός του διαστήματος Κάιτη Σιαφάκα ασχολείται έρασιτεχνικώς με την 7ην τέχνην. Όσοι είδαν γυρισθείσαν ταινίαν της με πρωταγωνίστριαν την Έφη Άσλανίδου αποφαίνονται ότι πρόκειται περι άριστουργήματος.

* Τελευταία ανακάλυψις προκαλέσασα σάλον εις τας τάξεις των μαθητών και μαθητριών: αί ιατροί Δροσόλα Καρβουνιάρη,

Νίνα Μουράτογλου και Βασιλική Θεοχάρη επενόησαν χάπι εναντίον της συνήθους εν ὥρα μαθήματος άμνησίας. Έμπορικη επιτυχία εξησφαλισμένη.

* Είς το έφετινόν «Φεστιβάλ Καπουτσίδας», το όποιον έχει εξελιχθή εις τόπον συναντήσεως προσωποποιήτων των γραμμάτων και των τεχνών εξ όλου του κόσμου, παρευρίσκονται αί πρωτοποριακαί ζωγράφοι Κλαίτη Σωτηριάδου, Αύγη Φασσιανού, και Μαίρη Καρατσινίδου, ή διάσημος έρμηνεύτρια έργων Σοπέν πιανίστρια Νάντια Μαρουκιάν και αί ύψιφωνοι Χαρούλα Στεργίου και Φλώρα Μανιζατές, αί όποίαι και θα διεκδικήσουν τον τίτλον της «χρυσής φωνής του αιώνος μας». Η πρόεδρος των «Έλληνίδων Δημοσιογράφων» Δέσποινα Χαίτογλου θα άπονείμη τα βραβεία.

* Έπανάστασιν εις την γεωπονίαν προεκάλεσεν ή νέα ποικιλία βάμβακος που παρήγαγεν ή Φυλλίς Σαμαρά τη συνεργασία της χημικού Ρούλας Καρτάλη, ποικιλία ή όποία μετά τον έκκοκκισμόν μετατρέπεται αυτόμάτως εις Ιταλικά τρικό!

Ηκολούθησε μήνυσις της Ιταλικής Κυβερνήσεως. Την υπόθεσιν

Christmas party στην πρώτη τάξη

θα ύποστηρίξουν αί νομομαθείς Άννα Κολιού και Άννα Καλφοπούλου.

* Είς τας Αθήνας συνεχίζεται ή σύσκεψις της Άννας Βιδάλη, Λίζας Άλεξανδρίδου, Βάσως Πέρρου και Έλσας Όρφανίδου δια την μεταρρύθμισιν της Μέσης Εκπαιδεύσεως εν Έλλάδι. Φημολογείται ότι ή μαθητιώσα νεοαία άπεφάσισεν ὅπως στήση... άνδριάντας των έμπροσθεν της Ακαδημίας.

* Αναφέρεται ότι αί διάσημοι αρχιτέκτονες Μαίρη Φλιώνη, Σταυρούλα Κωστάκη και Μιράντα Ιωαννίδου θα συνεργασθουν δια την επικειμένην ίδρυσιν άτομικού εργαστηρίου εις το «Κολλέγιον Ανατόλια». Κατόπιν τούτου εγνώσθη ότι τα μαθητικά συμβούλια των δύο γυμνασίων ζητούν έσπευσμένως έβελοντάς δια την διάνοξιν καταφυγίων.

* Μυστήριον καλύπτει τας κινήσεις των Μαίρης Ζάχου και Μαίρης Τομπούλη, το ίδιον ὅπως και την εποχήν της μαθητείας των.

* Είς τον πρώτον Πανελλήνιον Διαγωνισμόν δια την ανακήρυξιν της καλύτερας νοικοκυράς τα σκήπτρα διεκδικούν αί Άλκηστις Νεράντζη και Μαίρη Χαριτάκη.

ΤΙΤΙΚΑ ΒΟΥΛΩΝΗ
ΛΕΛΑ ΜΑΡΓΙΟΥ
ΣΟΦΙΑ ΜΠΟΝΑΝΟΥ

ΜΑΙΡΗ ΦΛΙΩΝΗ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΙΤΟΓΛΟΥ

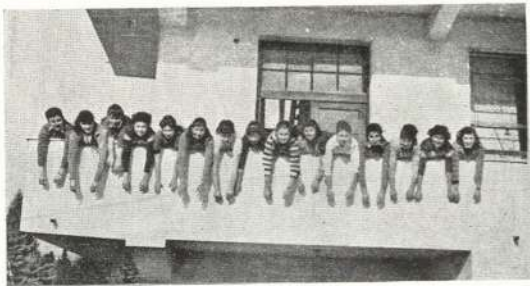
ΜΑΙΡΗ ΧΑΡΙΤΑΚΗ

Μάθημα a la Ionesko

Vive la liberté

"Ετοιμες για το Grand Prix

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

CLUBS

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Γ. ΠΑΠΛΕΥΘΥΜΙΟΥ, ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ : ΑΜ. ΟΝΤΟΝΙ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Γ. ΛΙΑΠΗΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ : Μr. SANFORD, κ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΑΠΑΔΑΚΟΣ, κ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

Τὸ Student Council εἶναι τὸ κυριότερο μαθητικὸ σῶμα στὸ σχολεῖο. Μετέχουν σ' αὐτὸ οἱ πρόεδροι τῶν τμημάτων ὅλων τῶν τάξεων, ὁ dean τοῦ σχολείου, ὁ γυμνασιάρχης καὶ ἕνας ἢ δυὸ καθηγητές. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν μαθητῶν εἶναι τὸ ἀναγνωρισμένο ὄργανο, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀπόψεις καὶ ἐπιθυμίες τους διαβιβάζονται στὴ διεύθυνση καὶ στὸν καθηγητικὸ σύλλογο. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ σχολείου εἶναι πολὺτιμος συνεργάτης στὸ πολλαπλὸ ἔργο του, γιατί τὸ σχολεῖο ἐπικοινωνώντας μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν μαθητῶν καὶ συζητώντας σὲ πνεῦμα φιλίας καὶ κατανόησης τὰ προβλήματά τους βρίσκει κατὰ τὸ δημοκρατικότερο τρόπο λύσεις γι' αὐτά.

Τὸ πολὺτιμο αὐτὸ σῶμα, ποὺ πάντοτε ὑπῆρχε στὸ Κολλέγιο, ξανάρχισε νὰ λειτουργῇ εὐθὺς μετὰ τὸν πόλεμο μαζί μὲ τὸ σχολεῖο. Τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ χρόνια ἡ δράση του ἦταν μᾶλλον περιορισμένη, γιατί καὶ τὰ προβλήματα ἦσαν λιγότερα καὶ οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ συμβουλίου μᾶλλον τυπικές. Συζητοῦσε συνήθως τὶς λεπτομέρειες τῶν δυὸ ἐτήσιων ἐκδρομῶν τοῦ σχολείου καὶ τὴ μέθοδο ἐφαρμογῆς τοῦ χρονίως νοσοῦντος English Speaking Rule.

Τελευταῖα τὸ μαθητικὸ συμβούλιο καταπιάνεται μὲ τὸν χειρισμὸ ὅλο καὶ περισσότερων ζητημάτων τῆς σχολικῆς ζωῆς. Παίρνει ἀποφάσεις γιὰ τὰ Clubs, γιὰ τὰ προγράμματα τοῦ Chapel, γιὰ τὰ δημοσιεύματα τοῦ σχολείου, γιὰ ζητήματα φιλανθρωπικὰ (ὀργάνωση τῆς ἐτήσιας ἀγορᾶς, δράση στὰ υἱοθετημένα χωριά), παλαιότερα εἶχε ὀργανώσει ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Κύπρου καὶ τώρα δὲν παραλείπει νὰ φέρνῃ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Σ. ΜΠΟΝΑΝΟΥ, ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ : Κ. ΣΙΑΦΑΚΑ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ, ΤΑΜΙΑΣ : Λ. ΜΑΓΓΙΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ : Mssrs INGLE

ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως παντὸς εἶδους παράπονα ἢ σκέψεις εἴτε τοῦ μαθητικοῦ σώματος ἢ ὁμάδων μαθητῶν ἢ ἀκόμη καὶ ἀτόμων.

Ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ θέση τοῦ μαθητικοῦ συμβουλίου στὴ ζωὴ ἐνὸς δημοκρατικοῦ σχολείου σὰν τὸ Κολλέγιο κάνει καὶ τοὺς μαθητές καὶ τὸ σχολεῖο νὰ τὸ περιβάλλουν μὲ ὅλο καὶ περισσότερο ἐνδιαφέρον καὶ ὅλο καὶ περισσότερα νὰ περιμένουν ἀπ' αὐτό.

*

The Student Council or, as it was formerly called, the Student Government, was originally formed in 1933.

During these 27 years the aim of its activities has been the improvement of school life. This it tries to accomplish by enforcing the English Speaking Rule, organizing contests for the neatest and the most beautiful class-rooms, arranging for special «weeks» assemblies and chapel programs, for school picnics and other school functions.

The Student Council is the place where all school problems are freely discussed and solutions are sought, as much as possible by the students themselves.

This association, new this year, is made up of all students belonging to clubs concerned with welfare and community service. At present, auxilliary clubs are the Girls' Christian Efforts Club, the Boys' Christian Association, the Village Help Club and the Red Cross Club. The students of these clubs felt that their work could be done more efficiently, more help could be given to the community and less unpleasant rivalry between student groups would occur if one central association were formed to direct the bazaar and all other money raising activities and to divide all money earned according to the merits and needs of the various Anatolia philanthropies.

The officers of this association are: president, Demetrios Constantinou; vice president, Katy Siafaka; secretary, Sophia Bonanou; treasurer, Mr. Kyriakakis; advisor, Mr. Sanford.

Φέτος, για να επιτευχθή ο συντονισμός στη δράση διαφόρων 'Ομίλων του σχολείου που επιδιώκουν την άσκηση της κοινωνικής ευποιίας, το Village Help Club, το Christian Efforts Club των κοριτσιών και τα Christian Association και Red Cross Club των αγοριών αποφάσισαν να συστήσουν κοινό συντονιστικό όργανο, το Welfare and Citizenship Association. 'Υπάρχει βάσιμη έλπιδα ότι με την απόφαση αυτή θα δοθή μεγαλύτερη ώθηση στην ήδη αξιόλογη φιλανθρωπική δραστηριότητα, που αποτελεί την πιο κύρια από τις έξωσχολικές δραστηριότητες των μαθητών του σχολείου μας.

VILLAGE HELP COMMITTEE "MAVRORACHI COMMITTEE,"

When the Civil War, which followed World II, ended in 1950, Greece was in a terrible condition. Almost everything was destroyed, and the government was not able to rebuild the whole country at once. The economic standard of the whole nation was low. Although this was clearly seen in the city, the country suffered more. The villages were destroyed by the communists; for years the farms had not been cultivated and the government could not help the individual villages immediately. It was at this time that the Village Help Committee was first founded in order to help one of these totally destroyed villages; the village chosen was Mavrorachi. In 1951 when the Committee was formed and the village was adopted, Mavrorachi had about 30 families and 8 or 10 houses. It had no school, no church, no water, nothing. That very summer of 1951 a work camp was organized by girls to help the village in every possible way. During that camping period there was a medical examination of young children, distribution of food and clothes to children and close cooperation of students and villagers to reach a higher standard of living.

From then on we continued working in Mavrorachi and the results are now clearly seen. A beautiful school was built, a Youth Club was organized and was equipped with tools, a blacksmith shop and a hen house were built; a radio, a loom, a sewing machine, and two sets of drugs and first aid supplies were carried to the village. We also succeeded in having, as frequently as possible, the agriculturalist and a priest at the village. By now the new road leads to a reconstructed and new village.

In 1957, the students thought that there wasn't a great deal more to be done in Mavrorachi,

A view of Mavrorachi

so they adopted another village, Polydendri, without completely giving up the work at Mavrorachi. In the new village, the school floor was repaired and a Youth Club was built. It is hoped by all of us that in the years to come the Greek nation will not need the help of any such committee anymore, but whenever and wherever there will be a need, the Village Help Committee will do its best and work with the same zeal with which it has worked up to now.

★

PRESIDENT: F. ALTSEH, ADVISORS: MRS. MALENGOU, MR. BACKUS

CHRISTIAN EFFORTS CLUB

PRESIDENT : K. SIAFAKA. ADVISOR : MISS INGLE

The Christian Efforts' Club started its life very soon after Anatolia College was founded in Greece. It began with a small group of boarders who visited poor families at Christmas time to give them the clothes and food they had collected from among themselves. When Miss Ingle came to Greece in 1936 she was asked to be advisor to the group. In its treasury she found just 150 drs, the gift of the former advisor, Miss Betty Webster, who had returned to the United States. She suggested the girls use it to buy materials for embroideries which they might make and sell at a small bazaar. So the Anatolia Bazaar tradition owes its existence to a small sum of money, a splendid idea and the willing efforts of the members of the club.

After the war the club became larger and better organized. The bazaar began to yield bigger profits, and the club's fields of action became wider. St. Stylianos, the Home for the Aged, and other welfare institutions were given materials they desperately needed. During their free time, members of the club visited these institutions and entertained the children and old people. Sudden emergency cases, such as floods and earthquakes, have been included in its program of assistance in recent years. One of the main purposes of the club continues to be the relief of poor families. Teams of girls visit them at Christmas and Easter, bearing all kinds of food and clothing.

Advisor: Miss M. Ingle

President: K. Siafaka

1958

The Cristian Efforts Club to Saint Stylianos infant asylum

1960

CHRISTIAN ASSOCIATION

PRESIDENT : P. FOTILAS, ADVISOR : Mr. LEKAS

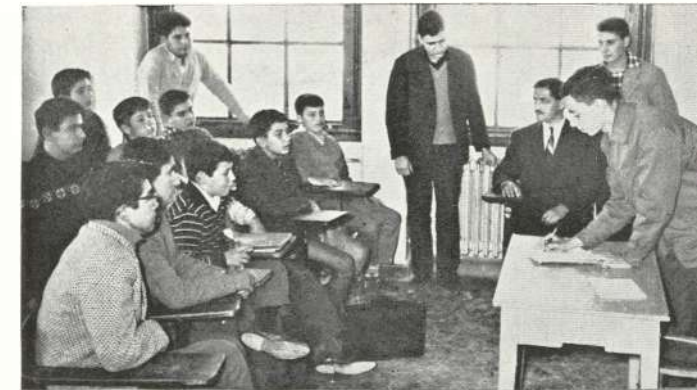
The Boys' Christian Club was first established at Anatolia College in the fall of 1945. The advisor was Mr. Paraskevaides and with the capable assistance of President Compton its members were able to assist, help and comfort many needy families during those very difficult years here in Macedonia.

The purpose of the Club has remained the same throughout these fifteen years of its existence. The members are from fifteen to twenty-five boys who always keep their eyes open on troubled areas and institutions as well as individuals.

For a number of years they distributed food and clothing at Harilaou with the help of the U.N.E.S.C.O. During the Christmas and Easter Holidays they went time and again to different needy families. Their help was extended to their own classmates, too. During the Bazaar period they have formed groups and have collected contributions from different business establishments in the city.

The hopes of the members this year are centered around a project that will enable them to offer part of their physical as well as spiritual help to a worthy philanthropic institution. As one member said: «Let's try to help some organization this year in such a way that as a result of the Club's help they may be able later on to help themselves».

RED CROSS CLUB

PRESIDENT : T. KLEOPAS, ADVISOR : Mr. NOUSKAS

The Red Cross Club continued its work with great success this year. It is a member of the Welfare and Citizenship Association and contributed as usual to the Bazaar. With the money earned in its activities, the Club carries out philanthropic projects. It also exchanges albums and magazines with other clubs in foreign countries. Advisor of the club is Mr. Nouskas.

Ευθύς αφότου ξανάρχισε μετά τον πόλεμο η κανονική λειτουργία του σχολείου (από το 1946, γιατί την προηγούμενη σχολική χρονιά μόνο 3 μήνες λειτούργησε), οι μαθητές άρχισαν να συζητούν την έκδοση περιοδικού. Μια προσωρινή έκδοτική επιτροπή, που αποτέλεσε και το πρώτο Press Club, έφερε σε φως στην αρχή του 1947 το πρώτο μεταπολεμικό δημοσίευμα των μαθητών του Κολλεγίου, ένα φροντισμένο από απόψεως περιεχομένου δεκαεξασέλιδο, τυπωμένο στο τυπογραφείο Τριανταφύλλου. Ύπηρξαν μερικά αξιοπρόσεχτα ταλέντα μεταξύ των μαθητών του Κολλεγίου στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, αλλά η έκδοση εκείνη δεν συνεχίστηκε, όπως είχε προγραμματιστεί και αναγγελθεί, γιατί δεν υπήρχαν σταθεροί πόροι.

Την επόμενη σχολική χρονιά (τον Ιούνιο του 1948) τυπώθηκε με ξρανο μεταξύ των μαθητών και με ένα ποσόν που είχε εισπραχθεί από τη δημοσίευση πολλών διαφημίσεων στις τελευταίες σελίδες ο πρώτος πολυσέλιδος «ANATOLIAN» (με 70 σελίδες) αφιερωμένος από τους μαθητές στον τότε πρόεδρο Ernest Riggs και στη σύζυγό του, που είχαν αναλάβει υπεράνθρωπους κόπους για την επαναλειτουργία του σχολείου μετά τον πόλεμο. "Αν και το λογοτεχνικό περιεχόμενο του τεύχους αυτού ήταν φτωχό, ωστόσο η έκδοση στάθηκε το πρότυπο για τα κατοπινά Annuals, μια που είχε περιλάβει φωτογραφίες όλων των τάξεων των δύο σχολείων κατά τμήματα και φωτογραφίες αθλητικών ομάδων, καθώς και μερικών συλλόγων (Student Council, Christian Effort, Christian Association, Puppet Show) και εικόνες από θεατρικές παραστάσεις της χρονιάς και από εκδρομές.

Για μερικά χρόνια κατόπιν δεν επιχειρήθηκε επίσημη έκδοση, αλλά άρχισε να τυπώνεται στον πολύγραφο ένα περιοδικό κοινό των δύο σχολείων με τον τίτλο College News. Έπειδή εικόνες δεν δημοσιεύονταν αυτού, το Press Club πρόσεχε πολύ την ύλη πραγματικά στα πολύ κακοτυπωμένα αυτά τεύχη των πολυγραφημένων College News δημοσιεύτηκαν μερικά εξαιρετικά κομμάτια σε ελληνική και αγγλική γλώσσα και είναι κρίμα που δεν πήραν μια διαρκέστερη μορφή. Η περίοδος της πολυγραφημένης έκδοσης, παρά τις ατέλειες, είναι μια δημιουργική περίοδος για το Press Club του σχολείου, γιατί τα παιδιά μόνα τους εργάζονταν στον πολύγραφο μένοντας τα άπογεύματα μετά τα μαθήματα και μόνα τους έκαμναν τη σύνθεση και το ράψιμο των τευχών.

Τον Ιούνιο του 1952 κυκλοφόρησε ο δεύτερος «ANATOLIAN» με 48 μεγάλες σελίδες, αλλά χωρίς λογοτεχνική ύλη και μόνο με φωτογραφίες των τάξεων και των συλλόγων.

Αργότερα συνεχίστηκε η δακτυλογραφημένη έκδοση των College News, αλλά από το 1956 άρχισε και η μεγάλη έκδοση του Annual, για την οποία καθιερώθηκε ετήσια εισφορά των μαθητών. Παράλληλα άρχισε να τυπώνεται το «Anatolia College News», πρώτα στα τυπογραφεία της Θεσσαλονίκης και κατόπιν στο τυπογραφείο του Κολλεγίου. Η στοιχειοθέτηση και το τύπωμα του

περιοδικού από μαθητές μπορεί να θεωρηθεί σταθμός όχι μόνο στην ιστορία των δημοσιευμάτων του Κολλεγίου, αλλά και στην όλη λειτουργία του σχολείου. Στα τεύχη του περιοδικού αυτό που κυκλοφορούν έφετος δημοσιεύονται πάνω από 100 σελίδες κειμένου, δηλαδή ύλη περισσότερη από όση περιέχεται σε δυο μαζί τόμους του Annual, για την έκδοση των οποίων η δαπάνη προσεγγίζει τις 130 χιλιάδες δρχ., ενώ για όλα τα τεύχη των College News από υπερεκατό σελίδες είναι ζήτημα αν θα ξεδευτούν 8 χιλιάδες δρχ. Το σπουδαίο όμως είναι πως το ποσό αυτό το παίρνουν μαθητές, και μπορεί κάθε μαθητής να εργασθεί στο τυπογραφείο και να ωφεληθεί οικονομικώς μαθαίνοντας ταυτόχρονα και μια ενδιαφέρουσα τέχνη. Έκτός αυτού οι μαθητές του σχολείου που είναι επιφορτισμένοι με την έκδοση δεν χάνουν πλέον τον καιρό τους στα τυπογραφεία της πόλεως, που κάποτε έχουν πολλή δουλειά και δεν προσέχουν τις αξιώσεις τους ούτε έχουν τη διάθεση να τις ικανοποιήσουν. Συνεργάζονται με τους συμμαθητές τους για τη στοιχειοθέτηση, τη σελιδοποίηση και το τύπωμα, και εύκολα επιτυγχάνουν, ότι είναι δυνατόν με τα υπάρχοντα μέσα, κερδίζοντας παράλληλα πολύτιμη δημοσιογραφική πείρα.

★

The Press Club this year met weekly in room 23 of Macedonia Hall to plan, prepare and edit all issues of the Anatolia News, which this year boasted a 32 - page Christmas edition, and other large editions later in the year.

Fine journalistic writing was the aim of the club, under the leadership of Charalambos Mouratides, president and editor - in - chief. He was assisted by Katy Siafaka, Tjoulia Kallipolitou, Despina Haitoglou, Bill Tsivilikas, Alex Katinakis, and John Liapis.

Club advisers were Miss McGinty for the layout and English copy and Mr. Papahadjis for the Greek copy, and the printing.

The club's constitution was revised to include members from the 3rd form through the 6th form. Lively and frequent discussions were held on good writing techniques. Students planned the magazine's layout and headlines, and assisted with the photographic selection.

At informal coffee - cookie meetings, the editors discussed the possibility of editing a weekly four - page newspaper, which would be strictly for news, and a quarterly magazine for literary writing.

The Club at all times endeavored to print stories and essays which were well written and interesting.

Μέσα στη χαρά για τα εβδομηνταπέντε χρόνια του σχολείου μας ξεπηδά φέτος άλλη μια χαρά: το Chorale γιορτάζει τα δεκάχρονά του. Στην άκμή της ηλικίας του το σχολείο μας, στην έφηβεία της ή χορωδία μας. Με τη χαρά που δίνει η δημιουργία δουλεύουν και φέτος τα μέλη της και με την ευθύνη να δώσουν κάτι καλύτερο φέτος, κάτι που να ξεπερνά τις προσδοκίες όλων. Θα το μπορέσουν; Ο χρόνος που θαρρη θα το δείξει. "Αν όμως βασισοτούμε σε προηγούμενες εκδηλώσεις, πρέπει να μπορέσουν. Κοιτώντας σήμερα περασμένα Anatolian και παλιά προγράμματα θα μπορέσουμε τάχα να θυμηθούμε όλες τις προηγούμενες εκδηλώσεις; Είναι αδύνατον και για τον λόγο αυτό θα σταθούμε στις κυριότερες.

1950. Ο Mr. Warren Benson οργανώνει την πρώτη ομάδα παιδιών που θα αποτελέσει την μετέπειτα χορωδία. Ο Mr. Benson αποχωρεί από το Κολλέγιο στα 1952, γιατί αρχίζει να γίνεται γνωστός στην πατρίδα του ως συνθέτης. Τα έργα του παίζονται από φημισμένες ορχήστρες.

1952. Το έργο του συνεχίζει η Miss Emily Lauton, που αγάπησε πολύ τη χορωδία κι' έδωσε πολλά σ' αυτήν.

1953. Την καινούργια πνοή δίνει στην χορωδία ο Mr. Daniels, που φεύγει όμως γρήγορα.

1954. Και πάλι η Miss Lauton διευθύνει τη χορωδία στις διάφορες εκδηλώσεις της, που ήταν όλα αυτά τα χρόνια πετυχημένα προγράμματα στη σχολική ζωή: 28 του Οκτώβρη, Thanksgiving, Χριστουγεννιάτικα τραγούδια από το Ρ. Σταθμό, 25 του Μάρτη, Commencement κ.λ.π.

1955. Σταθμός στην Ιστορία του Chorale. Τη διεύθυνσή του αναλαμβάνει ο κ. Τάσος Παπᾶς. Η χορωδία μας ξεπερνά πιά τα στενά όρια του σχολείου μας. Κάθε της εμφάνιση χειροκροτείται. Καθηγητές και μαθητές την κοιτάζουν πιά με διαφορετικό μάτι και — αν και ποτέ δεν έτυχε ιδιαίτερας διακρίσεως από μέρους του σχολείου — την αγαπούν όλοι.

Χρόνο με χρόνο τα παιδιά, που είναι και μέλη της, αρχίζουν ν' αποχτούν μια κάποια «μουσική» συνείδηση. Και δημιουργείται αυτό που της χρειάζονταν, αυτό που λέγεται «παράδοση». Μια παράδοση που κάνει τα μέλη νάχουν εμπιστοσύνη, πάνω απ' όλα, στο μαέστρο τους, νάχουν συνείδηση της αξίας της μοναδικής ίσως στην Ελλάδα χορωδίας σχολείου που πήρε Βασιλικό έπαινο στα 1957 τραγουδώντας στην Αθήνα. Στην Αθήνα ξαναπήγε και τον Μάη του 1958, όπου ξεχώρισε ανάμεσα στις χορωδίες του «Αμερικανικού Κολλεγίου Θηλέων Έλληνικού», του «Λυκείου Αθηνών» και του «Έθνικού Εκπαιδευτηρίου Αναβρύτων».

Στις 19 του Απρίλη 1959 η χορωδία μας έπειτα από πρόσκληση του «Συλλόγου Γραμμάτων και Τεχνών» Δράμας έδωσε συναυλία στη Δράμα, όπου «άφησε εποχή», καθώς έγραφε ο τοπικός τύπος. Επίσης την ίδια χρονιά έδωσε πέντε συναυλίες στη διάρκεια της «Καλλιτεχνικής Έβδομάδας» του σχολείου μας και απέσπασε πολύ τιμητικές κριτικές.

Και έρχεται ο Μάης του 1960. Η χορωδία μας αποθεώνεται κυριολεκτικά στις δύο αλεπάλληλες συναυλίες της στη Φλώρινα και στο Στρατιωτικό θέατρο της Θεσσαλονίκης. Στη Φλώρινα δεν μᾶς άφηναν νά κατεβούμε απ' τη σκηνή, όπου πολύ δικαιολογημένα χειροκροτήθηκε εκείνο το βράδυ

ο κ. Παπᾶς — γνήσιο τέκνο της Φλώρινας. Το ίδιο βράδυ το δείπνο μᾶς έκανε ο Νομάρχης Φλώρινης και κάθησε στο τραπέζι ο Δήμαρχος και άλλες αρχές της πόλης.

Στη διάρκεια επίσης του καλοκαιριού του 1960 η χορωδία μας τραγούδησε από την Τηλεόραση της Δ.Ε.Η. και από την Αμερικανική της Δ.Ε.Θ. Φέτος — παρ' όλη την αφάιμαξη που υφίσταται κάθε χρόνο η χορωδία — σκεφτόμαστε νά καλέσουμε όλο το παλιό αίμα νά μᾶς βοηθήσει, ώστε με μια χορωδία γύρω στα 80 άτομα νά μπορέσουμε ν' ανεβάσουμε ένα μεγάλο έργο με τη Συμφωνική της Β. Ε.

Οί ως τώρα πρόεδροι του Chorale ήταν οί Α. Μυλωνάδης και Κ. Βαμβακά, Ι. Ήλιάδης και Ζ. Φρεγκόγλου, Μ. Λιάτσος και Ζ. Φρεγκόγλου, Δ. Δημητρίου και Α. Μιχαηλίδου. Φέτος πρόεδροι είναι ο Γιάννης Λιάπης και η Μαίρη Φλιώνη.

*

This year the Chorale celebrates its 10th anniversary. It was founded in 1950 by Mr. Warren Benson who was its first advisor. It went on with Miss Emily Lauton as advisor in 1952 and Mr. Daniels in 1953; since 1955 it has worked under Mr. Papas.

During all these years the Chorale has achieved a lot and is now well-known all over Greece. It has made several public appearances and has presented programs for radio and TV in Thessaloniki as well as in other Northern Greek towns (Florina, Drama); all these performances were met with enthusiastic comments. Under the direction of Mr. Papas the Chorale appeared on the Spring Festival in Athens in 1957 and in 1958 as well; it was met with warm applause and received a Royal reward.

The Chorale is composed of members of both schools.

G L E E C L U B

Το Glee club αποτελεί έδω και μερικά χρόνια το «φυτώριο», απ' όπου τροφοδοτείται το Chorale. Μαθητές των μικρότερων τάξεων κάτω από τη διεύθυνση του κ. Παπᾶ ασκούνται με το τραγούδι και φθάνουν σε αξιόλογα φωνητικά αποτελέσματα, όπως κατά το φετινό πανηγυρισμό της επέτειου της εθνικής παλιγγενεσίας, που αντικατέστησαν επάξια το Chorale.

*

The main purpose of the Glee club is to prepare the most talented of the younger students for future participation in the Chorale. This year the Glee club presented an excellent program during the celebration of our National Holiday on the 25th of March, for which it was warmly applauded.

Τὰ πρώτα σπέρματα τῆς θεατρικῆς δραστηριότητος στὸ Ἀμερικανικὸ Κολλέγιο θὰ πρέπει νὰ φτάνουν τουλάχιστο τόσο παλιά, ὅσο καὶ ἡ παρουσία στὸ σχολεῖο τοῦ προηγουμένου γυμνασιάρχου κ. Α. Παραρᾶ, ποὺ εἶχε μὴν ἰδιαίτερη ἀγάπη γιὰ τὸ θέατρο καί, κατὰ καιροὺς, διοργάνωνε διάφορες θεατρικὲς παραστάσεις, μὲ ἀφορμὴ κυρίως ὀρισμένες γιορτὲς — ἐθνικὲς ἢ θρησκευτικὲς. Παρόμοιες ἐκδηλώσεις ὑπῆρχαν βέβαια καὶ στὸ Παρθεναγωγεῖο. Μόνο ποὺ ὅλες αὐτὲς οὔτε τακτικὲς ἦσαν οὔτε ἀποτελοῦσαν ἐπιτεύγματα μιᾶς ὀργανωμένης ομάδας μαθητῶν ἢ μαθητριῶν — δηλ. ἐνὸς συγκεκριμένου club ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα.

Ἡ ἰδέα γιὰ τὴ δημιουργία ἐνὸς Θεατρικοῦ Ὀμίλου προήλθε ἀπὸ μαθητὲς τῆς τάξης τοῦ '54 καὶ πραγματοποιήθηκε μέσα στὴ σχολικὴ χρονιά 1951 — 1952. Πρῶτος σύμβουλος τοῦ ὁμίλου ἔγινε ὁ κ. Χρ. Φράγκος. Ὡστόσο, τώρα ποὺ δημιουργήθηκε ἕνας ὁμιλος, μὲ ὀρισμένα μέλη, μὲ καταστατικό, πρόεδρο, συμβούλιο κ.λ.π., ἡ προσπάθειά του δὲν ἔγινε μόνο πιὸ συγκεκριμένη, ἀλλὰ καὶ πιὸ πολὺπλευρη. Φυσικὰ ἡ βασικότερη ἐπιδίωξη τοῦ Ὀμίλου ἦταν νὰ καλλιεργήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παιδιῶν γιὰ τὸ θέατρο γενικότερα, κι' αὐτὸ θὰ τὸ πετύχαινε δημιουργώντας στὸ σχολεῖο κάποια θεατρικὴ κίνηση, δηλαδὴ ἀνεβάζοντας θεατρικὰ ἔργα πιὸ τακτικά. Ἡ ἀρχικὴ αὐτὴ ἰδέα μῆκε κιόλας σ' ἐφαρμογὴ μὲ τὴν ἀπόφαση τοῦ Ὀμίλου νὰ παίρνη μέρος στὸ ἐτήσιο Bazaar τοῦ σχολείου ἀνεβάζοντας ἕνα μονόπρακτο. Τὰ πιὸ ἀξιόλογα προϊόντα αὐτῆς τῆς καινούργιας τακτικῆς εἶναι οἱ δύο θεατρικὲς παραστάσεις ποὺ δόθηκαν στὰ Bazaar τοῦ 1951 καὶ 1953 μὲ δύο μονόπρακτα τοῦ Εὐγενίου Ὁ' Νήλ: «Ἐκεῖ ποὺ εἶναι ὁ σταυρὸς» καὶ «Στὶς θάλασσες τοῦ βορρᾶ». Οἱ δύο αὐτὲς προσπάθειες, ἐκτὸς ἀπ' τὸ ὅτι ἔφερναν τὸν ἔξω ἀπὸ τὸ σχολεῖο κόσμος σ' ἐπαφὴ μὲ μιὰ καινούρια θεατρικὴ κίνηση, σύγχρονα ἔκαναν δειλὰ τὸ πρῶτο βῆμα γιὰ τὴν καθιέρωση τῆς θεατρικῆς συνεργασίας ἀνάμεσα στὰ δύο σχολεῖα κι' ἔτσι δημιουργοῦσαν τὴν ἀρχὴ μιᾶς παράδοσης.

Ἔτσι, ὅταν στὰ 1954 ἦρθε στὸ ἀρρεναγωγεῖο ὁ κ. Ν. Χουρμουζιάδης, βρῆκε διαμορφωμένη κατὰστασιν καί, στὴν ἀρχὴ τουλάχιστο, δὲν εἶχε παρὰ νὰ μείνῃ πιστὸς στὴν παράδοση. Μόνο ποὺ στὸ Bazaar τοῦ 1954 ὁ καινούριος σύμβουλος ἔκανε τὴν πρώτη καινοτομία: ἀνέβασε δύο μονόπρακτα,

ἀντὶ γιὰ ἕνα: τὸ «Πατρικὸ σπίτι» τοῦ Στέφανου Δάφνη καὶ τὸ «Πῶς μιᾶνε τ' Ἀγγλικά» τοῦ Τριστάν Μπερνάρ — δρᾶμα τὸ πρῶτο, κωμωδία τὸ δεύτερο. Ἡ ἐπιτυχία καὶ τῶν δύο ἔργων ἔδωσε στὸν Ὀμιλο καινούρια φήμη καὶ κάπως περισσότερη αὐτοπεποίθησις κι' ἔτσι ἦταν σχεδὸν ἀναπόφευκτο, μέλη καὶ σύμβουλοι, νὰ ἐπιδιώξουν κάποια προέκταση αὐτῆς τῆς θεατρικῆς δραστηριότητος μὲ μιὰ προσπάθεια γιὰ κάτι πιὸ ἀξιόλογο, πιὸ καλλιτεχνικὸ, πιὸ «ἐξωσχολικόν». Τότε ἦταν πού, γιὰ πρώτη φορά, γεννήθηκε ἡ ἰδέα ν' ἀνεβῇ ἕνα μεγάλο ἔργο στὸ τέλος τῆς χρονιάς. Ἐπειδὴ ἀντίστοιχος Θεατρικὸς Ὀμιλος στὸ Παρθεναγωγεῖο δὲν εἶχε ὀργανωθῇ κι' ἐπομένως ἡ συνεργασία τῶν δύο σχολείων ἦταν ἀκόμη ἀδύνατη, ὁ σύμβουλος τοῦ Ὀμίλου τοῦ ἀρρεναγωγείου ἀπεφάνισε ν' ἀνεβάσῃ ἔργο μόνο μὲ ἀγόρια — δηλ. ἔργο ποὺ θὰ εἶχε μόνο ἀντρικοὺς ρόλους. Ἀνάμεσα στὰ ἐλάχιστα ποὺ ὑπάρχουν διάλεξε τὸ «Τέλος τοῦ Ταξιδίου» τοῦ Σέριφ, ἕνα ἔργο ποὺ δὲν ἔμελλε ν' ἀνεβῇ γιὰ λόγους καθαρὰ τυπικοὺς, μιά ποὺ δὲν ἦταν δυνατό νὰ ἐτοιμασθῇ πρὶν ἀπὸ τὶς 20 Μαΐου, ἔσχατο ὄριο ἐξωσχολικῆς δραστηριότητος γιὰ τὴ σχολικὴ χρονιά.

Τὴν ἐπόμενη ὁμως χρονιά, τὸ 1955, δύο γεγονότα συνετέλεσαν ἀποφασιστικὰ στὴν εὐδόωση τῶν νέων προσπαθειῶν τοῦ Ὀμίλου: τὸ πρῶτο ἦταν ἡ δημιουργία μόνιμου Θεατρικοῦ

Τὸ πρῶτο μεγάλο ἔργο: «Ἡ ζωὴ μὲ τὸν πατέρα». Μαΐος 1956.

«Ἡ μικρὴ μας πόλη», ἡ μεγαλύτερη θεατρικὴ ἐπιτυχία τοῦ Ὀμίλου. Μαΐος 1957

«Ὁ «Θίασος» στὴν ἀκμὴ του: λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν παράσταση τοῦ ἔργου «Ἡ μικρὴ μας πόλη». Μαΐος 1957.

Ὀμίλου καὶ στὸ Παρθεναγωγεῖο, μὲ σύμβουλο τὴν φιλόλογο δ. Ἑλπη Μαλικιέντζου, καὶ τὸ δεύτερο ἡ διαμόρφωση μιᾶς καινούριας θεατρικῆς σκηνῆς, γερῆς καὶ εὐρύχωρης, στὸ Willard Hall. Ἡ καινούρια σκηνὴ ἐγκαινιάσθηκε στὸ Bazaar τοῦ 1955 μὲ ἕνα μᾶλλον ἀσήμαντο ἔργο, τὶς «Μαξιλαριές» τοῦ Βασίλη Ρῶτα, ποὺ ὁμως, ἐπειδὴ παίχθηκε μὲ πολὺ κέφι ἀπὸ τὰ παιδιά, κυρίως μαθήτριες τῆς πρώτης τάξης, ἄρεσε πολὺ στὸ ἀκροατήριον.

Τὸ Μαΐο τοῦ 1956 ἔγινε τὸ μεγάλο βῆμα. Οἱ δύο Ὀμιλοι, μὲ διδασκαλίαν τῶν δύο συμβούλων, ἔδωσαν τὸ πρῶτο μεγάλο τους ἔργο. Ἦταν ἡ ξεκαρδιστικὴ κωμωδία τῶν Λίνστεϋ καὶ Κράουζ, «Ἡ ζωὴ μὲ τὸν πατέρα», ποὺ παίχθηκε μὲ τόσο μπῆρι καὶ τέτοια ἀνέση ἀπὸ τὰ παιδιά, ὥστε ὁ Μάνος Κατράκης, ποὺ παρακολούθησε τὴ μιὰ ἀπὸ τὶς παραστάσεις, εἶπε κατὰ λέξη: «Ἄν χρειάζομαι μέλη γιὰ ἕνα θίασο, θὰ μπορούσα νὰ χρησιμοποιήσω τουλάχιστο τρία ἀπ' αὐτὰ τὰ παιδιά».

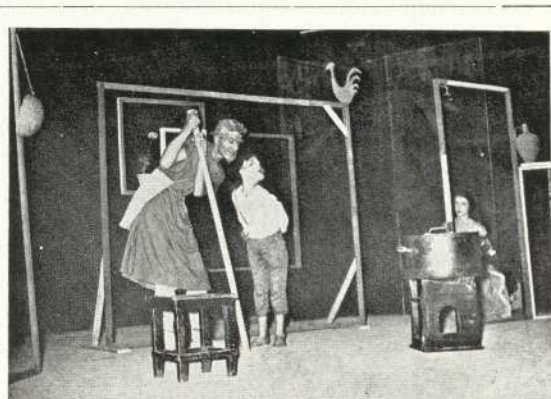
Αὐτὸ ἦταν ἡ ἀρχή. Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ὁ βασικὸς σκοπὸς τοῦ Ὀμίλου ἦταν αὐτός: ἡ μεγάλη θεατρικὴ παράσταση στὸ τέλος τῆς χρονιάς. Παράλληλα, βέβαια, θὰ ἐξακολουθοῦσε τὴ συμμετοχὴ τοῦ στὸ Bazaar καὶ στὶς ἄλλες ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ σχολείου. Ἔτσι ὁμως διαμορφωνόταν μιὰ καινούρια κατάσταση: ὁ Θεατρικὸς Ὀμιλος οὐσιαστικὰ μετατρέποταν σὲ θίασο, ἀφοῦ σχεδὸν ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἔπαιρναν, κατὰ κάποιο τρόπο, μέρος στὶς θεατρικὲς παραστάσεις.

Τὸ 1956 πρέπει νὰ θεωρηθῇ σὰν ἡ σημαντικότερη χρονιά τῆς μέχρι τώρα πορείας τοῦ Θεατρικοῦ Ὀμίλου: ἄλλωστε κι' αὐτὸ ἴσως δὲν εἶναι σύμπτωση: ὁ Ὀμιλος εἶχε τότε, ἀπὸ ἀποψη μελῶν, τὴν καλύτερή του σύνθεσις. Στὸ Bazaar τοῦ 1956 δόθηκαν δύο ἔργα, ἕνα ἀπὸ τὸν κάθε Ὀμιλο: ἡ μετριότατη κωμωδία τοῦ Ζώρζ Κουρτελὶν «Ὁ ἀστυνόμος εἶναι καλὸ παιδί», ποὺ δὲν τὴν ἔσωσε οὔτε τὸ πολὺ ζωντανὸ παίξιμο τῶν παιδιῶν, καὶ τὸ ἀσήμαντο παραμυθόδραμα. «Ἡ ἡλιαχτίδα τῆς Στόπ», ποὺ ἦταν πολὺ θέαμα — νεράιδες, βασιλόπουλα κ.λ.π. καὶ ἐλάχιστος θεατρικὸς λόγος. Κι' ὁμως οἱ εἰσπράξεις στὸ Bazaar ἐκείνο ἔσπασαν ρεκόρ. Τὰ Χριστούγεννα τῆς ἴδιας χρονιάς ὁ Θεατρικὸς Ὀμιλος τοῦ Παρθεναγωγείου ἔδωσε τὰ χαριτωμένα «Καλικαντζαράκια», διασκευὴ λαϊκῶν θρύλων, ὅπου ἔπαιζαν μόνο κορίτσια. Ἐπίσης στὶς 25 Μαρτίου δόθηκε ἕνα πολὺ ἐπιτυχημένο ἔργο ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ ὀλοκαύτωμα τοῦ Ἀρκαδίου.

Τὸν Μαΐο τοῦ 1957 μπορούμε νὰ τὸν θεωρήσωμε σὰν τὸν σπουδαιότερο σταθμὸ στὴν ἱστορία τοῦ Ὀμίλου: τότε δόθηκε τὸ κλασσικὸ πιά ἔργο τοῦ Θόρντον Οὐάιλντερ «Ἡ μικρὴ μας πόλη». Αὐτὸ τὸ ἔργο ὄχι μόνο ἀγαπήθηκε ὅσο κανένα ἄλλο ἀπ' ὅσους ἐργάσθηκαν γιὰ τὸ ἀνέβασμά του, ἀλλὰ ἔδωσε καὶ μιὰ παράσταση πολὺ συγκινητικὴ, πολὺ ἀληθινὴ — πολὺ πάνω ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο καὶ μιᾶς ἄρτιας σχολικῆς παράστασης. Στὸ μεταξύ καὶ ἡ καινούργια σκηνὴ τελειοποιοῦνταν. Ἔτσι τὴν ἐπόμενη χρονιά ἐφοδιαζόταν μ' ἕνα σχεδὸν ἐπαρκὴ ἡλεκτρικὸ ἐξοπλισμὸ — προβολεῖς, spot - lights κ.λ.π. — εὐμετακίνητα τελάρια, νέες ἀύλαιες κ.λ.π. Ὅλα αὐτὰ ἦσαν ἐντελῶς ἀπαραίτητα, ἰδιαίτερα μάλιστα γιὰ τὴν ἐπόμενη χρονιά ποὺ θὰ ἀνεβάζοταν ἀπὸ τὸν Ὀμιλο ὁ «Κορυδαλλός» τοῦ Ζὰν Ἀνούιγ, ἔργο ἐξαιρετικὰ δύσκολο τόσο ἀπὸ ἀποψη σκηνοθεσίας καὶ ἡθοποιίας ὅσο καὶ ἀπὸ ἀποψη σκηνογραφίας καὶ κοστουμιῶν. Γι' αὐτὸ στὸ Bazaar τοῦ 1957 ἐπαναλήφθηκε μιὰ παλιὰ ἐπι-

«Ὁ «Κορυδαλλός», τὸ πιὸ δύσκολο ἔργο τοῦ Ὀμίλου. Μαΐος 1953.

«Οί Ξεῖ πού πέρασαν, καθὼς βράζαν οἱ φακές»,
ἡ πιὸ ἄρτια παράσταση τοῦ Ὁμίλου. Μάιος 1959

ἔργου πολλές μέρες μετὰ ἀπὸ τὴν παράσταση — σὲ ἓνα εἶδος «ἐπίδειξης» χωρὶς κοστούμια καὶ σκηνικά — καὶ μίλησε πολὺ εὐνοϊκὰ γιὰ τὸ θερμὸ παίξιμο ὁρισμένων ἐρμηνευτῶν. Τὴν ἴδια χρονιά, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα, ὁ κ. Sanford ἔδωσε, μὲ μιὰ ομάδα παιδιῶν καὶ τῶν δύο Ὁμίλων, τὸ ἐντυπωσιακὰ ποιητικὸ μονόπρακτο «Ἰθάθαμ» ποὺ τὸ εἶχε γράψει ὁ ἴδιος.

Στὸ Bazaar τοῦ 1958 ὁ Θεατρικὸς Ὁμιλος, σπάζοντας τὴν παράδοση, δὲν παρουσίασε ἔργο. Τὰ Χριστούγεννα τῆς ἰδίας χρονιάς ἡ δ. Δημητριάδου δίδαξε τὸ ἔργο τοῦ κ. Sanford «A child is born». Δόθηκαν τρία μονόπρακτα: τὸ δράμα τοῦ Εὐγενίου Ὁ Νήλ «Στὴν πολεμικὴ ζώνη», ἡ κωμωδία τοῦ Ἀντον Τσέχωφ «Ἡ ἐπέτειος» καὶ τὸ παραμυθόδραμα τοῦ Στούαρτ Γουόκερ «Οἱ Ξεῖ πού πέρασαν, καθὼς βράζαν οἱ φακές» κατὰ μετὰφραση καὶ διδασκαλία τοῦ κ. Ν. Χουρμουζιάδου. Τὸ τελευταῖο αὐτὸ μονόπρακτο, μὲ τὴν καταπληκτικὴ ἐρμηνεία τοῦ πρωταγωνιστῆ του, ἦταν ἡ πιὸ ἄρτια παράσταση τοῦ Ὁμίλου μέχρι τώρα καὶ δὲν εἶναι σύμπτωση τὸ ὅτι ἀπέσπασε καὶ τὴν πρώτη πραγματικὴ θεατρικὴ κριτικὴ — εὐνοϊκὴ βέβαια — σὲ καλλιτεχνικὴ στήλη ἡμερηίδας τῆς πόλης μας. Ἰδιαίτερα ἀξιοπρόσεκτο ἦταν τὸ μακιγιάζ τῶν ἡθοποιῶν, ἐπίτευγμα τοῦ «Make up Committee» ποὺ ἄρχισε νὰ λειτουργῇ, σὰν παράρτημα τοῦ Θεατρικοῦ Ὁμίλου, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς χρονιάς μὲ ὑπεύθυνο τὸν κ. Sanford. Αὐτὴ τὴν φορὰ ἐγκαινιάσθηκαν καὶ βραβεῖα ἡθοποιίας ποὺ πῆραν ὁ Θαν. Παπαδόπουλος ('63) «ἐκτὸς συναγωνισμοῦ» καὶ ἡ Ἐφη Ἀσλανίδου ('61) καὶ Γ. Καλομοίρης ('62).

Τὸ 1959 ἔγινε καὶ τὸ τελευταῖο τυπικὸ βῆμα: οἱ δύο Ὁμίλοι συνενώθηκαν σὲ ἓνα μικτὸ club μὲ δυὸ συμβούλους, τὴ δ. Α. Δημητριάδου καὶ τὸν κ. Ν. Χουρμουζιάδου, ποὺ τελικὰ ἔμεινε καὶ ὁ μόνος σύμβουλος τοῦ Ὁμίλου ἀπὸ τὸ 1960. Τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1959 δόθηκε τὸ ἔργο τοῦ κ. Sanford «Let's pretend», κατὰ διδασκαλία τῆς δ. Δημητριάδου, ποὺ ἦταν καὶ ἡ μοναδικὴ ἐμφάνιση τοῦ Ὁμίλου γιὰ τὸ σχολ. ἔτος 1959-1960.

Ἔτσι ἡ θεατρικὴ ζωὴ στὸ σχολεῖο ἔγινε μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ χαρακτηριστικὲς ἐκδηλώσεις του. Πολλὰ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου διατηροῦν τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὸ θέατρο ἀκόμη καὶ ὅταν φύγουν ἀπὸ τὸ Κολλέγιο. Τέτοια εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Θ. Χατζηπανταζῆ, ἀπόφοιτου τῆς τάξης τοῦ '57 ποὺ τώρα σπουδάζει σκηνοθεσία στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Βοστώνης. Ὅταν ἦταν ἀκόμη στὸ σχολεῖο, ὄχι μόνον ἐμφανίστηκε μ' ἐπιτυχία στὴ «Ζωὴ μὲ τὸν πατέρα» καὶ τὴ «Μικρὴ μας πόλη» ἀλλὰ σκηνοθέτησε καὶ μιὰ παράσταση τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1957 μὲ ἔργο ποὺ ὁ ἴδιος τὸ διασκεύασε ἀπὸ ἓνα μεσαιωνικὸ θρύλο. Δὲν ἔπαυσαν ἐπίσης ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὸ θέατρο καὶ ἄλλοι ἀπόφοιτοι: ὁ Γ. Σεφερτζῆς (πρωταγωνιστὴς στὴ «Ζωὴ μὲ τὸν πατέρα»), ἡ Ρ. Λαδᾶ (πρωταγωνίστρια στὴ «Μικρὴ μας πόλη» καὶ στὸν «Κορυδαλλό»), ὁ Χρ. Γέσιος («Πῶς μιλάνε τ' ἀγγλικά» καὶ «Μικρὴ μας πόλη») κ. ἄ., ποὺ ἀποτέλεσαν καὶ τὸν πρώτο καὶ βασικὸ πυρῆνα τοῦ «Φοιτητικοῦ Θεάτρου» ποὺ ἰδρύθηκε στὴν πόλη μας πρὶν τρία χρόνια.

Φέτος ὁ Θεατρικὸς Ὁμιλος ἀποφάσισε, γιὰ πρώτη φορὰ, νὰ καταπιαστῇ μὲ ἓνα ἔργο κλασσικὸ σκοπεύει ν' ἀνεβάσῃ τὸ «Ὀνειρο καλοκαιριότητος νύχτας» τοῦ Σαίξπηρ. Ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς ἔργου ξεχωριστοῦ θεωρήθηκε ἀπαραίτητη, γιὰ τὸν Μάιο θὰ ἐορταστοῦν τὰ 75χρονα τοῦ Κολλεγίου καὶ ὁ Ὁμιλος θὰ πρέπει νὰ δώσῃ τὸ καλύτερό του «παρὼν» — μὰ γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖ ἀκόμη νὰ γίνῃ καμιά πρόβλεψη.

The presentation of theatrical plays as an extra-curricular school activity has existed since Mr. Pararas coming to Anatolia. The Drama club as an organization was first established by Mr. Frangos in 1951. Mr. N. Hourmouziades has been advisor of the Drama club since 1954. Miss Malikentjou and Miss Demetriadou served as advisors too. All through these years the club has given excellent performances and is well-known in town. Enthusiastic comments have appeared in the newspapers and bulletins of Thessaloniki.

ΟΜΙΛΟΣ ΠΛΑΣΤΙΚΗΣ - PLASTIC CLUB

Τὸ club τῆς πλαστικῆς, ποὺ συστήθηκε ἐδῶ καὶ τέσσερα χρόνια γιὰ τὶς μικρὲς τάξεις τοῦ Γυμνασίου θηλέων, τὸ συνεχίζει ἀπὸ φέτος ἡ καθηγήτρια τῶν τεχνικῶν Μ. Παπαγιάννη, ἐνῶ ὁ κ. Παραλὴς ξανασύστησε τὸ club γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ τοῦ Ἀρρεναγωγείου.

Τὸ club τῆς πλαστικῆς θέλει νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρία σὲ παιδιὰ ποὺ ἔχουν κάποια ἰδιαίτερη κλίση νὰ ἀναπτύξουν ὁρισμένες πνευματικὲς τους ἱκανότητες μὲ εὐχάριστο τρόπο. Ἔτσι ἐκείνη τὴν μεσημβρινὴ ὥρα τῆς Τετάρτης τὰ παιδιὰ τοῦ club, ἀντὶ νὰ ξεοδευτοῦν σὲ τρεχάματα καὶ ἄλλα παιχνίδια, παίζουν ἓνα ἄλλο παιχνίδι μέσα στὸ Ant-room, ἀγαπητὸ καὶ αὐτὸ σὲ μικρὰ παιδιὰ, νὰ ζυμώνουν πηλό.

Ἀπ' αὐτὸ λοιπὸν τὸ παιχνίδι καρτερεῖ ὁ δάσκαλος, καθὼς τὸ παιδί πλάθει τὴν ὁμορφὴ μάζα τοῦ πηλοῦ, νὰ διατελλώνται ἐκπληκτὰ τὰ μάτια του καὶ νὰ πλαταίνῃ τὸ στόμα του ἀπὸ ἓνα χαμόγελο χαρᾶς, καθὼς ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ παιδιοῦ μορφώνεται ἓνα ζῶο, ἓνας καρπός, μιὰ μορφὴ ἀνθρώπινη τούτη τὴν εὐλογημένη στιγμή τῆς δημιουργίας.

The Plastic Club is formed by students of the lower classes and its purpose is to give to young boys and girls the joy of creativeness. Advisors of the Plastic Club are Miss Papayanni for Girls' school and Mr. Paralys for Boys school.

ΟΜΙΛΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ MUSIC STUDY CLUB

★

Το club ιδρύθηκε το 1956. Συνεδριάζει τότε στο δωμάτιο μουσικής, χωρίς δική του δισκοθήκη, αναγκασμένο να δανείζεται πλάκες από την U.S.I.S., μ' ένα χαλασμένο γραμμόφωνο, με ελάχιστα μέλη, αλλά με μεγάλη δραση και σε μία θερμή ατμόσφαιρα.

Την πρώτη χρονιά αποφασίστηκε να κρατηθί μιὰ χρονική σειρά. Άρχισε από τὸ Γρηγοριανὸ μέλος, τὰ Madrigals καὶ τὸν Mondeverdi, τοὺς προκλασσικοὺς τοῦ 16ου αἰῶνα, τὸν Bach, τὸν Händel, ἔφθασε στοὺς κλασσικοὺς καὶ τελείωσε με τὸν Ρωμαντικούς.

Τὴν ἐπομένη χρονιά συνέχισε με τοὺς Ρωμαντικούς, ἄκουσε μοντέρνους καὶ ἐνδιαφέρθηκε γιὰ ἐρμηνείες ἦταν μεγάλο τὸ ἐνδιαφέρον, ὅταν μπορούσαν τὰ μέλη νὰ ἀκούσουν τὸ ἴδιο ἔργο ἀπὸ διαφορετικοὺς ἐκτελεστάς.

Σιγά-σιγά ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἄρχισε νὰ αὐξάνη καὶ τὸ δωμάτιο τῆς μουσικῆς νὰ μὴν εἶναι ἀρκετό.

Τότε βοήθησε πολὺ τὸ club ἡ σχολικὴ μας δισκοθήκη, ποὺ στὸ μεταξὺ δημιουργήθηκε, ὅπως καὶ τὰ καινούργια μηχανήματα τοῦ Chapel, δῶρα τῆς κ. Φουτρίδου.

Ἀπὸ τὸν περασμένο χρόνὸ τὸ Club ἔγινε μικτό, ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ξεπέρασε τὰ 100 κι' ἔτσι δημιουργήθηκε ἄλλη ατμόσφαιρα καὶ ἄλλες ἀπαιτήσεις.

Ἔτσι σήμερα δὲν γίνεται λόγος γιὰ «κλασσικὴ μουσικὴ», ἀλλ' ὑπάρχει ἐνδιαφέρον γιὰ «καλὴ μουσικὴ», κι' αὐτὸς μπορούμε νὰ ποῦμε τώρα ὅτι εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Club. Μὲ τέτοιο λοιπὸν περιεχόμενο στὰ ἐνδιαφέροντα τῶν μελῶν μπορεῖ τὸ club θαυμάσια νὰ ἀφιερῶση συνεδριάσεις σὲ Χατζηδάκη ἢ σὲ Θεοδωράκη ἢ σὲ μοντέρνους.

Ἡ δισκοθήκη πλέον δὲν ἐξυπηρετεῖ τίς ἀνάγκες τῶν μελῶν καὶ τὸ πρόβλημα τῶν δίσκων, ὡς ἕνα σημεῖο, ἀντιμετωπίζεται με τὴν μηνιαία συνδρομὴ τῶν δύο δραχμῶν. Μὲ τὰ λίγα χρήματα ποὺ μαζεύονται ἀγοράζονται δίσκοι καὶ με ἀνυπομονήσια τὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου περιμένουν τὴ μεγάλη δισκοθήκη ποὺ θὰ φτιάξη τὸ Σχολεῖο σὰν παράρτημα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ καινούργιου κτηρίου. Σύμβουλος τοῦ Music study club ἀπὸ τὴν ἴδρυσή του εἶναι ὁ κ. Ἄρ. Κυριακάκης. Πρόεδροι φέτος εἶναι ὁ Μ. Κανελλόπουλος καὶ ἡ Ρ. Παπαγεωργίου.

The Music study club was established in 1956 and is made up of members of both schools. It helps its members understand better the different periods and kinds of music.

JAZZ CLUB - ΟΜΙΛΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΗΣ ΤΖΑΖ

The newly-formed Jazz Club met weekly this year for instruction and entertainment, particularly the latter. To the accompaniment of the tap of pencils on desks and of feet on the floor, a variety of American jazz musicians - including Gerry Mulligan, «Satchmo» Armstrong, Ella Fitzgerald, Duke Ellington, and Dave Brubeck - were heard. The first three meetings were devoted to listening to a tape-recorded «History of Jazz», with commentary by Mr. Phil Carroll of the United States Information Agency. Mr. Carroll kindly donated the tapes to the club for use by future members. A. Noulis, president of the club, was instrumental in founding the club. Mr. Katopis was advisor.

Φέτος λειτούργησε στὸ σχολεῖο ὁ Ὁμιλος μελέτης τῆς Τζαζ. Τὰ μέλη τοῦ εἶχαν τὴν εὐκαιρία στίς ἐβδομαδιαῖες συγκεντρώσεις τοὺς νὰ μελετήσουν τὰ σχετικὰ μετὰ τῆς Τζαζ προβλήματα καὶ νὰ ἀκούσουν δίσκους τῶν πιὸ σημαντικῶν συνθετῶν μουσικῆς τζαζ.

ΟΜΙΛΟΣ ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟΥ PUPPET SHOW CLUB

★

Ὁ Ὁμιλος λειτουργεῖ στὸ σχολεῖο ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια με ἀξιόλογη δράση.

Τὸ περασμένο καλοκαίρι θὰ μείνη σίγουρα ἱστορικὸ στὰ χρονικὰ τοῦ Club. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ δούλεψαν τὰ μέλη τοῦ τόσο σὲ καιρὸ διακοπῶν κι ἐκπροσώπησαν τὸ σχολεῖο μας σὲ πολὺ ἐυρὺ κοινὸ. Τὴν εὐκαιρία ἔδωσε ἡ πρόσκληση τῆς ΔΕΗ νὰ δώση ὁ Ὁμιλος μιὰ παράσταση τοῦ «Πιθαμούλη» ἀπὸ τὸ σταθμὸ τηλεοράσεως, ποὺ εἶχε ἐγκαταστήσει στὴ Θεσσαλονίκη γιὰ τὸν καιρὸ τῆς Διεθνoῦς Ἑκθέσεως. Διέκοψαν ἔτσι ἀπρόοπτα τὰ μέλη τίς διακοπές τοὺς κατὰ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου καὶ βρέθηκαν ν' ἀνεβοκατεβαίνουν στὸ Κολλέγιο γιὰ νὰ ἠχογραφοῦν τὸ ἔργο, ποὺ εἶχε διασκευαστῇ σύμφωνα με τίς νέες ἀνάγκες, καὶ γιὰ νὰ κάνουν τίς ἀπαραίτητες πρόβες. Εὐτυχῶς ἡ παράσταση, ποὺ δόθηκε στίς 12 τοῦ Σεπτέμβρη, ἄρεσε πολὺ καί, ὅπως μᾶς εἶπαν, τὴν παρηκολούθησαν 15 χιλιάδες θεατές.

Τὸν ἴδιο καιρὸ ἡ ΔΕΗ παρεκάλεσε νὰ δώση ὁ Ὁμιλος μιὰ παράσταση στὴν παιδικὴ κατασκήνωσὴ ποὺ εἶχε στὴ Μεταμόρφωσιν τῆς Χαλκιδικῆς. Ἐτοιμάστηκε λοιπὸν ὁ Ὁμιλος καὶ γιὰ κεῖ καὶ στίς 28 Αὐγούστου ὁ θρυλικὸς πιὰ «Πιθαμούλης κι οἱ περιπέτειές του», κάπου 50 χιλιόμετρα μακριὰ ἀπὸ τὸ Κολλέγιο, ὅπου πρωτογεννήθηκε, διασκέδασε πολὺ μιὰ ὁλόκληρη κατασκήνωσὴ παιδιῶν. Μὲ τὴν καινούρια σχολικὴ χρονιά κι ἀφοῦ τέλειωσαν οἱ περιπέτειες μετὰ τὸν «Πιθαμούλη» ὁ Ὁμιλος δουλεῖ γιὰ τὸ νέο ἔργο ποὺ ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἐτοιμάσῃ γιὰ τὸ Μάη.

Ἡ δουλειά, σὰν κάθε φορὰ, εἶναι πολλή· τὴ χαίρονται ὅμως τὰ μέλη πραγματικὰ. Καὶ πέρα ἀπὸ τὴν κούραση νιώθουν βαθιὰ ἱκανοποίησιν κι ἐλπίζουν πὼς θὰ καταφέρουν κάτι στ' ἀλήθεια ὁμορφο. Σύμβουλος τοῦ Ὁμίλου ἀπὸ τὴν ἴδρυσή του εἶναι ἡ κ. Δημητριάδου. Πρόεδρος φέτος εἶναι ἡ Λένα Δημοκίδου.

The Puppet Show Club gave these last years excellent performances in school.

Last year very successfully appeared in the Television during the International Fair of Thessaloniki. Now the Club is preparing something good for the celebration of the 75th anniversary of School in May.

CREATIVE ARTS CLUB — ΟΜΙΛΟΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ

The Club is composed of students from the Preparatory, First, Second, and Third Forms, who are interested in learning some handicrafts, and in using these newly-acquired skills in helping to promote the success of the Bazaar. They learn to make slippers, handbags articles of clothing etc.

Advisor: Miss Mc Cune

President: Haroula Prokopsidou.

Ὁ Ὁμιλος Χειροτεχνίας ἀπασχολεῖ μαθήτριες τῶν κατωτέρων τάξεων, ποὺ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά χαίρονται τὰ ἐπιτεύγματα τῶν χειρῶν τοὺς καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη συμβάλλουν στὴν ἐπιτυχία τοῦ Bazaar προσφέροντάς τα γιὰ νὰ αὐξήσουν τὰ ἔσοδά του.

ΟΜΙΛΟΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ PSYCHOLOGY AND AESTHETICS CLUBS

★

Στο σχολείο λειτουργούν δύο "Ομίλοι Ψυχολογίας και Αισθητικής, των αγοριών από το 1957 με σύμβουλο τον κ. Μπαγλάνη και των κοριτσιών από το 1959 με σύμβουλο την κ. Μπαγλάνη. Σκοπός των "Ομίλων είναι από τη μία να βοηθήση τους μα-

θητές και τις μαθήτριες να γνωρίσουν τον έαυτό τους—και έπομένως να μπορούν να κατανοούν και τους άλλους—και από την άλλη να τους ενημερώνη για την εξέλιξη της Τέχνης και ιδιαίτερα για την προσφορά της στην καλλιέργεια της ψυχής τους. Βασικός σκοπός των "Ομίλων είναι η προσπάθεια για τη διαμόρφωση προσωπικότητας.

Μερικά από τα θέματα που απασχόλησαν τους "Ομίλους στο παρελθόν είναι:

α) στην Ψυχολογία: τυπολογία, συμπλέγματα κατωτερότητας, παραψυχολογικά φαινόμενα, κρίση έφηβείας.

β) στην Αισθητική: θέατρο - κινηματογράφος, καλλιτεχνικά ρεύματα, μεμονωμένοι καλλιτέχνες.

Το φετινό πρόγραμμα είναι πλούσιο: όρμες του ανθρώπου, άνωμαλίες ψυχοσυνθέσεως, κληρονομικότητα, στοιχεία ύγιους προσωπικότητας, πρόδρομοι μοντέρνας τέχνης, θέματα τέχνης (ποίηση, ζωγραφική, μουσική — π. χ. ή "Ανοιξη, ή Φυγή, ή Χειμώνας, ή Νοσταλγία κλπ.) κ. ά.

Μερικά από τα τελευταία θέματα υπάρχει προοπτική να δοθούν και σε assemblies.

The members of these clubs meet to study and discuss psychological problems with an emphasis on those that concern young people and to understand the intellectual tendencies of the present time.

Η ιδέα της ίδρύσεως του όμιλου είναι του κ. Χρ. Φράγκου, που είναι και ο ιδρυτής του το 1956. Από τότε ο όμιλος Νεοελλ. Λογοτεχνίας παρουσίασε αξιόλογη δράση. Έκτός από τη τακτική συνεργασία του στα «Κολλεγιανά Νέα», όπου μέχρι σήμερα διατηρεί δική του στήλη, ο όμιλος οργάνωσε διάφορα assemblies και στις τακτικές του συνεδριάσεις συζήτησε θέματα που σχετίζονται με τη Νεοελληνική Λογοτεχνία, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στους μαθητές που ενδιαφέρονται γι' αυτήν να εύρουν τις γνώσεις τους και να εκδηλώσουν τις τυχόν λογοτεχνικές και κριτικές τους ικανότητες, προπάντων όμως να αποκτήσουν μια πληρέστερη αντίληψη για τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στη Λογοτεχνία και στη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα. Τα πρώτα φανερώματα της Νεοελλ. Λογοτεχνίας, ο Παλαμάς και η Σχολή του, οι σύγχρονες τάσεις της Νεοελλ. Λογοτεχνίας σε αντίστοιχία με την Αμερικανική και Γαλλική Λογοτεχνία υπήρξαν μερικά από τα θέματα που απασχόλησαν τον όμιλο στη μέχρι τώρα δράση του. Με σύμβουλο τον κ. Ιωάν. Παπαράλλη φέτος ο όμιλος Νεοελλ. Λογοτεχνίας ανασυγκροτήθηκε και απαρτίστηκε από μαθητές της 3ης τάξεως. Έχει προγραμματίσει για τη σχολ. χρονιά 1960 - 61 συζητήσεις πάνω στην έορταστική Λογοτεχνία και στα έργα της Πηνελόπης Δέλτα και του Άλ. Παπαδιαμάντη.

Modern Greek Literature Club was established in 1956 by Mr. Chr. Frangos. Now under the direction of its advisor Mr. Paparallis the club discusses topics of Modern Greek literature making some comments for the current American and French literature. In «College News» has its own column and gives to its members the chance to express their critical abilities.

LIBRARY CLUB - ΟΜΙΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

The purpose of Library Club, established this year, is to offer an opportunity to its members to learn the function of the Library, to get acquainted with good worth reading books and to serve the Library.

The Library Club is open to both boys and girls of all classes. There are 19 boys and 21 girls in the Library Club. All present members are from the 4 lower classes. Advisor of the Library Club is Mr. Paraskevaides. President for the boys is K. Vezyroglou, for the girls E. Galani.

Σκοποί του "Ομίλου Βιβλιοθήκης είναι να εξοικειωθούν τα μέλη του με τη βιβλιοθήκη του Σχολείου, να γνωρίσουν τα αξιανάγνωστα βιβλία της και να προσφέρουν σ' αυτήν τις υπηρεσίες τους.

ΟΜΙΛΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ - VOCATIONAL GUIDANCE GROUP

Η ομάδα επαγγελματικού προσανατολισμού ιδρύθηκε το σχολ. έτος 1959 - 60 στο Κολλέγιο. Σκοπός της ομάδας αυτής είναι να βοηθήση τους μαθητές του άρρεναγωγείου, με ειδικές συζητήσεις και κυρίως με την εφαρμογή του συστήματος (tests κλπ.) του Προτύπου Κέντρου Επαγγελματικού Προσανατολισμού του Υπουργείου Παιδείας, να διαπιστώσουν εάν έχουν τις ικανότητες που απαιτούνται για το επάγγελμα το οποίο σκέφτονται να ακολουθήσουν μετά την αποφοίτησή τους από το Κολλέγιο.

Κατά το πρώτο χρόνο των εργασιών πήραν μέρος είκοσι έξι μαθητές της 4ης, 5ης και 6ης Γυμνασίου.

Σύμβουλος της ομάδας είναι ο καθηγητής κ. Χρ. Φράγκος.

The aim of the Vocational Group is to help students with the selection of a future profession according to their intellectual and psychological abilities as they are shown after many tests and free discussions.

STAMP CLUB - ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

The purpose of the Stamp Club is twofold

1. To cultivate the spirit of collecting stamps.
2. To help the students who are interesting in collecting stamps.

For those who may not know what are the values of collecting stamps we do say that there are great values in it:

1. Educates the collector. He learns a lot about the different countries.
2. He is informed, by the stamps themselves, about the great events that take place, which events usually are commemorated by new series of stamps, issued by the countries.
3. Stamp collecting brings together people of different and far away countries, by exchanging letters and stamps. This is of great importance since it contributes to a world friendship and peace.
4. Stamp collecting is a peaceful hobby. One can spend hours joyfully, when he does not have to study of course, in his Stamp - Album and get a lot of satisfaction.
5. Stamp collecting teaches the collector order which is of extreme value. Putting in order his stamps the collector becomes used to order.

The Club has already 11 members, including Miss Tyriki, our librarian.

We have regular weekly meetings or sometimes every other week

In these meetings:

We discuss about the latest news we happen to know about stamps. New series of stamps in circulation. Withdrawal of stamps from circulation.

We read interesting articles about stamps from the magazine «Philotelia».

In a recent meeting we read an article about Palamas whose serie stamp was in circulation from Jan. 25, 1960 till the end of June 1960. In another meeting we read about the wreckage of Saint Paul near Malta. This event was commemorated by the island of Malta. It was the 1900th anniversary of the event.

The students have the opportunity to exchange stamps.

Our plans are to have a stamp exhibition in the library.

Advisor of the Club is Mr. Efstratiades. President is Benveniste.

Σκοπός του Φιλοτελιστικού Όμιλου είναι η δημιουργία φιλοτελιστικού πνεύματος μέσα στο σχολείο και φιλοτελιστικής κινήσεως και δράσεως μέσα και έξω από το σχολείο.

INTERNATIONAL RELATIONS CLUB - ΟΜΙΛΟΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

The purpose of the Club is to develop an interest among the students in inter-world affairs, and to promote the spirit of international understanding and friendship. During the current school year there was an opportunity to hear several speakers, Greek as well as American. At the request of the Club, the United States Information Service furnished films which were shown to the members. The Club also provided occasions for students to hear folk songs and music of different countries.

Advisor: Miss Kofou

President: Stavroula Kostaki

Σκοπός του Όμιλου Διεθνών Σχέσεων είναι να αναπτύξη το ενδιαφέρον των μαθητριών για ζητήματα διεθνούς ενδιαφέροντος και να δημιουργήσει πνεύμα διεθνούς κατανοήσεως και φιλίας.

DEBATE CLUB - ΟΜΙΛΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ

The Debate Club has resumed activity this year with a small but enthusiastic group. A wide range of topics has been warmly discussed, ranging from world disarmament to «beatniks». A feature of the club's weekly meetings is that its members never know what side (affirmative or negative) of a given subject they will be arguing for, until Mr. Fay has flipped a coin. Thus a confirmed misogynist finds himself arguing for «equal professional opportunity for women in modern society», and a fiery young radical for «the value and necessity of tradition». At any rate the ability of all members to speak effective English and to think coherently under pressure has improved remarkably throughout the year.

Ο Όμιλος συζητήσεων απασχολείται στις τακτικές συνεδριάσεις του με ποικίλα θέματα πνευματικού και κοινωνικού περιεχομένου. Τα μέλη του, ανεξάρτητα με τις προσωπικές απόψεις τους, αναλαμβάνουν να υποστηρίξουν την καταφατική ή αρνητική θέση, που τους τυχαίνει σε κάθε συζήτηση, και έτσι αναπτύσσεται ή διαλεκτική τους δυνατότητα.

CORRESPONDENCE CLUB
ΟΜΙΛΟΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

The Correspondence Club has been one of the most interesting clubs for many years. The purpose of the club is to give its members the opportunity to learn how students in other countries live. In order to accomplish our purpose we correspond with other students and exchange albums with another school.

Letters are read from pen pals and we discuss life and customs in other countries. Several interesting social events are being planned for the year including a Mexican Christmas party and a trip to the cinema.

Advisor: Mrs. White

President: Kastanaki

Σκοπός του 'Ομίλου 'Αλληλογραφίας είναι νά φέρη σ' έπαφή τις μαθήτριες του σχολείου μας μέ μαθήτριες σχολείων του έξωτερικού, νά γνωρίση σ' εκείνες την 'Ελλάδα και τò σχολείο μας και νά μάθη άπ' εκείνες ό,τι έχουν ιδιαίτερο άπό τόν έντόπιο πολιτισμό τους.

ΟΜΙΛΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
SCIENCE CLUB

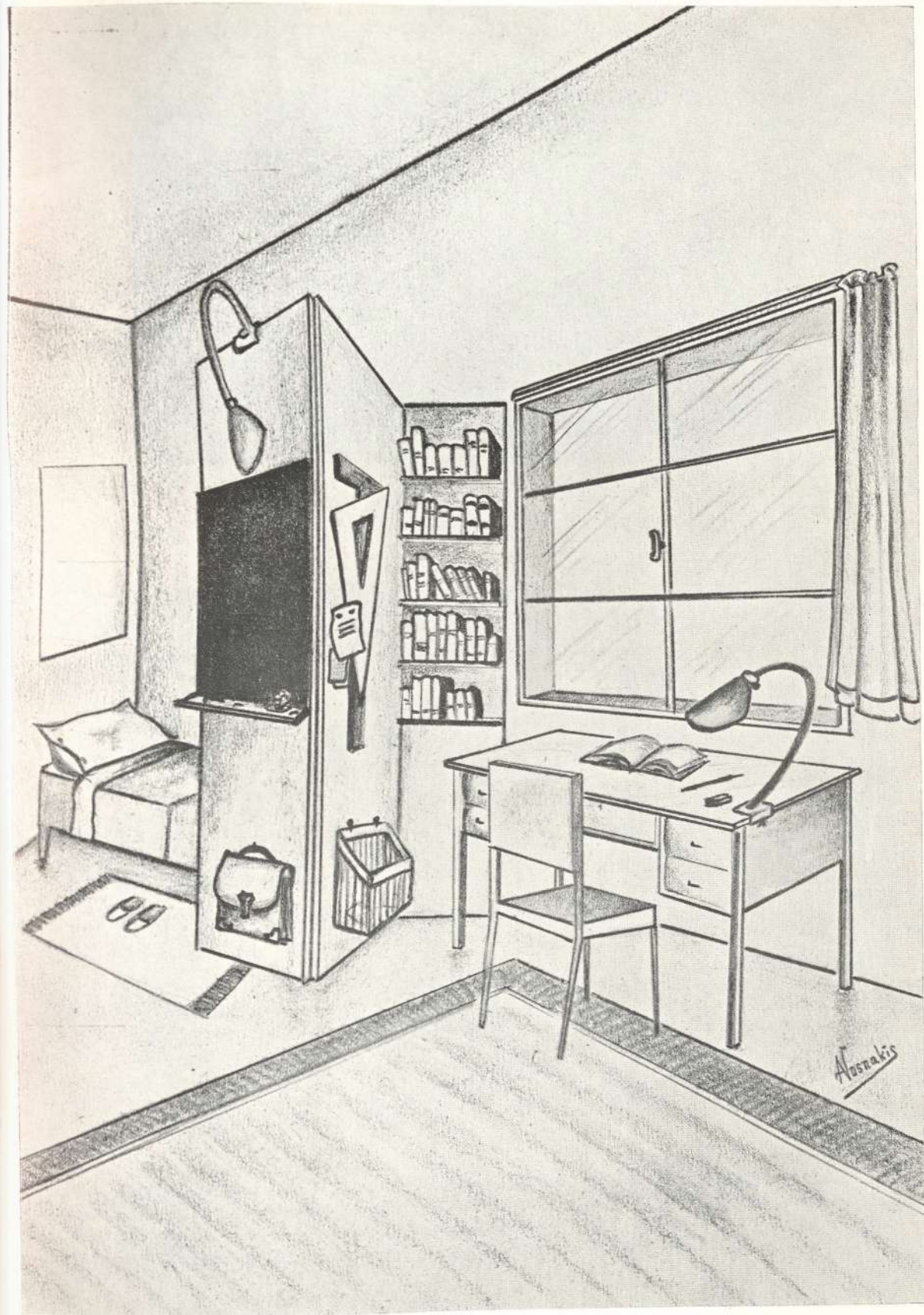
Ό 'Ομιλος Φυσικής είναι ένας καινούργιος σύλλογος. Οί σκοποί του καθαρά εκπαιδευτικοί: τά μέλη του, μαθητές της πέμπτης πρακτικού, συγκεντρώνονται τά μεσημέρια και ύπό την καθοδήγηση του κ. Καραδήμου συζητούν εύρύτερα τά θέματα που έξετάζουν στο μάθημα της φυσικής και πειραματίζονται πάνω σ' αυτά. Έπωφελέστατη, άσφαλώς, εργασία που βοηθεί στην καλύτερη κατανόηση του τόσο ένδιαφέροντος μαθήματος.

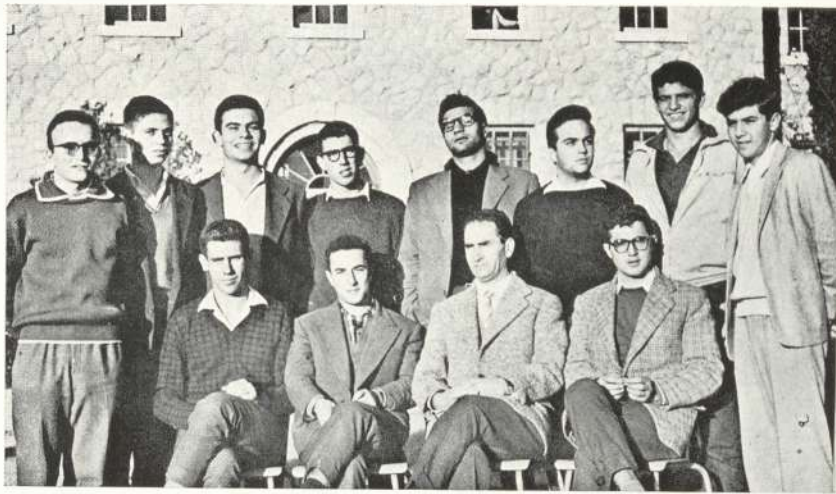
The Science Club, new this year, has educational purposes. It consists of practical fifth formers who, under the direction of Mr. Karademos discuss science problems and exercise on them.

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ

BOARDING DEPARTMENT

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Κ. Κ. ΜΠΟΤΣΑΚΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΑΛΕΞΗΣ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΜΙΑΣ: ΘΑΝΟΣ ΠΡΑΚΟΥΡΑΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΑΜΠΑΔΙΤΗΣ

Τὰ οἰκοτροφεία τοῦ Κολλεγίου «Ἀνατόλια» ἦσαν πάντα ἀναπόσπαστα τμήματά του. Κάποιος διευθυντής εἶπε ὅτι ἦσαν ἡ σπονδυλική στήλη τοῦ Κολλεγίου. Ἄν αὐτό ἔχη κάποια δόση ὑπερβολῆς, ὀφείλεται σὸ πόσο σοβαρὴ θεωροῦνταν πάντα ἡ ἐργασία στὰ οἰκοτροφεία.

Ἀπὸ τῆς Μ. Ἀσίας ἀκόμα τὸ οἰκοτροφεῖο ἦταν τὸ καταφύγιον τῶν παιδιῶν τῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως. Ἐκεῖ ἔβρισκαν τὸ κατάλληλο περιβάλλον, ποὺ τὰ βοηθοῦσε στὴν ὅλη τους ἀγωγή. Χριστιανόπαιδα αὐτὰ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη ἑνὸς μὴ χριστιανικοῦ κράτους μποροῦσαν νὰ λατρεύουν ἐκεῖ τὸ Θεό τους ἐλεύθερα καὶ νὰ ζοῦν σύμφωνα μὲ τὰ διδάγματα τῆς θρησκείας τους, παίρνοντας συγχρόνως ἐκλεκτὴ μόρφωση. Χάρη στὸ οἰκοτροφεῖο πολλὰ παιδιὰ μπόρεσαν νὰ σπουδάσουν στὸ Κολλέγιο πρῶτα καὶ στὰ ἀνώτερα σχολεῖα ἔπειτα. Ἐξέχοντα μέλη τῆς κοινωνίας στὴν Ἑλλάδα, στὴν Ἀμερική ἢ ἄλλοι ἦσαν τρόφιμοι τοῦ οἰκοτροφείου.

Ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφή ἔφερε τὸ Κολλέγιο μὲ τὸ οἰκοτροφεῖο του στὴ Θεσσαλονίκη. Ἐπρεπε νὰ ἀρχίσουν ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ νὰ ξεπεραστοῦν ἀπειρες δυσκολίες. Χάρη στίς ἀκούραστες προσπάθειες τῆς διοικήσεως καὶ τῶν φίλων ξεπεράστηκαν ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ πρὶν ἀπὸ τριάντα χρόνια ἐγκαταστάθηκε στὴ γνωστὴ θαυμάσια περιοχή, σὲ εἰδικὰ κτήρια ποὺ πληροῦν ὅλους τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς.

Στὴ μεγάλη πολιτισμένη οἰκογένεια τοῦ οἰκοτροφείου ὅλοι, ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ Κολλεγίου μέχρι τὸν τελευταῖο ὑπάλληλο, ἔδιναν ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ τους ὅ,τι καλύτερο εἶχαν γιὰ τὴν πρόοδο τῶν οἰκοτρόφων μαθητῶν.

Ἡ παραμονὴ ἑνὸς νέου στὸ οἰκοτροφεῖο, καὶ γιὰ σύντομο ἀκόμα χρονικὸ διάστημα, εἶχε εὐεργετικὴ ἐπίδραση στὸν χαρακτήρα του. Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ὀφείλουν τὴν βελτίωση τοῦ χαρακτήρα τους καὶ τὴν πρόδοί τους καὶ μερικοὶ ἴσως καὶ τὴ σωτηρία τους στὸ οἰκοτροφεῖο. Καὶ αὐτό, γιατί τὰ προβλήματα τοῦ κάθε παιδιοῦ (πνευματικά, ψυχικά, ἀναπτύξεως κ.λ.π.) γίνονταν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ γίνονται ἀντικείμενο προσεκτικῆς μελέτης ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν γιὰ σκοπὸ τῆς ζωῆς τους τὴν ἀγωγή τῶν νέων. Ἡ διοίκηση τοῦ Κολλεγίου ἀπὸ τὴν ἀρχὴ εἶχε ἀντιληφθῇ ὅτι οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἀγωγή τῶν οἰκοτρόφων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν πρέπει νὰ εἶναι παιδαγωγοὶ μὲ μόρφωση καὶ πείρα.

Τὰ παιδαγωγικὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὰ Οἰκοτροφεία εἶναι πολλὰ καὶ σοβαρά.

Τὰ παιδιὰ ποὺ ἔρχονται σ' αὐτὰ δὲν ἔχουν ὁμοιόμορφη ἀγωγή. Προέρχονται ἀπὸ διαφορετικὰ περιβάλλοντα, μὲ δικὸ του τρόπο ἀγωγῆς τὸ καθένα, μὲ δικές του συνήθειες, μὲ δική του διανοητικὴ καὶ ἠθικὴ στάση, μὲ δική του «φιλοσοφία». Τὰ παιδιὰ αὐτὰ πρέπει νὰ συνηθίσουν νὰ ζοῦν μακριὰ ἀπὸ τὴ στοργὴ τῆς οἰκογενείας τους, πρέπει νὰ στερηθοῦν ἀπὸ τὶς τυχόν εὐνοίες ποὺ εἶ-

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Κ. Δ. ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΚΑΤΙΑ ΠΕΤΡΙΔΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΦΑΙΔΡΑ ΤΕΖΑΝΙΔΟΥ, ΤΑΜΙΑΣ: ΑΝΝΑ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ

χαν ἀπὸ τὴ μητέρα, τὴ γιαιγιά ἢ ἄλλα πρόσωπα, πρέπει νὰ μειώσουν τὸν ἐγωϊσμό τους, πρέπει νὰ συνηθίσουν νὰ ζοῦν ἀρμονικὰ μὲ πολλὰ ἄλλα παιδιὰ. Πρέπει νὰ μάθουν νὰ μοιράζονται τὸν ἴδιον κοιτῶνα, νὰ εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τῶν κανονισμῶν, νὰ στρώνουν καὶ νὰ ξεστρώνουν τὸ κρεβάτι τους, νὰ τακτοποιοῦν τὴν ντουλάπα τους, νὰ φροντίζουν γιὰ τὶς μικρολεπτομέρειές τους, νὰ μάθουν γενικὰ τὴ τέχνη νὰ ζοῦν μὲ ἄλλα παιδιὰ τῆς ἡλικίας των. Πρέπει ἀκόμα νὰ μάθουν νὰ κάνουν καλὴ χρῆση τοῦ χρόνου τῆς μελέτης: πῶς θὰ μελετήσουν, τί θὰ μελετήσουν πρῶτα, τί ἔπειτα, ὥστε νὰ τελειώσουν στὰ ὀριζόμενα χρονικὰ ὅρια, πῶς θὰ χρησιμοποιήσουν τὸν ἐλεύθερο χρόνο τους, πῶς θὰ ψυχαγωγηθοῦν, πῶς θὰ διαλέξουν τοὺς φίλους τους κλπ.

Σ' ὅλα αὐτὰ βέβαια ἔχουν βοηθοὺς τοὺς κανονισμοὺς τῶν Οἰκοτροφείων, ποὺ δείχνουν τὸν δρόμο γιὰ τὴ τάξη καὶ τὴν ὁμορφιά. Πιο πολὺ ὅμως ἔχουν τοὺς καθηγητὰς τῶν Οἰκοτροφείων ἢ τὸ ἄλλο εἰδικὸ προσωπικὸ.

Τὸ Κολλέγιο φροντίζει ὥστε ἡ οἰκογένεια τῶν Οἰκοτροφείων νὰ συμβαδίζῃ μὲ τὸ μέσο ἐπίπεδο τῆς ἐποχῆς ὅσο τὸ τελευταῖο βελτιώνεται, τόσο καὶ τὸ Κολλέγιο βελτιώνει τὶς συνθήκες διαμονῆς, μελέτης καὶ ψυχαγωγίας τῶν Οἰκοτρόφων. Τὰ τελευταῖα χρόνια π. χ. ἔγιναν πολλὲς βελτιώσεις: τὰ μετακατοικὰ ξύλινα τραπέζια τῆς τραπεζαρίας ἀντικαταστάθηκαν ἀπὸ τραπέζια ἀπὸ φορμάικα, οἱ ξύλινες ἀκαλαίσθητες καρέκλες ἀπὸ εἰδικὲς καρέκλες τραπεζαρίας, ὁμορφες καὶ στερεές. Τὰ κρεβάτια ἀνανεώθηκαν, τὰ μαγειρεῖα δὲν ἐργάζονται πιά μὲ κάρβουνο καὶ μὲ πρωτόγονα σκεύη, ἀλλὰ μὲ ἠλεκτρισμὸ καὶ πετρέλαιο, μὲ σύγχρονα σκεύη. Τὰ ροῦχα πλένονται σὲ εἰδικὸ πλυντήριο ἠλεκτρικὸ. Τὸ κάρβουνο γιὰ τὴν κεντρικὴ θέρμανση (καλοριφέρ) ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ πετρέλαιο.

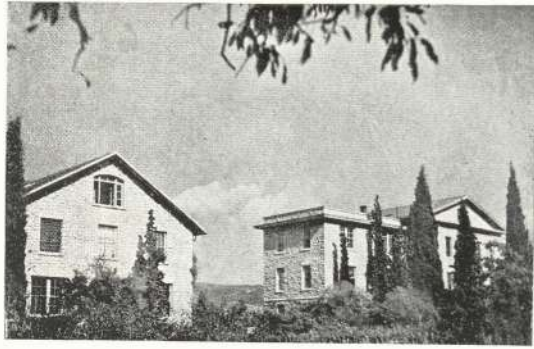
Ἔτσι ὑπάρχει στὰ κτήρια σταθερὴ θερμοκρασία καὶ ζεστὸ νερὸ κάθε μέρα.

Ἐπίσης κτίστηκε καινούργιο οἰκοτροφεῖο γιὰ τὰ κορίτσια μὲ ὅλες τὶς σύγχρονες δυνατότες ἀνάσεις. Ἡ ψυχαγωγία βελτιώνεται ἡ μουσικὴ καὶ ὁ κινηματογράφος μῆκαν στὴ ζωὴ τῶν οἰκοτροφείων. Τὸ Κολλέγιο σχεδιάζει νὰ κάνῃ καὶ ἄλλες βελτιώσεις, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ γίνουν ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη. Ἡ φιλοδοξία του δὲν εἶναι νὰ δώσῃ πολυτέλεια, ἀλλὰ τὴν καλύτερη δυνατὴ ἀγωγή μέσα σὲ ἄνετο καὶ πολιτισμένον περιβάλλον.

The Boarding Departments of both schools make a good job; gathering students almost from every town of Northern Greece give to boarders, boys and girls, a unique opportunity to create good manners and cooperation among them.

Anatolia College makes every effort to give to the boarders all possible facilities.

Τὰ οἰκοτροφεία

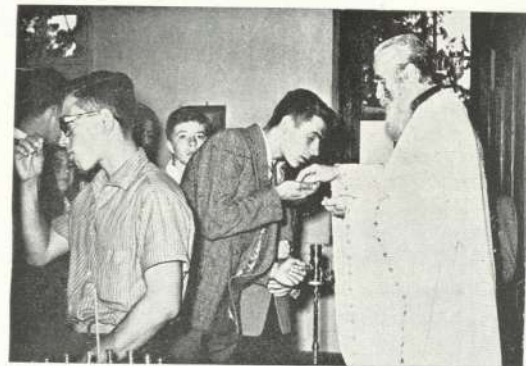
ALUMNI HALL

MINNESOTA HALL

OLYMPUS HALL

Καὶ οἱ οἰκότροφοι

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ATHLETICS

ATHLETIC ASSOCIATIONS - ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Τὰ Athletic Associations υπάρχουν από τότε που ιδρύθηκε τὸ Κολλέγιο. Ἰδρυτής, ἐμψυχωτής καὶ σύμβουλός τους ἦταν ὁ κ. C. C. Compton.

Σκοπὸς τους εἶναι ἡ ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς καθηγητὲς τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς προώθηση τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ ἀνάπτυξη τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Ἀπαρτίζονται ἀπὸ τοὺς προέδρους τῶν ἀθλητικῶν τῶν τάξεων, ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωση τῆς διοργανώσεως τῶν ἐσωτερικῶν πρωταθλημάτων, ἐτοιμάζουν τὶς ἀντιπροσωπευτικὲς ομάδες τῶν δύο σχολείων γιὰ τὶς συναντήσεις μὲ ομάδες ἄλλων σχολείων, ὅπως μὲ τὸ Athens College, μὲ τὸ Pierce College, μὲ ομάδες ἐπαρχιακῶν σχολείων (Σερρών, Βεροίας, Κιλκίς, Ἐδέσσης, Καβάλας) καὶ μὲ ομάδες γυμνασίων τῆς πόλης. Κάθε χρόνο τὸ Κολλέγιο κερδίζει τὸ σχολικὸ πρωτάθλημα τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων Θεσσαλονίκης στὸ Basket-ball καὶ στὸ Volley-ball καὶ καταλαμβάνει τιμητικὲς θέσεις στὸν κλασσικὸ ἀθλητισμό. Ἀπὸ τὸ «φυτῶριο» τοῦ Κολλεγίου δημιουργήθηκε καὶ συντηρεῖται ἡ ομάδα «Anatolia» τῆς πόλης μας. Πολλοὶ ἀπόφοιτοί μας εἶναι μέλη καὶ ἄλλων ομάδων Basket-ball τῆς Θεσσαλονίκης. Φέτος σύμβουλοι τῶν Athletic Associations εἶναι γιὰ τὸ ἄρρενα γυναικῶν οἱ καθηγητὲς κ. κ. Δούκας, Καλέλης καὶ Χρύσης καὶ γιὰ τὸ παρθεναγωγεῖο οἱ καθηγήτριες διδ. Κοντόζογλου καὶ Χριστοδουλοπούλου.

Athletic Associations in Anatolia College were animated by Dr. C. C. Compton and throughout the years became of great value to the school life as a measure for building good personalities among the students. Progress in athletics created a good reputation of school as well in Salonica as all over Greece.

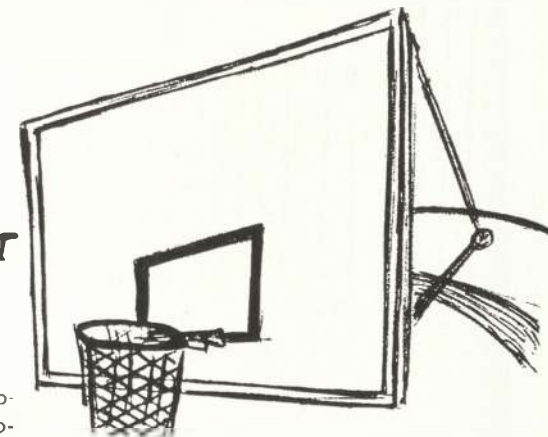
Presidents this year are J. Economou for the boys and I. Ioannidou for the girls; vice-presidents are Am. Ontoni for the boys and A. Michael for the girls; secretaries are Ts. Foes for the boys and K. Kapri for the girls.

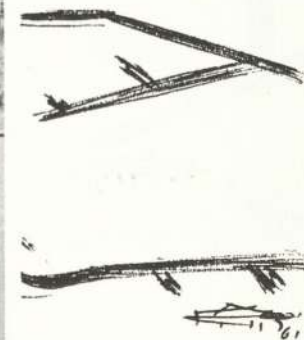
Δημήτρης Οἰκονόμου. Βασίλης Λαμπαδίτης. Τάκης Δημόπουλος, Χρῆστος Μπουτζιούκας, Κώστας Βόσκογλου, Κώστας Εὐαγγελινός, Τσάμπερλαιν Φῶης, Δημήτρης Κωστάκης, Πέτρος Μακρίδης, Νικήτας Ἀλεξανδρίδης, Πέτρος Βαμβακάς, Θανάσης Ἀποστολίδης. Τὴν ομάδα προπονεῖ ὁ κ. Χρύσης.

ΜΕΙΚΤΕΣ BASKET

Ἰουλία Καλλιπολίτου, Βίκυ Ποιμενίδου, Μάρθα Κουρνάβου (ἀρχηγός), Ἑλσα Ἐσκιτζιάν, Νίνα Μουράτογλου. Τὴν ομάδα προπονεῖ ἡ διδ. Ρ. Χριστοδουλοπούλου.

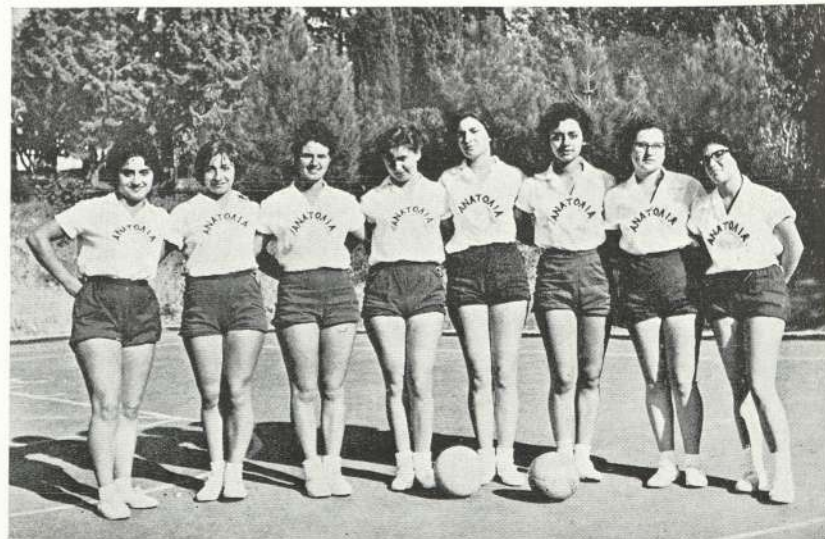

Βασίλης Λαμπαδίτης (άρχηγός), Χρήστος Μπουτζιούκας, Νίκος 'Αριστοτελίδης, Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Μανόλης Κοψίδης, Τζίμης Οικονόμου.
Τήν ομάδα προπονεί ο κ. Δούκας.

ΜΕΙΚΤΕΣ ΒΟΛΛΕΥ

Μαίρη Παπαδοπούλου, 'Ιωάννα 'Ιωαννίδου, Βασιλική Θεοχάρη, 'Εφη 'Ασλανίδου, Δέσποινα Χαϊτογλου, Joan Leitch, 'Αννούλα Καλφοπούλου, 'Ελπίδα Καλλιπολίτου. Τήν ομάδα προπονεί ή δις Μ. Κοντόζογλου.

Πέτρος Τσιφτσής (άρχηγός), 'Ηλίας Μουτοπουλος, Γιάννης Πιζαντζίδης, 'Αποστόλης Καρράς, Ρούλης Χρυσανθόπουλος, Νίκος Λαλατσης, Νίκος Χρυσοχοϊδης, Λάζαρος Τορτοπίδης, Βασίλης Λαμπαδίτης, Γιάννης Σκαρκαλάς, Τακης Μέλλιος, Βασίλης Τσιβιλίκας.
Τήν ομάδα προπονεί ο κ. Δούκας.

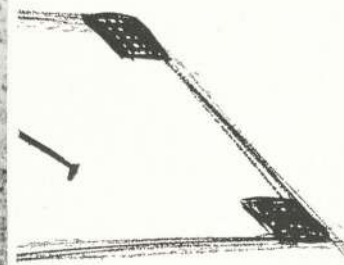
ΜΕΙΚΤΗ ΦΟΥΤ ΒΑΛΛ

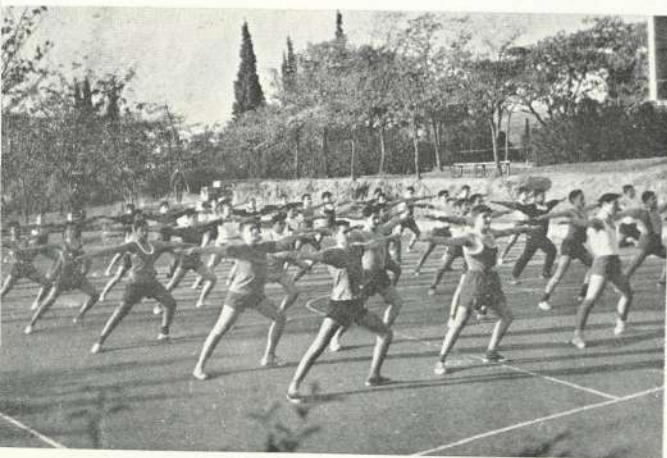

ΜΕΙΚΤΗ ΒΑΣΕ ΒΑΛΛ

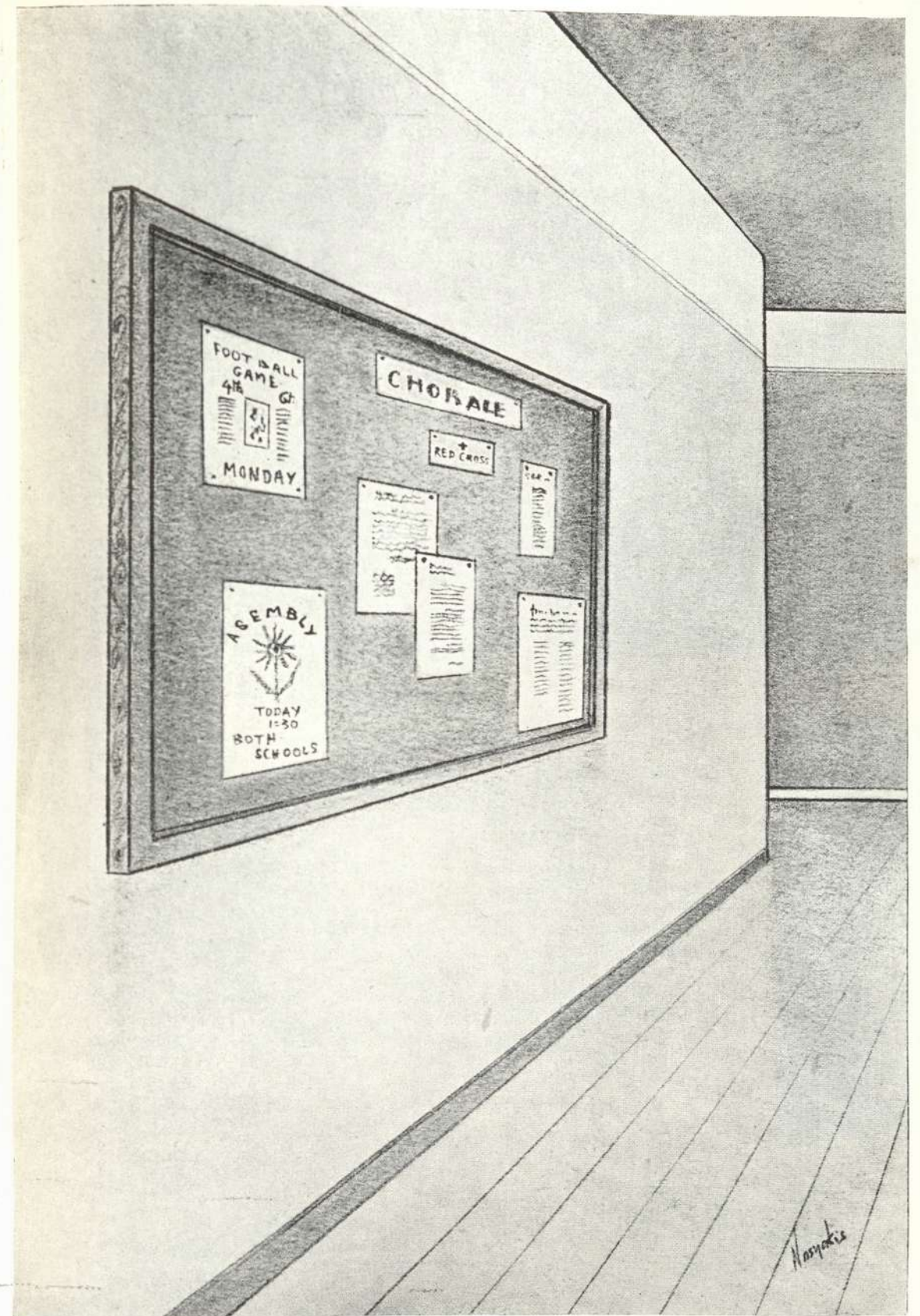
'Αλέκα Σακελλίανος, Joan Leitch, 'Αννούλα Καλφοπούλου, Ρίτσα 'Ιωαννίδου, 'Ελπίδα Καλλιπολίτου, Μαίρη Παπαδοπούλου, 'Ελσα 'Εσκιτζιάν, 'Ιωάννα 'Ιωαννίδου.
Τήν ομάδα προπονεί ή δις Μ. Κοντόζογλου.

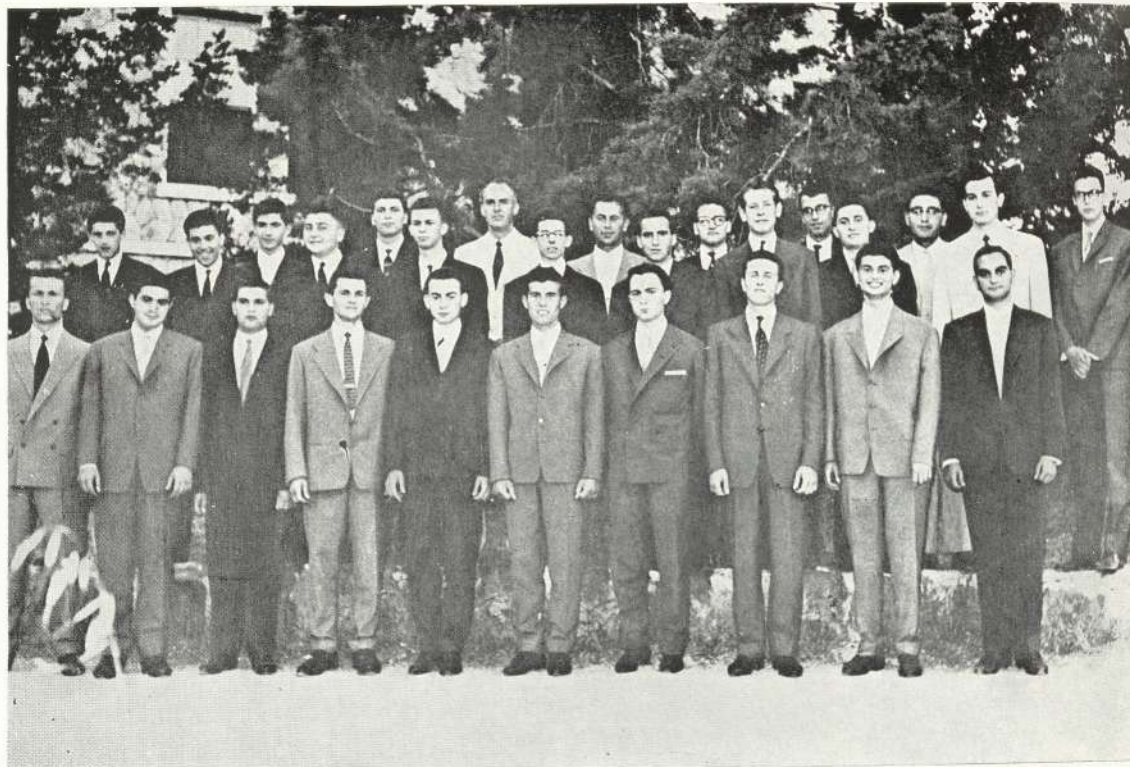

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΥΕΝΤΣ

COMMENCEMENT

5 ΙΟΥΝΙΟΥ 1960

Οι απόφοιτοι του '60 πέρασαν στο Commencement τους τις πιο συγκινητικές στιγμές της σχολικής τους ζωής και σαν άτομα αλλά κυρίως σαν σύνολο.

Η γιορτή άρχισε με την παρουσίαση των τελειοφοίτων υπό τους ήχους ύμνων. Μετά την προσευχή το Choral και οι τελειόφοιτοι είπαν μερικά τραγούδια με μεγάλη επιτυχία. Στη συνέχεια μίλησαν οι τελειόφοιτοι Άννα Μιχαηλίδου και Θανάσης Άναγνώστου αποχαιρετώντας το σχολείο και τους καθηγητές τους και χαράσσοντας τον δρόμο στην καινούργια ζωή των τελειοφοίτων. Για την επιτυχία τους σ' αυτήν τους συμβούλεψαν και τους εύχθηκαν ο καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. Καρανίκας και ο Πρόεδρος του Κολλεγίου Dr. Johnston. Η γιορτή έκλεισε με τον όρκο των τελειοφοίτων «να κρατήσουν ψηλά τα ιδανικά, με τα οποία τους διεπότισε το σχολείο».

1960

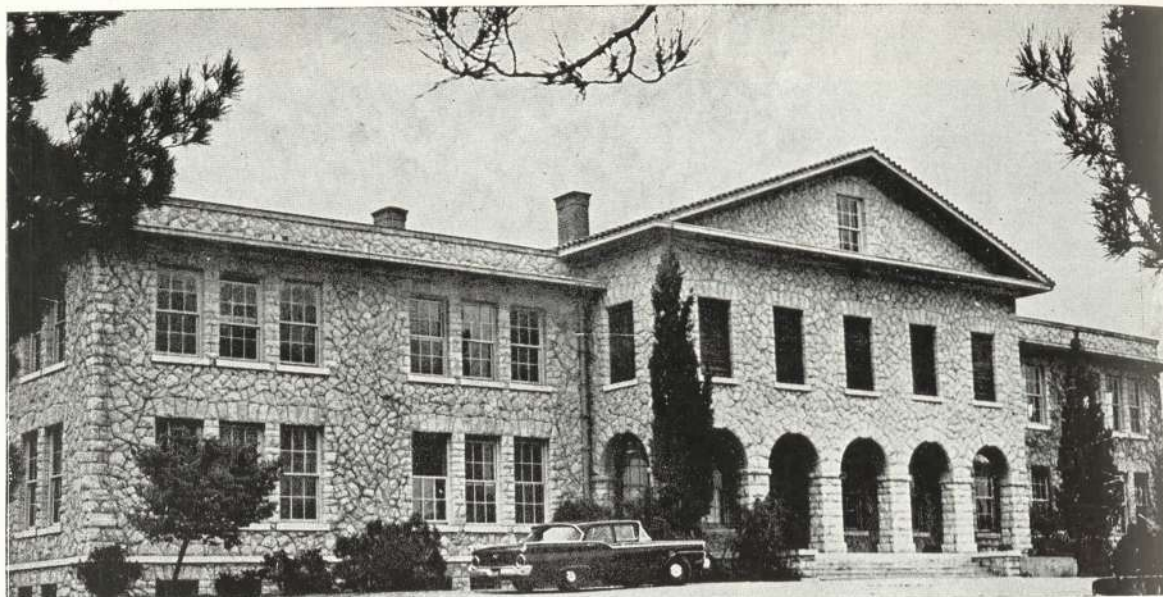

5 ΙΟΥΝΙΟΥ 1960

The graduates of '60, at their Commencement, had the most moving moments of their school life both as individuals and as a group.

The ceremony began with the entrance of the graduates to the tune of hymns. After the prayer, chorus and the graduating body sang some songs, very successfully. In succession, the graduates Anny Michaelidou and Thanasis Anagnostou delivered speeches saying goodbye to the school and to their teachers and opening the way for their new life of graduates. After them, Mr. Karanikas, professor of the University of Thessaloniki, and Dr. Johnston, president of Anatolia College, counseled the graduates and wished them success in their lives. The ceremony closed with the graduates' oath «to keep high the ideals with which the school had imbued them».

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1960

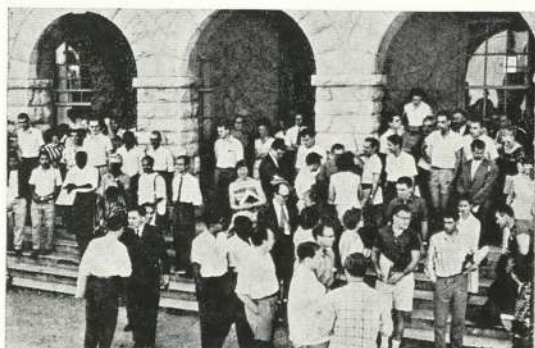
Με τις τελευταίες ημέρες του 'Ιουνίου αφήνουμε το σχολείο και την περιοχή του, άλλοι (αυτοί που έχουν πιά τελειώσει) οριστικά κι άλλοι προσωρινά. Οι πρώτοι νιώθοντας ένα σφίξιμο στην καρδιά κι οι δεύτεροι την χαρά της ξεγνοιασιάς και της ελευθερίας... Κι έτσι το σχολείο μένει μονάχο, ήρεμο, σιωπηλό για ν' ακούση τα τζιτζίκια στα πεύκα ολόγυρα, για ν' ανασάνη στη λαύρα του καλοκαιριού, για ν' άντληση νέα δύναμη, θαρρείς, και να τη δώσει στη νέα γενιά που θα έλθη με την πρώτη δροσιά του φθινοπώρου...

Όσο έφετος ο ρεμβασμός γρήγορα σταμάτησε. "Ανθρωποι νέοι στο σώμα και ζεστοί στην καρδιά ήλθαν απ' όλες τις άκρες του κόσμου και γέμισαν με τη δημιουργική παρουσία τους το campus και του ξανάδωσαν την πνοή, τον ρυθμό της δουλειάς. Ήταν το Καραβάνι Φιλίας. Μιά ομάδα από νέους που συγκεντρώθηκαν εδώ, γνωρίστηκαν μεταξύ τους, δούλεψαν έντατικά και με σύμπνοια για τους σκοπούς της οργάνωσής τους, συνδέθηκαν στενά με την ελληνική γη, έζησαν την έντονη παρουσία της ελληνικής φύσης και χωρίστηκαν κατά τον Σεπτέμβρη αφήνοντας πάλι αδειο το σχολείο, έτοιμο για μās που ερχόμασταν...

Στη διάρκεια του καλοκαιριάτικου «διαλείμματος» στο σχολείο μας φιλοξενήθηκε το συνέδριο της Παγκοσμίου Χριστιανικής Φοιτητικής 'Ομοσπονδίας. Νέοι από όλες τις γωνιές της γης συγκεντρώθηκαν εδώ για να συζητήσουν θέματα σχετικά με τους σκοπούς της οργάνωσής τους και να γνωρίσουν με βάση το σχολείο μας τον ελληνικό χώρο.

Two important events took place during our «long summer recess». We had in our campus as guest members of the World Student Christian Federation. Young men and women came here from the four corners of the earth and discussed topics related to the aims of their organization. They also became acquainted with our school and country.

The second group came here in order to help in some project of our school. They were the group that call themselves Friendship Caravan and they have been here before. They are indeed friends of Anatolia College.

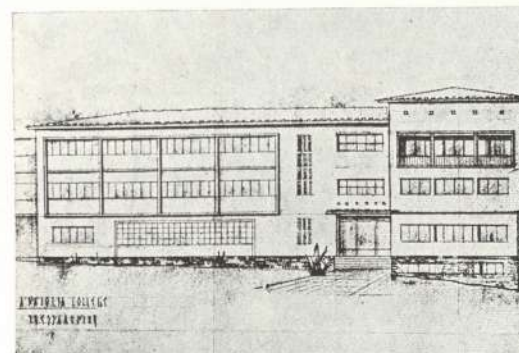
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

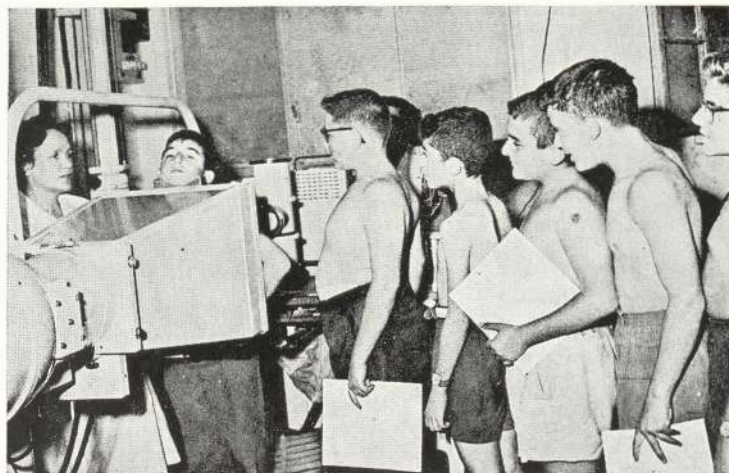
Την πρώτη ημέρα του σχολείου έγινε ο καθιερωμένος άγιασμός, που ήταν όμως φέτος σταθμός για την ιστορία του σχολείου, καθώς συνοδευόταν από ένα σημαντικώτατο γεγονός: την θεμελίωση του κτηρίου του νέου χημείου. Το κτήριο αυτό, του οποίου η ανέγερση οφείλεται αποκλειστικά σε δωρεές έξ 'Αμερικής, θα είναι τεράστιο και τελειότατο, διαθέτοντας όλα τα σύγχρονα μέσα, ένα μικρό άμφιθέατρο, άφθονες μεγάλες αίθουσες και εξαιρετικά εργαστήρια φυσικής και χημείας. Τόν θεμέλιο λίθο κατέθεσε ο Dr. Johnston μέσα σε πανηγυρική ατμόσφαιρα και άμέσως από την επόμενη ημέρα το νέο κτήριο άρχισε να ύψωνεται, να επιβάλλεται στο γύρω τοπίο. Καλότυχες οι μελλοντικές γενιές των Anatolians που θα το έχουν στη διάθεσή τους.

The first day of our new school year we had, as always, the dedication. This year it took place outside the site where the New Science Building is to be built. Our President Dr. H. Johnston laid the foundation stone.

This Building will be built exclusively by funds raised entirely in the United States. It is modern, extensive and it will have in it, up to date equipment, a small amphitheater, many large classrooms and laboratories for Chemistry and Physics.

The following day the structure began to rise. How lucky indeed future Anatolians will be!

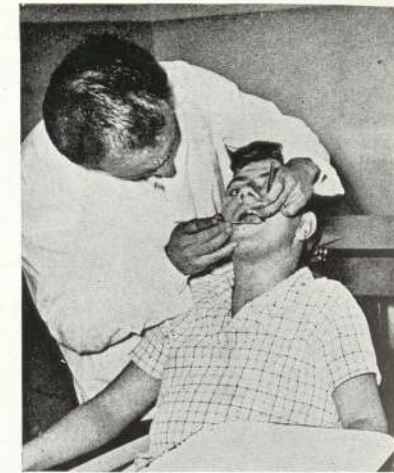
2 - 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Σύμφωνα με τόν κανονισμό του σχολείου λίγες ημέρες μετά την έναρξη των μαθημάτων έπισκεφθήκαμε όμαδικά τόν σχολίατρο. Ή επίσκεψη αυτή έδωσε σέ πολλούς τήν εύκαιρία νά έπίδειξουν τά «σώματά» τους, ένώ άπό τήν άλλη μεριά οί ίατροί άκουμπώντας τό στηθοσκόπιο έπάνω μας συνεπέραναν ότι τό «άναπνευστικόν καί πεπτικόν» μας σύστημα, «ή όψις καί ή θρέψις» μας καθώς καί ή «άντίληψις» μας είχον «καλώς».

At the beginning of the year we had our medical examinations.

All boys and girls are obliged by Greek law to take such examinations once a year.

10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Στις 10 'Οκτωβρίου σέ μιά τελετή στο Willard Hall έγινε ή καθιερωμένη όρκωμοσία των άντιπροσώπων του μαθητικού συμβουλίου καί των μαθητριών τής προκαταρκτικής. Έτσι μόνο λίγες ημέρες μετά τήν έναρξη των μαθημάτων οί μαθήτριες έγιναν νόμιμα μέλη τής μικρής κοινότητας του σχολείου μας. Ή πρόεδρος Σ. Μπονάνου πήρε τήν υπόσχεσή τους ότι θά συνεργασθοούν όλες μαζί καί ότι θά ακολουθήσουν τούς νόμους του σχολείου, μιά υπόσχεση πού τίς δένει πολύ στενά μέ τήν υπόλοιπη ζωή τους στο σχολείο.

*

The new members of the Girls' School as well as the representatives of the Student Council were initiated on the 10th of October.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Γιά νά μήν τήν πάθουμε όπως άλλες χρονιές, φέτος νωρίς—νωρίς διοργανώσαμε τήν έκδρομή μας γιά τό Κουρί. Ύστερα άπό ήμίωρη άνάβαση φθάσαμε στόν τόπο τής παραμονής' τελευταίοι, κατακουρασμένοι, έφθασαν μερικοί πεμπταίοι καί έκταίοι—γιατί άραγε; Στήν άρχή ό κ. Δούκας μίλησε γιά τά κλασσικά πιά «τρία σφυρίγματα» (ψιθυρίζεται ότι μαγνητοφώνησε πέρσι τόν κ. Άτταλειάδη) κι έπειτα έπίδοθήκαμε στά παιχνίδια. Μετά τήν «καταβρόχθισιν» των προμηθειών μας άκολούθησε ή ψυχαγωγία, όπου διακρίθηκε ιδιαίτερα ό κ. Εύστρατιάδης. Έπιστρέψαμε μέ βροχή—πάντως περάσαμε μιά ωραιότατη μέρα.

Τό Παρθεναγαγείο εξέδραμε τήν ίδια μέρα στόν Χορτιάτη. Τά κορίτσια άσχολήθηκαν μέ τίς «άθλοπαιδιές» καί χόρεψαν μεταξύ των. Παρ' όλο πού δέν διασκέδασαν πολύ, ήσαν όλες τους κατευχαριστημένες, άφοι δέν έκαναν... τρείς ώρες μαθήματα πριν άπό τήν έκδρομή. Πάντως άρκετές, ιδιαίτερα μεγάλες, άπουσίασαν φοβούμενες προφανώς μήπως κρυολογήσουν.

This year our Mountain Day took place rather early. The boys went to Kouri and the girls to Hortiatis. We all had a good time, mainly because we had no school.

HALLOWEEN

22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἡ ἀμερικάνικη γιορτὴ τῶν φαντασμάτων συνήθως γιορτάζεται στὶς 31 Ὀκτωβρίου.

Πρῶτοι οἱ Δρυίδες, παλαιοὶ κάτοικοι τῆς Μ. Βρεταννίας εἶχαν μιά γιορτὴ τοῦ φθινοπώρου. Ἦταν μιά εὐκαιρία νὰ γλεντήσουν γιὰ τοὺς καρποὺς ποὺ εἶχαν μεστῶσει κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ καλοκαριοῦ. Ἀκόμη καὶ σήμερα τὰ κοστούμια καὶ κυρίως οἱ διακοσμήσεις γιὰ τὰ πάρτυ τοῦ Halloween εἶναι ἐπηρεασμένα ἀπὸ κείνη τὴν γιορτὴ τῶν Δρυίδων. Ἔτσι συνηθίζουμε νὰ στολίζουμε μὲ κολοκύθια ἢ φθινοπωρινὰ φύλλα ἢ στάχια τὶς διάφορες αἰθουσες.

Πνεύματα φαντάσματα, νεράϊδες, μάγισσες! Ὅλα αὐτὰ πιστευαν οἱ Δρυίδες πὼς ἔβγαιναν αὐτὴν τὴν ἡμέρα μὲ σκοπὸ νὰ κάνουν κάτι κακὸ στοὺς ἀνθρώπους. Γιὰ νὰ ἀπομακρύνουν λοιπὸν ὅλα αὐτὰ τὰ ὄντα ἄναβαν πελώριες φωτιές στὸ ὑπαιθρο καὶ κεῖ μαζεμένοι γύρω ἀπὸ τὴν φωτιά διηγόνταν ἀμέτρητες ἱστορίες γιὰ φαντάσματα καὶ μάγισσες.

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν συνηθισμένων «εὐκαιριακῶν» ἀταξιῶν τῶν νέων στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖς καθιερώθηκε πιά τὴν ἡμέρα τῶν φαντασμάτων οἱ νοικοκυρὲς νὰ μοιράζονται γλυκὰ στὰ παιδιὰ ποὺ χτυποῦν τὴν πόρτα τους, γιὰτὶ ὁλλίως... ὑπάρχει κίνδυνος νὰ τοὺς κάνουν κάποια ζημιὰ.

Halloween! One of the most joyful parties given in the boarding department. On October the 22nd Macedonia Hall completely changed its appearance to welcome the masqueraders who paraded, played, and ate the delicious sweets in a carnival atmosphere.

24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τὸ σχολεῖο στὴν προσπάθειά του νὰ παρακινήσῃ τοὺς μαθητὲς του γιὰ ἐντατικώτερη μελέτη ἀπεφάσισε ἀπὸ πέραν νὰ βραβεύῃ τοὺς μαθητὲς ποὺ συγκεντρώνουν τὴν καλύτερη βαθμολογία στὸ τέλος κάθε χρονιάς. Ἐφέτος τὸ μέτρο υἱοθετήθηκε καὶ ἀπὸ τὸ παρθεναγωγεῖο. Ἔτσι στὶς 24 Ὀκτωβρίου στὴν πρωΐνὴ συγκέντρωση τοῦ Chapel οἱ μαθήτριες καὶ οἱ μαθητὲς ποὺ διακρίθηκαν πῆραν συγχαρητήρια ἀπὸ τὴ διεύθυνση καὶ ὡς δῶρο ἀπὸ ἓνα στυλό.

Our school wants to encourage good students in their efforts to be even better. Thus, from last year, there was adopted a program of giving prizes to the Anatolians who have the best grades.

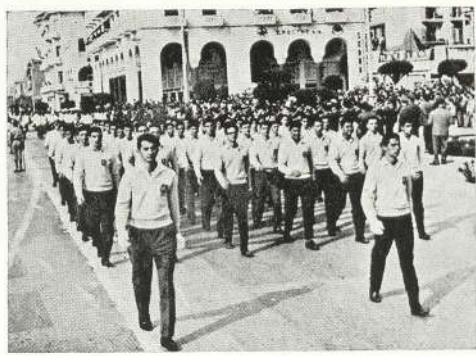

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς Assembly ὁ κ. Daryl Dayton, καθηγητὴς τοῦ Pamona College, ἔδωσε ἓνα ρεσιτάλ. Τὸ πρόγραμμα, ποὺ περιελάμβανε κλασσικὴ καὶ μοντέρνα μουσικὴ, ἄρεσε πολὺ στὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον. Ὁ κ. Dayton, ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ, πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια, ἦρθε στὴν Ἑλλάδα καὶ περιόδευσε δίνοντας κονσέρτα, ἐπισκέφθηκε πάλι τὸ σχολεῖο μας. Σήμερα εἶναι διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος Fulbright τῆς Ἑλλάδος.

Mr. Daryl Dayton, a professor of Pamona College, came to our school and gave a piano recital.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ

26 - 27 - 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Με εξαιρετική λαμπρότητα γιορτάσαμε τις δύο μεγάλες εθνικές εορτές, της άπελευθερώσεως της Θεσσαλονίκης και του ΟΧΙ. Κατά την γιορτή της Σημαίας μίλησε ο διευθυντής μας κ. W. Sanford και δόθηκαν οι σημαίες στους σημαιοφόρους του σχολείου. Στις πανηγυρικές συγκεντρώσεις, που ήταν γεμάτες εθνικό παλμό, τραγούδησε το Choral, ενώ τους πανηγυρικούς έξεφώνησαν ή Μ. Περουλιά και ό Δ. Κωνσταντίνου.

Ίδιαίτερα καλή ήταν και ή εμφάνισή μας, προπάντων των κοριτσιών, στη μεγάλη παρέλαση ενώπιον του Διαδόχου· όλοι έκφράσθησαν με ίκανοποίηση γι' αυτήν.

Τέλος τό σχολείο μας αντιπροσωπεύθηκε άριστα από τους άθλητές και τις άθλήτριές του στην παρέλαση που έγινε κατά τά μεγαλειώδη έγκαίνια του Καυταντζογλείου σταδίου.

With great splendor we celebrated our two most important national holidays: the Liberation of Thessaloniki and the «OXI» Day. During the flag presentation our Dean, Mr. Sanford, spoke movingly and turned over the flags to the student banner bearers. Our panegyric assemblies were full of national enthusiasm.

During the parade both boys and girls marched proudly in front of Crown Prince Constantine and many other officials.

Finally, our school made an excellent appearance during the opening «field day» of the colossal Kaftanjoglion Stadium.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ

The following piece is the speech delivered by Mr. Sanford during the Flag Day.

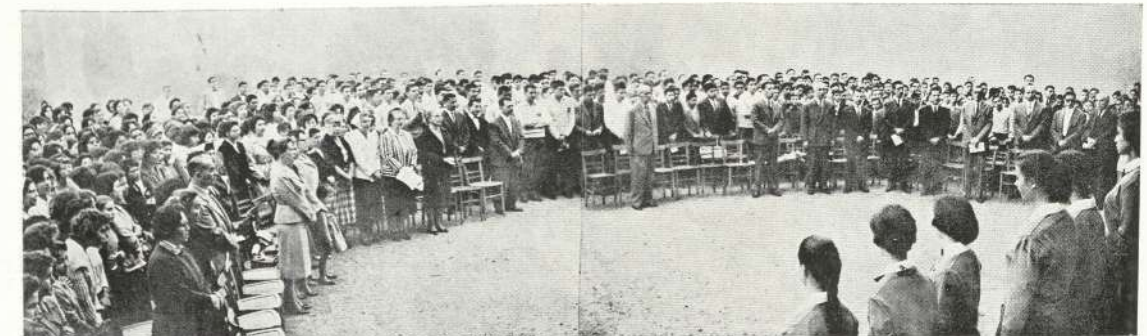
I am deeply moved and honored to have the opportunity of presenting the flags of Greece and of the United States of America to you.

Here around me are gathered the future of Greece. Here on the steps are the leading students of Anatolia College - leading not only scholastically but leading also in character. Perhaps great intelligence, a gift of the chromosomes at birth, is not so rare or so marvelous a thing as high standards of character, willingness to work hard and to persevere. Certainly the combination of intelligence and the qualities of personality that enabled that intelligence to accomplish the good is indeed rare. It is for this reason that we symbolically pass the flags to these students with our prayer that they will continue to use their God-given intelligence in a way to honorably serve themselves, their country and their fellow men.

As an American, I am proud to present the symbol of my country to the Greek students of Anatolia. I know I pass it into worthy hands. May it there symbolize the friendship of our two countries and be clearly understood as America's desire for a more powerful, more glorious Greece.

It is of great personal significance to me to be able to give the flag of Greece - a country which I deeply love and have chosen for my home - to the students of the school that I love and have chosen for my life work.

If Greece is to remain glorious, it is through the young that Greece will achieve continuing glory. May each and every student of Anatolia now symbolically receive into his hands the fate of his country, Greece. May each and every student use whatever gifts he has to insure the honorable future of Greece.

ANATOLIA = PIERCE COLLEGE

5 - 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Παράδοση έχει γίνει πιά οι μικτές ομάδες του σχολείου μας να επισκέπτονται το Pierce College τόν ένα χρόνο, ενώ τόν επόμενο χρόνο οι ομάδες του Κολλεγίου 'Αθηνών έρχονται στην Θεσσαλονίκη. Φέτος ήταν σειρά μας να τις φιλοξενησούμε. Οι φιλοξενούμενές μας όμως έφυγαν ήττημένες και στα τρία παιχνίδια.

Στό Volley - ball, αν και μάς πήραν τó πρώτο «σέτ», ó άγώνας έληξε μέ τή δική μας νίκη στα δύο τελευταία «σέτ». Τό παιχνίδι του Base - ball παρουσίασε πολύ ενδιαφέρον ιδιαίτερα στις πρώτες και τελευταίες στιγμές του. 'Η νίκη όμως έμελλε να είναι πάλι μαζί μας. Τό σκόρ: 11-8.

Στό Basket - ball ή ύπεροχή τής πεπειραμένης πιά ομάδας μας ήταν όλοφάνερη. 'Ο άγώνας έληξε μέ σκόρ 54-23, προσθέτοντας έτσι άλλη μιά νίκη στο ενεργητικό μας.

On the 5th and 6th of November the varsities of our Girls' School competed with the varsities of Pierce College and won all the games.

Basket - ball: Anatolia — Pierce College 54-23
Volley - ball: Anatolia — Pierce College 2-1
Base - ball: Anatolia — Pierce College 11-8

Πρωταθλήματα τάξεων

Ποδόσφαιρο Α' Κατηγορίας

6η - 3η	7-0	Βαθμολογία			
5η - 4η	1-2	1)	6η	τέρμ.	13-2 βαθ. 6
6η - 4η	3-0	2)	4η	»	6-5 » 4
5η - 3η	1-0	3)	5η	»	4-5 » 2
4η - 3η	4-1	4)	3η	»	1-12 » 0
6η - 5η	3-2				

Basket - ball Β' Κατηγορίας

2^A - Prep	24-3	2^B - 1^C	32-6
1^A - 1^C	18-23	2^A - 1^B	1-6
2^A - 1^C	28-9	1^B - Prep	11-8
2^B - 1^B	64-8	1^A - Prep	42-15
2^A - 1^A	26-15	1^C - Prep	20-10
2^B - Prep	26-14	1^A - 1^B	15-13
2^B - 1^A	30-32	1^B - 1^C	15-20
2^A - 2^B	10-5		

Βαθμολογία

1) 2^A	βαθ. 10	4) 1^C	βαθ. 6
2) 2^B	» 6	5) 1^B	» 2
3) 1^A	» 6	6) Prep	» 0

Μερικοί άγώνες τών μικτών μας

Basket - ball

'Ανατόλια - 'Απόφοιτοι	34-46
» - Α' Γυμνάσιον	46-42
» - Στρατ. 'Ιατρική Σχολή	60-59
» - Δ' Γυμνάσιον	60-61
» - Ε' Γυμνάσιον	44-73
» - Athens College	54-56

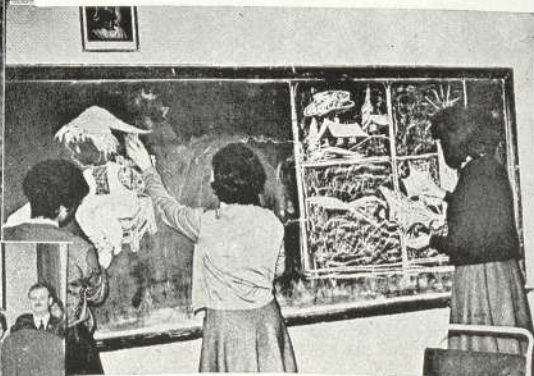
Volley - ball

'Ανατόλια - Στ' Γυμνάσιον	1-1 (15-11, 10-15)
» - Πανεπιστήμιον	1-2 (17-15, 13-15, 14-16)
» - Στρατ. 'Ιατρική Σχολή	0-3
» - Athens College	2-1 (15-11, 4-15, 16-14)

Ποδόσφαιρο

'Ανατόλια - Farm School	3-2
» - Γ' Γυμνάσιον	0-2
» - Δ' Γυμνάσιον	1-1
» - Athens College	3-2

ΒΑΖΑΡ

20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ φιланθρωπική μας ἀγορά, τὸ Bazaar μας, εἶναι ἡ πιὸ σημαντική καὶ ἐντυπωσιακή ἐξωσχολική μας ἐκδήλωση κάθε χρόνο. Γιὰ τὴν ὀργάνωσή του συνεργάζονται ὅλοι οἱ σύλλογοι τοῦ σχολείου ποὺ ἔχουν σκοποὺς φιλανθρωπικοὺς καὶ ὁ σύλλογος ἀποφοίτων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψη τοῦ ἀκάματου, τοῦ ἀνεξάντλητου κ. Λέκκα. Καὶ ἡ ὁμαδικὴ προσπάθεια ὅλων τῶν παιδιῶν θαυματουργεῖ. Μὲ ἀπίστευτὴ ταχύτητα τὸ σχολεῖο ἀλλάζει δυὸ φορὲς σὲ μιὰ μέρα ὄψη. Γίνεται μιὰ πολύχρωμη, χαμογελαστὴ ἐκθεση, παίρνει τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ πανηγυριοῦ, φιλοξενεῖ ἑκατοντάδες ἐπισκέπτες, λάμπει, γεμίζει ἀπὸ τὸ εὐθυμὸ βουητὸ ἑνὸς χαρούμενου πλήθους κι ὕστερα, ξαφνικά, ξαναγυρνᾷ στὴν πρότερη σοβαρότητα καὶ ἡσυχία του.

Οἱ καρποὶ ὅμως ἀπομένουν ἄρκετὰ πλούσιοι πάντοτε καὶ διατίθενται γιὰ ἔργα σοβαρότατα. Ἰδιαίτερα τὸ φετινὸ Bazaar γνώρισε ξέχωρη ἐπιτυχία καὶ ἱκανοποιητικὸ ἦταν τὸ ποσὸ ποὺ συγκεντρώθηκε.

1 9 6 0

Our annual Bazaar is the greatest and the most successful event of the year. It is organized, under the supervision of Mr. S. Lekas, by all clubs and associations having to do with philanthropic purposes, as well as by the Alumni. And the efforts of these groups are marvelous. In a day, the school, with an unbelievable speed, changes its appearance twice. The new warm and pleasant atmosphere, a rather festive one, makes everybody happy. This you can tell from the voices that are constantly heard for six hours.

And after these six hours have passed, this festival hall returns to its previous seriousness and quietness.

Τ Η Α Ν Κ Σ Ε Ι Ν Ι Ε

24-25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Στις 'Ηνωμένες Πολιτείες και στον Καναδά την ημέρα των Εύχαριστιών οι άνθρωποι εκφράζουν τις ευχαριστίες τους στον Θεό για τα αγαθά που δέχονται κατά την διάρκεια του χρόνου με γιορτές και προσευχές.

Η πρώτη ημέρα των Εύχαριστιών γιορτάστηκε τη δεύτερη χρονιά μετά την εγκατάσταση των άποικων του Πλύμουθ στον Νέο Κόσμο. Οι μισοί σχεδόν από τους άποικους πέθαναν τον πρώτο χρόνο εξ αιτίας του τρομερού χειμώνα. Άλλα όταν το καλοκαίρι του 1621 η συγκομιδή ήταν αρκετά ικανοποιητική, τότε ο Governor W. Bradford πρότεινε στις 13 Δεκεμβρίου 1621 να εκφρασθεί η ευγνωμοσύνη των άποικων που επέζησαν με γλέντια και προσευχές.

Την ημέρα της γιορτής 80 'Ινδιάνοι κατέφθασαν με κούρκους και κρέας έλαφιού· όλοι μαζί, σά μιιά μεγάλη οικογένεια, κάθισαν γύρω από ένα τραπέζι που είχε στρωθεί στο ύπαιθρο. Μετά από τρεις ημέρες γλεντιού και προσευχής οι 'Ινδιάνοι γύρισαν στα δάση τους και οι άποικοι στις δουλειές τους.

Από το 1941 το Κογκρέσο καθιέρωσε σαν ημέρα Εύχαριστιών την τελευταία Πέμπτη του Νοεμβρίου.

Thursday, November 24th was appointed as Thanksgiving Day. In our school the celebration of the day started in chapel with a short ceremony. The ceremony began with a prayer; then, President Eisenhower's proclamation was read to the students. The speaker of the day was Dr. Zink, professor of American Literature of our university.

In the evening of the same day, the American community in Thessaloniki celebrated Thanksgiving Day in Olympus Hall. Next day boarders and teachers had their party, which everyone enjoyed.

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Σωστή και εποικοδομητική ή συνήθεια να άνεβαίνουν όρισμένες μέρες τόν χρόνο (στο τέλος κάθε διμήνου) οι γονείς μας στο Κολλέγιο και εκεί να κατατοπίζονται από τους καθηγητές για την πραγματική επίδοση και κατάσταση των παιδιών τους.

At Parents' Day, our parents came to Anatolia and met our teachers by whom they were informed of our progress - or the lack of it.

★

29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Το International High School μας παρουσίασε ένα πολύ εύχαριστο και προσεγμένο Assembly. Άνέβασε το σατιρικό έργο του κ. W. Sanford «Thanks for the Murder» με σκηνοθεσία της δ. Λ. Δημητριάδου. Για την έπιτυχία της παραστάσεως δούλεψαν έντατικά όλοι οι μαθητές του Τι - Ηι συνεισφέροντας ο καθένας τους σε διαφορετικούς τομείς.

Η μεγάλη έπιτυχία του έργου ήταν η άνταμοιβή των κόπων τους.

«Thanks for the Murder» was a satire by Mr. W. Sanford and the Ti - Hi players. This play was presented to us, after long preparation, by the International High School under Miss L. Demetriadou's direction. Every student in the Ti - Hi worked very hard on this production, each on contributing on different committees.

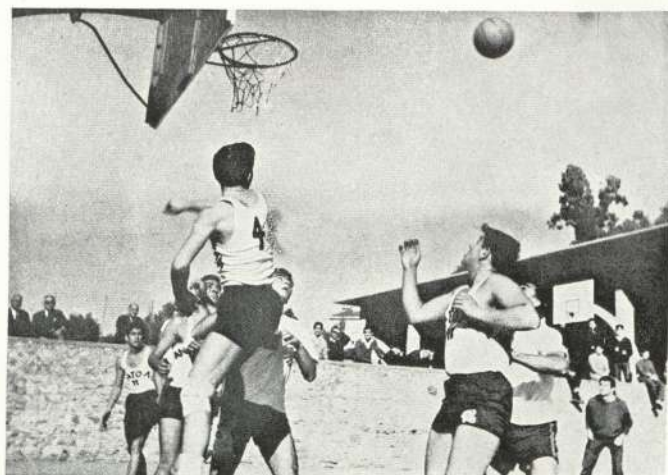
ΑΙΝΙΑΤΩΛΙΑ

4-5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Έφ'ετος ήταν ή σειρά μας νά πάμε στην Άθήνα γιό τó συνηθισμένο τουρνουά. Μέ έπικεφαλής τόν κ. Χρύση καί τόν κ. Δούκα οί ομάδες μας ταξίδεψαν μέ «πούλμαν» καί έπαιξαν μέ τίς ομάδες του Κολλεγίου Άθηνών.

Ή άτμόσφαιρα ήταν φέτος πιό φιλική καί φιλόξενη άπό κάθε άλλη φορά. Οί άγώνες ήσαν ένδιαφέροντες καί άρκετά θεαματικοί. Στο ποδόσφαιρο κερδίσαμε μέ 3-2, στο volley επίσης κερδίσαμε μέ 2-1, ένώ στο basket, ένα πολύ άμφίρροπο παιχνίδι, χάσαμε μέ 56-54.

Κατά την έπιστροφή ήμασταν κατενθουσιασμένοι. Είμαστε βέβαιοι ότι αυτές οί συναντήσεις εύνoουν πάρα πολύ την βελτίωση τών φιλικών σχέσεων μεταξύ τών δύο σχολείων.

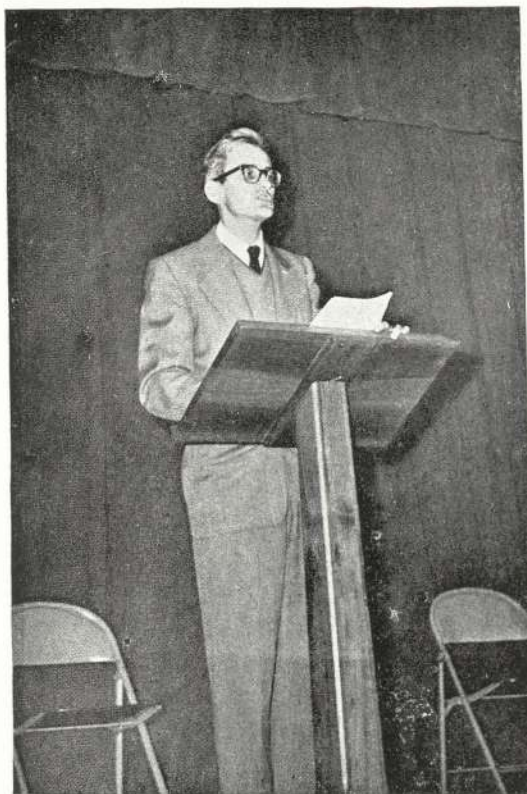
ATHENS COLLEGE

This year it was our turn to go to Athens for our regular tournament. Headed by Mr. Chrysis and Mr. Doukas our teams went by bus and played with the teams of Athens College.

The atmosphere this year was more friendly and hospitable than any other time. The games were interesting and quite spectacular. The results were 3-2 in football our favour, 2-1 in volleyball again our favour, and finally 56-54 in basketball a very close game their favour.

During our return trip our enthusiasm was great. We are thoroughly convinced that these tournaments are excellent for the improvement of friendly relations between the two schools.

Ἡ πρώτη ἐβδομάδα πού διοργάνωσε τὸ μαθητικὸ συμβούλιο τοῦ Παρθεναγωγείου φέτος, παρακινούμενο ἀπὸ τὴ μεγάλη ἐπιτυχία πού σημείωσαν οἱ ἐβδομάδες τῆς περασμένης χρονιάς, ἦταν ἡ ἐβδομάδα τῶν ἐπικαίρων γεγονότων. Κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῆς τῆς ἐβδομάδας ἔγιναν ὁμιλίες, πού περιελάμβαναν ἀνασκοπήσεις πάνω σὲ διάφορα θέματα ὅπως ἀθλητικά, θρησκευτικά, πολιτικά καὶ κοινωνικά γεγονότα. Τὴν παρουσίαση τῶν γεγονότων ἀνέλαβε ἐπιτροπὴ τοῦ μαθητικοῦ συμβουλίου μὲ τὴ συνεργασία τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων.

*

The first special «Week» which was organized by the Girls' Student Council was the successful «Current Events Week». It included a number of lectures on athletic, religious, political and social events.

*

17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μετὰ ἀπὸ τρίμηνη σχεδὸν ἀπουσία στὴν Ἀμερική οἱ Johnstons ἐπέστρεψαν ἀεροπορικῶς στὶς 17 Δεκεμβρίου. Στὸ ἀεροδρόμιο τοὺς ὑπεδέχθησαν οἱ διευθυντὲς τῶν δύο σχολείων καὶ ἀντιπροσωπεῖα μαθητῶν καὶ μαθητῶν. Ἡ ἐπιστροφή τῆς οἰκογενείας Johnstons προκάλεσε τὴν χαρὰ ὅλων μας καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸ καλωσορίσαμε τὸν κ. Πρόεδρο, πού γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ περιόδευσε τὶς Ἡνωμ. Πολιτείες μιλώντας γιὰ τὸ Κολλέγιο καὶ τοὺς σκοπούς του.

After a three month visit in the United States the Johnstons returned by air on the 17th of December. At the airport they were welcomed by the administration of both schools and representatives of the student body.

We were all glad to see the Johnstons back. It was with a great deal of enthusiasm that we greeted our President who once again went all over the United States lecturing about Anatolia College.

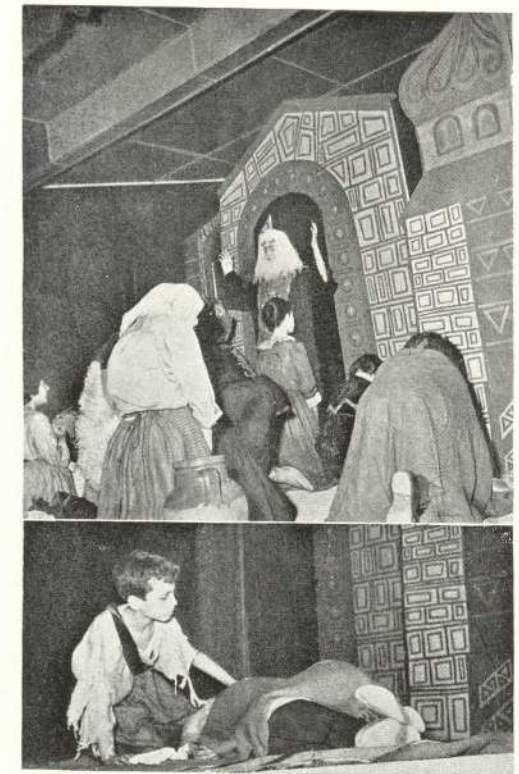

Πρωτότυπο καὶ ἀπόλυτα ἐπιτυχημένο θὰ μπορούσαμε νὰ λέγαμε τὸ ἔργο πού ἀνεβάστηκε ἀπὸ τὸν Θεατρικὸ Ὀμιλὸ τοῦ σχολείου μας στὴν Χριστουγεννιάτικη γιορτῇ. Στὸ «Ἐνα παραμῦθι» ἔλειπε ὁλοκληρωτικὰ ὁ διάλογος, ἐνῶ οἱ κινήσεις τῶν μικρῶν ἡθοποιῶν συγχρονίζονταν πολὺ καλά μὲ τὴν ἀνάγνωση τοῦ ἔργου. Τὸ ἔργο ἀνέβηκε κατὰ σκηνοθεσία τῆς ἀποφοίτου καὶ τώρα καθηγήτριας τοῦ σχολείου μας δ. Κ. Λογοθέτου καὶ σκηνικά τοῦ ἀποφοίτου κ. Χ. Γέσιου.

Μετὰ τὴν γιορτῇ ἔγιναν τὰ καθιερωμένα «parties» στὸ Παρθεναγωγεῖο. Τὰ δῶρα πού ἀντάλλαξαν μεταξύ τους τὰ κορίτσια, τὰ τραγούδια καὶ οἱ χοροὶ γρήγορα ἔδωσαν μιὰ ἐντελῶς διαφορετικὴ ὄψη στὶς καταστόλιστες τάξεις, πού μόλις πρὶν ἀπὸ λίγες ὥρες ἦσαν πραγματικὲς «τάξεις». Ἡ ἰδέα τῶν «parties» φαίνεται ὅτι ἄρесе πολὺ καὶ στὸ Ἀρρεναγωγεῖο καὶ ἔτσι φέτος υἱοθετήθηκε ἀπὸ τίς μικρότερες κυρίως τάξεις.

For the Christmas program in Willard Hall, the Drama Club of both schools presented to us the play «A Fable» directed by an alumni who is now member of our faculty, Miss K. Logothetou. There was no dialogue in the play; instead, the movements of the actors were synchronized with the reading of the story. The play was enthusiastically received.

Parties in our classrooms followed this celebration. The girls had a lot of fun dancing, singing and exchanging gifts. It seems that the boys liked this custom very much; thus, for the first time this year it was adopted by the lower classes of the boys' school.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Λίγες ημέρες πριν κλείσουν τα σχολεία για τις διακοπές των Χριστουγέννων τα δύο οίκοτροφεία είχαν το χριστουγεννιάτικο party τους. Ο έρχομός του Άι-Βασίλη, που μοίρασε μικροδώρα σε καθηγητές και μαθητές, σκόρπισε άφθονο κέφι και διασκέδασε όλους.

Το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων μέλη της επιτροπής της Μαυροράχης τραγούδησαν τα κάλαντα στα σπίτια των μαθητών. Το απόγευμα της Πέμπτης, 23 Δεκεμβρίου, μέλη της ίδιας επιτροπής τραγούδησαν τα κάλαντα και σε μερικούς αμερικανούς καθηγητές στο σπίτι του κ. Καλοπε.

CHRISTMAS

★

A few days before school was over, the two boarding departments had their Christmas party. Santa Claus came and gave gifts to everybody while they were sitting around a nice Christmas tree.

On Christmas Eve, members of the Mavrorachi Committee (Village Help Club) having already sung carols to the American teachers on our campus sang to the parents of students living downtown.

Την τρίτη ημέρα των Χριστουγέννων έγινε η καθιερωμένη έκδρομη στα δύο υιοθετημένα χωριά μας, στο Πολυδέντρι και στην Μαυροράχη, για να μοιράσωμε τα χριστουγεννιάτικα δώρα στα παιδάκια των σχολείων. Δυστυχώς όμως ο άσχημος καιρός δεν μās επέτρεψε να φθάσωμε ως το Πολυδέντρι. Έτσι η έκδρομή μας περιορίστηκε μόνο ως την Μαυροράχη. Κατά τη διάρκεια των διακοπών των Χριστουγέννων μερικοί σύλλογοι έδειξαν μεγάλη δραστηριότητα. Έτσι μαθήτριες από το Christian Efforts επισκέφθηκαν φτωχές οικογένειες καθώς και το Βρεφοκομείο «Άγιος Στυλιανός», όπου τα δώρα που μοίρασαν στα παιδάκια έκαναν τα μικρά μελαγχολικά προσώπάκια τους να χαμογελάσουν έστω και για λίγο.

Έξ άλλου η χωρώδιά μας ανάμεσα στις άλλες εμφανίσεις της κατά τις ημέρες των Χριστουγέννων τραγούδησε στο Σανατόριο χαρίζοντας λίγη χαρά στους άρρώστους.

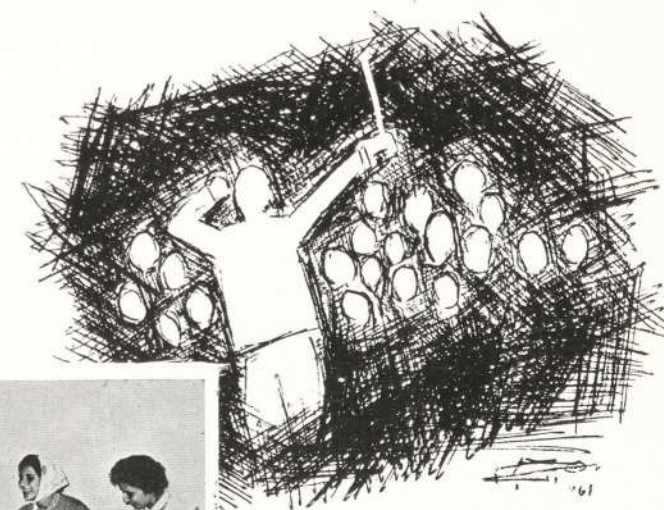
During the Christmas vacations many clubs did a good job in philanthropic work.

The Mavrorachi Committee visited Mavrorachi, one of its adopted villages, and gave some presents to the children. The Committee did not visit Polydendri, the second adopted village, because of bad weather.

Members of the Christian Efforts Club visited Saint Stylianos orphanage and delivered some toys and sweets to the children.

Finally, the Chorus sang a number of Christmas songs at the tuberculosis Sanatorium.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑ

1-8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Για πρώτη φορά φέτος προκηρύχθηκε διαγωνισμός μαθητικού σχεδίου από το Έθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας. Στην αίθουσα του Ζαππείου έγινε η έκθεση των σχεδίων, ανάμεσα στα οποία υπήρχαν και έργα μαθητών και μαθητριών του σχολείου μας. Το σχολείο μας διακρίθηκε και συγκεκριμένα πήρε το τρίτο βραβείο με έργο της μαθήτριας της πρώτης τάξεως Βιλδιρίδου.

At a school drawing exhibition which took place in the Zappion - Athens our school was honored with the third prize.

The prize was given to Miss Vildiridou, a student of the first form.

24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων που διοργανώθηκαν σ' όλη την χώρα έπ' ευκαιρία της Έβδομάδας Χημείας ο κ. Βαλταδώρος, αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Χημικών Θεσσαλονίκης, μίλησε στο σχολείο μας κάνοντας μια αναδρομή στην Ιστορία της Χημείας και εκθέτοντας τις σημερινές προοπτικές της θαυμαστής αυτής επιστήμης, που τόσο έχει συντείνει στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης όλης της ανθρωπότητας.

*

During the Chemistry Week in Greece Mr. Valtadoros, vice-president at the Chemistry Association in Thessaloniki, spoke to us about the historical evolution of chemistry, up to our days, and the great advantages that chemistry will offer to humanity in the future.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μία έκλειψη ήλίου είναι κάτι που πάντα έντυπωσιάζει τις ανθρώπινες υπάρξεις, παρ' όλο που τώρα πιά δεν ζούμε σε εποχή που ένα τέτοιο γεγονός θεωρούνταν σά θεϊκό σημάδι ή σάν προοίμιο της συντελείας του κόσμου. Διασκορπισμένοι μέσα στο campus, με μαυρισμένα γυαλιά στα χέρια, παρακολουθήσαμε με πολύ ενδιαφέρον όλες τις φάσεις του άρκετά σπανίου φαινομένου, το όποιο προηγουμένως είχε έρμηνευθῆ σε πρωινή όμιλία από τον κ. Κυριακάκη.

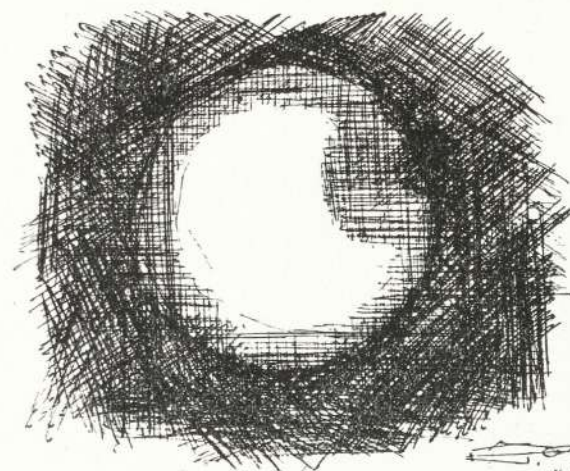
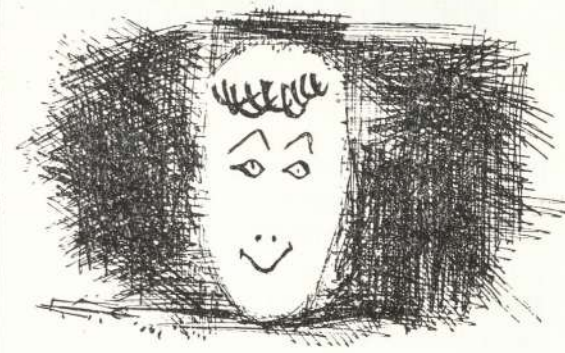
Even in our days the Eclipse of the Sun is something that amazes all people a great deal although we no longer live in an era when people believed that this was caused by some supernatural being.

Scattered all over the campus, holding pieces of glass darkened by soot, the students watched all the phases of the eclipse.

This was followed so enthusiastically due to a very appropriate Chapel talk that was given by Mr. Kyriakakis few minutes before the climax of the phenomenon.

ΕΞΑΜΙΝΑΤΙΟΝΣ

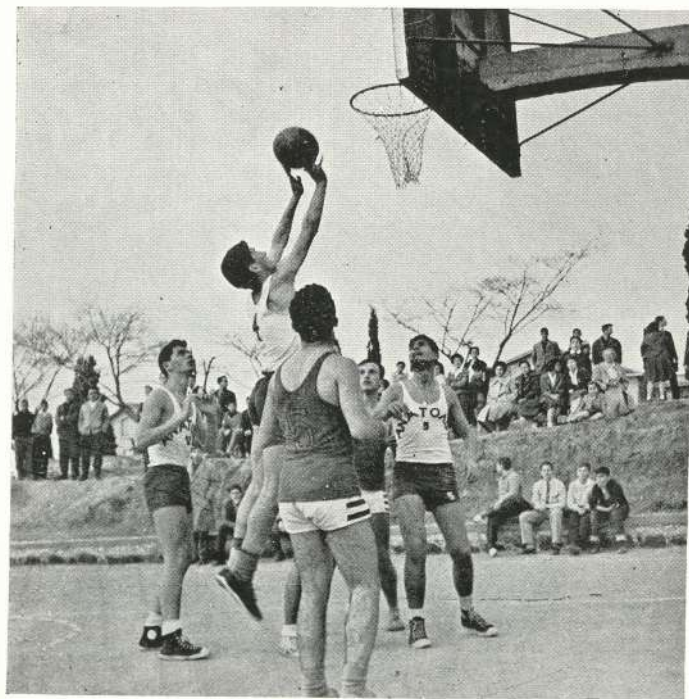

18 - 19 - 20 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΙΑ

Είναι γνωστό πώς το σχολείο μας καταβάλλει σοβαρή προσπάθεια για τη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ διαφόρων αμερικανικών σχολών της Ευρώπης. Στο πλαίσιο της προσπάθειας αυτής ήλθε και το σημαντικό γεγονός της προσκλήσεως των ομάδων του ιστορικού και γνωστότατου Robert College της Κωνσταντινουπόλεως στην Θεσσαλονίκη. Πραγματικά οι αθλητές του Robert College ήλθαν και μέσα σέ πνεύμα εγκαρδίου φιλίας και συναδελφώσεως έδωσαν αγώνες με τις ομάδες μας. Πριν από την έναρξη των αγώνων ο Dr. Johnston καλωσόρισε τους αθλητές και ο αρχηγός της τουρκικής αποστολής απαντώντας ευχαρίστησε για την φιλοξενία και εξέφρασε την ελπίδα

δτι οι σχέσεις των δύο Κολλεγίων θα συσφιχθούν στο μέλλον ακόμη περισσότερο, ασφαλώς «επ' αγαθόν» των σχέσεων των δύο γειτονικών χωρών μας. Τα παιχνίδια πάντως δέν παρουσίασαν τό αναμενόμενο ενδιαφέρον λόγω της καταφανούς ανωτερότητος των ομάδων μας, που έπεβλήθησαν με 3-0 στο volley-ball, 4-1 στο foot-ball και 75-29 στο basket-ball. Πέρα όμως απ' τις νίκες μας περισσότερη σημασία έχει τό ότι έγινε ένα καλό βήμα για τη συναδέλφωση των μαθητών των δύο σχολείων.

ROBERT COLLEGE

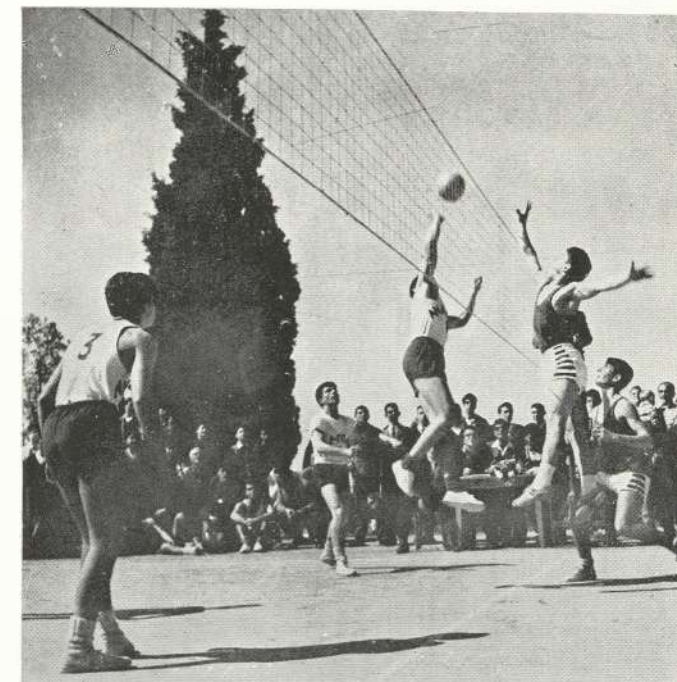
It is a known fact that our school has always tried to tighten its relations with other American institutions in Europe.

This year our College invited the well known Robert College of Constantinople. The athletes arrived in Thessaloniki with a spirit full of friendship and brotherhood.

Before the games started, Dr. Johnston welcomed the visitors and they in return thanked us for our hospitality and expressed their wish that the ties between the two schools may grow even greater thus representing a reflection of friendship between Greece and Turkey.

The games were not very exciting because of the superiority of our teams. The results were: volleyball: 3-0, football: 4-1, basketball: 75-29.

Far more important than the victories of our teams is the fact that a step forward was taken towards the brotherhood of the students of the two schools.

27 ΜΑΡΤΙΟΥ — 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

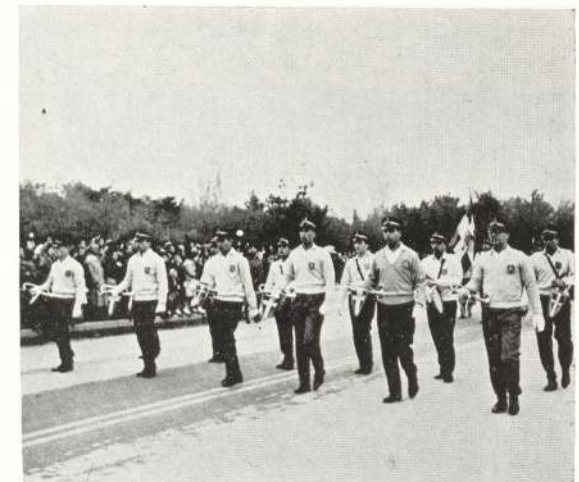
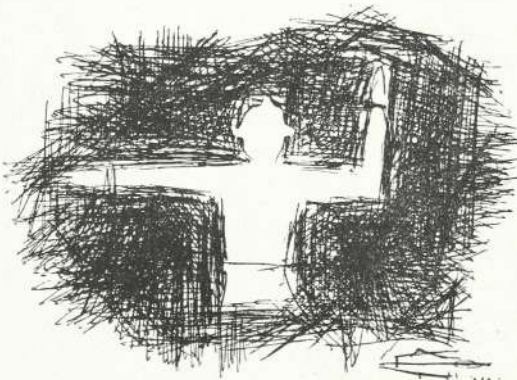
Δύο άλλες «εβδομάδες» έχει στο ένεργητικό του τὸ μαθητικὸ συμβούλιο θηλέων ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐβδομάδα τῶν «ἐπικαίρων γεγονότων: τὴν ἐβδομάδα τῆς «Καθαριότητος» καὶ τὴν ἐβδομάδα «Χριστιανισμός ἐν σχέσει μετὰ τὴν ἐπιστήμην». Κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς τελευταίας ἀκούσαμε πολὺ ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες ἀπὸ καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, ποὺ μᾶς κατατόπισαν στὸ θέμα. Ἦταν πραγματικὰ μιὰ πέρα ὡς πέρα ἐπιτυχημένη ἐβδομάδα.

Two more «Weeks» were organized by the Girls' Student Council — «Cleanliness Week» and «Christianity and Science Week». During the latter week, we heard interesting lectures given by professors of the University of Thessaloniki.

★

Ὁ κ. Γεωργούσης, ὑποδιοικητὴς τῆς Τροχαίας Θεσσαλονίκης, σὲ μιὰ σειρά ἀπὸ τέσσερες ἡμέρες ὁμιλίες ὑπὸ τύπον μαθημάτων μᾶς κατατόπισε γύρω ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους κανόνες κυκλοφορίας καὶ τροχαίας κινήσεως. Οἱ ὁμιλίες ποὺ διανθίζονταν καὶ ἀπὸ διασκεδαστικὰς ἀφηγήσεις τοῦ ὁμιλητοῦ παρακολουθήθηκαν μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ἀπὸ ὅλους τοὺς μαθητὰς καὶ τὴν μαθήτριες καὶ θὰ ἀποδειχθῶν ἀσφαλῶς χρήσιμες γιὰ ὅλους μας.

Mr. Georgousis lieutenant commander of the Traffic Police of Thessaloniki gave some chapel talks, in a lesson form, about traffic rules and traffic dangers in Greece. His manner of speaking was very explicit and full of educative humor. The students of both schools felt that they were greatly benefited by his lectures.

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ σχολεῖο γιόρτασε τὴν ἐπέτειο τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας τῆς 25ης Μαρτίου μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα πανηγυρικὴ, γεμάτη ἐθνικὸν παλμό.

Στὸ στολισμένο μὲ τὰ ἐθνικὰ χρώματα Chapel ἔγινε συγκέντρωση, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὁ Κωστάκης τῆς ἑκτῆς ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικόν, ἐνῶ ἄλλοι μαθητὰς ἀπήγγειλαν πατριωτικὰ ποιήματα καὶ τὸ Glee Club τῶν ἀγοριῶν τραγούδησε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία κάτω ἀπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Παπᾶ. Τελείως ἀνάλογη ἐορτὴ διοργανώθηκε καὶ στὸ παρθεναγωγεῖο.

Ὅπως πάντα, τέλος, πολὺ καλὴ ἦταν καὶ ἡ ἐμφάνιση τοῦ σχολείου στὴν παρελάσεις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

Once more the school celebrated our national holiday of the 25th of March in an enthusiastic atmosphere.

At chapel in the morning we heard addresses delivered by Kostakis and Bonanon, some poems, and some songs sung very successfully by the boys' Glee Club.

Finally the appearance of our school at the parade downtown was very good.

Πρωταθλήματα τάξεων

Άνώμαλος δρόμος

			Βαθμολογία		
1ος	Λαλάτσης	(5ης)	5'8"	1) 4η	Βαθμοί 160
2ος	Σιαμπάνης	(3ης)	5'18"5	2) 3η	» 191
3ος	Λαμπαδίτης	(6ης)	—	3) 6η	» 231
				4) 5η	» 339

Μπάσκετ Α' Κατηγορίας

A' Γύρος	B' Γύρος	A' Γύρος	B' Γύρος	Βαθμολογία	
6η—3η	71—41	68—43	5η—3η	88—35	98—48
5η—4η	54—47	45—35	4η—3η	58—26	66—22
6η—4η	66—48	62—57	6η—5η	61—67	69—72
				1) 5η	βαθμοί 12
				2) 6η	» 8
				3) 4η	» 4
				4) 3η	» 0

Ποδόσφαιρο Β' Κατηγορίας

2A — Prep	3—0	1A — 2A	0—5	Βαθμολογία	
2B — 1C	1—0	1C — Prep	0—1	1) 2B	τέρμ. 8—1 βαθ. 9
1A — 1C	1—0	2B — 1A	1—0	2) 2A	» 13—3 » 8
2A — 1B	3—0	1B — 1C	2—0	3) 1B	» 4—3 » 7
2A — 1C	2—0	2B — Prep	3—1	4) Prep	» 7—7 » 4
1B — Prep	1—0	1A — 1B	0—1	5) 1A	» 1—12 » 2
1A — Prep	0—5	2A — 2B	0—3	6) 1C	» 0—7 » 0
2B — 1B	0—0				

Μερικοί αγώνες τών μικτών μας

Basket - ball		Foot - ball	
Anatolia — ΟΠΕ	95—101	Anatolia — Δημ. Έμπορική Σχ.	7—1
» — Δελασάλ	40—25	» — Robert College	4—1
» — Robert College	75—29		
» — SHATA s/o	61—55	Volley - ball	
		Anatolia — ΟΠΕ	3—1
		» — Robert College	3—0

During the Easter vacation the fifth form of the Girls' School visited Delphi, while the fourth form went to Volos and Pelion.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ 5ης ΣΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

Για το ταξίδι αυτό υπήρχαν πολλές διαφωνίες και ύστερα από συζητήσεις καταλήξαμε να πάμε στους Δελφούς.

Μείναμε δυό νύκτες στη Λειβαδία, όπου είχαμε αρκετές περιπέτειες με τα ξενοδοχεία και την αστυνομία, και βρηκαμε την ευκαιρία να θαυμάσουμε την πόλη και να ανεβούμε στο εκκλησάκι της Ζωοδόχου Πηγής, που εκείνη τη μέρα γιορτάζε.

Μιά μέρα ολοκλήρη την αφιέρωσαμε στους Δελφούς, όπου θαυμάσαμε τα αρχαία μνημεία, όσο και την υπέροχη τοποθεσία με τους πανύψηλους βράχους και την καταπράσινη κοιλάδα. Το μουσείο με τα αγαλματα μας έκανε μεγάλη εντύπωση, ιδιαίτερα τα εκφραστικά μάτια του Ήνιόχου.

Στο δρόμο προς τους Δελφούς σταθήκαμε για λίγο στην Άράχοβα.

Στο ταξίδι μας αυτό είχαμε την ευκαιρία να επισκεφτούμε το μουσείο της Χαιρωνείας και τις Θερμοπύλες.

Η ολιγοήμερη αυτή έκδρομη μας είχε μεγάλη επιτυχία, γιατί κατορθώσαμε να πραγματοποιήσουμε τον εκπαιδευτικό και ψυχαγωγικό σκοπό της.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ 4ης ΣΤΟ ΒΟΛΟ — ΠΗΛΙΟ

Ήρθε επιτέλους και για μας ο καιρός να κάνουμε την πρώτη μας πολυήμερη έκδρομη.

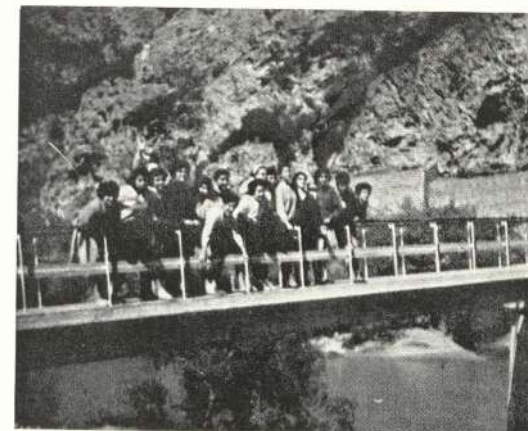
Αποφασίσαμε να πάμε ως το Βόλο με την επιφύλαξη να αγωνιστούμε την... υπόλοιπη Έλλάδα αργότερα.

Ξεκινήσαμε την Πέμπτη το πρωί με ένα μεγάλο ωραίο «πούλμαν» κι έτσι που ήταν εύχαριστο το ταξίδι, μόλις που καταλαβαμε τότε φτάσαμε στα Τέμπη και κάναμε την πρώτη μας στάση.

Πέρα από τον όλοπρασινό Θεσσαλικό κάμπο φάνηκε γαλαζιο το Πηλίο με τα χαρωπά χωριά του. Στο Βόλο μας περίμενε το άνετο ξενοδοχείο, όπου ξεκουραστήκαμε. Τ' απόγευμα επισκεφτήκαμε το σπίτι του κ. Μακρή, που το έχει μετατρέψει ο ίδιος σε Λαογραφικό Μουσείο, καθώς και το Αρχαιολογικό Μουσείο του Βόλου, που σχεδόν τώρα κτίζεται.

Ανεβήκαμε ύστερα στον Άνω Βόλο κάνοντας έτσι την πρώτη μας γνωριμία με την ομορφιά του Πηλίου κι η μέρα μας τελείωσε με μια βόλτα στην έρημη φαρδιά παραλία του Βόλου. Την Παρασκευή πήγαμε στη Τσαγκαράδα και μείναμε για λίγο στο τουριστικό ξενοδοχείο που βρίσκεται εκεί. Το ίδιο βράδυ στριμωχτήκαμε όλες σε έφτα γραφικά παϊτόνια και κάναμε μια αξέχαστη βόλτα που κρατούσε... μια ώρα. Το Σάββατο επισκεφτήκαμε το Θέατρο της αρχαίας Δημητριάδας μαζί με άλλα έρεπια της άλλοτε πλούσιας έμπορικής πόλης.

Άκομα σ' ένα χωριό πολύ κοντά στο Βόλο, στο Διμήνι, είχαμε την ευκαιρία να δούμε πολύ παλιούς θολωτούς τάφους. Άνηφορίσαμε ύστερα στην Πορταριά κι από κει με τα πόδια πήγαμε στη Μακρυνίτσα. Η θέα του Βόλου κάτω στα πόδια μας ήταν στ' αλήθεια μαγευτική. Το μεσημέρι γυρίσαμε στην Πορταριά κι από κει στον Βόλο, όπ' όπου ξεκινήσαμε πίσω για την Θεσσαλονίκη, όπου φτάσαμε άργα τ' απόγευμα πραγματικά ένθουσιασμένες από την πρώτη μας μεγάλη έκδρομη και γεμάτες έλπίδες για τις επόμενες!

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

Ἡ ἱστορική—καὶ κοινότυπη πιὰ—ἀπόφαση πάρθηκε γρήγορα: Ρόδος καὶ λίγη Ἀθήνα. Ἡ ἰδέα τοῦ ἔξωτερικῆς εἶχε ἐγκυριασθῆναι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν («παπούτσι ἀπὸ τὸν τόπο σου» κλπ. ἢ—ἀν θέλετε—«δὸς δὲ φτάνει ἢ ἀλεπού»...). Ἀπεφασίσθη λοιπὸν ἡ Ρόδος καὶ μετὰ θυελλώδη συνεδρίαση τὸ ταξίδι νὰ γίνη ὡς τὴν Ἀθήνα μὲ πούλμαν καὶ ὄχι μὲ τραῖνο καὶ ἀνετῆθη τὸ Δημητριάδης νὰ διαπραγματευθῇ τὸ ὅλο ζήτημα τοῦ ταξιδιοῦ. Ὁ Δημητριάδης ἀνεδείχθη πραγματικὰ ὑπέροχος στὸν ρόλο του αὐτόν. Τὴν πρώτη μέρα μᾶς ἀνεκοίνωσε ὅτι θὰ εἴχαμε 30% ἔκπτωση στὸ πλοῖο καὶ ὅτι θὰ χρησιμοποιούσαμε τὰ καλύτερα πλοῖα τῆς γραμμῆς. Μετὰ ἀπὸ μερικὲς μέρες μᾶς πληροφόρησε ὅτι ἡ ἔκπτωση εἶχε περιορισθῇ σὲ 25% λόγω τῆς μεγάλης κινήσεως κατὰ τὸ Πάσχα καὶ μετὰ ἀπὸ μιὰ βδομάδα πῶς ἡ ἔκπτωση θὰ ἦταν μόνο 20%, ἐπεὶ θὰ ταξιδεύαμε μὲ πλοῖα δύο διαφορετικῶν ἐταιρειῶν. Τελικὰ πήραμε μιὰ ἔκπτωση 15% γιὰ δυὸ ἀπὸ τὰ μικρότερα πλοῖα τῆς γραμμῆς, τὸ «Μαριλένα» καὶ τὸ «Ἑλλάς». Εἶπαμε καὶ «μὴ χειρότερα», συνεχάρημεν καὶ τὸ Δημητριάδης γιὰ τὴν «ἐπιτυχίαν» του καὶ ἐτοιμαστήκαμε γιὰ τὴν ποθητὴ ἀναχώρηση.

Ἡ ἡμέρα δὲν ἄργησε νὰ φτάσῃ. Στις 8:15, τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ, ἀνήμερα τὸ Πάσχα, συγκεντρωθήκαμε στὴν πλατεία Ἐλευθερίας γιὰ νὰ ξεκινήσουμε. Ἡ μητέρα τοῦ Τσατάλα καὶ μερικοὶ ἄλλοι γονεῖς ἦσαν ἐκεῖ γιὰ νὰ μᾶς ἀποχαιρετήσουν. Συνοδοὶ μᾶς τὸ ζεῦγος Εὐστρατιάδης καὶ ὁ κ. Παπαχατζῆς ποὺ θὰ τὸν παίρναμε στὴ Λάρισα. Στις 8:30 ἀκριβῶς ξεκινήσαμε. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ὁ Βοσνάκης, ὁ Κανελλόπουλος καὶ ὁ Τορτοπίδης ἄρχισαν νὰ «ἐκτελοῦν», οἱ πρῶτοι μεταφορικὰ καὶ ὁ τρίτος κυριολεκτικὰ ὅλα τὰ λαϊκὰ σουξέ. Στὴ Λάρισα μὲ χαρὰ συναντήσαμε τὸν κ. Παπαχατζῆ καὶ ὅλοι μαζί συνεχίσαμε τὸ δρόμο μας. Ὁ Βεζύρογλου καὶ ὁ Ἀνδριόπουλος, ποὺ κοιμόντουσαν ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, ξανακοιμήθηκαν. Νὰ μὴν τὰ πολυλογῶ καὶ γιὰ νὰ κάνω κι ἐγὼ ἕνα πῆδημα, ἀφοῦ πᾶμε στὴ Ρόδο, φτάσαμε τὸ πρωὶ στὶς 7 στὸν Πειραιᾶ, ὅπου ὁ Βεζύρογλου καὶ ὁ Ἀνδριόπουλος ξύπνησαν. Τὸ «Μαριλένα» ὅμως δὲν βρισκόταν ἐκεῖ καὶ αὐτὸ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στοὺς «ἔξυπνους» τῆς τάξης νὰ ἐξαντλήσουν τὰ ἀποθέματα τοῦ χιούμορ τους: ἕνας εἶπε πῶς συγκρούστηκε μὲ μιὰ βάρκα καὶ βούλιαξε, ἄλλος πῶς τὸ πῆγαν στὸ γκαράζ γιὰ τὰ φρένα του καὶ ἄλλος πῶς τὸ φάγαν τὰ ποντίκια του... Τέλος ἀφήσαμε τὰ πράγματά μας σ' ἕνα καφενεῖο μὲ τὸ Μουρατίδη νὰ πίνει καφέδες τὸν ἕνα πίσω στὸν ἄλλο καὶ νὰ τὰ φρουρῇ καὶ ἐξορμήσαμε στὰ τέσσερα ἄκρα τῆς Ἀθήνας πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν θείων μας, τῶν ξαδέλφων μας καὶ τῶν γιαιγίων μας.

Τὸ μεσημέρι τὸ καράβι ἀπέπλευσε. Μαζευτήκαμε ὅλοι στὴ γέφυρα γιὰ ν' ἀπολαύσουμε τὴ θάλασσα, τοὺς γλάρους καὶ τὴν Ἀκρόπολιν ποὺ φαίνονταν στὸ βάθος. Ἐλειπαν δύο, ὁ Βεζύρογλου καὶ ὁ Ἀνδριόπουλος, ποὺ κατέβηκαν στὶς καμπίνες τοὺς γιὰ νὰ κοιμηθοῦν. Φυσοῦσε ἀρκετὰ καὶ ἡ θάλασσα εἶχε μερικὰ κυματάκια, κανεὶς ὅμως δὲν αἰσθάνονταν τὴν παραμικρὴ ἐνόχληση καὶ ἔτσι ἡ συχοὶ ὅλοι κατεβήκαμε σὲ καμιά ὥρα στὶς καμπίνες μας γιὰ τὸ μεσημβρινὸ ὕπνο μας... Προσωπικὰ, ὅταν ξύπνησα, στὶς ἔξ τὸ ἀπόγευμα, αἰσθάνθηκα σὰ νὰ αἰωροῦμαι στὸ κενό. Προσπάθησα νὰ πατήσω κάτω καὶ διεπίστωσα πῶς δὲν μποροῦσα νὰ σταθῶ στὰ πόδια μου. Ἐρίξα μιὰ ματιὰ στὰ διπλανά κρεβάτια καὶ εἶδα τὸν Κωνσταντίνου καὶ τὸν Ραπτόπουλο νὰ μὲ κοιτάζουν κίτρινοι, μὲ βλέμμα θολό. Βγῆκα στὸ σαλόνι καὶ βρῆκα τὸν Παπακωνσταντίνου ξαπλωμένον πάνω σ' ἕνα καναπέ νὰ φωνάζῃ ἱκετευτικά: «ἀμάν, θεῖο, ποῦ μᾶς ἔφερες;». Μπήκα καὶ σ' ἄλλες καμπίνες καὶ αἰσθάνθηκα ἔντονη τὴν ξυνίλα καὶ εἶδα τὸν Χριστοδούλου καὶ τὸν Καρβελέα νὰ ἐξαπολύουν ρουκέττες καὶ τὸ Βοσνάκη σὲ κατάσταση ἀναίσθησας (ποῦ τὰ τραγούδια ποὺ μᾶς ἔλεγε!) καὶ τὸν Βελλίδην κίτρινο καὶ κατὰδρωμένο καὶ πάει λέγοντας. Ἀνεβαίνω στὸ κατὰστρωμα καὶ βλέπω τὸν Διαμαντίδη

κουλουριασμένον νὰ ἐπιδίδεται κι αὐτὸς στὴν ἐκτόξευση ρουκεττῶν καὶ τὴν πλώρη τοῦ πλοίου μιὰ νὰ χάνεται κάτω ἀπὸ τὰ κύματα καὶ μιὰ νὰ πετάῃ 10 μέτρα ψηλά. Τότε ἔπεσα κι ἐγὼ μὲ τὰ τέσσερα στὸ κατὰστρωμα κι ἄρχισα νὰ ταΐζω τὰ ψάρια. Ὅταν κάπως συνήλθα, διαπίστωσα ὅτι γύρω μου εἶχαν μαζευτῇ καὶ ἄλλοι τέσσερες-πέντε, οἱ ὁποῖοι μὲ βοηθοῦσαν στὸ τάϊσμα τῶν ψαριῶν. Πρωταθλητὴς ἀνεδείχθη ὁ Πανδούλας, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἔφαγε τὸ καταπέτασμα, ἀνέβηκε στὸ κατὰστρωμα καὶ ἐξαπέλυσε μεγαλοπρεπῇ τριώροφο πύραυλο ὑπὸ τὴν ἐπευφημίαν τῶν παρευρισκομένων. Στὸ μεταξύ οἱ περισσότεροι κυριολεκτικὰ δὲν ἤξεραν τί ἔλεγαν: ἕνας μίλοῦσε γιὰ «ὑπόγειο ἀλιεῖα», ἄλλος ἔλεγε γιὰ τὸ τί θὰ κάνῃ, ὅταν «θὰ δέσῃ τὸ λιμάνι στὸ πλοῖο» καὶ τρίτος διηγούνταν γιὰ τὸ θεῖο του τὸν «φαρμακίστα» (φαρμακοποιό). Στιγμὲς σπαρταριστές, ποὺ τώρα τίς θυμούμαστε καὶ γελοῦμε, ἀλλὰ τότε ἤμασταν γιὰ κλάματα.

Ὅταν τὴν ἄλλη μέρα ἀποβιβαστήκαμε στὴ Ρόδο, ὀρκιστήκαμε πῶς δὲν θὰ ξαναμποῦμε⁴ σὲ πλοῖο, ἀνασάναμε καὶ ἀρχίσαμε τὴ ροδίτικη ζωὴ μας. Ἡ Ρόδος λοιπὸν, πόλις ἀρχαία, κατακτηθεῖσα προσωρινῶς ἀπὸ Ρωμαίους, Σταυροφόρους, Τούρκους καὶ Ἰταλοὺς, διαθέτει σήμερα κατὰ μοναδικὸν τὴν Ἑλλάδα: φθινὰ μοτοσακὸ ἢ μοτοποδήλατα ἂν προτιμᾶτε. Τὰ τοιοῦτου εἶδους μηχανήματα, ἐνῶ ὅταν φτάσαμε στὴ Ρόδο ἐλάχιστοι ἐγνώριζαν νὰ κυβερνοῦν, ὅταν φύγαμε, τὰ κατεῖχαμε ὅλοι πλήρως. Ἡ κακοτυχία ὅμως καὶ ἐδῶ μᾶς κυνηγοῦσε: Πρῶτος ὁ Μουρατίδης, ἐνῶ κατέβαινε ὀλοταχῶς μιὰ κατιφέρα μοβαίνοντες μοτοσακὸ, βλέπει μπροστὰ του ἕναν «τροχαῖο». Τὰ χάνει, ξεχνᾷ πῶς σταματοῦν καὶ ὁρμᾷ πάνω στὸν πρῶτο τοῖχο ποὺ βρέθηκε μπροστὰ του. Εὐτυχῶς τὴ γλύτωσε μόνο μὲ κατὰ μελανιὲς στὰ πλευρά. Δεύτερος ὁ Δημήτρης Κωνσταντίνου βρέθηκε κι αὐτὸς μπροστὰ σ' ἕναν τροχαῖο ποὺ σήκωσε τὰ χέρια γιὰ νὰ σταματήσῃ τὰ ὀχήματα. Ἀποφασιστικὸς ὅμως ὁ Δημήτρης καὶ μὴ ἔξιροντας πῶς σταματοῦν περνάει σὰν βολίδα κάτω ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ τροχαίου καὶ ἐξαφανίζεται, προτοῦ ἐκεῖνος συνέλθῃ ἀπὸ τὴν ἔκπληξη. Ὁ Πανδούλας παραλίγο νὰ πατοῦσε μιὰ γριά, ἐνῶ ὁ ὑποφαινόμενος βρέθηκε ξαπλωμένος φαρδύς—πλατὺς στὴ μιὰ ἄκρῃ τοῦ δρόμου καὶ τὸ μοτοσακὸ στὴν ἄλλη, μπροστὰ σ' ἕνα χωροφύλακα (βλέπετε, τότε ἦταν ποὺ τὰ χάναμε). Τὸ ὠραιότερο ὅμως συνέβη στὸ Δημητριάδης: Σκηνικὸ μιὰ στροφὴ τοῦ δρόμου πρὸς τὴν Καλλιθέα. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά βαθὺς γκρεμὸς καὶ κάτω θάλασσα, ἀπὸ τὴν ἄλλη χωράφι μὲ θάμνους. Ἐρχεται ὁ Δημητριάδης μὲ ταχύτητα, γλυστᾷ τὸ μοτοσακὸ, τινάζεται στὸ χωράφι καὶ ἐξαφανίζεται μέσα στοὺς θάμνους. Πίσω του ἔρχονταν ὁ Οἰκονομίδης. Φρενάρει, κατεβαίνει γρήγορα, σκύβει πάνω ἀπὸ τὸ γκρεμὸ πρὸς τὴ θάλασσα καὶ ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ: —Δημήτρη, Δημήτρη!...

Ἐμφανίζεται ὁ Δημητριάδης ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά τοῦ δρόμου κρατώντας τὸ στραμπουλιγμένο ποδάρι του καὶ φωνάζοντας: «πεθαίνω, πεθαίνω!». Καὶ ὁ Οἰκονομίδης:

—Τί ἔγινε, ἔπαθε τίποτε τὸ μοτοσακὸ;

Στή Ρόδο μείναμε πέντε μέρες. Μέγα βάσανό μας τὰ ἀρχαῖα τοῦ κ. Παπαχατζῆ. Ἦδη ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ἀκούσαμε ἀπὸ τὸ στόμα του «δυὸ λόγια» γιὰ τὴν ἱστορία τῆς Ρόδου (δηλαδὴ ὁ κ. Παπαχατζῆς μᾶς μίλησε μιὰ ὥρα). Κατόπιν ἐπισκεφθῆκαμε τὴν ἀκρόπολη καὶ τὸ τεῖχος τῶν ἱπο-
των. Περπατήσαμε δέκα λεπτά κατὰ τὸν κ. Παπαχατζῆ καὶ 1 1/2 ὥρα κατὰ τὰ ρολόγια μας. Χόρ-
τασε τὸ μάτι μας... πέτρες. Τὴν ἄλλη μέρα πῆγαμε μὲ πούλμαν στὴν Ἰαλυσο—Φιλήρημο. Μετὰ
ἀπὸ ἓνα ποδοσφαιρικὸ μάτς στὸ γήπεδο τοῦ χωριοῦ Τριάντα, στὸ ὁποῖο οἱ ἀντίπαλες ὁμάδες ἀ-
νεδείχθησαν ἰσόπαλες καὶ ὅλοι οἱ παῖκτες ἔφαγαν πάστες μὲ ἑξοδα τῆς καντίνας, ἐπισκεφθῆκαμε
τὴν Κάμειρο ποὺ μᾶς ἔκαμε ἐντύπωση γιὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκοδομικῶν λειψάνων της: εἶναι ἀλη-
θινὴ νεκρὴ πολιτεία μὲ τὰ θεμέλια τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων, τοὺς βωμούς, τὰ βάθρα καὶ τὰ
θαυμαστὰ ὑδραυλικά ἔργα. Τὴν μεθεπόμενη μέρα ἐπισκεφθῆκαμε μὲ πολυτελέστατο πούλμαν τὴ
Λίνδο. Καταπληκτικὸ τὸ θέαμα ἀπὸ τὴν ἀκρόπολή της. Ἀπέραντὴ ἡ Μεσόγειος θάλασσα πρὸς ὅλα
τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος ἐκτὸς τῆς γλώσσας τῆς ξηρᾶς, ἡ ὁποία συνδέει τὸν βράχο μὲ τὸ νησί.
Ἀντίκρου τὰ ἄγωνα ὄρεινὰ παράλια τῆς Μικρασιατικῆς Καρίας.

Μιὰ ἀπὸ τίς μεγάλες ἀτραξιὸν τῆς ἐκδρομῆς ἦταν τὰ δυὸ γεύματα τῆς καντίνας μας, ἓνα στὴν
ταβέρνα τοῦ Ντελούκα στὴ Ρόδο κι ἄλλο ἓνα σὲ τουριστικὸ κέντρο τῆς Λίνδου. Τὸ μενοῦ στὴ Ρόδο
ἦταν δυὸ ἀρνιά στὴ σούβλα, πατάτες, σαλάτα καὶ κρασί: γεῦμα καθαρὰ ἑλληνικὸ ποὺ ἐτοιμάστηκε
χάρη στίς ἄοκνες προσπάθειες τοῦ Μουτόπουλου, τοῦ Καρβελέα, τοῦ Χριστοδούλου, τοῦ Καρνού-
τσου καὶ τοῦ Λαμπαδίτη, ποὺ τρελλάθηκαν νὰ γυρίζουν τὰ ἀρνιά: καταβροχήθηκε μὲ ὄρεξη
μοναδική. Στὴ Λίνδο φάγαμε ψάρια φρεσκότατα μὲ πρωτοφανῆ ὄρεξη, καθὼς γυρίσαμε
κουρασμένοι μετὰ τὴν ἀνάβαση στὴν ἀκρόπολη καὶ τὸ μπάνιο στὴν ἀπαράμιλλη ἀκρογιαλιά
τῆς Λίνδου.

Τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς λόγῳ τοῦ ἐξαίρετου καιροῦ ἦταν ὑπέροχο. Χαρήκαμε καὶ τὴν θάλασσα
καὶ τὸ ταξίδι μὲ τὸ λεωφορεῖο ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὡς τὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου φτάσαμε ἀργὰ τὸ βράδυ
τῆς Τρίτης μὲ κέφι καὶ τραγούδια.

Τελειώνοντας θὰ ἤθελα ἀπὸ μέρους τῆς τάξης νὰ εὐχαριστήσω τοὺς συνοδοὺς μας καθηγητές
γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη συμβολή τους, ὥστε ἡ ἐκδρομὴ μας νὰ γίνῃ ἀξέχαστη σὰ μιὰ χαρούμενη
καὶ φωτεινὴ ἐκδήλωση τῆς μαθητικῆς ζωῆς μας.

AMENIO ONTONI

Μετὰ τὴν πασχαλινὴ ἐκδρομὴ τοὺς ὅλα πιά θυμίζουσαν τοὺς ἐκταίους τὴν προσεχῆ ἀποφοίτησή
τους. Οἱ καθηγητὲς στὸ chapel, ὁ ἓνας μετὰ τὸν ἄλλον, μιλῶν παραινενικά πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς
δίνουν συμβουλές, ἐνῶ ὁ κ. Johnston τοὺς προσκάλεσε μαζί μὲ τοὺς καθηγητὲς τοὺς σὲ γεῦμα.
Στοὺς Johnstons οἱ ἐκταῖοι βρῆκαν μιὰ ἀληθινὰ φιλικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ γνωρίστηκαν καλύτερα
μὲ τὴν οἰκογένεια τοῦ κ. Προέδρου.

During the first days of May the sixth formes were invited to lunch by Dr. Johnston. In a
friendly atmosphere the sixth formers talked about several matters with the Johnstons and
became better acquainted to them

3 Μαΐου

Τὸ International High School κατὰ σκηνοθεσίαν τοῦ κ. Sanford ἀπέδωσε δύο σκηνές ἀπὸ τὴ
«Μικρὴ μας πόλη» τοῦ Θόρντον Οὐάϊλντερ. Τὸ ἔργο ἦταν ἀνεβασμένο μὲ πολλὴ εὐσυνειδησία
καὶ ἡ προσπάθεια τῶν νεαρῶν ἡθοποιῶν ἐκτιμήθηκε ἀποσπώντας τὰ δίκαια χειροκροτήματα.
Ἀσφαλῶς εἶναι ἐπαινετὴ ἡ δράση τοῦ Players Club, ποὺ, ἂν συνεχισθῇ, μπορεῖ νὰ ἀποδώσῃ
σοβαρὰ ἀποτελέσματα.

The International High School under the supervision of Mr. Sanford has presented two acts
from Wilder's «Our Town». The play was very carefully presented and the young actors were
applauded with great enthusiasm. If the efforts of the Player's Club are to be continued, it is
certain that they will have excellent results.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΑΡΡΕΝΩΝ

Volley ball

Anatolia	—	Στουγιαννάκη	2—0
»	—	Κωνσταντινίδη	2—0
»	—	Έλληνικό Κολλέγιο	2—0

Πρωταθλήτρια: Anatolia

Basket ball

Anatolia	—	Δελασάλ	40—25
»	—	Δέλλιου	55—29
»	—	Κωνσταντινίδη	44—47

Πρωταθλήτρια: Κωνσταντινίδη — δεύτερη: Anatolia

ΘΗΛΕΩΝ

Volley ball

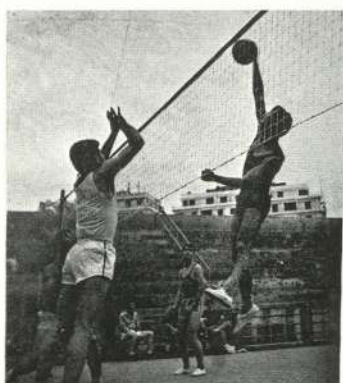
Anatolia	—	Βαλαγιάννη	2—0
----------	---	------------	-----

Πρωταθλήτρια: Anatolia

Basket ball

Anatolia	—	Σχινᾶ	76—5
»	—	Καλαμαρί	38—17
»	—	Βαλαγιάννη	33—26

Πρωταθλήτρια: Anatolia

27 Ἀπριλίου

100 μ.

Λαλάτσης	11''4
Οίκονόμου	12''6
Λαγός	

200 μ.

Λαλάτσης	24''4
Οίκονόμου	26''2
Λαγός	

400 μ.

Λαλάτσης	56''4
Φιλίππου	66''6
Οίκονόμου	

Πρωταθλητής δρόμων

Ν. Λαλάτσης '62

Σφαιροβολία

Φώης	11,70
Καλαράκης	11,05
Μουτόπουλος	10,65

Δισκοβολία

Φώης	27,86
Οίκονόμου	25,69
Καλαράκης	25,68

Ύψος

Μουτόπουλος	1,60
Παπακωνσταντίνου	1,50
Μουρατίδης	1,50

Μήκος

Μουτόπουλος	5,68
Παπακωνσταντίνου	5,14
Βόσκογλου	5,03

Τριπλούν

Οίκονόμου	12,10
Σιαμπάνης	11,92
Μουτόπουλος	11,76

Πρωταθλητής αλμάτων

Ἡλ. Μουτόπουλος '61

Ἀκόντιον

Οίκονόμου	42,75
Φώης	38,30
Χριστοδούλου	38,15

Πρωταθλητής ρίψεων

Τσ. Φώης '61

5 Μαΐου

	200 μ.	800 μ.	Μήκος	Δίσκος	Ἀκόντιο	Βαθμοί
Οίκονόμου '62	26''	3'36''	5,85	25,26	40,40	1506 1/2
Μουτόπουλος '61	26''4	4'23''	5,84	25,40	40,20	1467 1/2
Φώης '61	26''9	—	5,39	24,56	37,20	1261

10, 11 Μαΐου

Αποτελέσματα Α' Κατηγορίας

100 μ.			
Λαλάτσης	'62	11"2	
Λαγός	'62	11"8	
200 μ.			
Οικονόμου	'62	25"5	
Λαγός	'62	25"7	
800 μ.			
Λαλάτσης	'62	2'18"2	
Τορτοπίδης	'61	2'26"8	
Μήκος			
Μουτόπουλος	'61	6,42 m	
Τσιφτσής	'61	5,49	

Υψος			
Λαμπαδίτης	'61	1,60	
Παπακωνσταντίνου	'61	1,55	

Τριπλούν			
Μουτόπουλος	'61	12,47	
Οικονόμου	'62	11,49	

Σφαίρα			
Φώης	'61	11,48	
Κασαμπαλίδης	'62	11,35	

Ακόντιο			
Οικονόμου	'62	44,15	
Μουτόπουλος	'61	41,57	

Δίσκος			
Φώης	'61	27,74	
Καλαράκης	'62	26,09	

4X100			
Όμας	'62	48"6	
Όμας	'61	48"8	

Σουηδική Σκυταλοδρομία (400X300X200X100)

Όμας	'62	2'18"1	
Όμας	'61	2'55"	

Βαθμολογία

Όμας	'61	87	βαθμοί
Όμας	'62	80	»
Όμας	'63	45	»

10, 11 Μαΐου

Αποτελέσματα Β' Κατηγορίας

80 μ.			
Σιαμπάνης	'64	9"3	
Ζουρελίδης	'64	9"6	

200 μ.			
Παπαχριστόπουλος	'64	27"	
Δημόπουλος	'64	27"5	

Μήκος			
Σιαμπάνης	'64	5,62	
Παπαχριστόπουλος	'64	5,12	

Υψος			
Λιάμος	'65	1,45	
Βασιλειάδης	'64	1,40	

Σφαίρα			
Καλόμοιρος	'64	9,90	
Παγώνης	'65	9,63	

Δίσκος			
Βιρτσώνης	'65	31,49	
Βασιλειάδης	'64	31,40	

4x80			
Όμας	'64	39,4	
Όμας	'65	43,1	

Βαθμολογία

Όμας	'64	78	βαθμοί
Όμας	'65	53	»

Αποτελέσματα Γ' Κατηγορίας

60 μ.			
Βαφειάδης	'67	8"4	
Ψαράς	'65C	8"6	

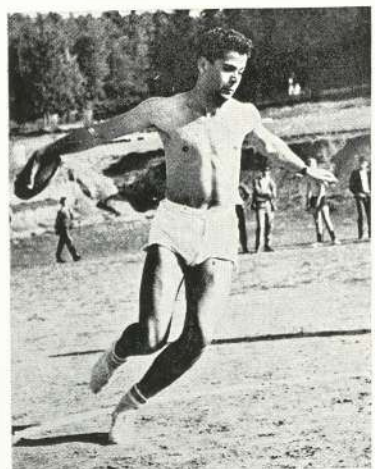
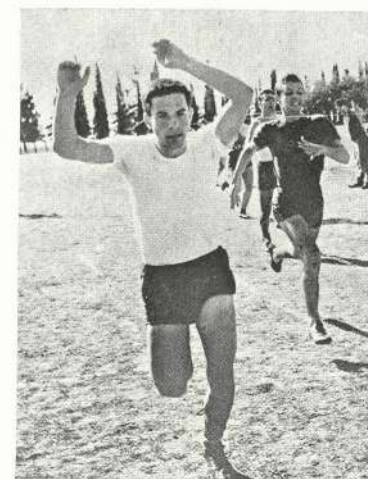
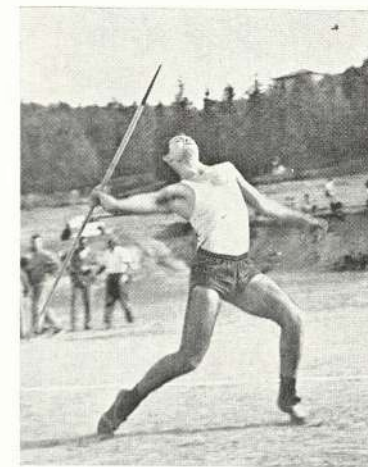
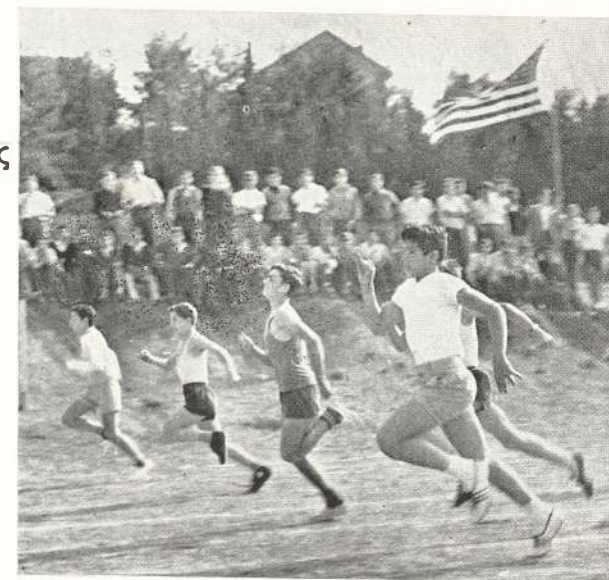
150 μ.			
Καρράς	'66C	20"4	
Χριστοδουλιάς	'66A	22	

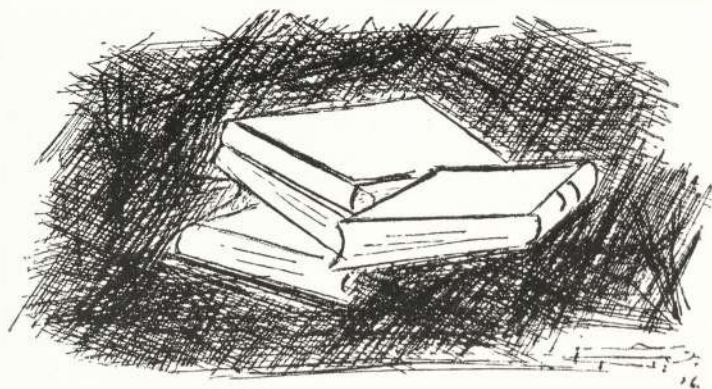
Μήκος			
Βικελούδας	'66B	4,94	
Νεδελκόπουλος	'66A	4,76	

4X60			
Όμας	'66C	34"3	
Όμας	'66A	35	

Βαθμολογία

Όμας	'66C	16	βαθμοί
Όμας	'66A	14	»

8-13 Μαΐου

Έφετος για δεύτερη χρονιά γιορτάστηκε στο σχολείο μας η εβδομάδα του βιβλίου.

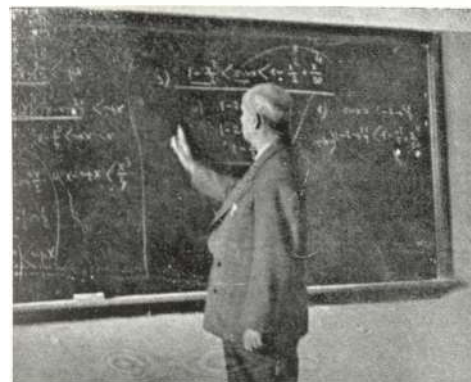
Την εβδομάδα, που σκοπό έχει την εξοικείωση των μαθητών με τη βιβλιοθήκη του σχολείου, έγκαινιάσε η κ. Johnston με ομιλία στο chapel και συνεχίστηκε με ομιλητές από την πόλη και από το σχολείο και με δεξίωση στη βιβλιοθήκη.

For a second time we celebrated this year in our school the «Book Week». The week opened with a speech by Mrs. Johnston and was continued by a reception in the Library and with several speeches in the chapel

Έκτος από τους καθηγητές μας υπάρχουν και μερικοί άλλοι που κάθε μέρα συναντούμε τριγύρω μας στο σχολείο και που έχουν γίνει, μπορεί νά πη κανείς, αναπόσπαστο κομμάτι από τη ζωή του: είναι οι άνθρωποι του προσωπικού, πάντα πρόθυμοι, πάντα χαμογελαστοί, που μέσα στις ώρες της δουλειάς τους βρίσκουν στιγμές για νά σκορπίσουν ένα χαμόγελο ή ένα σοφό λόγο.

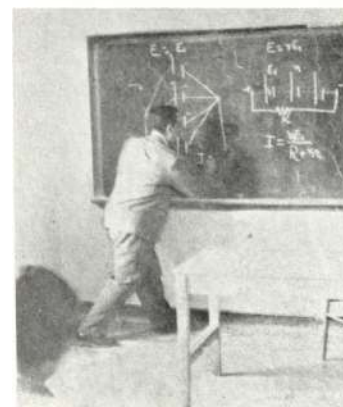
ΔΥΟ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΕΣ ΣΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΜΑΣ
Τους καθηγητές μας δεν τους γνωρίσαμε μόνο μέσα στις τάξεις, σέ ώρα δουλειάς, εκεί όπου μας «επαίδευαν».

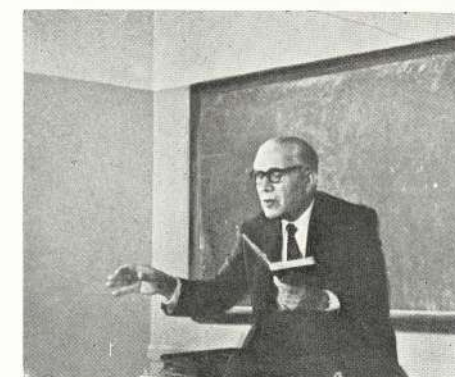
Η αρχαία τραγωδία
δεν εμποδίζει
τά χαμογελα

Είς πείσμα της παρατηρουμένης δυστοκίας
στα μαθηματικά οι πίνακες γέμιζαν ολοένα

“Άλλο ένα θέμα «κατα-
νοήθηκε πλήρως»

Δύσκολη ή κατανόηση των κοινωνιο-
λογικών προβλημάτων

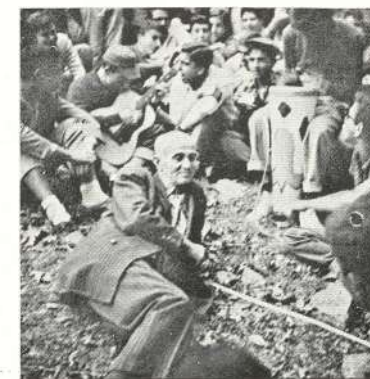
αλλά πολύ περισσότερο έξω απ' αυτές, εκεί όπου πιο εύκολα μᾶς άνοιγαν τους έαυτούς τους
και εκεί όπου μᾶς έλε-
γαν τα άσεία τους

εκεί όπου περπατούσαν

Τό ζεύγος Sanford ψάχνοντας
για... βροῦβες

και κεί όπου κάθονταν

Παλιά και νέα γενιά-τί συγκαταβαση
στο πρόσωπο του κ. Παπαδημητρίου!

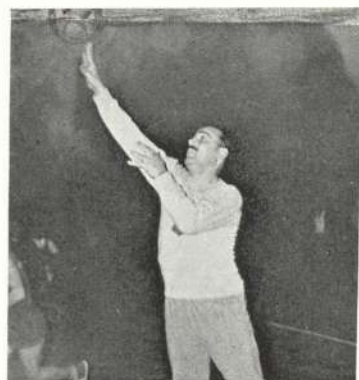
Παραστατικώτατος ο κ.
Ευστρατιάδης

Καί εκεί όπου μας επιδείκνυαν τις ικανότητές τους

στο base ball

στο basket ball

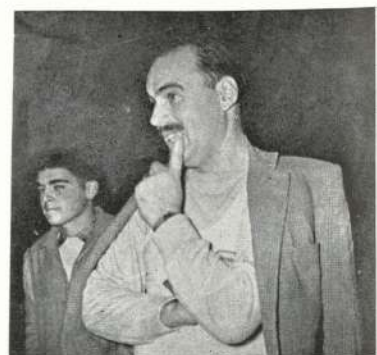

στο ποδόσφαιρο

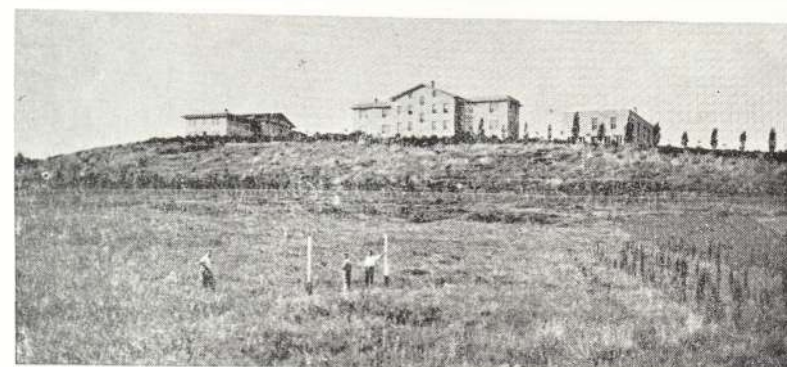
όπου έντονη καταβλήθηκε προσπάθεια και Ικανοποιητικά ήσαν τὰ αποτελέσματα.

Αυτό τουλάχιστον δείχνει τὸ χαμόγελο τῶν καθηγητῶν—παικτῶν

Μόνον ὁ κ. Καλφέλης
διατηρεῖ τις ἀμφιβολίες του

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ «ΑΝΑΤΟΛΙΑ»

Τὸ Κολλέγιο ὅπως φαινόταν τὸ 1935 ἀπὸ τὸ γήπεδο τοῦ ποδοσφαίρου

Τὸ Κολλέγιο θηλέων ὅπως εἶναι τώρα

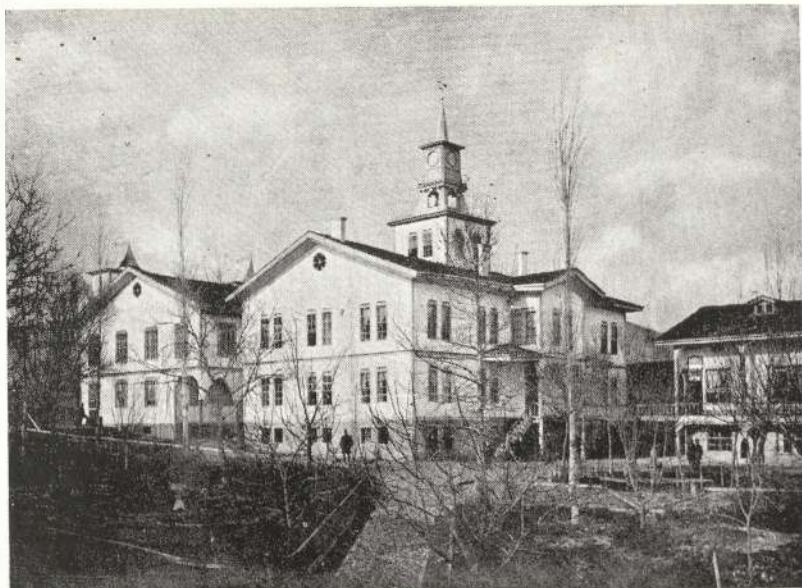
Τὸ σχολεῖο μας γιορτάζει φέτος τὰ ἐβδομηνταπεντάχρονά του. Ἡ ἱστορία του ἀρχίζει στὰ 1886 στὴν πόλη Merzifon τῆς Μ. Ἀσίας, ὅπου ἀφθονοῦσε τὸ ἑλληνικὸ καὶ τὸ ἀρμενικὸ στοιχεῖο. Τὸ ὄνομά του «Anatolia» ἔχει τὴ ρίζα του στὴν ἑλληνικὴ λέξη ἀνατολή καὶ ὀφείλεται στὸν ἀργότερα πρόεδρο τοῦ σχολείου κ. Edward Riggs, πού τὸ ἐμπνεύσθηκε ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου πάνω ἀπὸ τὸ βουνὸ Akdag, πού βρίσκονταν στὰ ἀνατολικά τῆς περιοχῆς τοῦ Κολλεγίου. Ἡ φράση πού μὲ ἀρχαῖκό τόνο δηλώνει τὸν ἐρχομὸ κάθε καινούργιας μέρας «Morning cometh» καθιερώθηκε ἀπὸ τότε σὰν ὑπότιτλος τοῦ Anatolia College.

Πωρὶς τὸ Κολλέγιο προσεῖλκυσε στὴ Merzifon μαθητὲς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τὶς ἄλλες Βαλκανικὲς χώρες καὶ γιὰ ἓνα διάστημα συμπεριελάμβανε στὶς τάξεις του ἀξιόλογο ἀριθμὸ Ρώσων μαθητῶν τῆς περιοχῆς τοῦ Καυκάσου καὶ τῆς Μαύρης Θάλασσας.

Στὰ 1895 μὲ τὴ σφαγὴ 70.000 Ἀρμενίων τῆς Μ. Ἀσίας ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸ Κολλέγιο ἔχασε πολλοὺς καθηγητὲς καὶ μαθητὲς του.

Ἀπὸ τὰ 1899, ὅταν μὲ σουλτανικὸ φερμάνι τὸ Anatolia College ἀναγνωρίσθηκε ἐπίσημα ἀπὸ τὸ τουρκικὸ κράτος, μεγάλος ἀριθμὸς Τούρκων μαθητῶν ἀρχισε νὰ φοιτᾷ στὸ σχολεῖο. Ἀπὸ τότε ἀρχισε νὰ γίνεται ἐκπολιτιστικὸ κέντρο μὲ εὐρύτατη ἀκτινοβολία: ἐκλαϊκευτικὲς διαλέξεις, μουσικὰ ἀπογευματινὰ καὶ διάδοξη τοῦ καλοῦ βιβλίου, ἐγκατάσταση τοῦ πρώτου ἀσυρμάτου πομποῦ στὴν Τουρκία, ἐκδοσὴ τῆς πρώτης ἐφημερίδας στὴ Merzifon γραμμῆς στὰ ἑλληνικά καὶ τυπωμένης στὸ σχολεῖο μὲ τὸν τίτλο **Πόντος** καὶ τῆς πρώτης ἐφημερίδας γραμμῆς στὰ ἀρμενικά καὶ τυπωμένης ἐπίσης στὸ σχολεῖο μὲ τὸν τίτλο Shavarshan κλπ.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου πολέμου τὸ σχολεῖο συνέχισε τὴ λειτουργία του μέχρι τὸν Μάιο τοῦ 1916, ὅποτε ἐπιτάχθηκαν ἀπὸ τὴν τουρκικὴ κυβέρνησις οἱ ἐγκαταστάσεις του γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν σὰ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο. Ὑστερα ἀπὸ τὴν ἀνακωχὴ τὸ σχολεῖο ξανάνοιξε τὶς πύλες του, γιὰ νὰ τὶς κλείσῃ ὀριστικὰ στὰ 1921 κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου. Τὸν χρόνον αὐτὸν τερματίζεται ἡ περίοδος δρᾶ-

Το κεντρικό κτήριο στη Μερζεφούντα

σεως του Anatolia College στη Μ. 'Ασία' ως τότε 2524 μαθητές και μαθήτριες είχαν παρακολουθήσει τμήματά του γενικής ή ειδικής μορφώσεως και 320 είχαν αποφοιτήσει επίσης.

Με την ανταλλαγή των πληθυσμών και την εγκατάσταση στη Β. 'Ελλάδα του κυριότερου όγκου των προσφύγων της Μ. 'Ασίας το Anatolia College ήρθε στην 'Ελλάδα. Μια πρόταση ανθρώπων που είχαν γνωρίσει την εκπαιδευτική δράση του στη Μ. 'Ασία στους 'Εφόρους του σχολείου της 'Αμερικής, που τους θύμιζε το σχετικό χωρίο των Πράξεων των 'Αποστόλων (16,9: *διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν*) και που επισημοποιήθηκε από τον τότε πρωθυπουργό 'Ελευθ. Βενιζέλο έβαλε τις βάσεις της επαναλειτουργίας του. Το σχολείο άρχισε επίσης την περίοδο λειτουργίας του στην 'Ελλάδα στις 23 'Ιανουαρίου 1924 σε μια ένοικιασμένη λέσχη στον συνοικισμό Χαριλάου ανάμεσα στον προσφυγικό πληθυσμό. 'Εξ ατίας της ένδημικης τότε στην Θεσσαλονίκη έλονοσίας τον Μάιο του 1926 η σημερινή περιοχή του Κολλεγίου διαλέχτηκε σαν χώρος υγιεινός, που σύγχρονα θύμιζε την έδαφική δισμόρφωση και τις κλιματολογικές συνθήκες της Merzifon. Το καλοκαίρι του 1928 άρχισε η οικόδομη του σημερινού χώρου με την έπιστασία του κ. White και του κ. Myer. Τον Σεπτέμβριο του 1934 στο κύριο κτήριο, που ονομάστηκε Macedonia Hall, εγκαινιάστηκε η νέα περιοχή και συνέχισε τις εργασίες του το 'Αρρεναγωγείο.

Το σχολείο με την εγκατάστασή του στην 'Ελλάδα προσάρμοσε τη διδακτική προφορά του στις απαιτήσεις των καιρών. Στα 1930 αναγνωρίστηκε ισότιμο με όλα τα ιδιωτικά γυμνάσια στο έγκυκλο πρόγραμμά του με επιπρόσθετη διδασκαλία των αγγλικών και με κάποιες έγκεκριμένες παρεκκλίσεις από το έπίσημο αναλυτικό πρόγραμμα.

Στο πέρασμα του χρόνου λύθηκε ένα σημαντικό πρόβλημα: η δημιουργία του Παρθεναγωγείου. Με τον έρχομό στην 'Ελλάδα το τμήμα θηλέων εγκαταστάθηκε αρχικά στην οδό Φράγκων, όπου λειτουργούσε από το 1915 ένα μικτό σχολείο με αμερικανούς έφορους, κι αργότερα, στα 1925, στην οδό 'Αλατίνη. Στα 1927 αποφασίστηκε η συγχώνευση των δυο σχολείων. 'Υστερα από μια δεκαετία, στα 1937, το γυμνάσιον θηλέων αναγνωρίστηκε έπίσημα από την έλληνική κυβέρνηση. 'Από το 1934 μέχρι το 1940 το σχολείο πέρασε μια δημιουργική περίοδο στερεώνοντας και απλώνοντας την παιδευτική προσπάθειά του, που ήρθε να την ανακόψει η έκρηξη του Δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου και η Κατοχή.

'Η λήξη του πολέμου βρήκε το σχολείο με σοβαρές υλικές ζημιές παρ' όλη την προσπάθεια του ελληνικού προσωπικού να περισώσει, τι μπορούσε να περισωθή, ιδίως από τον έξοπλισμό της βι-

Το σχολείο μας στού Χαριλάου

βλιοθήκης του σχολείου. Τα κτήριά του χρησιμοποιήθηκαν από τους Γερμανούς και μετά την αποχώρησή τους για ένα χρόνο από τους 'Αγγλους. Κατά την διάρκεια της Κατοχής μια ομάδα καθηγητών του σχολείου συγκέντρωσε πχλιούς μαθητές και ένεγραψε νέους στο ιδιωτικό γυμνάσιο «Κοραής», που σταμάτησε τη δράση του, όταν τον Σεπτέμβριο του 1945 ξανάρχισε τη λειτουργία του το Anatolia College.

'Η μεταπολεμική περίοδος άρχισε με μερικά χρόνια αναπροσαρμογής. Οι πρώτες μεταπολεμικές τάξεις άπαρτίζονταν από μαθητές και μαθήτριες με διάφορη κατάρτιση στα αγγλικά. Το 1952 άποφοίτησε η πρώτη τάξη, που έμπαινε από την αρχή στο σχολείο μετά τον πόλεμο.

Στα μεταπολεμικά χρόνια χάρη στις άοκνες προσπάθειες των προέδρων του Κολλεγίου Ernest Riggs και Carl Compton και της διευθύντριας του Παρθεναγωγείου δ. Ingle διαμορφώθηκε οικόδομικά ο χώρος του σχολείου, ιδίως με το κτίσιμο των διδακτηρίων του Παρθεναγωγείου. Στις ένέργειες του σημερινού προέδρου Howard Johnston όφείλεται η συνεχιζόμενη σήμερα άνέγερση του νέου κτηρίου Φυσικής και Χημείας. Φιλόδοξα σχέδια κτηριακών επέκτάσεων και διαμορφώσεως του χώρου του Κολλεγίου είναι η προοπτική για το άμεσο μέλλον.

Το Κολλέγιο έχει στενούς δεσμούς με τον Σύλλογο των αποφοίτων του, που αναπτύσσουν αξιόλογη πνευματική και κοινωνική δραστηριότητα μέσα στην πόλη. Βασικός σκοπός του μέχρι σήμερα παραμένει η πνευματική και ψυχική καλλιέργεια των τροφίμων του με την έκλογή του καταλλήλου διδακτικού προσωπικού και η ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους με τη συμμετοχή τους σ' ένα πλατύ πρόγραμμα έξωσχολικών δράσεων παράλληλα με τις έγκύκλιες σπουδές τους.

Στην έβδομηταπεντάχρονη ιστορία του το Anatolia College είχε την καλή τύχη να έχη άξιους ήγέτες. Πρώτος πρόεδρος του ήταν ο Charles Tracy (μέχρι το 1913), δεύτερος ο George White (1913 — 1933), τρίτος ο Ernest Riggs (1933 — 1950), τέταρτος ο Carl Compton (1950 — 1958) και πέμπτος ο Howard Johnston (από το 1958). 'Από την εγκατάσταση του σχολείου στην 'Ελλάδα διευθυντές του 'Αρρεναγωγείου διετέλεσαν οι κ. κ. Compton (1924 — 1950), Small 1955 — 1959), Bahn (1959 — 1960) και Sanford (1960—) και του Παρθεναγωγείου οι δ. Lietzau (μέχρι το 1929), Morley (1929 — 1939) και Ingle (1945—). Γυμνασιάρχες του 'Αρρεναγωγείου διετέλεσαν οι κ. κ. Παπασταύρου (1931 — 1940), Λιάκος (1945 — 1952), Παραράς (1952 — 1958) και Γεωργοπαπαδάκος (1958—) και του Παρθεναγωγείου η κ. Πλαταρίδη (1946—).

PRESIDENTS

DR. CHARLES CHAPIN TRACY
1886 - 1913

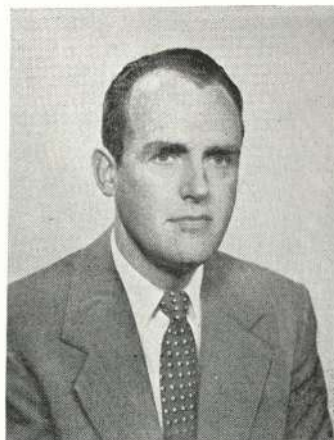
DR. GEORGE EDWARD WHITE
1913 - 1933

ERNEST W. RIGGS
1933 - 1950

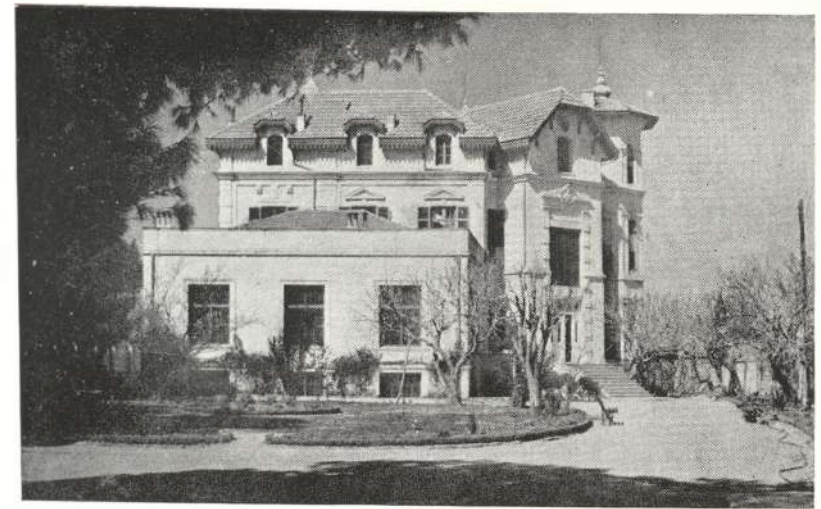

DR. CARL C. COMPTON
1950 - 1958

DR. HOWARD W. JOHNSTON
1958

THE HISTORY OF ANATOLIA COLLEGE

The Girls' School at Alatin

This year our school is celebrating its 75th anniversary.

Anatolia College began in Merzifon, Asia Minor, in 1886. At that time there were both Greeks and Armenians living in this city of the Turkish interior.

The name, Anatolia, derives from the Greek word meaning, dawn. The sun rising over Mount Akdag to the east of the campus suggested that name to Dr. Edward Riggs. This word accented in the old way indicates the coming of the new day. For this reason «Morning Cometh» was chosen as the college motto.

From the very beginning, the college attracted students to Merzifon from Greece as well as from other Balkan countries. For a long while there were even a considerable number of Russian students from around the Black Sea.

In 1895, with the massacre of 70,000 Armenians in Asia Minor by the Turks, the college lost many of its fine teachers and students.

In 1899, by imperial edict of the Sultan, Anatolia College was officially recognized by the Turkish government, and a considerable number of Turks began to attend. From about this time and onward, the school became a cultural center of great influence. Popular lectures and occasional concerts, distribution of good books and the first use of the wireless telegraph were evidences of its growth.

The first newspaper to be published in Merzifon was written and printed by Anatolia students. It was called *Pontus* and was published in Greek. Soon after, the Armenian students published the *Shavarshan*. The school operated during the Balkan Wars and in the beginning of World War I, but was forced to close in May, 1916. The building was then requisitioned by Turkish government to be used as a military hospital.

Soon after the armistice the college was re-opened, but finally, in 1921 during the Greek-Turkish war, it closed permanently, thus bringing to an end the work of Anatolia College in Asia Minor. Since its beginning, 2524 students had attended the college in Turkey and 320 had been graduated.

In the exchange of populations which followed the war, the greatest number of Greek refugees settled in northern Greece. Some who had known the school in Turkey sent a cable to the trustees repeating the Macedonian call of St. Paul «Come over into Makedonia and help». Mr. Elefterios Venizelos made the invitation more official and arranged for the re-establishment of the school.

On January 23, 1924, the college re-opened in a rented casino at Harilaou, a town of refugee population. Because of a great deal of malaria down, the present site of Anatolia was chosen, a site both healthier and more reminiscent of the campus and climate of Merzifon.

In the summer of 1928 construction started under the direction of Mr. White and Mr. Mayer.

In September 1934, the main building was named Macedonia Hall and the Boys' School opened its doors on the present campus.

1934—Dedication ceremonies for the inauguration of Macedonia Hall

When the school formally started, it adapted its course of study to the demands of the time. In 1930, it was recognized as being equivalent to a private gymnasium, giving the same courses as the standard gymnasium with the addition of the study of English and a few other approved deviations. With the passing of the years, another great problem was solved when a new girls' school came into existence, replacing a former one downtown. In 1925 this girls' school had moved into a large house on Alatini St. In 1927 the Girls' School came under the administration of the College. Later, in 1937, the Girls' School became an officially recognized gymnasium.

From 1934 until 1940 the college enjoyed six years of growth and development. World War II brought this to an end. Anatolia once again had to close.

During the occupation, a group of teachers had gathered many old students and registered them in a private gymnasium called «Koraes». This school ceased to work as a gymnasium in September 1945, when Anatolia resumed its work.

Re-opening the college after the Second World War was almost as much of a venture in faith as starting the college in Greece after the First World War. The college had been used by the German and British troops. Four years of army occupancy had left everything in terrible shape. In 1952, we had our first graduating class.

Due to the leadership and hard work of Presidents Ernest Riggs and Carl Compton and Dean Mary Ingle, many buildings were constructed, especially in the Girls' School. Thanks to the efforts of the present President, Howard Johnston, this construction continues and, today, an enormous Science building is going up. The program of construction and improvement of the landscape will continue in the future. Anatolia has a close relationship with its students. Many of them are important members of the community. The basic aim still remains the same: the cultivation of the spiritual and academic standards of student's personality through his participation in a program of extra-curricular activities is encouraged. Through its entire seventy-five year history, Anatolia College has been most fortunate in having worthy leaders. The first president was Charles Tracy who served until 1913; the second, George White (1913-1933); the third, Ernest Riggs (1933-1950); the fourth, Carl Compton (1950-1958), while the fifth one, Howard Johnston, has been with us since 1958.

Since its re-creation in Greece the deans in the Boys' School were Dr. Compton (1924-1930), Mr. Small (1955-1959), Dr. Bahn (1959-1960), and Mr. Sanford since 1960.

In the Girls' School the deans were Miss Lietzan until 1929, Miss Morley (1929-1939), and Miss Ingle, who has held the position since 1945. The Greek Principals in the Boys' School have been Mr. Papastavrou (1931-1940), Mr. Liakos (1945-1951), Mr. Pararas (1952-1958) and Mr. Georgopapadakis since 1958. In the Girls' School, Mrs. Platarides has held this position since 1946.

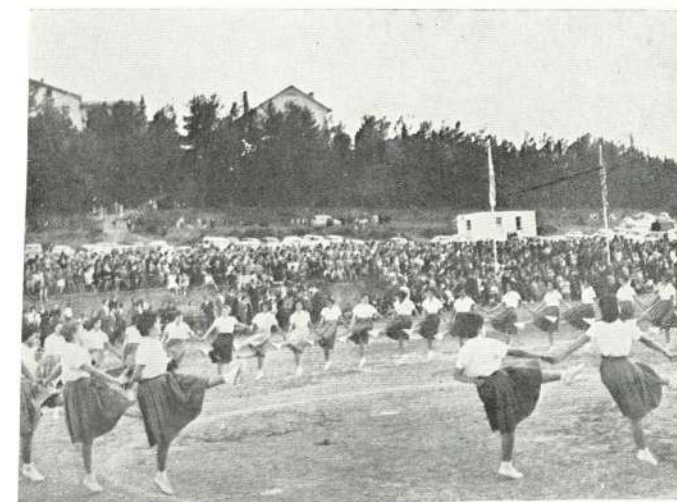
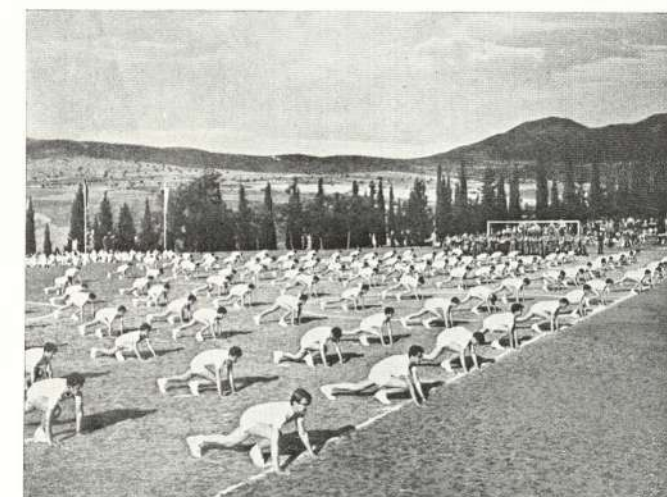
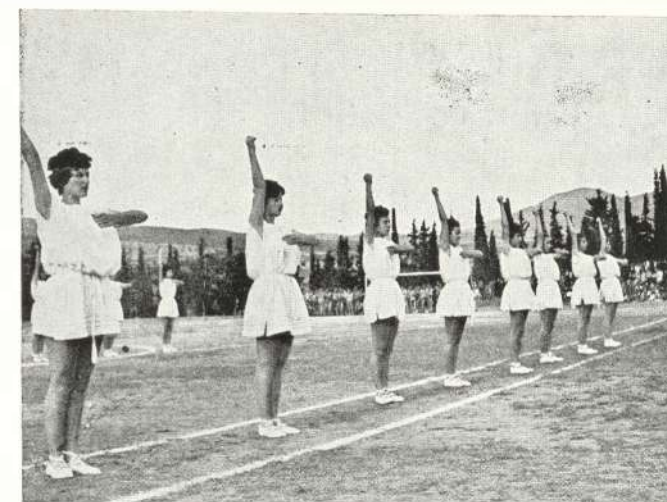
Φθάνοντας ή 21η Μαΐου βρήκε την ένταση τής σχολικής ζωής στο ζενίθ της "Όλα πιά είναι έτοιμα για τόν τόσο αναμενόμενο έορτασμό των 75 χρόνων...

Ό έορτασμός άρχισε τό απόγευμα τής ίδιας ήμέρας με τις γυμναστικές επιδείξεις παρουσία μεγάλου πλήθους θεατών. Μετά τήν μεγάλη παρέλαση και τόν λόγο του κ. Johnston οι θεατές άπήλαυσαν τά Olympics των κοριτσιών που ένεθουσίασαν, γυμναστικές άσκήσεις όρρενων, κυβιστήσεις, άγώνες, παιχνίδια και γενικά ένα μεγάλο και όρτιο πρόγραμμα, που κατά τόν καλύτερο τρόπο έγκαινίασε τήν εβδομάδα των έορτασμών.

★

During the festivities of the 75th Anniversary of Anatolia College the following events marked the celebration of a long and continuous struggle towards success.

The first day we had the exercises of boys and girls in the College track-field. There were gymnastics, dances and games.

21 ΜΑΪΟΥ

Τό βράδυ τής 21ης Μαΐου δόθηκε στή λέσχη των αποφοίτων δεξίωση μέ τήν εύκαιρία των εορτασμών. Έκτός του πλήθους των αποφοίτων και τελειοφοίτων παρέστησαν στή δεξίωση ό Dr Johnston, ό Dr Compton, οι διευθυντές και πολλοί καθηγητές των δυο σχολείων και πολλοί φίλοι του Κολλεγίου. Ενώ εκεί γιά πρώτη φορά γνωρίσαμε τόν μεγαλο μας φιλοξενούμενο και φίλο, τόν διαπρεπή άμερικανο καρδιολόγο Dr. White.

In the evening of May the 21st the graduates of Anatolia gave a reception in honor of Mrs. Riggs, Mrs and Dr. Compton, Dr. White, Dr Johnston and other friends of the College, at their beautiful Alumni Center

22 ΜΑΪΟΥ

Έπιτυχέστερη και άξιολογώτερη από κάθε προηγούμενη ήταν ή φετινή έκθεση ζωγραφικής που διοργανώθηκε στο σχολείο. Πολλά από τά έργα που έξετέθησαν ήσαν μέ πραγματικά καλλιτεχνικές απαιτήσεις και άρεσαν πολύ. Στήν έκθεση πήραν μέρος μέ έργα τους οι μαθητές Κνιθάκης, Βοσνάκης, Κράλλης, Νούλης και άλλοι καθώς και οι απόφοιτοι κ. κ Γέσιος, Παραλής, Δημητριάδης, Μοσκόφ και Στυλιανού.

During the entire 8 day period of the festivities of the 75th Anniversary there was an exhibition of beautiful paintings of our students-past and present.

Μετα από έντατική προετοιμασία κατά τή διάρκεια ολοκληρης τής χρονιάς τό Drama Club ανέβασε κατά σκηνοθεσία του κ. Χουρμουζιάδη τό έργο του Σαίξπηρ «Όνειρο θερινής νυκτός», μέ σκηνικά του κ. Παπαράλλη, πλούσιες ενδυμασίες και καλαίσθητες χορογραφίες. Η παρασταση ξέφυγε κατά πολύ από τά όρια μιάς σχολικής παραστάσεως και έφθασε στά όρια μιάς πραγματικής καλλιτεχνικής έπιτυχίας μέ τήν αυστηρότερη σημασία αυτής. Όλοι ανεξαιρέτως οι έρμηνευτές του έργου απέδωσαν θαυμάσια και μέ μεγάλο ένθουσιασμό χειροκροτήθηκαν τόσο στις παραστάσεις που έδωσαν στην Θεσσαλονίκη κατά τήν εβδομάδα των εορτασμών, όσο και στις παραστάσεις που έδωσαν στην Καβαλα στις 29 Μαΐου.

The Drama Club has presented Shakespeare's «Midsummer Night's Dream» extremely well. All those who participated have done an extraordinary job and the audience were amazed with the direction, scenery and talent.

22, 25, 25 Μαΐου

Το Puppet Show Club μετά από μακρά και προσεχτική προετοιμασία παρουσίασε το έργο «Πινόκιο». Τό μέλη του θιασού έδωσαν πραγματική ζωή στις καλοφτιαγμένες κούκλες τους, τις έκαναν νά μιλούν και νά συμπεριφέρονται σάν άνθρωποι και διασκέδασαν όχι μόνον τούς πολύ μικρούς αλλά και τούς μεγάλους. Οι παραστάσεις τους στέφθηκαν από μεγάλη επιτυχία.

The Puppet Show Group after a long and tiresome preparation presented the play «Pinocchio». The performances have reminded us of those of a professional group. In one word it pleased both children and adults.

Κατά τή διάσκεψη τής εβδομάδας του έορτασμού μέ πολλή συγκίνηση ξαναείδαμε στό βήμα του chapel τόν πρώην πρόεδρό μας κ. Compton και τόν πρώην γυμνασιάρχη μας κ. Παραρά. και μέ πολύ ένθουσιασμό ακούσαμε και χειροκροτήσαμε μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα όμιλία του Dr. White.

We were indeed pleased and moved to see once again Dr. and Mrs. Compton and Mr. and Mrs. Pararas on our campus. We have listened to Dr. Compton's and Mr. Pararas' Chapel talks and we were indeed touched by their warm words.

The entire student body welcomed with a great deal of enthusiasm the world famous cardiologist P. D. White, who is a trustee of Anatolia College, and heard his Chapel talk with extreme interest. After the talk, a representative of the student body presented to Dr. White a book with pictures from Greece.

23 Μαΐου

22 Μαΐου

24 Μαΐου

Dr. White speaking

Dr. Compton speaking

Mr. Pararas speaking

23 Μαΐου

Μια από τις σημαντικότερες έκδηλώσεις τής πανηγυρικής εβδομάδας ήταν ή συναυλία πού έδωσε ή χορωδία στό Βασιλικό Θέατρο τής πόλεώς μας. Μέσα στό καταιμεστο θέατρο ή χορωδία μας κάτω από την διεύθυνση του άκούραστου δημιουργού της κ. Παπα άπέδωσε θαυμάσια δέκα τραγούδια και καταχειροκροτήθηκε.

Πριν από την συναυλία ό καθηγητής του Πανεπιστημίου μας κ. Φραγκίστας παρουσίασε στό κοινό τόν Dr. White, ό όποιος κατόπιν έμίλησε πολύ επαινετικά για τό σχολείο μας, ενώ στην συναυλία πήραν μέρος οί τραγουδιστές—άπόφοιτοι Σιμόνη Ζαχαροπούλου και Α. Παρίσης, καθώς και ή άμερικανίδα πιανίστα Miss Hawkes.

The Chorale, under the direction of Mr. Papas sang ten songs at the Royal Theater of Thessaloniki.

Before the performance, Prof. Frangistas introduced Dr. Paul D. White and the latter, in return, spoke about Anatolia and its future progress.

Prof. Frangistas introducing Dr. White

Miss Hawkes playing piano at the Royal Theater

Exercise—Dr. White is the first follower of his theories.

23 Μαΐου

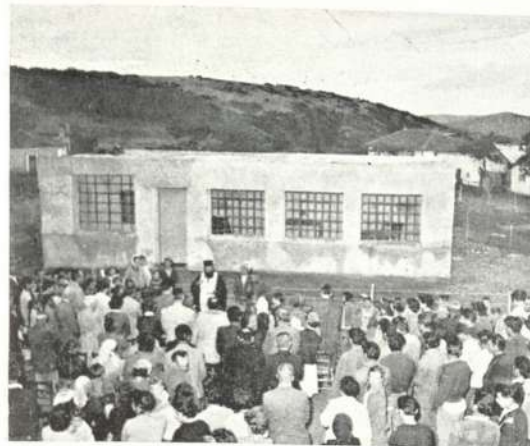
Σταθμό στην επιστημονική ζωή της πόλεώς μας άπετελεσε ή περί «έξελιξεως την καρδιολογίας» διάλεξη που έδωσε ο Dr. White στο άμφιθεατρο της Φυσικομαθηματικής σχολής του Πανεπιστημίου μας. Τη διάλεξη, εκτός άπο τον κ. πρύτανη καί τούς καθηγητές του Πανεπιστημίου, παρηκούθησε καί πλήθος κόσμου, ιδιαίτερα πλήθος Ιατρών της Θεσσαλονίκης.

Dr. P. D. White gave a remarkable lecture at the university amphitheater in the new Science Building. His topic was the «Development of the Cures of Heart Diseases». Many scientists and nearly every member of the Medical School attended his lecture.

24 Μαΐου

Μέσα στα πλαίσια των έορταστικών εκδηλώσεων ένα πρωί συγκεντρωθήκαμε όλοι σέ μία μικρή πλατεία, πού τώρα δημιουργήθηκε στο σχολείο, καί εκεί υπό τά χειροκροτήματα όλων μας ή κ. Compton άφίερωσε την μικρή αυτή πλατεία στη μνήμη της Elsie White, στην όποία όφείλεται ή δενδροφυτευση του Campus.

In the morning of Wednesday the 24th, Mrs. and Mr. Compton dedicated a little park in memory of Elsie Hoesley White, a great lady that has done so much in beautifying the landscape of our campus.

20 Μαΐου

Μετά άπό σκληρές προσπάθειες δυο ετών το Village Welfare Committee είδε επιτέλους νά συμπληρώνεται ή ανέγερση της Άγροτολέσχης του Πολυδενδρίου. Έτσι παρουσία των κ. κ. Compton καί Johnston καί πλήθους χωρικών ο κ. Sanford έγκαινίασε την Άγροτολεσχη, ενώ κατόπιν έμίλησαν πρós τούς χωρικούς ο κ. Johnston καί ή κ. Μαλέγγου κοί άπάντησε ευχαριστώντας άντιπρόσωπος των χωρικών.

Mr. Sanford, as a representative of the Village Welfare Committee, inaugurated the Agrotoleschi of Polydendri built by funds of this club.

24 Μαΐου

Τό άπόγευμα της Τετάρτης 24 Μαΐου ή άμερικανίδα πιανίστα καί φίλη του Κολλεγίου Miss Hawkes έδωσε ένα ρεσιτάλ στο Olympus Hall. Τό πρόγραμμα περιελάμβανε γνωστά κλασσικά κομμάτια, άπεδόθη καλά καί άρεσε πολύ.

Miss Hawkes, a former teacher of Anatolia College and a good friend of it, gave a piano recital at Olympus Hall. The recital was very success full and it pleased the audience greatly.

28 Μαΐου

Τό πρωί της Κυριακής 28 Μαΐου, έγινε στην μικρή εκκλησία του σχολείου λειτουργία, την όποιαν παρακολούθησαν, εκτός άπο τούς καθηγητές καί μαθητές, καί πολλοί άπόφοιτοι. Κατά την διάρκεια της λειτουργίας έψαλλε ή νέα έκκλησιαστική χορωδία του σχολείου μας, πού όργάνωσε καί διήύθυνε ο κ. Άν. Κεχαγιάς.

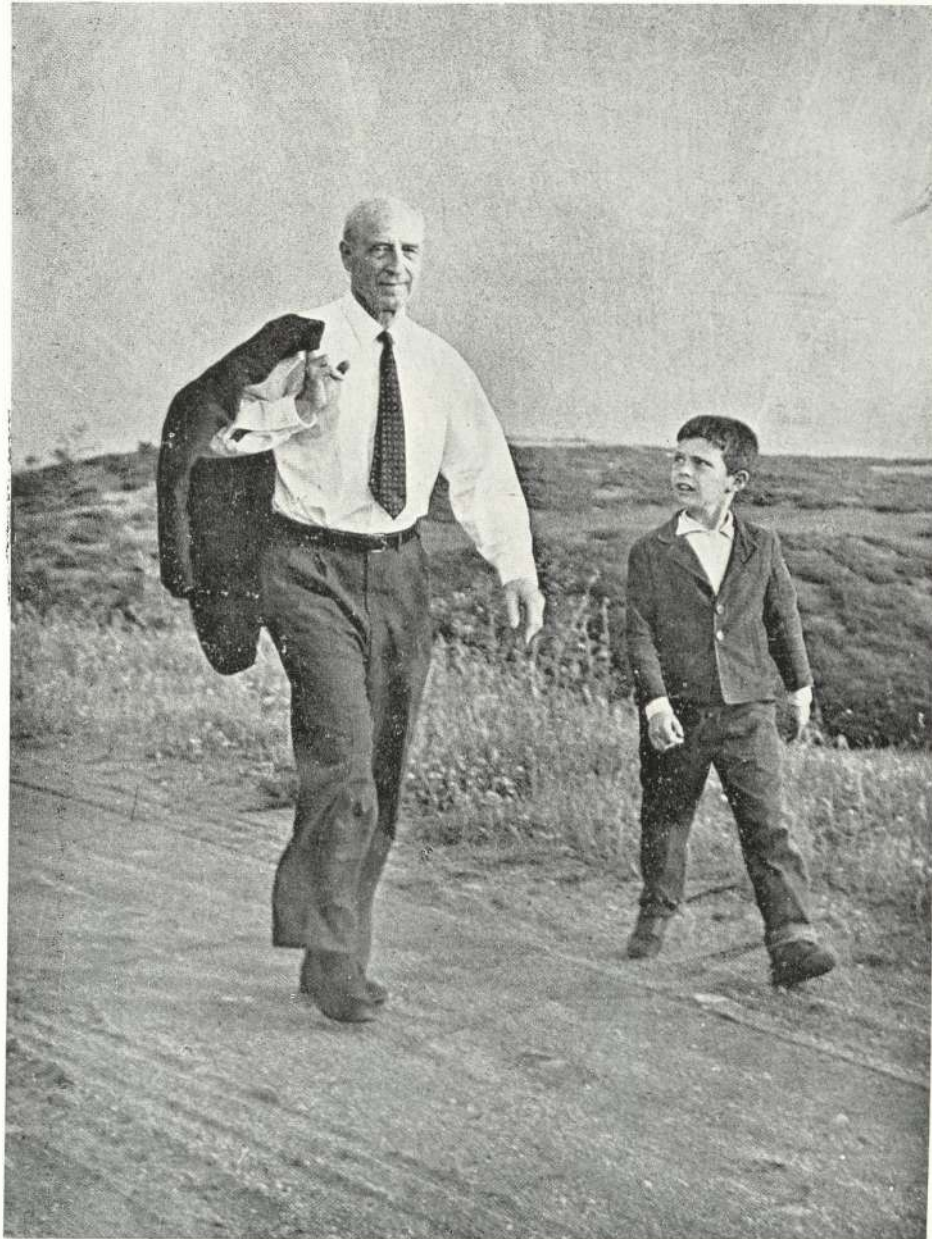
On May the 28th a mass was conducted by Father Paraskevonoulos both for the boarders and for the alumni. In our little chapel the Church chorus sang under the direction of Mr. Kehayias.

DEDICATION

We dedicate this page to our beloved President - Emeritus Dr. Carl Compton, to whom our School owes so much.

Dr. Compton it is the living example of everything he has taught and all that we students hope to retain.

28 Μαΐου

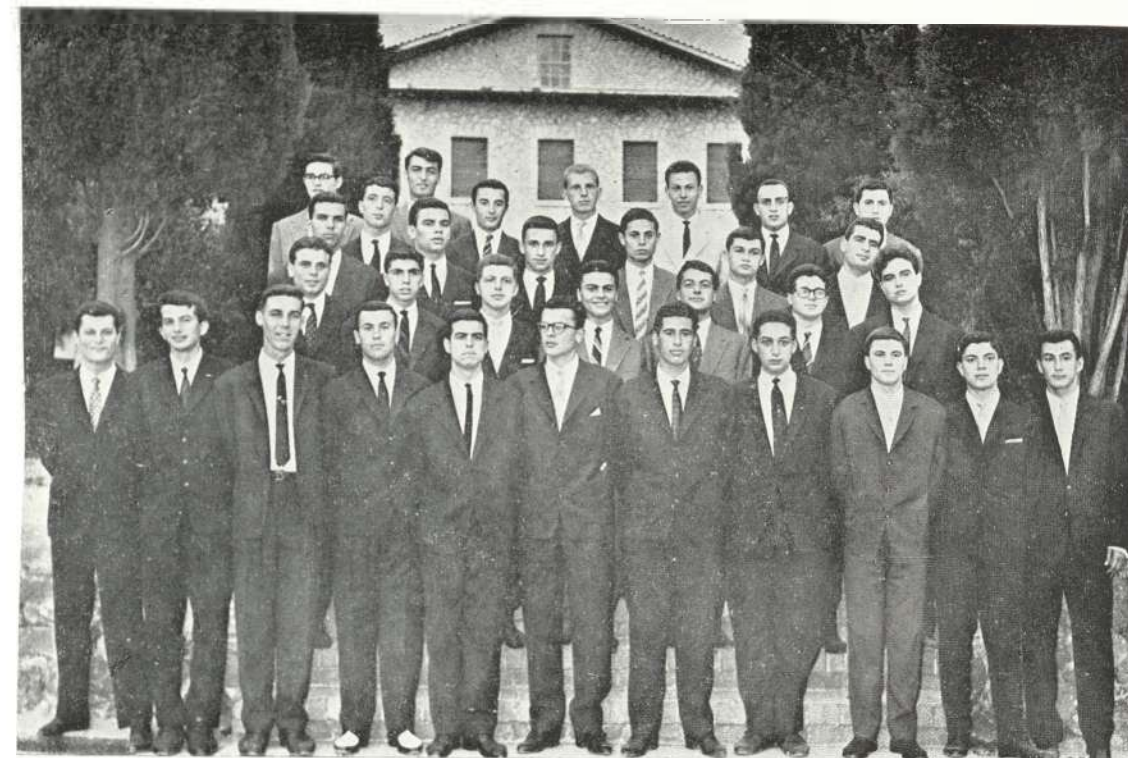

Commencement, the celebration of the farewell of the graduating class, is the most beautiful and at the same time the most moving moment of the year for the school.

Each year a new group of graduates gathers around the steps of Macedonia Hall, recites the College pledge and starts a new life.

It is a great moment! A moment of fulfillment for parents, teachers, and students. A decisive moment in our lives, a moment of new beginning for the youth that constitutes the great future of our small country.

This year also we gathered on the steps of Macedonia Hall and we recited the pledge in unison and listened to the words of advice of the farewell speakers. So, we too started as those before us have, with the touch of our Alma Mater. Is this mere routine? What if the words of the pledge remain unchanged? What matters is that the voices that utter them are never the same. Although they seem alike, yet they are so different. Another school year has ended! In a while once again only the crickets will be singing their summer song on campus. They will do so until the next school year arrives, until work begins once more feverishly. A cycle, an never ending cycle!

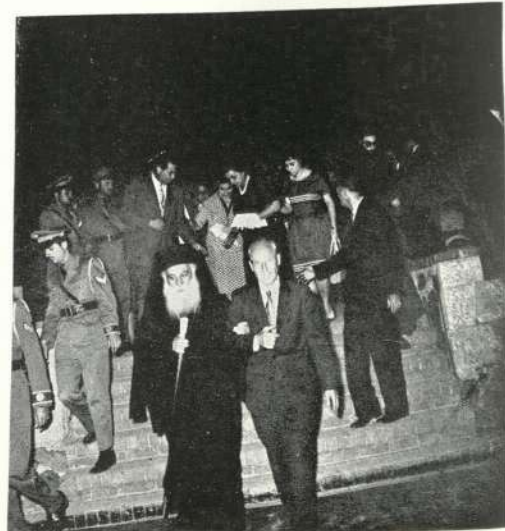
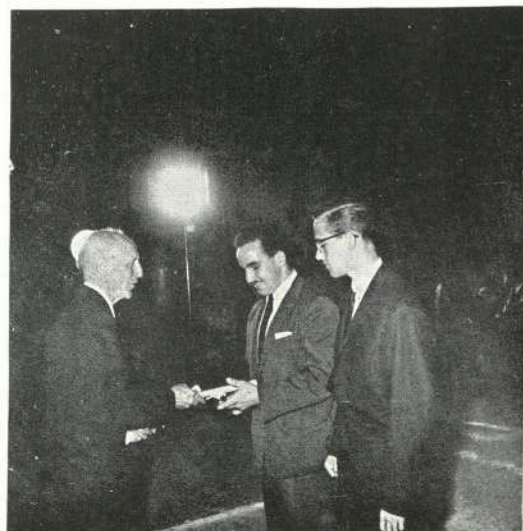
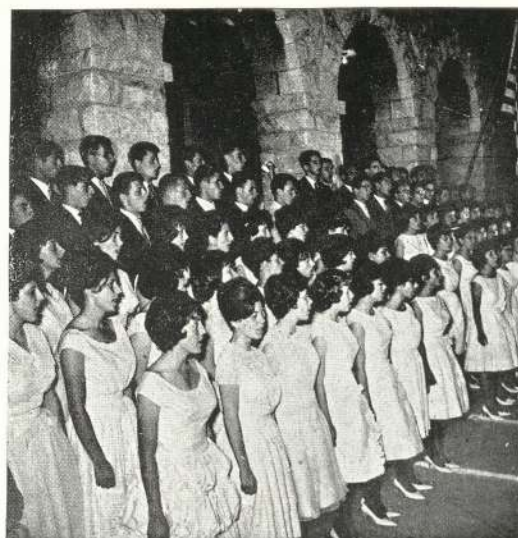

Το Commencement, ή τελετή του αποχαιρετισμού των τελειοφοίτων, είναι ή πιό όμορφη και συνάμα ή πιό συγκινητική στιγμή της χρονιάς για τό σχολείο μας. Κάθε χρόνο μία νέα ομάδα τελειοφοίτων συγκεντρώνεται στα σκαλιά του Macedonia Hall, δίνει τον όρκο της και ξεκινά για τη ζωή... Μεγάλη στιγμή! Στιγμή έκπληρωσής όνείρων γονιών και δασκάλων, στιγμή αποφασιστική της ζωής μας, στιγμή ξεκινήματος για τά νιάτα που άποτελούν τό μεγάλο μέλλον της μικρής πατρίδας μας...

Και φέτος μαζευθήκαμε στα σκαλιά του Macedonia κι είπαμε όλοι μέ μία φωνή τον όρκο κι άκούσαμε λόγια παραινενικά και λόγια αποχαιρετισμού και ξεκινήσαμε κι εμείς όπως όλοι οί άλλοι μέ τη δάδα της Πόντιας Μητέρας μας μπροστα. Ρουτίνα;... Κάθε άλλο. Κι άν τά λόγια μένουν τα ίδια, τά στόματα που τά προφέρουν αλλάζουν, φαίνονται όλα τόσο ίδια κι όμως είναι τόσο διαφορετικά.

Άλλη μία σχολική χρονιά τελείωσε!... Σε λίγο πάλι μόνο τα τζιτζίκια θα λένε τό τραγούδι του καλοκαιριού στο campus, μέχρι νά φθάση ό άλλος χρόνος και ν' άρχιση πάλι μέ ζέση ή δουλειά. Ένας κύκλος, ένας κύκλος ατελείωτος...

ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΙ

COMPETITIONS

Η Σόφια Πυτορώφ τῆς 5^η καὶ ὁ
Γιάννης Λιάπης τῆς 5^η ἔγραψαν τὰ καύτερα
ποιήματα στὰ Ἑλληνικά.

Ὁ Βασίλης Τριβιτικός τῆς 6^η καὶ ὁ
Γιάννης Λιάπης τῆς 5^η ἔγραψαν τὰ καύτερα
πρὸς τὰ Ἑλληνικά.

John diapis of 5th and Charalambos
Mouratides of 6th wrote the best poems in
English.

Bill Folsom wrote the best poem
of the International High School.

Theo Katope wrote the best prose of
the International High School.

ΛΟΓΙΑ
ΤΗΣ
ΒΡΟΧΗΣ

“Η βροχή πέφτει σιγανή, μονότονη, έκνευριστική. Οί σταγόνες λεπτές, μακριές σά βελόνες πεύκου, νομίζεις για μιὰ στιγμή πώς θα καρφωθούν άπάνω σου. Άλλ’ αυτές σπάνουν, λειώνουν και νοτίζουν αδιάκοπα τὰ ροῦχα. Μιά έλαφρή όμίχλη τυλίγει τὸ Κρουσοχώρι από παντού. “Όλο τὸ χωριό είναι βυθισμένο στὸ σκοτάδι. Μόνον εκεί στὴν πλατεία τὸ λιγοστὸ φῶς πὸν ξεπηδᾷ ἀπ’ τὰ λουξ τῶν μαγαζιῶν προσπαθεῖ νὰ διαλύσει τὰ πυκνὰ πέπλα τῆς νύχτας. Μάταια ὅμως’ τρία μέτρα πὸν κεῖ τίποτα δὲν ξεχωρίζει. Μόνον ἓνα μαῦρο, πηχτὸ καὶ αδιάλυτο κενὸ ὑπάρχει.

Τὸ Κρουσοχώρι βρίσκεται στὴν πλαγιά ἑνὸς βουνοῦ, τῆς Καλιακούδας. Βουνὸ παράξενο ἡ Καλιακούδα. Μπορεῖς ἀπὸ μακριὰ νὰ ξεχωρίσεις ὅλα τὰ κατατόπια του, ὅλες του τίς λεπτομέρειες καὶ ὅμως συγχρόνως σοῦ φαίνεται τόσο μακρινό, τόσο μεγάλοπρεπο, τόσο ξένο. “Ισως γι’ αὐτὸ νὰ τοῦδωσαν καὶ γυναικεῖο ὄνομα. Στὴν κορυφή του πάντα ὑπάρχει χιόνι, ἐνῶ στὰ ριζὰ του καὶ στὰ παρακλάδια του τριγύρω ἡ βλάστηση ὀργιάζει. “Ελατα πανύψηλα πού, ὅταν τὰ συνεπαίρνη ὁ ἀγέρας, λυγίζουν τίς κορφές τους μέχρι κάτω καὶ κάνουν τὴν Καλιακούδα νὰ φαντάζει σάν πλεούμενο πάνω σ’ ὀργισμένη θάλασσα. Βαλανιδιές καὶ καρυδιές ἀνακατωμένες καὶ παντοῦ, γύρω σὲ κάθε ρίζα ἢ καὶ μόνον τους, πουρνάρια καὶ βατομουριές. “Η φύση μὲ τὴν ἄγρια, τὴν πρωτόγονη ἀγάπη της τὸ ἔχει ἀγκαλιάσει σφιχτὰ τὸ Κρουσοχώρι καὶ τοῦ ἔχει χαρίσει ὅλες της τίς ὁμορφιές. Γι’ αὐτὸ γρήγορα ἔγινε γνωστὸ καὶ πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πὸν ἔρχονται νὰ περάσουν τὸ καλοκαίρι τους σ’ αὐτό. “Ετσι τὸ φτωχὸ καὶ ἄγονο χωριὸ σιγὰ-σιγὰ ξεπέταξε, διαφόρεψε. “Αλλάξε ἡ ζωὴ τῶν χωρικῶν. Στὴν ἀρχὴ ἀπὸ ἀνάγκη, γιὰ νὰ καλοκαρδίσουν τοὺς ξένους’ ὕστερα ἀπὸ περιέργεια καὶ στὸ τέλος, ἔτσι γιὰ διασκέδαση — γιὰ «σπόρ» ὅπως θῆλεγαν οἱ πρωτευουσιᾶνοι. “Όχι βέβαια τίποτα μεγάλες ἀλλαγές. “Απλῶς καλυτέρευσαν τὴν ὁμιλία τους καὶ λίγο τὴν συμπεριφορά τους. Κατὰ τὰ ἄλλα — εὐτυχῶς — ἔμειναν ἀμόλευτοι.

“Εκεῖ στὴν πλατεία βρίσκεται καὶ τὸ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ. Εἶναι φανερό ὅτι ἡ πρόοδος τὸ μετᾶλλαξε καὶ αὐτὸ σημαντικά. Μιά εὐρύχωρη χαμηλοτάβανη σάλα. Τὸ ταβάνι καὶ τὸ πάτωμα ἀπὸ σάνιδια λίγο φαγωμένα. Δύο λουξ κρεμασμένα ἀπὸ πάνω σκορπίζουν ἄρκετὸ φῶς. Στὴ μιὰ πλευρὰ τσουβάλια, βαρέλια, τενεκέδες, μιὰ φτωχὴ καὶ ταλαιπωρημένη βιτρίνα καὶ κάμποσα ἀκόμη εἶδη μπακάλικου. Στὴν ἄλλη, ἓνας πάγκος μὲ ποτήρια καὶ λίγα μπουκάλια’ πίσω ἀπ’ αὐτὸν ἓνας τενεκεδένιος νεροχύτης. Οἱ τοῖχοι εἶναι σκεπασμένοι μὲ ὀτιδήποτε μπορεῖ νὰ χρειαστῇ ἓνας χωρικός. Λαμπογυᾶλια, σχοινιά, σκεπάρνια, γεωργικὰ φάρμακα καὶ ἓνα σωρὸ ἄλλα. Δυὸ-τρεις διαφημίσεις τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας συμπληρώνουν τὴν διακόσμηση.

“Η ὥρα εἶναι ἑννιά καὶ τὰ τραπέζια καὶ τὰ περισσότερα πιασμένα. Μόνον μιὰ παρέα εἶναι παραθεριστές’ οἱ ἄλλοι ντόπιοι. Σεπτέμβρης μῆνας πιά καὶ οἱ περισσότεροι ξένοι ἔχουν φύγει. Μερικοὶ γέροι πὸν βαριοῦνται τίς συχνές μετακινήσεις ἔμειναν μονάχα. Αὐτοὶ πὸν ἔχουν πιάσει τὸ τραπέζι στὴ μέση τῆς σάλας. Δυὸ ὥρες τώρα — ἀπὸ τότε πὸν ἄρχισε ἡ βροχὴ — παίζουν πρέφα χωρὶς νὰ κουράζονται, χωρὶς νὰ βαριοῦνται’ χαρακτηριστικὸ τῶν γηρατειῶν κι αὐτό. Δὲν εἶναι πολὺ περασμένης ἡλικίας’ ἀκριβῶς στὸ σταύρωμα μεσοκόπησης καὶ γεροντισμοῦ. Φαίνονται καλοδιατη-

ρημένοι καὶ χωρὶς ἔννοιες βιοπόρισης. Σίγουρα οἱ γιοὶ φροντίζουν τώρα γι’ αὐτοὺς. Τ’ ἄλλα τραπέζια εἶναι πιασμένα ἀπὸ ἀπλούς χωρικούς, τῆς γῆς δουλευτές, πὸν ἱστοροῦν τὰ βάσανά τους μὲ συντροφιά τὸ ρακὶ καὶ τὰ χαρτιά ἢ τὰ ζάρια.

Τὸ παιχνίδι στὸ κεντρικὸ τραπέζι παίρνει πιά τέλος. “Ο κύρ-Θανάσης μετράει τοὺς πόντους τοῦ καθενός. Χαμένος βγαίνει ὁ ἴδιος. Καιρὸς ἦταν νὰ πληρώσει καὶ αὐτὸς τὰ οὔζα τῆς παρέας μιὰ φορὰ’ ἓνα μῆνα τώρα βρίσκεται συνέχεια μὲ τοὺς κερδισμένους. Τὰ οὔζα πὸν ἔρχονται βοηθοῦν τὰ μυαλὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν τελείως ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τοῦ βαλὲ καὶ τῆς ντάμας. Τὰ μέλη τεντώνονται ἡδονικὰ γιὰ νὰ φύγη τὸ μούδιασμα, τὸ αἷμα κυκλοφορεῖ πὸν γρήγορα καὶ οἱ γλώσσες σιγὰ-σιγὰ λύνονται.

—“Α, ὅ,τι καὶ νὰ πῆτε, ἡ ζωὴ εἶναι ὠραία κι ἄς ἔχασα καὶ τὰ οὔζα, ἀποφαίνεται κεφάτος ὁ κύρ Θανάσης.

—Τότε γιὰ μᾶς πρέπει νὰ εἶναι δυὸ φορές ὠραία, ἀφοῦ κερδίσουμε, τὸν πειράζει ἓνας ἄλλος ἀπ’ τὴν παρέα.

—Ναί, πανάθεμά την, ἔξακολουθεῖ ὁ κύρ-Θανάσης, εἶναι ὠραία κατὰ βάθος. Φτάνει νὰ μὴν τὴν παίρνεις στὰ σοβαρά. “Ιδια γυναίκα. “Ακριβῶς σάν...

—Πρὸς Θεοῦ, μὴν μᾶς ἄρχισης πάλι καμιὰ ἀπὸ τίς «ἀλμυρές» σου τίς περιπέτειες, τὸν διακόπτει ξανὰ ὁ κύρ Νίκος.

—“Όχι καημένε, ἄλλο θέλω νὰ σᾶς πῶ ἀπόψε. Δυὸ τρόποι, λέω, ὑπάρχουν γιὰ νὰ χαρῆς τῇ ζωῇ. “Ο πρῶτος εἶναι νὰ μὴν τῆς δώσης ἀξία. Σοῦρχεται βολικά; Ρούφα την μέχρι κεῖ πὸν δὲν παίρνει ἄλλο. Κάτσιασέ την, ξεζούμισέ την. Σοῦ πᾶει κόντρα; Σὲ χτυπάει; Περιφρόνα την. Γράφτην στὰ παλιά σου τὰ παπούτσια. “Υπόμεινε τὰ χτυπήματά της μὲ χαμόγελο οἴκτου γι’ αὐτήν. Μὴ φοβάσαι’ δὲν πρόκειται νὰ σὲ λυγίσῃ, ἀν’ ἐσὺ δὲν τὸ θελήσεις. Τόση δύναμη δὲν ἔχει.

—Καὶ τί θὰ κερδίσεις μ’ αὐτό; ἀντέτεινε πάλι ὁ κύρ Νίκος.

—Μήπως ἄλλιῶς τί κερδίζεις; Τί κερδίζει ἓνας πὸν ἀγωνίζεται αδιάκοπα μέχρις ὅτου τὸν κλείσουν σ’ ἓνα κουτί, ἀνοιχτὸ ἀπὸ κάτω γιὰ νὰ τὸν φᾶνε τὰ σκουλήκια; “Ενάμισι μέτρο χῶμα, αὐτὸ κερδίζει. Ποῦ εἶναι τὰ κόπια καὶ ὁ ἴδρωσ του; Ποῦ εἶναι οἱ ἀγωνίες καὶ οἱ στενοχωρίες του;

—Δὲν βλέπεις καλὰ τὰ πράγματα, Θανάση. “Η ζωὴ ἔχει ἄλλο νόημα. Αὐτὰ πὸν λὲς εἶναι ἄρνηση τῆς ζωῆς.

—Τί νόημα καὶ κουροφέγαλα. Ποῦ ἀκούστηκε ἄδαιο πρᾶμα νᾶχη νόημα. Καὶ δὲν μοῦ λὲς σὲ παρακαλῶ, ποῖα εἶναι ἡ «κατάφασ» τῆς ζωῆς; Νὰ γίνης μιὰ βιδίτσα στὸ πελῶριο αὐτὸ μηχανήμα πὸν λέγεται ζωὴ; Νὰ μοχθῆς, νὰ παιδεύεσαι, νὰ δημιουργῆς κάτι καὶ νᾶρχεται αὐτὴ νὰ στὸ γκρεμίσῃ, καὶ σὺ νὰ ξαναρχίσης τὸ μόχθο πάλι ἀπ’ τὴν ἀρχὴ ὥσπου στὰ ξαναγκρεμίσῃ; “Η νὰ γίνης ἓνας ἀπ’ τοὺς ἀσήμαντους καὶ ἄξιους οἴκτου νοικοκυράκηδες πὸν πλημμυρίζουν τὴν γῆ μὲ τὴν ἀφάνειά τους; Ποιὸ εἶναι τὸ νόημα τῆς ζωῆς αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων;

—Οἱ ἄνθρωποι, ἀγαπητέ μου Θανάση, εἶπε τὸ τρίτο μέλος τῆς παρέας, πρέπει πάντα νὰ προσπαθοῦν γιὰ κάτι καλύτερο’ πρέπει νὰ προσπαθοῦν νὰ ξεχωρίσουν ἀπ’ τὸ ἀνώνυμο πλῆθος καὶ ν’ ἀφήσουν κάτι πίσω τους γιὰ νὰ τοὺς θυμοῦνται.

—Μάλιστα, ὅπως τὰ λὲς εἶναι. “Αλλά πῶς θὰ τὸ κατορθώσουν αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι; “Εδῶ εἶναι ὁ δεύτερος τρόπος πὸν θέλω νὰ σᾶς πῶ. Γιὰ νὰ πετύχῃς σ’ αὐτὴ τὴ ζωὴ, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς ἀρχές. “Όσο λιγότερες, τόσο καλύτερες. Οἱ ἠθικοὶ φραγμοὶ καὶ οἱ συμβατικοὶ κοινωνικοὶ κανόνες εἶναι τροχοπέδη στὴν πρόοδό σου. Μὴ νομίζετε ὅμως πῶς ἐννοῶ τέλειο ἠθικὸ ξεκαπίστρωμα, ἄνοδο τῶν κοινωνικῶν βαθμίδων πατώντας ἐπὶ πτωμάτων. “Όχι, κάθε ἄλλο μάλιστα. “Αλλοὶ εἶναι οἱ κανόνες ἀπ’ τοὺς ὁποίους πρέπει ν’ ἀπαλλαγῇ κανεὶς. “Εκείνους πὸν δημιούργησαν οἱ ἐπιτήδριοι γιὰ νὰ τοὺς ἀκολουθοῦν οἱ ἀσήμαντοι μικροαστοὶ καὶ νὰ τοὺς παραβαίνουν οἱ ἴδιοι. Αὐτὸ πὸν ἐγὼ ἐννοῶ εἶναι μιὰ μερικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ «ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα». “Ετσι πὸν ἔγινε ἡ κοινωνία, χρειάζεται νὰ εἶσαι λίγο ἀρριβίστας καὶ τυχοδιώκτης.

—Καὶ ὅμως, ἐπενέβη ὁ κύρ Νίκος, μπορῶ νὰ σοῦ φέρω ἀπειράριθμα παραδείγματα ἀνθρώπων πὸν πρόκοψαν στὴ ζωὴ τους πηγαίνοντας «μὲ τὸν σταυρὸ στὸ χέρι».

—Καὶ γ’ὼ δεκαπλάσιον ἀριθμὸ ἀνθρώπων πὸν βρίσκονται σὲ θέσεις ἀνώτερες ἀπ’ τῶν δικῶν σου ἀκολουθώντας τὴν ταχτική πὸν σᾶς λέω. Τί τὰ θέλεις, φίλε μου. Πόσες φορές δὲν ἔνωσες τὴν ἐπιθυμία, καὶ σὺ καὶ ὁ καθένας μας, νὰ εἶχες τὴ δύναμη νὰ ξεπεράσης ὀρισμένους κοινωνικοὺς φραγμοὺς, νὰ σπᾶσης ὀρισμένα ἠθικὰ δεσμά; Καὶ πόσες ἄλλες φορές δὲν ἔκανες συμβιβασμοὺς μὲ τὴ συνείδησή σου καὶ δὲν ἐκώφευσες στὴν φωνὴ της; “Αλλά ἔτσι εἶναι. Αὐτὰ πὸν σᾶς λέω στὴ θεωρία τὰ ἀποδιώχνεις μὲ ἀγανάχτηση, ἐνῶ στὴν πράξη τὰ ἐφαρμόζεις χωρὶς οὔτε στὸν ἑαυτὸ σου νὰ τὸ μολογᾷς. Αὐτὴ εἶναι ἡ μοίρα ὅλων τῶν ἀληθινῶν.

Τὰ τζάμια στὴν πρόσοψη τοῦ καφενεῖου ἔχουν θολώσει. “Η βροχὴ δὲν σταμάτησε ἀκόμα. Μιά σκιά λίγο παράξενη σχηματίζεται πίσω ἀπ’ τὸ τζάμι καὶ ἀμέσως κατόπιν ἡ πόρτα ἀνοίγει ὀρμητικά.

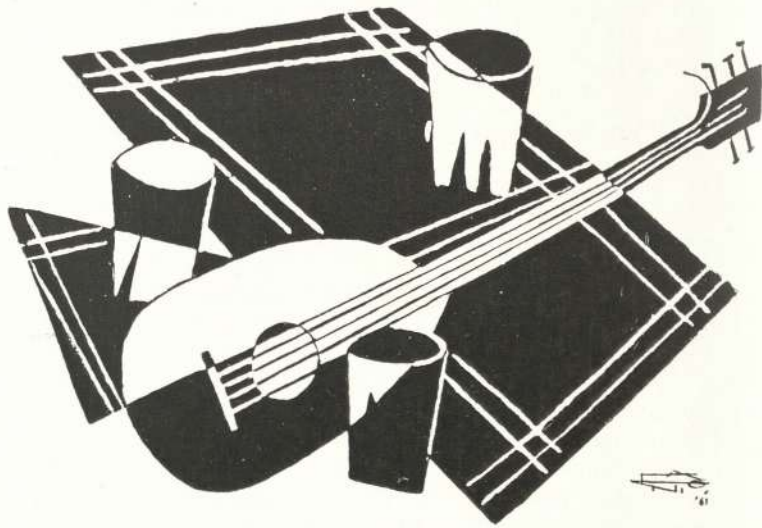
Εἶν' ὁ Ἀντωνάκαρος, ὁ παλαβὸς τοῦ χωριοῦ. Ψηλὸς μέχρι κεῖ πάνω, ἀσουλούπωτος, χωρίς παπούτσια, μὲ τὸνα μπατζάκι πιδ κοντὸ ἀπ' τ' ἄλλο, μ' ἓνα πουκάμισο μονάχα πάνω του. Τὰ μαλλιά του κατσαρὰ κι ἀκούρευτα, στᾶζουν νερά. Μόνο τὰ μάτια του ἔρχονται σ' ἀντίθεση μὲ τὸ παρυσιαστικὸ του. Μεγάλα, καταγάλανα σὰν τὴ θάλασσα, ὁθῶα, καὶ πάντα χαμογελαστά. Οἱ χωριάτες παρατᾶνε γιὰ λίγο τὴν ξερὴ καὶ τὴ ρακὴ. Ὁ Ἀντωνάκαρος ἔχει περισσότερη πλάκα. Κάποιοι τὸν φωνάζουν στὸ τραπέζι τους. Ὁ κύρ Θανάσης στρέφεται στὴν παρέα του.

—Τὸν βλέπετε αὐτόν; Αὐτὸς εἶναι πραγματικὰ εὐτυχισμένος. Ζῇ τὴν ζωὴ ὅπως τοῦρχεται· δὲν κοπιᾶζει νὰ τὴν ἀλλάξη. Ἄς τὸν κοροϊδεύουν οἱ ἄλλοι· αὐτὸς δὲν καταλαβαίνει τὰ ἀνθρώπινα καμώματα. Ζῇ μὲ τὸν δικό του κόσμο, μέσα στὴ ζωὴ. Ἀποροφιεῖται ἀπ' τὸν πρῶτο καὶ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴ δεύτερη. Ἔστω κι ἄθελά του. Μακάρι καὶ μεῖς οἱ γνωστικοὶ νὰ μπορούσαμε νὰ κάνουμε τὸ ἴδιο μὲ τὴν θέλησή μας.

Κανέννας δὲν μίλησε. Μόνο κοίταξαν τὸν Ἀντωνάκαρο βαθιὰ μὲς στὰ μάτια του τὰ χαμογελαστά. Ἡ βροχὴ ἔπαψε ἐπὶ τέλους νὰ πέφτει. Τὰ σύννεφα, ξαλαφρώμενα, ἄρχισαν νὰ τραβιούνται πρὸς τὴν Καλιακούδα. Ὁ οὐρανὸς πάνω ἀπ' τὸ Κρουσοχώρι καθάρισε. Τὸ σκοτάδι ἀραιώσε καὶ τὰ νερά πάνω στὸ κανλιερίμι γυάλισαν. Ἡ γλυκεῖα μυρωδιὰ τοῦ ἀπόβροχου πλημμύρισε τὴν ἀτμόσφαιρα. Τὸ χωριὸ κοιμᾶται ἤσυχο, ὅστερ' ἀπὸ τὸν κάματο τῆς μέρας. Τίποτα δὲν ταραξίζει τὸν ὕπνο τῶν χωρικῶν. Μόνη τους ἔννοια εἶναι πῶς θὰ δουλέψουν καλύτερα τὴ γῆς νὰ τοὺς δώσῃ περισσότερα. Οἱ ιδέες τῶν πόλεων δὲν τοὺς ἔχουν μολέψει ἀκόμα—εὐτυχῶς. Γαλήνη ἀπόλυτη τυλίγει τὸ τοπίο. Μόνο ἀπ' τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ χωριοῦ ἀντηχεῖ ἓνα γέλιο, χαρούμενο, ξένοιαστο, καμπανιστό, εὐτυχισμένο. Γέλιο τρελλοῦ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΒΙΛΙΚΑΣ 6Α

ΤΟ
ΤΡΙΣΑΓΙ
ΤΟΥ
ΣΚΑΦΤΙΑ

Σηκώνονταν ψηλὰ ὁ γκασμάς, πολὺ ψηλὰ κι ὅστερα ἔπεφτε πάνω στὸ χῶμα καὶ τὸ πληγίαζε δίχως οἶκτο—πληγίαζε ἄπονα τὴ γῆς ποὺ θρέφει τὸν κοσμάκη κι ὅστερα γίνεται καὶ παντοτινὸ του σπιτί—τρίζαν οἱ ἄρμοι τοῦ κορμιοῦ, μελάνιαζαν τὰ χέρια, πάγωνε ἡ ἀνάσα στὸν κρύο ἀγέρα· κι οὔτε ποὺ παραπονιόνταν τὸ χῶμα, οὔτε κι ὁ γκασμάς—μονάχα γυάλιζε πιότερο καὶ χώνονταν βαθύτερα, ἴδιο νυστέρι. Καὶ πάλι σηκώνονταν ψηλὰ ὁ γκασμάς καὶ πάλι ξανάπεφτε· κι οἱ χτύποι του κᾶναν πληγὲς στὸ χῶμα· πληγὲς δίχως αἷμα· πληγὲς γιομισμένες μὲ πίκρα καὶ πόνο.

—Παιδί, πιάσε μιὰ μισή.

Κατρακυλοῦσε τὸ χρυσαφὶ πιετὸ στὸ ποτήρι κι ὅστερα πήγαινε μὲ τὶς πίκρες ἀντάμα κάτω.

Καὶ πάνω στὸ ποτήρι—κεῖ ποὺ κάνει ἀπαλὸ ἀφρὸ ἢ ρετσίνα—ξανάρχονταν οἱ ἀνάμνησες καὶ τοῦ κᾶναν παρέα. Βγαίνανε μὲ τὸ λόξυγγα τοῦ μεθυσμένου, μὲ τὸ δάκρυ—τὸ σπέρτο βλέπεις—ποὺ κύλαγε ἀπ' τὰ κόκκινα μάτια, κάθονταν δίπλα του, λέγανε.

Οἱ θύμησης... Στὴν ἀρχὴ πέταγε ψηλὰ με τ' ὄνειρο, μὰ ἔπεφτε κάτω καὶ χτύπαγε ἄσκημα· ἀπογοήτεψη. Ὅστερα κοίταζε τὴν πραγματικότητα στὰ μάτια· πόνος. Ἐπειτα τὸν κοίταγε αὐτὸν ἢ πραγματικότητα· πίκρα.

Τὰ χρόνια πέρασαν κι ἄδειαζαν ὅλο καὶ πιὸ πολὺ τὸ εἶναι του... Πάλευε. Τὸν χτύπησε κι ὁ χά-

ρος. Ἐμεινε μόνος. Δὲν ἔκανε βῆμα πίσω. Πάλευε. Καὶ μιὰ ἀνακάλυψε πῶς πάλευε ἐγωιστικά, γιὰ νὰ τὸν βλέπουν οἱ ἄλλοι καὶ νὰ βλέπῃ τὸν θαυμασμὸ στὰ μάτια τους, πῶς ὅσο πικρὴ κι ἂν ἦταν ἡ κάθε νίκη δὲν ἔπαυε νᾶχῃ τὴν χαρὰ τῆς. Μὲ τὸν πόνο τοῦ πόθου θέλησε νὰ ταπεινωθῇ, νὰ χάσῃ τὸν ἐγωισμό του—πίστευε ὡς τότε στὸ πόσο ἀναγκαῖος εἶναι σ' ἓναν ἄνθρωπο. Ἐγινε σκαφτιάς. Χαμογέλασε πικρά. Μὲ τί χαρὰ δέχτηκε τὸ νέο του ἐπάγγελμα! Μὲ τί ἄγρια χαρὰ ἄκουγε τὸ «Ρὲ Στέλιο»—ὡς καὶ τ' ὄνομα τοῦχουν ἀλλάξει. Πρὶν ἀπ' αὐτὸν ἔσκαβε κεῖ κάποιος Στέλιος. Κάποτε πιάστηκε σὲ καυγὰ μὲ τὸν ἐπόπτη, τὸν ἔδειρε, τὰ μούτζωσε κι ἔφυγε. Κι ἔγινε αὐτὸς ὁ «Ρὲ Στέλιο, πιάσε τὸ φκιάρι». Καὶ χαίρονταν.

Καλὰ τὰ παιδιὰ ποὺ σκάβανε. Στὴν ἀρχὴ βέβαια σὲ κοιτᾶνε μὲ στραβὸ μάτι. «Πῶς μαθὲς θὰ σκάψῃς μ' αὐτὰ τὰ γυναικεῖα χέρια;» Μὰ ὅστερα δέχονται ἀδιάφορα. Νιώθουν τὸν πόνο σου, μὰ ἔχουν τὴ σκληρὴ λεπτότητα νὰ μὴ σὲ ρωτᾶν. Κι εἶναι σκληρὴ ἡ λεπτότητά τους, γιὰτί ὅσο κι ἂν θές νὰ κρύψῃς τὸν πόνο σου, νὰ τὸν καταχωνιάσῃς στὰ τρίαβαθα τῆς ψυχῆς σου, νιώθεις πιὸ εὐτυχισμένος, ὅταν σὲ ρωτήσουν τοῦτοι οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸ ἴσιο βλέμμα. «Ποιὸ εἶναι τὸ μαράζι σου;» Δὲ γίνεται, θὰ ξαλαφρώσῃς κάποτε πάνω ἀπ' τὸ ποτήρι λέγοντας τὸν πόνο σου.

Μὲ τὸ σήμερα τὸ αὐριό σὲ συνηθίζουν κι ἓνα Σαββάτο σοῦ λέν: «Ρὲ Στέλιο ἔρχεσαι στὴν ταβέρνα;» Πηγαίνεις ἐσύ. Κι ἀφοῦ τραβήξῃς κᾶνα διὸ ποτηράκια συμφωνᾷς μαζί τους; γιὰ τὴν αὔξησιν μαθὲς τοῦ 2% ποὺ τὸ εἶπε κείνος ὁ βουλευτής—ὁ φίλος ντέ: γιὰ τὴν κοινωνία τὴ σάπια, γιὰ τοὺς λεφτάδες ποὺ μᾶς πατᾶνε· γιὰ τὰ ἄτιμα τὰ θυλικά· γιὰ τὴ Δεύτερη Παρουσία—τὸ ὅποῖον ὅταν ἔρθῃ ἀδερφέ μου...

Πέρανε ὁ καιρὸς. Δυνατὴ ἡ θέλησή του νικοῦσε· οὔτε ὄνειρατα πιά οὔτε σκέψεις. Ὅτι ἔβγαζε τὸδινε στὴν ταβέρνα, στὸν μπακόλη, στὴ σπιτονοικοκυρά. Τώρα πιά εἶχε γίνει ταχτικὸ μέλος τῆς παρέας. Τὸ Σαββατόβραδο, ὅταν τέλειωναν «τ' ἀνέγδοτα κι ἡ ἀγανάχτηση—φτοῦ στὰ μούτρα σας», στρέφονταν ὅλοι σ' αὐτόν:

—Ρὲ Στέλιο, δὲ μᾶς τραγουδᾷς λίγο;

Βουβαίνονταν ὅλοι. Κοιτάγαν μέσα ἀπ' τὰ ποτήρια στ' ἄπειρο, στὰ ὄνειρατα, στὰ παιδιᾶστικα τὰ χρόνια τῆς χαρᾶς...

Κι ὁφώνονταν ἡ φωνὴ τοῦ σκαφτιάς σαρκαστικὴ στὸν πόνο τῆς κι ἔλεγε νότες καὶ λόγια καὶ πίκρες. Κι ὅστερα γίνονταν μονάχα νότες π' ἀνεβοκατέβαιναν μιὰ σκληρά, μιὰ θλιμμένα—μιὰ γκασμάς καὶ μιὰ δάκρυ. Ὁνειράτα, θύμησης, χαμένα πρόσωπα στήναν χορὸ κάτω ἀπ' τὸ χάρτινο φεγγάρι τῆς ψεύτικης ἀκρογιαλιάς—φεγγάρι τῆς ψεύτικης ἀκρογιαλιάς—φεγγάρι ἢ ρετσίνα, ἀκρογιαλιά ὁ σκοπός... Δὲν ἄντεχαν οἱ ἄλλοι.

—Πῶς τραγουδᾷς ἔτσι, μωρὲ Στέλιο; Σταμάτα ποὺ νὰ σὲ πάρῃ.

Τρόμαζε καὶ ξαναγύριζε στὴν ταβέρνα. Τὰ μάτια του βούρκωναν. Κοίταζε μήπως πρόσεχε κανεὶς τὸ δάκρυ του, μὰ ὅλοι κείνη τὴ στιγμή μὲ σηκωμένα τὰ ποτήρια πίνουν. Σήκωνε κι αὐτὸς τὸ ποτήρι του καὶ κρύβονταν βιαστικά πίσω ἀπὸ δυὸ γουλιές ρετσίνα. Τ' ἄλλο Σάββατο, τῷξερε, θὰ τὸν παρακαλάγαν νὰ τοὺς ξανατραγουδήσῃ...

«Παράξενος ἄνθρωπος», λέγανε. «Ποτές δὲ μεθᾷ.» Τᾶκουγε καὶ χαμογελοῦσε. Μ' αὐτὸς ἤξερε ἀσυνεϊδητὰ πῶς μέθαγε. Δυὸ τρεῖς φορές τὸ χρόνο τὸν χάνανε γιὰ μιὰ βδομάδα. Κι ὅταν γύριζε, κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ τὸν ρωτήσῃ. Πήγαινε στὴν ταβέρνα κι ἔκανε μνημόσυνο στὴ γυναίκα, στὸ γιό... Πήγαινε κεῖ κι ἀφήνονταν στὶς θύμησης τὶς παλιές. Τότε ἀγρίευε. Οἱ ρυτίδες του βάθαιναν πιὸ πολὺ κι ἔλεγε συνέχεια τὸ τραγούδι του... Μόνο αὐτὲς οἱ βδομάδες τὸν δέναν μὲ τὸν κόσμον ποὺ ἀπαρνήθηκε. Μόνο σ' αὐτὲς ξαναπάλευε. Ὅλες τὶς ἄλλες μέρες κι ὥρες ἦταν ἀδιάφορος, ἦταν ὁ «Ρὲ Στέλιο, δὲν πιάνες τὸν γκασμά;»

Σήμερα ὁμως βρέθηκε στὴν ταβέρνα δίχως νᾶναι γιὰ μνημόσυνο οὔτε τῆς γυναίκας οὔτε τοῦ παιδιοῦ, οὔτε τῆς μάνας. Μὰ γιατί ἦρθε; Γιατί τάχα εἶναι τὸ κεφάλι του τόσο ζαλισμένο; Θυμήθηκε!

—Σήμερα ἦρθα νὰ κάνω μνημόσυνο στὸν ἑαυτό μου,

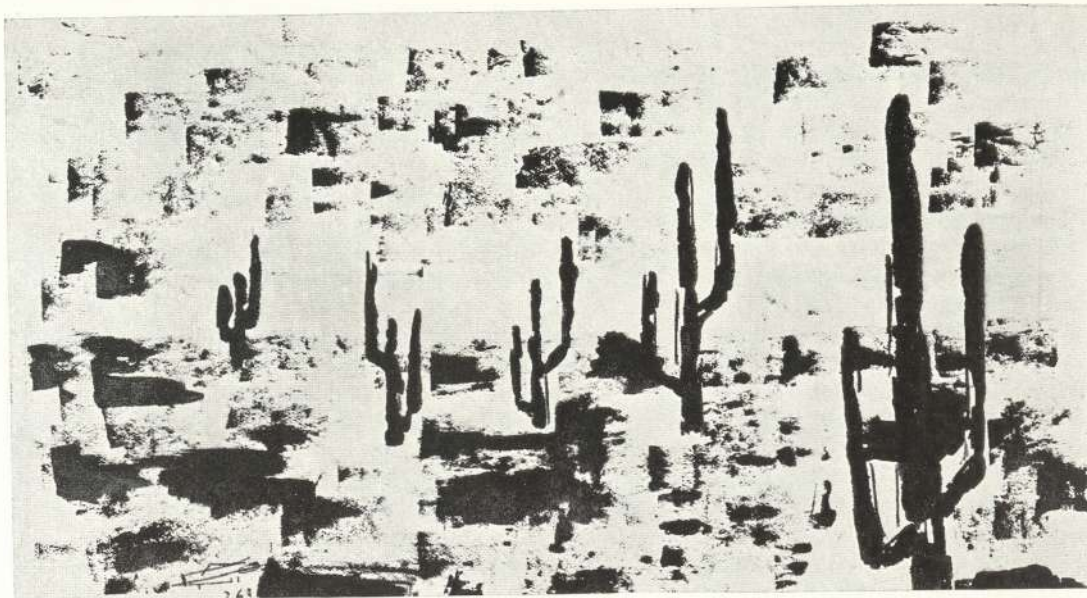
Στὸ σκονιομένο του μισὸ ἢ ἰδέα τοῦ φαίνεται πικρὴ. Βουρκώνει. Μὰ δὲν κλαίει. Ἴσως τὸ μάτι του νᾶχουν δάκρυα μόνο ἀπ' τὸ σπέρτο. Δὲ γίνεται νὰ κλαίῃ γιὰτί ξάφνου ξεσπᾷ σ' ἓνα γέλιο. Γελᾷ καὶ κινιέται στὴν καρέκλα. Δὲν μπορεῖ νὰ συγκρατηθῇ. Γελᾷ μὲ τὸ τρελλὸ γέλιο τοῦ μεθυσμένου. Ἀκουμπᾷ τὰ χέρια του πάνω στὸ τραπέζι καὶ τραντάζεται ἀπ' τὸ λυγμικὸ γέλιο.

Κι ὅστερα σηκώνεται ὀρθιος. Πιάνει τὸ ποτήρι του καὶ λέει κοροϊδευτικά: Αἰωνία μου ἡ μνήμη. Φέρνει τὸ ποτήρι στὰ χεῖλη, μὰ εἶναι ἄδειο. Ξανακάθεται. Τὸ θολὸ του βλέμμα γυαλίζει. Καὶ σκάζει στὰ γέλια. Καὶ βλέπει ξανά τὸν γκασμά νὰ σηκώνεται καὶ νὰ πέφτει καὶ νὰ κᾶνῃ πληγὲς στὴ γῆς· πληγὲς δίχως αἷμα· γιομάτες πίκρα καὶ πόνο.

Βλέπει ξανά τὸν «Στέλιο» νὰ σκύβῃ τὸ κεφάλι καὶ νὰ κοιτᾷ πάλι μόνο στὸ λάκκο ποῦχει ἀνοίξει ὁ γκασμάς στὸ χῶμα. Βλέπει τὸ σκληρὸ πρόσωπο, τὴν ἀνάσα τὴν κρύα, τὸν ἴδρωτα, τὰ εἰρωνικά χαμόγελα.

Σήμερα πρέπει νὰ τὸ γλεντήσῃ. Μιὰ φορὰ κανεὶς κάνει τὸ μνημόσυνό του! Καὶ μέσα ἀπ' τὰ γέλια λυγμικὴ ξανακούγεται ἡ φωνὴ του.

—Παιδί, πιάσε ἄλλη μιὰ μισή.

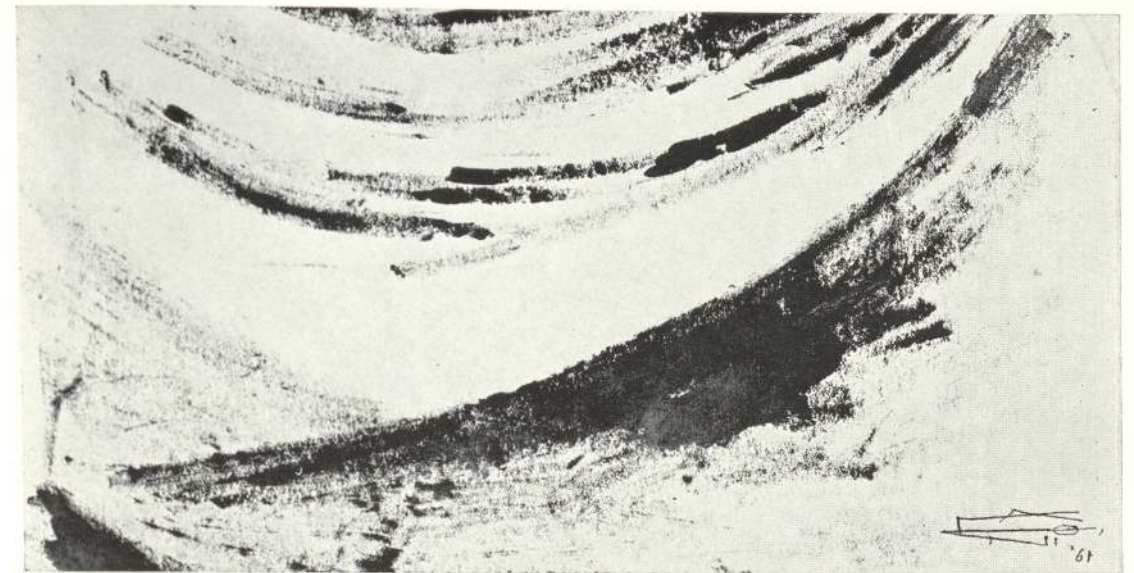

DESERT NOCTURNE

It was a photograph on the cover of my book.
Some cacti were in it.
The color of the sun was in it,
A deep red color
Color of death
Color of love
Color of pain,
And joy.
Everything was that color
Everything that gives a smell of sense,
And cacti.
They were like old patriarchs in the desert
Trying to call the people,
Their branches were like hands.
But people don't live in deserts,
They don't hear the calling,
Their ears are full of city noises.
They don't like to see sunsets,
They are afraid of that color.
They don't like to see cacti,
They are afraid of their branches.
They walk on the earth, they don't see it..

It was a photograph on the cover of my book.
Some cacti were in it.
The color of the sunset was in it
And nothing else,
And everything.

JOHN LIAPIS 5A

THE VALLEY OF THE DEAD

No wind ever blows in our valley
No stars ever shine their calm light.
No flower ever blooms.

It is the valley of of the dead

Only crocodiles slipping in the mud.
Only we are there.

There are mountains around our valley,
and their tops sometimes touching each
[other,
make the air heavy;
Make the air press our hearts.
Only our homes are there.

Some smoke we can see sometimes the
[chimneys,
but soon it settles down on the doors.
Only our hearts are there, smoked.

We can not see clearly;
Clouds come near our heads;
Mist surrounds us, and seperates us.
Only the lights of our homes are there,
but too weak to be seen.

We have no words, no language,
no means to communicate.
There are messages, but not understandable
[by everyone.
Only the prayer of our eyes,
but too vague to be perceived.

This is the kingdom of the dead...
This is our kingdom...
This is the kingdom of the dead...

CHARALAMBOS MOURATIDES 6A

Μὴν εἶναι ἓνα σύννεφο
π' ἀνέμοι τὸ σκορπᾶνε
κι ὅσο κοντά του κι ἂν θὰ πᾶς
πάλι μακριά σου θᾶναι;

Μὴν εἶναι ἓνα χρυσόνειρο
ποῦ χάνεται καὶ πάει
σὰν ἡ αὐγὴ πανέμορφη
τραγοῦδι ἀρχινᾷ;

Γιατὶ αὐτὸ ποῦ πόθησα
ποτέ μου δὲ τὸ εἶχα.
Καὶ τώρα ποῦ ὁ θάνατος σιμώνει σὰ τὴ νύχτα
π' ἀργὰ-ἀργὰ τὰ πέταλά της ἀπλώνει στὸν αἰθέρα
ἐσκέφτηκα: Αὐτὸ ποῦ τώρα τὸ ποθῶ εἶναι
ἡ ζωὴ ποῦ εἶχα.

ΣΟΜΙΑ ΠΥΛΟΡΩΦ 5Α

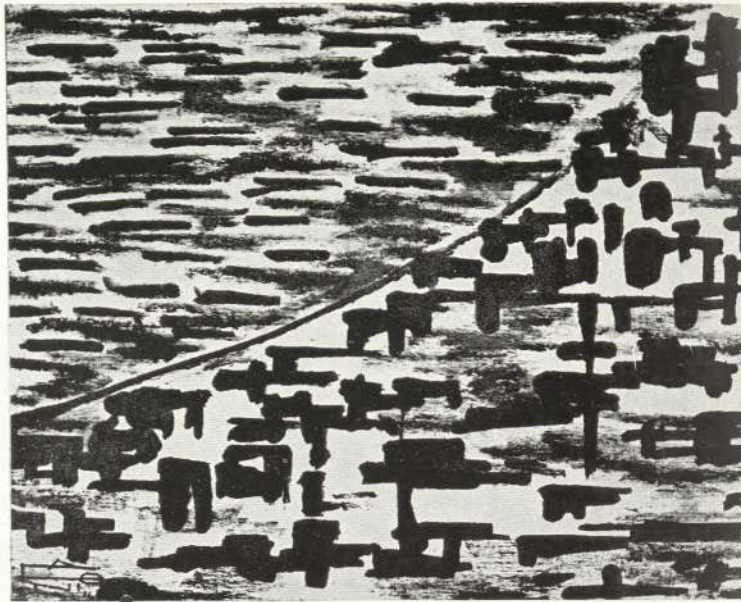

ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ

Σκάλωνε στὶς κορφές τῶν πεύκων.
Ἔκλεινε στὴν ἀγκαλιά της τὴν κορφή τοῦ Χορτιάτη
καὶ τὸ καμπαναριὸ τὸῦ προφήτη Λιᾶ.
Κι ἔρχονταν μ' ἀνάριες πατημασιές σὲ μένα.
Γλύστραγ' ἀνάλαφρα πάνω ἀπ' ὅλους κι ὅλα
πλανιόταν ἡ μυρουδιά της ὑγράδας πάνω στὴ γῆς.
Κι ὅσους τύλιγε χάνονταν καὶ μόνο ἡ σκιά τους ἔμενε.
Δὲ βρῆκα τὴ δύναμη ν' ἀπομείνω ἀκίνητος νὰ μὲ τυλίξη.
Θέλησα νᾶμαι ἔξω της.
Νὰ ζῶ ἀνάμεσα στοὺς μικροὺς ἀνθρώπους
— μικρὸς κι ἐγώ —,
γιατὶ δὲν τ' ἄξιζα νὰ χαθῶ στὴ λησμονιά...
Μόνο πῆρα τὰ ὄνειράτά μου καὶ τᾶριξα στὴ μουσκεμένη ἀκρογιαλιά της.
Τὰ μάζεψε μ' ἡδονή, μὲ βιάση...
Μάζεψε τὸ μέγιστο ποῦχα καὶ τὸ ξανάκανε σκιά,
γιατὶ ἀπὸ σκιά τοῦχα δώσει κι ἐγώ ὑπόσταση.
Πῆρε καὶ τὸ δάκρυ, καὶ τὴ θλίψη, καὶ τὸ γέλιο.
Κι ἔμεινα ἄδειος. Τόσο ἄδειος!
Δίχως μάτια γιὰ δάκρυ -δίχως χεῖλη γιὰ θλίψη καὶ γέλιο.
Δίχως τίποτε ἀπ' τὰ τόσα τίποτα ποῦ εἶχα...
Καὶ τᾶβλεπα, σκιές, νὰ φεύγουν μαζί της...
γραμμένα μὲ σταγόνες πάνω της... πάνω στὴν ὁμίχλη.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΙΑΠΗΣ 5Α

VIEW
ON AN
AFTERNOON

The view from our balcony is a beautiful sight. The city with its sum-white houses climbs up the hill on one side and drifts down to the sparkling sea on the other.

As I gaze at Salonika I see a bright array of undistinguishable colors similar to those found on the palette of an impressionist painter. The green of the trees and the red of the tile-roofs, alternating with white avenues and buildings, appear more and more vivid at each glance.

I see the ancient wall rising out of a cluster of modern apartments with their bright awnings of blue and yellow, and the White Tower, shrouded at the foot by a group of trees forming a wispy, leafy skirt swaying with the breeze from the neighboring sea.

This bay is surrounded by majestic, snow-capped mountains, fading into the startling blue Grecian sky and Mt. Olympus, the highest of all, lifts its proud peaks, looking for all the world like a stately evzone and peers towards the distant glistening city, warm and radiant in the winter sun.

As the caiques and fishing boats glide into the harbor their tiny images cause the glassy water to ripple and form fleeting patterns barely visible from where I stand.

Sometimes great carriers and battle-ships disrupt the simplicity of the peaceful bay. Their silver hardness contrasts with the gentle slope and flaw of the sky, sea, and city appearing from another world.

The sun is slowly sinking behind the now purple mountains which are casting their shadows on the black still waters. The brilliant medley of colors of the city become misty with twilight, but Apollo now paints them across the golden sky, forming in vibrant pinks and oranges, the images of ancient Greece, gods and immortals, to tempt the imagination.

The afternoon is gone, but I shall remember it. Even when I am far away from this wonderfully beautiful country of brilliant shades and hues, soft and gentle scenes, harmony and discords. I will remember a certain view from a balcony on an afternoon.

THEODORA KATOPE GRADE 11

A
POEM

My love scorns me not,
The hollow flute of joy,
Its melody weaves and twists and dances,
Like the humbled grace of a willow,
In the soft breezes of passion,
Unbowing before the embroiled winds of hate and spite.
Like the mellowed wine of ecstasy
Born in the pool of mutual joy,
It grows on the unblemished delight of innocence,
Fed on the fragrance of a thousand restless nights,
Untarnished by the lacquered finger of factious finger of fate.
Doomed to sip the cup of sorrow,
And the bitter ghost of hemlock.
Swirling in the crimson brew,
It glides like a star-lit mist,
Into the tears of a wild and crying rose,
And slowly it melts and covers and smooths,
The jagged bonds of joy,
Till the heart grows heavy,
Doped with the choking veil,
It ceases,
To lie cold and unforgiving,
Till,
If by chance,
A flicker of light from a storm-ruptured galaxy,
Strikes like a diamond,
Deeply blue, intertwined by a dying hue,
To touch the chain,
And gush the flower of innocence,
Into the lake of unfilled joy,
And so stay,
Till the robe of eternity embraces them,
United for all time.

WILLIAM FOLSOM GRADE 12

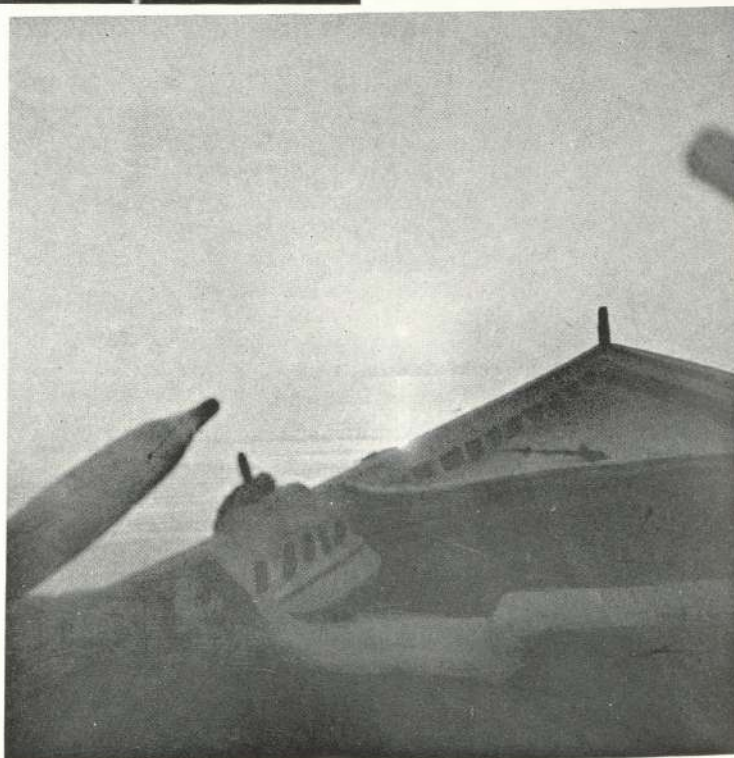
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Α' Βραβείο
Μ. Κανελλόπουλος 6B

Β' Βραβείο
Μ. Κανελλόπουλος 6B

«Περιμένοντας τη νύκτα»

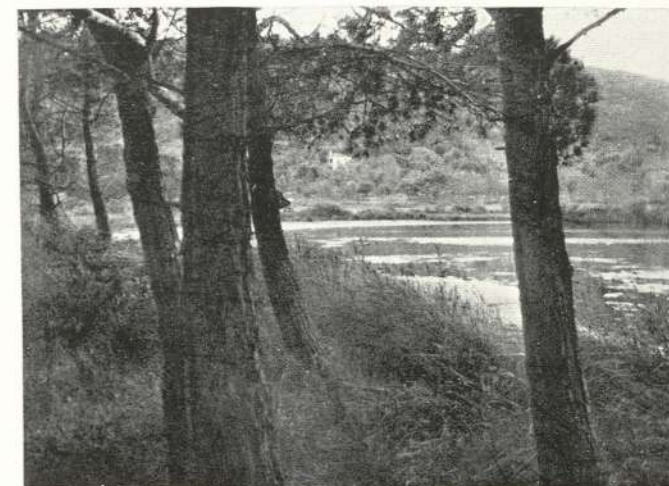
«Άσ' τη βάρκα στο κύμα
δπου θέλη νά τρέχη·
ας ορίζει το αέρι τιμόνι, πανί...»

Γ' Βραβείο
Κ. Μπουτάρης 4B

Κ. Μωυσίδης 4B

κ. Ν. Παπαχατζής

Για την έκδοση του Anatolian του σχολικού χρόνου 1960-61, πανηγυρικού τεύχους για τα έβδομηνταπεντάχρονα του Κολλεγίου, δούλεψε επιτροπή από μαθητές και μαθήτριες με την έξης σύνθεση :

άρχισυντάκτης : Γιάννης Βεζύρογλου

βοηθός αρχισυντάκτης : Φυλλίς Σαμαρά

αντιπρόσωποι των τάξεων : Δημήτρης Κωνσταντίνου, Άμεντέο Όντόνι, Τιτίκα Βουλώνη, Κλαίτη Σωτηριάδου (6ης τάξεως), Άρης Νούλης, Άριστομένης Φίκας, Τάνια Γέσιου, Μαίρη Πετρολιά (5ης τάξεως), Άλέκος Κράλλης, Άλέκα Καραδήμου (4ης τάξεως), Μανόλης Φουράκης, Έφη Κοσσίνη (3ης τάξεως).

Γενική έποπτεία της έπετηρίδας είχε δεκαμελής επιτροπή από καθηγητές και καθηγήτριες με πρόεδρο τον κ. Θ. Μαυρόπουλο και μέλη τον κ. W. Sanford, διευθυντή του άρρεναγωγείου, την δ. M. Ingle, διευθύντρια του παρθεναγωγείου, τον κ. Άν. Γεωργοπαπαδάκο, γυμνασιάρχη του άρρεναγωγείου, την κ. Όλγα Πλαταρίδη, γυμνασιάρχη του παρθεναγωγείου, την κ. Β. Άναγνωστάκη, διευθύντρια του International High School, την δ. Cl. McGinthy, τον κ. S. Fay, τον κ. N. Παπαχατζή και τον κ. Γ. Παραλή.

Έπεύθυνοι κατά τμήματα ήσαν :

Για την παρουσίαση των καθηγητών και του σχολείου : Άρ. Φίκας, T. Γέσιου με την έποπτεία του κ. Γεωργοπαπαδάκου και της κ. Πλαταρίδη. Για την παρουσίαση των εκταίων : οί αντιπρόσωποι της 6ης τάξεως με τους συμβούλους τους — μέλη της επιτροπής κ. Παπαχατζή και κ. Πλαταρίδη.

Για την παρουσίαση των τάξεων : Άμ. Όντόνι, Άλ. Κράλλης, M. Πετρολιά, Κλ. Σωτηριάδου με την έποπτεία του κ. Παραλή και της δ. Ingle.

Για την παρουσίαση των clubs : Δ. Κωνσταντίνου, M. Φουράκης, T. Βουλώνη, Έφη Κοσσίνη με την έποπτεία του κ. Fay και του κ. Μαυροπούλου.

Για την παρουσίαση των γεγονότων : Γ. Βεζύρογλου, Φ. Σαμαρά με την έποπτεία του κ. Sanford και του κ. Μαυροπούλου.

Για την παρουσίαση του International High School : ή κ. Άναγνωστάκη και ή δ. McGinthy.

Για την παρουσίαση των άθλητικών : Άμ. Όντόνι, Άλ. Καραδήμου με τη συνεργασία των καθηγητών της σωματικής άγωγής και την έποπτεία του κ. Παπαχατζή και της δ. Ingle.

Για την παρουσίαση των διαγωνισμών : κριτικές επιτροπές α) φωτογραφικού διαγωνισμού : οί κ. κ. Sanford, Παραλής και Χουρμουζιάδης β) λογοτεχνικού διαγωνισμού στα άγγλικά : ό κ. Katope, ή κ. Katope και ή κ. Φωτοπούλου γ) λογοτεχνικού διαγωνισμού στα έλληνικά : ή κ. Πλαταρίδη, ό κ. Γεωργοπαπαδάκος και ό κ. Μαυρόπουλος.

έπεύθυνος τυπογραφείου : Άρης Νούλης.

έπεύθυνος τσιγκογραφείου : Δ. Κωνσταντίνου.

Τα κείμενα των γεγονότων γράφτηκαν από τους Άμ. Όντόνι και T. Γέσιου.

Τα κείμενα των clubs γράφτηκαν από τους συμβούλους ή μέλη των clubs.

Για τη διακόσμηση του Anatolian δούλεψαν οί μαθητές Άλ. Βοσνάκης, Γ. Κνιθάκης, Ήλ. Μουτόπουλος και N. Βακιάνης με την έποπτεία του κ. Παραλή.

Οί φωτογραφίες είναι του φωτορεπόρτερ Στέφανου Ρεπέλλα.

Τα κλισέ έγιναν στο τσιγκογραφείο της «Μακεδονίας» από τους τσιγκογράφους Σωτήρη Ζήση και Τάσο Δούκα.

Η έκτύπωση έγινε στο τυπογραφείο M. Τριανταφύλλου Υιοί.

Η βιβλιοδεσία έγινε στο βιβλιοδετείο του κ. Γιαπούλη.

*

The editor, the student staff of «Anatolian 1961», and the Joint Publication Committee wish to thank Anatolia's president, Dr. Howard W. Johnston, for his assistance and deep interest in this publication. Special thanks to the faculty and students for their help and good will.

AUT GRAPHS

